

Április 22. vasárnap

☉ Városunkban is több programra került sor a Föld napja jegyében. Az SZDSZ, a Fidesz, a Vállalkozók Pártja és független szervezők felvonulást és műsort rendeztek, hogy felhívják a figyelmet a környezetvédelem jelentőségére. Az érdeklődés gyér volt, viszont reméljük, hogy a környezetvédelem végre városunkban is hatékony lesz.

II. évfolyam, 17. szám 1990. május 4. Ára: 9.60 Ft

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

Megjelenik minden pénteken

☉ Egy politikai lejárattal hadjárat célpontja voltam, amelyben Csegey Dénes minden eszközt igénybe vett. Nem akartam felvenni Csegey modorát, mert hittem, hogy a győzelmet nem rágalomhadjárral, hanem józan érvekkel kell elérnem – mondja Czoma László.

(Cikkünk a 6. oldalon)

Volt egyszer egy kollégium

avagy Szüsziphosz mindig újra kezdi

Van itt egy ügy. Nem az ÜGY, de úgy. Kedvetlen gimnazisták mondják, szkeptikus szülők, rezignált tanárok. A HIVATAL megint ráöntötte az emberre, hiszen mit számít a közösségi érdek, mit a szülő joga, ha a ráció egyszer működni kezd. Persze minden akitől függ, kinek az ágya kaotikus, s milyen érdek vezényli az érveket – hagyományosan, amúgy kelet-európai módon, urak és szolgálók kommunikatív képzetlenségével, a mákacs csakazértis hártó mozdulatával, a hamis presztízs izétlen védelmével. Szóval van itt egy ügy. Összevontak két kollégiumot, a „Cserhádi Sándor” középiskolai kollégiumot és a Zrínyi Miklós fiúkollégiumot, a gazdaságosság szeit elvetve indokolva, s az egészét a Cserhádi Sándor Mezőgazdasági és Gépeszeti Szakközépiskola igazgatása alá rendelve. S mindezt heves ellenállás után, jogszerű módon, ahogy az alábbiakban következik.

Irdunk a 2-3. oldalon.

TAVASZ

Bakonyi Erzsébet felvétele

Emléktúra

☉ A Postás SE szervezésében első alkalommal rendezték meg a Thury György országos emléktúrát, amelyen mintegy háromszázán indultak. Az iskolák közti összesített pontversenyt a Mező Ferenc Gimnázium csapata nyerte.

Vendégszereplés

* Május 4-én NSZK-beli vendégszereplésre utazik a Zeneiskola tanári fúvósötöse. Nürnberg mellett, Sulzbach-Rosenbergben mutatják be műsorukat. Játékukról hangkazetta-felvétel is készül.

Kinyit a Zöldtábor

* A városszerte terjedő híresztelés ellenére június 18-án kinyit a Zöldtábor. Bár a faházak levegőjében a megengedtnél több a formaldehid, az szellőztetéssel eltávolítható, s a már elkészült nyári működtetési terv alapján a tábor megkezdheti munkáját. A földenyben ott üldül mintegy kétszáz kisiskolás csekély, napi 35 Ft-os térítési díj ellenében élvezheti a szünidő örömeit.

Levelek

A Zala Megyei Tanács
Művelődési Osztálya

Vezetőjének!

Zalaegerszeg

Tisztelt Osztályvezető Úr!

A nagykanizsai Zrínyi Kollégium Szülői Munkaközössége megbízásából írjuk e levelet. A legutolsó szülői értekezleten tudomásunkra jutott az a terv, miszerint az intézményt a Cserhádi Iskola igazgatása alá akarják rendelni.

Mi, szülők azon a véleményen vagyunk, hogy ezzel a Kollégium önálló arculata jelentősen megváltozna.

Indokaink a következők:

1. A jelenlegi nevelői munkát jónak és következősnek tartjuk.

2. A fent említett munka következtében jó a tanulmányi fejlemény.

3. A kollégiumi légkör biztossága a becsületes emberré nevelést.

4. A szálló intézmény megszűnése véleményünk szerint a gazdasági munkában is több áttételt eredményez, ami a nevelési, szakmai munka eredményére is kihatással lesz, negatív irányba. A mai időben oly sokszor emlegetett gazdaságművelés hiánya is felvetődhet, amely szintén a nevelői munka színvonalát csökkentheti.

5. Ha a kollégium intézményének önállósága megszűnik, kialakulhat egy olyan helyzet, hogy valós vagy vélt előnybe kerülnek azok a tanulók, akik az intézmény felügyelő iskolában tanulnak.

Jelezzük, hogy kérdésünkkel már személyesen is megkerestük Zsoldos Ferencet, Nagykanizsa Városi Tanácsa Elnök helyettesét.

Kérjük, hogy szakmai szempontból ismételt vizsgálatát meg eddigi elképzelésüket e tárgyban.

Kérjük Önöket, hogy véleményükről szíveskedjenek tájékoztatni bennünket.

Válaszukat Székelyi Lajos címére szíveskedjenek küldeni.

Tisztelettel:

Bázakerettye, 1989. március 24.

Székelyi Lajos sk.

SZYM elnök

8887 Bázakerettye Fő u. 44.

Rónay Ferenc sk.

8738 Nevešvid Jókai u. 1.

Kiss Sándor sk.

8761 Pacsa Gagarin u. 21.

Ajánlott!

Kapják: Címzett

Zsoldos Ferenc Nagykanizsa Városi Tanács Szülői Munkaközösség

*

A Zala Megyei Tanács VB. Művelődési Osztálya
Zalaegerszeg, Kosztolányi u. 10. sz.

19.153/1989. VIII.

Ea.: Rétványi Albin

Tárgy: A Zrínyi Kollégium

Van itt egy ügy. Nem az ÜGY, de úgy. Kedvetlen gimnazisták mondják, szkeptikus szülők, rezignált tanárok. A HIVATAL megint rándít az emberre, hiszen mi számít a közösségi érdek, mit a szülő joga, ha a ráció egyszer működni kezd. Persze minden attól függ, kinek az agya kátog, s milyen érdek vezényli az érveket - hagyományosan, amúgy kelet-európai módon, urak és szolgák kommunikációs képtelenségével, a makacs csakazértis hártó mozdulataival, a hamis presztizs tvellen védelmével.

Szóval van itt egy ügy. Összevontak két kollégiumot, a Cserhádi Sándor középiskolai kollégiumot és a Zrínyi Miklós jutokollégiumot, a gazdaságosság szent elvetét indokolta, s az egészet a Cserhádi Sándor Mezőgazdasági és Gépeszeti Szakközépiskola igazgatása alá rendelve. S mindezt heves ellenállás után, jogsértő módon, ahogy az alábbiakban következik.

Volt egyszer egy

helyzetével kapcsolatos válasz.

Székelyi Lajos

Bázakerettye

Fő u. 44.

8887.

Tisztelt Szülő!

A Nagykanizsai Zrínyi Kollégium Szülői Munkaközössége nevében írt levelükre válaszul a következőkről tájékoztatom: Az egy épületben elhelyezett két kollégium ügyének, további működésének rendezése, véleményünk kikerése mellett, a fenntartó Nagykanizsa Város Tanácsa hatáskörébe tartozik.

Mivel Zsoldos Ferenc tanácselnök-helyettes elvtársat személyesen és levélben is felkeresték, az előkészítés során véleményüket mérlegeli, és ennek alapján tesz javaslatot a döntésre.

Mindenesetre a leírtak mellett feltétlen szükséges a gazdasági szempontok figyelembevételét is.

Ugyanakkor a levélben leírtakat köszönöm. Örülök, hogy a kollégium tevékenységével elégedettek, a nevelői és tanulmányi munkát jónak és következősnek tartják.

Zalaegerszeg, 1989. április 10.

Üdvözlettel:

Jári Ferenc sk,

osztályvezető

*

A TÖRTÉNET

Horrváth Zsolt nevelőtanárs: 1989. tavaszán a városi tanács hozott egy határozatot, hogy a két önálló kollégiumot, a Cserhádi és a Zrínyi megszünteli, illetve a kollégiumokat a Cserhádi Szakközépiskolához csatolja, s közös igazgatást hoz létre. Állításuk szerint ezt a döntést alátámasztotta a megyei szakigazgatási szerv véleménye is. 1990. márciusában a városi ügyesség ezt a döntést megóvta, s kimondta, hogy a városi tanács döntése jogsértő volt.

Kanizsa: A városi tanács nem ismerte a rendeletet, vagy megkerülte azt? Az események melyik verziót erősítik?

H. Zs.: Utólag az derült ki, hogy nem ismerték a rendeletet. 1971-es tanácstörvényre hivatkoztak. Mikor az ügyesség felvetette ezt a kérdést, akkor ők a megítélőt próbálták megszerezni a jóváhagyást, de a megye visszafirt, hogy ott semmiféle döntést nem hoztak.

Kanizsa: Csak volt valami

megegyezés, akár szóban is a megyei és a városi vezetők között?

Szoliva János, a Zrínyi Kollégium volt igazgatója: Feltehetően volt. Ugyanis Jári Ferenc (megyei osztályvezető - a szerk.) arra hivatkozott, hogy egy korábbi megállapodás szerint az összevont két kollégium iskolakollégium címen működik tovább. Amikor beszélgettem vele, egyértelműen hivatkozott egy ilyen megállapodásra. De több alkalommal is változott az álláspont. Az első az iskolakollégium kialakításának koncepciója volt. Erről Zsoldos Ferenc beszélt a Zrínyi Kollégium nevelőtestületével, majd újra tárgyalta a témát.

Kanizsa: Milyen körben?

Sz. J.: Amikor a nevelőtestületi megbeszélés után Zsoldos úr meghívott bennünket, jelen volt Janszós Antal, a Cserhádi Szakközépiskola igazgatója Feledi Adrienn, a volt Cserhádi kollégium megbízott igazgatója, Tüske Tibor városi osztályvezető és Balogh György a pedagógus pártbizottság titkára.

Kanizsa: Ekkor a két intézmény még külön futott?

Sz. J.: Igen, s mindez még a tanács 1989. májusi döntése előtt volt. Zsoldos Ferenc bejelentette, hogy a megyei tanács szakigazgatási szervének véleménye alapján Zrínyi Miklós névvel új, önálló kollégium jön létre.

Kanizsa: Oly módon, hogy ez csak gazdaságilag illeszkedik a Cserhádi iskolához?

Sz. J.: Önálló kollégiumról beszélt.

Kanizsa: Mivel indokolták a Cserhádéhoz kapcsolódást? Miért lett az önálló kollégium sorsa kérdésesség?

Sz. J.: Rejtély. Csak azt tudom, hogy a Cserhádi ragaszkodott ahhoz, hogy a két intézmény együtt működjön, mert így komplex az iskola.

Kanizsa: A Cserhádi ehhez csak azután ragaszkodhatott, hogy a Zrínyi hozzájuk költözött. Csak az együttműködés okán lehet a két intézményt azonos szempontok szerint működtetni. Mert mit mond a kronológia? 1987-ben költözött a Cserhádi épületébe az a Zrínyi Kollégium, mely addig a Thury Szakközépiskolával közösen, de leköltöztetett költségvetésből gazdálkodott. Ez - gondolom - jó volt a Thury-nak, hiszen a költségvetési rovatokon szereplő összegeket - anélkül, hogy a Zrínyi érdekei sérültek volna -

szabadon kezelhette. Ugyanez érvényes most a Cserhádára is. Ki vette fel tehát az összevonas gondolatát?

Sz. J.: Először a városi igazgatói értekezleten vetődött fel, Tüske Tibor jelentette be. Erre én azt mondtam, hogy ez rendben is van, van benne ráció, de hogy milyen formában valósul meg az összevonas, az a kollégium nevelőtestületének véleményétől is függ.

H. Zs.: Dobos Istvánnak, a Cserhádi Kollégium igazgatójának szereztesen fegyelmi ügye indította el a folyamatot, 1988. november 22-e után.

Kanizsa: Amennyiben akkor Dobos István megütötte egy munkatársát, s ezért igazgatói megbízatását elvesztette, s így egy vezetői állás szabadá vált.

H. Zs.: Igen. Dobos igazgató úrnak még volt vissza két éve. Megbízatását éppen akkor, novemberben hosszabbították meg.

Kanizsa: Ha jól értem az ő személye azért fontos, mert van egy állás, amit be kell tölteni, egy olyan kollégiumban, amellyel immáron egy éve társberletben léteznek egy másik. Fölmerültek-e nevek?

H. Zs.: Külön a Cserhádi Kollégium számára nem!

Kanizsa: Következésképpen a Cserhádi iskola vezetése ezt az alkalmat használta fel az összevonasra. Erről tájékoztatta Tüske Tibor az érdekelteket?

H. Zs.: 1988. decemberében.

Kanizsa: Javaslat volt, vagy döntés?

Sz. J.: Döntést közöltek.

H. Zs.: Gazdasági indoklás volt csupán, mondván, a város nem bír el két kollégiumot, jobb az összevonas. Ezt mi el is fogadtuk. A vita lényegileg azért alakult ki, hogy ez az összevont kollégium önálló legyen-e, vagy pedig a Cserhádi iskolához csatolják, mint iskolakollégiumot.

Kanizsa: Fontos itt annak a rögzítése, hogy amikor beköltöztek a Cserhádi Kollégium épületébe, társberlőként, a Zrínyi változatlanul a Thury költségvetésében szerepelt. Ugyanakkor az épületben volt egy másik kollégium is, mely a Cserhádi költségvetésén futott.

Sz. J.: Igy van. 1989. tavaszán kijött hozzánk Zsoldos Ferenc meg Tüske Tibor, s beszélgettek velünk. A mi legfontosabb indokunk az volt, hogy a Zrínyiben négy iskolához tartozó gyerekek lagnak, sajátos

nevelési metódus érvényesül, nem ködödtünk egyetlen iskolához. Ez behatárolja a mozgásterünket,

H. Zs.: En úgy emlékszem, hogy Zsoldos Ferenc és Tüske Tibor azzal az elképzeléssel érkezett, hogy nálunk iskolakollégium lesz. A beszélgetés után aztán változott az elképzelés.

Sz. J.: Ezt azzal igazoljuk, hogy a neveléstudással folytatott beszélgetés után, 1989.

kollégium

avagy Sziszüphosz
mindig újakezdi

márciusában újra a tanácsos találkoztak az említett vezetők.

H. Zs.: De a megyei vezetést ekkor az önálló kollégiumot támogatta.

Kanizsa: Ezt hogyan fogadta Janzsó Antal igazgató?

Sz. J.: Fel volt háborodva. Szerinte ez 180 fokok fordulat a korábbi megállapodáshoz viszonyítva.

Kanizsa: ...amely kik között jött létre?

Sz. J.: Érdeklődtem, nem derült ki. Janzsó Antal viszont tudta, hiszen hivatkozott rá.

Kanizsa: Végül is Janzsó Antal Zsoldos Ferenc szemébe mondta, hogy elvethen fordulat történt, s azért címezhetette ezt az elnöknek, mert ő nyilván tudott róla. Hogyan reagált Zsoldos Ferenc?

Sz. J.: Janzsó Antal még megkérdte tőle: Ez végleges döntés? Zsoldos azt mondta, nem, ez a pillanatnyi helyzet szakvélemény alapján. Janzsó lehet, ha az ügy érdekében még lehet tenni valamit, az elnök hívja meg Jári és Szalay urakat, (Szalay Dénes a megyei tanács elnökhelyettese – a szerk.)

Kanizsa: Kik vettek részt a megbeszélésen?

Sz. J.: Zsoldos, Jári, Szalay, Janzsó, Feledi Adrienn, Sárvári László (a Cserháti iskola igazgatóhelyettese – a szerk.). Miniket csak később hívtak. Ott került szóba a kollégiumi téma.

Kanizsa: Ki vetette fel.

Sz. J.: Ha jól emlékszem Szalay úr. Az ő véleménye az volt, hogy az iskolakollégium a jövő, s bár ő ránk túli gyepmester, emelt van.

Kanizsa: Egy pillanatra tegyük kitérőt! Az iskolakollégium fogalma már többször elhangzott. Ez, ha jól tudom, egy iskolát és a hozzá csatolt kollégiumot jelenti, amelyben első sorban az iskola tanítványai laknak, a kollégium nevelői pedig az iskola nevelési és oktatási programjának rájuk eső arányos részét valósítják meg, a maguk eszközeivel. Így van?

H. Zs.: Klasszikus értelemben igen, esetünkben nem, hiszen kollégiumunkban több iskola tanuló éneket együtt.

Kanizsa: Ezért ez a tervezett intézmény aligha lehet iskolakollégium. Az ugyanis – éppen az előbbi meghatározás alapján – nehezen képzelhető el, hogy egy esetlegesen összetartott, különböző nevelői hatásoknak kitett, heterogén diák társaságból iskolakollégiumi közösgéget lehetne szervezni. Mert

vagy az eredeti iskolai koncepció sérül, vagy a sajátos kollégiumi nevelési elv.

H. Zsolt: Igen, persze. A másik lényeges kritérium, amit régen meg tudtak valósítani, hogy az iskolában tanító tanárok egyben a kollégium nevelői is. Ezzel az összevonással ez sem teljesülhet. A délelőtti és a délutáni követelményszint ketté válik, és iskolakollégium már ezért sem jöhet létre.

Kanizsa: Ahogy az Önök intézményük létrehozták, az inkább szokványos diákokotthonnak minősül. Viszont az egykori Zrinyi jó uton haladt afelé, hogy valódi kollégiummá legyen.

Sz. J.: A „Kiváló Kollégium” cím elnyerése ezt jelzi.

Kanizsa: A gyerekekkel beszélgetve azt tapasztaltam, hogy szívesen laktak a Zrinyiben, valódi otthonuknak érezték. Családias együttlétről baráti segítőkészségről beszéltek, de az összevonás után mintha elkedvetlenedtek volna. Janzsó Antal szeptember 4-i ényviti beszédét például merevnek, távolságtartónak, lekezelőnek érezték. Rossz szájízlel kezdte az évet. Lógott az orruk, és magyarázatként azt hajtogetták, hogy az összevonás után nem találják a helyüket.

H. Zs.: Az első elbizonytalanság ott kezdődött, amikor a régi épületből ki kellett költözni. Bár a dolgot, a könyvtár problémája miatt, még csak megértették volna. Ezután egy épületben működött a két kollégium, és természetesen ily módon tudtuk azokat a feltételeket megteremteni, melyeket a régi helyen. Végül jött a döntés az összevonásról, s ezáltal 180 főt zártak össze. S hol voltak már a régi eredmények, amikor az egykori kisközösségben sikerült elérni a bukásmentességet, amikor az idősebbek mentorként állhattak a kisebbek mellett, amikor a jó minták alapján kialakulhatott egy helyes magatartási norma! Az egész egyszerűen szétesett.

Kanizsa: Az, hogy a nevelési kudarc előbb-utóbb bekövetkezik, kézenfekvő volt. Döbbenetes, hogy Janzsó Antalék ezt nem tudták prognosztizálni. Gazdasági racionalizálásra hivatkoznak, amikor a személyiséget kell menteni, nemcsak hibá, büni igazolja-e valami a hivatal érvelését?

Sz. J.: Ki tudja? Mi nem érzünk változást. Nem jut se több, se kevesebb mint amikor a Thury költségvetésén voltunk. Mindenesen a ránk jutó részzel akkor önállóan gazdál-

kodtunk. Most mindenhöz Janzsó Antal engedélyre kell.

Kanizsa: Föltehető, hogy a Cserháti hasznolt hűz abból, hogy szabadon gazdálkodhat a Zrinyi pénzeivel?

Sz. J.: Ezt így nem állíthatjuk.

Kanizsa: Nem kell állítani, de ha a költségvetés egészéből nem hívható le a kollégiumi elköltött keret-összeg, akkor X rovatról Y-ra a pénzeket át lehet tenni, és a végső egyenlegig szabadon lehet gazdálkodni.

H. Zs.: Ebben a kérdésben tudok konkrétumot mondani. Tóth Lajos és én megbeszélést folytattunk Zsoldos Ferencel, melyben előkerült a költségvetés különválasztásának témája, s akkor az elnök teljes mértékben egyetértett azzal, hogy mivel fejkvóta rendszer lép életbe (a kollégiumi tanulók esetében 44 ezer Ft/fő, illetve középiskolai tanulókra 99 ezer Ft/fő), lényegileg az iskolakollégium felállása esetén sem lehet összekeverni az iskola és a kollégium költségvetését. A fő indok ugyanis az, hogy az iskola aligha diszponálhat olyan kollégiumi pénzek fölött, melyek nem az ő gyerekeit illetik, főleg ha azok nem kollégisták. Hangsúlyozom: nálunk öt iskola gyereke van. Persze cserhátiak is. De ilyen címen összevonni a pénzeket?

Kanizsa: Szép! Ez körülbelül olyan, mint az erdélyi iskolák magyarnyelvűségének ügye. Ha ott egyetlen román gyerek akad, a tanítás nyelve azonnal románra lesz. A dolog tehát körbeért. Egy, az iskolakollégiumok klasszikus követelményeinek meg nem felelő, heterogén összetételű intézményintézmény iskolakollégiumnak, s ezen a címen költségvetésileg az anyaiskolához csatolják – amely természetesen nem anyaiskola, hiszen a gyerekek több, mint ötven százalékát nem cserhátiak – önállóságát megszüntetik, sajátos nevelési munkáját kibontani nem engedik, s hatalmi szóval irányítják.

S mindent az ügyesség és a minisztérium által megállapított törvényes mód. Igen-csak főbökölönt összegezes.

Van azonban még néhány apróság.

Tudjuk, hogy 1989. áprilisában, a tanácsülés előtt a vb nem foglalt állást. Tudjuk, hogy az érdekelte kollégium vezetőit a vb-ülésre nem hívták meg, s csak kiszívárogtatás révén értesült a döntés előadásáról. Csakhogy a vb-ülésen hivatalból ott van az ügyesség képviselője, sőt a vb-nek két jogász tagja is van. Eltek-e jogi kifogásokkal?

Sz. J.: Nekünk ezt senki sem említette.

Kanizsa: Ha a vétő elmaradt, mert úgy tűnik, elmaradt, meglepő felületesség látszik. Bár feltehetőleg, hogy a tanácselnököt a jogi háttérrel nem tájékoztatták pontosan, s ő a szülői munkaközösséggel hozza és a Megyei Tanácshoz írt, az eredeti állapotot követelő levelelnek érvelését figyelmen kívül hagyva, gazdasági és más racionális okokra hivatkozva a tanácsülésen jóindulatúan javasolta az összevonást, ahogy aztán a városi tanács 17/1989. sz. rendelete azt rögzítette is. Mindez történt abban a szelvényben, ahogy Jári Ferenc megyei művelődési osztályvezető a szülőknél megírta: „Az egy épületben elhelyezett két kollégium ügyének, további működésének, rendezése véleményünk kikérésével, és a fenntró Nagykanizsa Város Tanácsa hatáskörébe tartozik.” (sic)

Sz. J.: Így van.

Kanizsa: A tanácsülés után napvilágra került, hogy a döntés jogszerű.

H. Zs.: A Minisztertanács 34/1986-os (VIII.26.) sz. rendeletének 8. §-a mondja ki, hogy az ilyen eljárásához a Művelődési Minisztérium egyetértését ki kell kérni, csak aztán születethet megyei határozat és városi döntés. E rendelet alapján állapította meg az ügyesség, hogy jogszerűt történt, s kötelezte a városi tanácsot a döntés visszavonására. Csakhogy az ideai második tanácsülésen halasztódik, s most, amikor mindenki váltásra vár, fölülre a tanács mandátuma júniusban le is jár, aligha remélhetünk gyors határozatot. Van egy ügyészi végzés, s nincs, aki állást foglaljon.

Kanizsa: Valószínű, hogy a szakigazgatási szervek és az előterjesztők a tanácstestületet félretájékoztatták, s ezért a döntésért a testület egésze nem hibáztatható. Miből származott mégis a huzavona?

H. Zsolt: A jelenlegi tanács apparátus működésének képtelenségéből. Egy biztos: a tanács kivárára játszik.

Kanizsa: Summa: A jelenlegi tanács vezetéstől nem várható a döntés megmásítása, a kollégium önállóságának helyreállítása. Marad a Cserhátiak mindenképpen kedvezőbb felállás.

H. Zs.: Azért van még egy szalmazal. Ha a minisztérium az említett rendelet szellemében a Zrinyi kollégium megszűntetésére és az összevonásra nem egyezik bele – aminthogy eddig sem tette –, akkor a tanács sem hozhat ilyen értelmű határozatot, mert az jogszabály-ellenesnek fog minősülni.

Kanizsa: Úgy legyen!

Persze, legyen úgy. Lelki szemünkkel azonban szinte látjuk: telefonok emelkednek, a lobby működni kezd, izgága nagyhangúak keserítik a jöghöz ragaszzkodókat, képtelen lélektanai hajszá kezdődik, s a pöffeszkedő butaság ül majd torát. De akik már ma is támadják a kollégium nevelőit, tudják-e, hogy mit cselekszenek?

„Ha nem veszik föl, másik iskolába viszem...”

Felvételi a Péterfy iskolában

Szülők, izgott gyerekek gyülekeznek a Péterfy Általános Iskola aulájában. A kis lusták óvodás életük megmérettései után az első felvételre készülnek – felvételiznek a testnevelés tagozatra.

– Iskolánk megalakulása óta működik a testnevelés tagozat – tájékoztat **Barabás László** igazgató. – Mi voltunk az első „tagozatos iskola”. Az érdeklődés is ezzel volt arányos, nagy volt a túljelentkezés. Mára ez nem mondható el. Nagyobb a vonzereje azoknak az iskoláknak, ahol idegennyelvet tanítanak.

– A testnevelés tagozat eredményei országos híresek. Kétszer nyertek úttörő olimpiát, s az iskola adja az Olajbányász kézilabda utánpótlását. Az Önök növekedése volt Németh Helga, Siti Bea. Még ez sem elég vonzó?

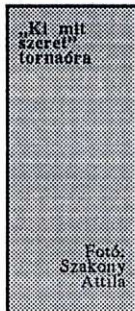
– Úgy gondolom, elsősorban szemléleti problémákkal kell küzdenünk. A szülők sok esetben megfelelnek arról, hogy a szellemi terhelést is jobban bírja az a gyerek, akinek a fizikumja, állóképessége fejlett. Arról nem is beszélve, hogy a sportolás fegyelmére szoktat, az edzések

megkövetelik a tudatos napirend kialakítását – mondja az igazgató.

Beszélgetésünk közben – ahogy a „nagyoknál” – megkezdődött a felvételi, Petike doktornő alaposan megvizsgálja a gyerekeket, aztán jöhet a tornateremben az igazi megmérettetés.

Kell itt versenyt futni, kislabdát hajítani, labdát patogatni. A két testnevelőnek – Pusztai Lászlónak és Rezek Győzőnek – minden gyerekhez van egy-két kedves szava, de a „felvételi” vizsgálma így is átsüt a kicsikre. Nagy a tét: tagozatosba jár-e a lurkó.

– Két gyerekem már jár ide, testnevelés tagozatosok – mondja Dr. Dénesné Dr. Csere Mária. Úgy tapasztalom, hogy a tagozat a gyerekek testi és szellemi fejlődése szempontjából is nagyon jó, s elsősorban alsó tagozatban. Felsőben talán jobb lenne, ha nem lenne ilyen szigorú a testnevelés, mert akkor a tanulásra is több idő jutna. Itt nem állja meg a helyét az a gyerek, aki bukdácsol. Egy szerűen nem tud eleget tenni a tanulás és a sport támasztotta követelményeknek. De a saját gyerekei-

Fotó: Szakonyi Attila

men tapasztalom, hogy kevésbé fáradékonyak, és lényegesen kevesebbet betegnek.

– Mik a tapasztalatai a felvételizőkről? – kérdeztem Pusztai Lászlót.

– Az a meggyőződésem, hogy az óvodák nem a leglehetségesebb gyerekeket küldik ide. Ha a szülők többet tudnának az iskola eredményeiről, talán nagyobb lenne az érdeklődés. Nem olyan régen még válogathattunk – mondja. – Az országban egyébként többfelé szakítottak a hagyományos testnevelés tagozattal, s helyette a különféle sportágakra szakosodott osztályokat hoznak létre. Nagykanizsán – éppen a hagyományok miatt – nagyon jó lenne, ha egy kö-

zépiskola magára vállalná a kézilabda utánpótlás nevelését.

– A felvételi jó alap a testnevelés sokoldalú tanításához?

– Hát... – mosolyodik el Pusztai László –, a külső szemlélő számára talán igen. De a tornatermünk kicsi, még egy kellene! A pályák száma ugyan elég, de eső után használhatatlanok. Tréfásan úgy szoktam fogalmazni, hogy úszáshoz sekélyek, labdajátékokhoz mélyek...

A felvételi időközben befejeződik, egy anyuka azt mondja „...ha nem veszik fel a tagozatra, másik iskolába viszem a gyereket...”

A Péterfy iskola négy testnevelője viszont bízik abban, hogy az idén is „összejön” a testnevelés tagozat!

M. Gy.

A történelem sodrában

Édesapám 1945-ben meghalt – kezdi a történetet Zsoldos Péter sandi gazdálkodó. – Allig emlékszem rá, hiszen nyolc éves sem voltam még. Hármán maradtunk, az anyám, a nővérem és én. Ott volt a 13 hold föld, benne szőlő, szántó, gyümölcsös, meg az állatok. Kisgyerek voltam, de amiben tudtam, segítettem. Iskola után megvettem a teheneket, kitrágyáztam alóluk, mert anyámék vagy a hegyen, vagy a mezőn dolgoztak. Szóval korán megismerkedtem a mezőgazdasági munkával, ami aztán a véremben is maradt.

Tizenkét éves koromban már kaszáltam. Akkor még nem voltak kombájnok, nekem kellett learatni 7-8 hold gabonát. Árpát, búzát, rozst, zabot. Most, hogy visszaemlékszem, bizony azért a kaszálásért nem adtak volna Nobel-díjat, eléggé rendetlen „rendek” voltak.

Persze ahhoz, hogy aratni lehessen a földet föl is kellett szántani, meg elvetni. Olyan kicsi voltam, hogy az ekét nem tudtam föltenni a szekérre. Karót kötöttem utána, arra tettem föl. Járomba fogtam a teheneket – mert lovaink nem voltak –, és úgy vonultunk a mezőre.

A faluban sokszor meg is mosolyogtak, de nem tehettem mást.

1951-től már csak ketten gazdálkodtunk az édesanyámmal, mert a nővérem férjhez ment. Anyám a szőlőhegyen dolgozott, én meg a mezőn.

Aztán 1955 őszén nálunk is

megint aláírt, én nem. Ettől függetlenül én is éppen úgy jártam a közösbbe, mint a rendes tagok; anyám nevére gyűjtöttem a munkaegységét. Ha valaki jól hajtott, egy nap megkereshetett kettőt is. Hogy mit ért az? Hatvankettő nyarán például kézi kaszával learrattam 28 hold gabonát. Kaptam érte holddanként 50 kiló búzát, meg összesen 600 forintot.

Emellett eljártam a cséplő-

Egyedül is, hittel

„A föld szeretete a véremben maradt”

„megszervezték” a tsz-t, anyám aláírta a belépési nyilatkozatot, én nem. Mindent be kellett adni a közösbbe, nemcsak a földet, az állatokat, a szerzőszámokat is. Szóval kifosztottak bennünket.

Egy év múlva jött a forradalom, fölbombolt a tsz. Visszakaptuk a földet, csak nem azokat a területeket, amelyek a miénk voltak. Kezdhetünk mindent előlőr. Mire talpra állhatunk volna, akkor meg – 1959-ben – újra tsz-t szerveztek. Most már nem titok, hogy hogyan. Azzal fenyegették az embereket, hogy aki nem lép be, azt elviszik az Alföldre. Anyám

géphez zsákolni, amikor meg idom engedte, a Terményforgalmi Vállalatnál végeztem alkalmi munkát. Közben természetesen kis zártkertünket is meg kellett művelni.

Hogy mennyit dolgoztam naponta? A nyári időszakokban tizenhat óránál is többet. Sajnos muszáj volt csinálni, ha egyáltalán élni akartunk.

1963-ban megnősültem, édesanyám ugyanabban az évben meghalt. Megint csak másodmaggal maradtam. Kivettem a szövetkezetből a földünket, mert én soha nem voltam tag. A feleségemmel újra elkezdtünk gazdálkodni, megint csak

a nulláról indulva. Foglalkoztunk fenyővel, teheneket, disznókat tartottunk. A karácsonyfából összegyűjtött évente 30-40 ezer forint, a borjakat mindig eladtam, meg a tejért is elég szép pénzt kaptunk. Ebből aztán sikerült építeni egy kis családi házat. Nem nagy, előszoba, két szoba, spájz, fürdőszoba van benne. Nekünk ez elég. Nem foglalkozunk már fenyővel, tehát én is csak kettő van. Ebben a változó politikai, gazdasági helyzetben kétszer is meg kell gondolni, hogy belevágn-e valamibe az ember. Ha én elmegyek a boltba, annyit fizetek, amennyit a pénztárgép mutat. Nem szóhalok, mert tudom, hogy az árak emelkednek. Viszont, ha én a kanizsai piacon három forintért kínálok a tojást, akkor már ferde szemmel néznek rám.

53 éves elmúltam, és őszintén szóval kicsit elfáradtam. Munka így is van, hiszen a szőlőt, meg a kertet meg kell művelni, de ayon már nem hajtku magunkat. Nincs miért. Volt egy fiúgyermekünk, sajnos 14 éves korában meghalt. Abban bíznék, hogy a hátralevő éveket már nyugodtabban éljük le...

Lejegyezte:

Zámbo Árpád

Április 23., hétfő, este 6 óra. A 7-es út és a Kínizsi utca kereszteződésénél lévő oszlopnál egy férfi és egy nő. Vödör, sürolókefe, spakni. Érdeklődve szemlélem, hogy mit csinálnak, mert látszik, hogy nem a Városgazdálkodási Vállalat alkalmazottai. Az oszlop tövében törmelék, hordalék,

Kampány után

papírvakarék. Szívesen válasszunk, de a kezük egy percére sem áll meg. A Kele-házaspár, bevallása szerint „elvhűségből”, mint MDF aktivisták megtisztítják a plakátoktól az útszakaszt. A Kúnfi téri autóbuszmegállótól a

kenyérgyárig terjedő részt vállalták.

Várom a többi „elvhű” pártaktivistát! A „Tiszta oszlopot, rendes hirdetőtáblát minden utcának, térnek” c. mozgalom még fogad jelentkezéseket. Hadd sétáljunk a dolgos, tiszta, művelt, emberséges magyar népről szóló plakátok között a virágos utcákon.

Bné

Betöréses lopás

Április 23-án hajnalban a déli városrészben ismeretlen tettesek téglával betörték a Béke úti vasúti sorompó közelében lévő, a Zala megyei Élelmiszer-Kereskedelmi Vállalat, illetve Pulger Lajosné szerződéses üzemeltető által üzemeltetett 18. sz. vegyesbolt kirakatát, és a bolti helyiségbe behatolva közel 1500 Ft értékű árut – főleg konzerveket és szeszesitalokat – tulajdonítottak el. Az üvegkár számlázott értéke 2863 Ft. Ugy látszik a rendőrfőnök a város más részében ellenőriztek, a környék lakói pedig mélyen aludtak...

(ti-nyi)

Pestis

Megrettentek a sertéstartók a környékbeli falvakban. Pestis pusztítja, tizedeli az állományt. Mert szegény embert az ág is húzza. De milyen ági! Honnan jött a pestis, amellyel nagyon sok embernek okoznak álmatlan éjszakákat és súlyos anyagi kárt? Van egy réteg az állattartási láncban – a kucecék – amely az egész országot bejárja, és abból él, hogy felhajtja az ország egy pontján az olcsó malacokat, és eladja drágán a másik piacon. Ez a pestis pusztít, hiszen a drágított hurcolja végig az országban. Nem ártana gondolkodni. Mert kinek kellene a viszonteladók? Kinek?

V.J.

Sár

Ilyen is alig van az üveg-házban: a sok szép virág között sárl. Mert új társasjáték indult az újságban néhány hónappal ezelőtt Kanizsáról: Főkertészeket sároznak, hetente.

Olyan az egész, mintha a megyének csak ebben a szegletében lenne sár, sáros virág, és sáros Kertész. Ha így van, akkor a megyei Kertészek valószínűleg nem vettek észre semmit, vagy éveken át – nem akartak észrevenni semmit. Most hol vannak a megyei Főkertészek, akik választ tudnának adni arra, hogy miért nem zárták el akkor a főcsapot? Hol és mennyiért adnak ma tanácsot a város sáros főkertészeinek?

Csak az a bizonyos három majom juthat eszünkbe: a süket, a vak és a néma.

De azért furcsa, hogy ebben a városban manapság mindenki sáros. Sáros Kertészek sáros virágokat árulnak, és mindenki marad a helyén. Itt nem tiltakozik senki, nem kéri ki magának nyilvánosan senki, hogy az egész csak rágalom. Nem indít senki senki ellen vizsgálatot. Itt mindenki tovább sül a maga sáros pecsenyéjé? Ha önmagunkat nem tiszteljük, legalább a várost ne sározzuk bel. Mert a szennyest nem szokták kitegetni, még a Zala táján sem.

Azt mondják, a kiskertészt kirúgták, mert a trágyarakás tövében megivott egy felelt és haldokló anyjának vitt egy szál virágot. Az Isten adta, hát nem fizette ki.

De ejnye-ejnye, kiskertészi! Még azt sem tudta, hogy amit szabad Juplternek, nem szabad az ökörnék?

(sery)

Nem mindennapi látvány fogadja a látogatót, ha betéved a nagykanizsai Hevesi úti Általános Iskola kertjébe. Nálunk még ritka, ha egy iskola, ráadásul egy ekkora intézmény, kellő nagyságú területen fekszik, és az a terület pompás növényekkel van beültetve. Ami még ennél is ritkább, hogy a növények hozzáér-

bizony jó lenne, ha minden oktatási intézmény kertjének gondozását hozzáértőkre tudnák bízni. Mert az iskola Pista bácsija időközben kertészé lett, pedig eredeti szakmája tengerész. Vajon a tenger kék hullámai is úgy nyugtatták a szemet, mint a növények zöldje? Mert nem elégszik meg a növények beszerzésével, maga szaporítja őket; sok-

fa- és cserjefaj és fajta található a kertben, s nagyobb részük örökzöld. Csoportosan és szoliterben egyaránt jó ízléssel rendezték az egészet. Ritkaságokkal is találkozhatunk. Tulipánfa, szavárciprus, ritka oregoni álciprus-változatok, borókák és tiszafák sorakoznak ott, holott ezek ritkák az iskolakertben. S ami szinte hihetetlen: a növé-

Díszkert a betondzsungelben

téssel gondozottak, igen szépen fejlődnek és díszítéjük maximálisan érvényesül.

Farkas Zoltán igazgató úrtól tudom meg a legfontosabb okot:

– Az iskola 1982-ben indult. Már a kivitelezéskor elültettünk jó pár nyugati tuját, díszlítő térhatároló funkciójúval. A növény telepítés saját erőből, saját elhatározásból folytatódott. A Dél-Zalai Erdészeti tervezte meg a továbbiakat, és adott növényeket. Segített a Városgazdálkodási Vállalat palini csemetekertje, de számos szép növényt hoztak magánemberek és az iskola tanárai is.

– A növények érkeznek ma is, de ki gondozza a kertet?

– Torma József és Miholcs István fűtőkarbantartók dolgoznak benne, s tanúsíthatom, nemcsak munkaidőben. Munkájukat nagy odaadással és szakértelemmel végzik. Miholcs István vagy az őt körülvevő gyerekek fejét simogatja, vagy a gondozására bízott növényeket.

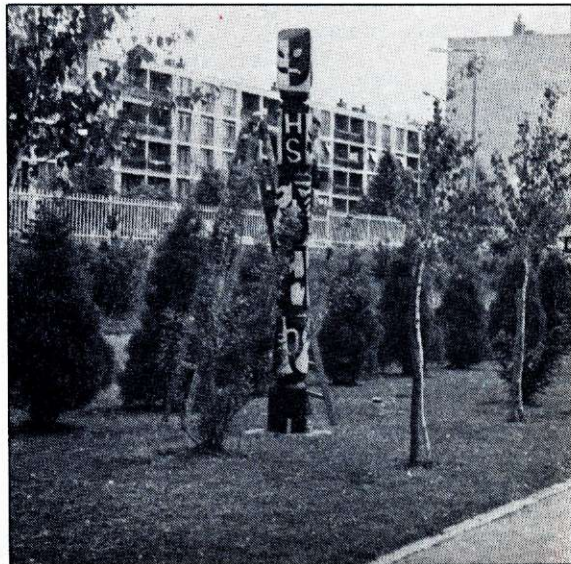
Valóban, magam is irigylen az iskolát mindezért, s

szor ritkának mondható fajokat is. Felesége segítségével valósult meg az, hogy márciustól novemberig szinte mindig nyílik valamilyen virág az iskola környékén.

Megpróbáltam összeszámolni a fajokat és fajtákat, de feladtam. Körülbelül 60

nyek egészségesek, nem sérültek, pedig nincsenek elzárva a gyerekek elől. Talán nem is olyan romboló, pusztító a mai lakótelepi ifjúság, ha értelmét látja a szépnék.

Homonnay Szabolcs

A kert részlete

(Fotó: Farkas Zoltán)

Előadás

Április 25-én, főleg középiskolás résztvevőknek tartott dedikálással egybekötött előadást, saját könyvének alapján, Fenyvesi László történész. A nagykanizsai Helyőrségi Klubban rendezett Mátyás fekete sege című est Mátyás halálának 500. évfordulójához kapcsolódott.

Versmondó verseny

Salgótarjánban a Kohász Művelődési Központban rendezik a vasas vers- és prózamon-dók III. országos találkozóját április 29 és 30-a között. Nagykanizsát a Tungsram RT Hevesi Sándor versmondó körének négy tagja képviseli.

Kiállítás

Zalai hímezésekből, faliképekből, mángorlókból nyílt április 29-én 10 órakor kézimunka és fafaragó kiállítás Zalakomárban a helyi hímező és fafaragó szakkör munkáiból.

Vetélkedő

Elsősegélynyújtásból rendeztek versenyt a város középfokú iskoláinak Nagykanizsán. Az Úttörőházban versengő csapatok közül első helyezés a Landler Gimnáziumé lett. Mögötte a Winkler Lajos Vegyipari Szaképzőiskola 1-es számú és a Mező Ferenc Gimnázium csapata végzett. A megyei versenyen így a Landler Gimnázium, az ipari iskolák közül pedig a 406-os Szakmunkás-képző Kollégiumának csapata indulhat.

„Sokkal tragikusabb a helyzetünk, mint ahogy a köztudatban él”

Dr. Czoma László független országgyűlési képviselő a kanizsai reformkör vendége volt. 1990. ápr. 19-én, csupán néhány percet késve futott be a szakmunkás-képző kollégiumának társalgójába.

Közvetlen modorú, barátságos, meggyőző személyiség. Magáról csak annyit mondott, hogy zalaszentmihályi születésű, de gyermekkorától Nagykanizsán élt. Ezer szál fűzi a városhoz melyet szeret, ezért is jött szívesen. Ezután már csak az országos gondokkal foglalkozott.

Röviden vázolta az ország helyzetét, cseppet sem titkolva, hogy milyen nehéz munka vár az új kormányra és a képviselőkre. Hangsúlyozta, hogy megökött a független képviselők ázsíója. Egyre több párt keresi velük a kapcsolatokat, és kéri véleményüket. Mint mondotta, ők dönthetnek egyedül a parlamentben, úgy hogy nem befolyásolja őket a pártállás. A független Magyarország megteremtése az egyetlen járható út, s ezt végig kell járnunk.

– Mi minden pártnak segíteni akarunk – mondta Czoma László. – Csak az ország érdekeit tarthatjuk szem előtt, és ezért ha kell, ellenzékiek, ha kell, kormánypártiak leszünk. Az ország még egyszer nem juthat oda rossz vezetés miatt, ahová került. De ma még nem világos, hogy a pártok mit akarnak.

Érdekeséggé vált, hogy egyedül az MSZP nem kereste velük eddig az együttműködést.

– Sajnos, a pártok jelenleg csak az adott kereteken belül tudnak gondolkodni – tette hozzá. – Az MDF német segítséget remél, pedig az NSZK a német egyesítéssel hosszú évekre minden pénzügyi erejét le fogja kötni.

A KDNP és a kiszagdák olasz és francia kapcsolatokat szorgalmazznak. Ezért jogos a kérdés: hogyan tovább? – mondta Czoma László. 1945 után úgy kezdtünk új országot építeni, hogy nem vettük figyelembe az előző 1000 évet. Most az utolsó 45 évet akarjuk elfelejteni? Hiszen megfigyelhető a pártok kö-

zött a nézeteltérések éleződése, a miniszteri tálcákért vívott kíméletlen harc. – Ez a helyzet – fejezte be rövid előadását.

– Hogyan tudta Csengey Dénest a választásokon imponáló előnnyel legyőzni? – kérdeztük Czoma Lászlót.

katasztrófa. Azok a települések fejlődtek, és mások kárára, amelyek felfelé remekül hajbókoló apparátussal rendelkeztek. Ugy gondolom, nem véletlen az, hogy szélsőséges esetek vannak nálunk. Hadd mondjak egy zalai példát! Nagy-

A helyzet

Czoma László Kanizsán

– Öszintén megmondom, győzelmem Csengey Dénes érdeme. Egy politikai lejárati hadjárat célpontja voltam, amelyben Csengey minden eszközt igénybe vett. Nem akartam felvenni a Csengey modorát, mert hittem, hogy a győzelmet nem rágalomhadjárattal, józan érvekkel kell elérnem. Úgy gondolom, igazamat a választások eredménye is hitelesíti.

– Mi a véleménye a kiszagdapárt földosztási törekvéseiről, van-e okunk emiatt aggódni?

– Nehéz kérdés, miatta ma sokan fáj a feje. A kiszagdapárt amekkorá vehemenciával indult a földet visszaállítani, halálózások, összefonódások és a szerkezetátalakítások miatt, és nem is lenne egészséges. A mezőgazdasági nagyüzemek felbomlasztása pedig az ország következő éveinek kényerét tenné kockára. Ezt senki nem merné kockáztatni.

– Mit tart az önkormányzatról?

– Az új kormány és az országgyűlés legelső feladatai közé fog tartozni ez a kérdés. Ami eddig az országban településfejlesztési koncepcióként szerepel, az

kanizsa és Zalaegerszeg viszonyát. Nagyon sokszor vívtam késhegyi menő vitákat a zalaegerszegi vezetéssel, így most is csak ismételné tudom, miszerint Zalaegerszeg Nagykanizsa rovására fejlődött. Ne legyen példakép sorolni arra, hogy milyen létesítmények épültek meg jóval előbb ott, csak mert Zalaegerszeg megyeszékhely.

Az önkormányzatok meg fogják mutatni, melyek azok a települések, amelyek alkalmasak a továbbfejlődésre.

A mostani példával élve: Nagykanizsa lehetőségei sokkal jobbakké Zalaegerszegénél, de kihasználásukhoz egy bátor, új kezdeményezni merő, rugalmas vezetésre lesz szükség.

– Várható-e, hogy a vállalkozók végre szabad kezet kapnak? Számításba veszik-e a vállalkozásban rejlő eddig kiaknázatlan lehetőségeket?

– A vállalkozások: külön fogalom! Az, hogy az eddigi pártállamban a mostoha-gyerek szerepét töltötték be, mindenki tudja. Hatalmas lehetőségek rejlenek a vállalkozókban, és ezeket ki nem használni, ma már bűn lenne. Tulajdonképpen cso-da, hogy a vállalkozói kedv még nem halt ki ebben az országban az emberekből – hangsúlyozta a keszthelyi országgyűlési képviselő.

Ugy köszönt el, hogy vizionlátásra májusban, az új kormány megalakulása után, hiszen akkor – remélhetőleg – sokkal pontosabb választokat tud adni a mindnyájukat érintő gazdasági és politikai kérdésekre.

Vizvári József

Megfojtott „Amerikai Álom”

Mezőgazdasági vándormunkások, nincstelen napszámokosok sivar, tragikus sorsa jelenik meg Steinbeck Egerek és emberek című darabjában. A századunkban élt – Magyarországra is eljutott – amerikai író két otthonlan ember, George és Lennie életét mutatja be, akiket a máról holnapra való tengődés anyagi és erkölcsi bizonytalanságába süllyeszt, de akik e körülmények között is arról ábrándoznak, hogy egyszer majd saját tanyájuk, földjük lesz. Erről az Amerikai Álomról s „megvalósulásáról” szól John Steinbeck drámai formátumú műve, amelyet három estén át láthatott Nagykanizsa közönsége a Hevesi Sándor Színház előadásában.

A bérletek a Koldusopera szótlan, de a darab bemutatója – a rendező betegsége miatt – elmaradt. Am aki a kevésbé ismert, de annál kiválóbb Egerek és emberek előadására nem ment el, bánhatja.

A közismerten rövid próbaidő ellenére az egerszegi színház az évad egyik legjobb előadását nyújtotta. Halasi Imre rendező feszültséggel teli, izgalmas színházat hozott létre. Az alkalmi munkások létbizonytalanságát, vágyálmait, sóvárgását az elemi biztonság után helyenként megrázó erővel érzékeltették a színpadon. A két főszereplő el tudta hitetni, hogy velük másképp áll a dolog, nekik van jövőjük. Egymást biztatják, egymással törődnek, vágyálmaik középpontja az a kis birtok, ahol szabadon és boldogan élhetnek.

Steinbecket az emberi alkat, az adott egyéni jellem érdekli, a környezet, a társadalom szerepe csak másodlagos fontosságú. Az Egerek és emberekben is hiányzik a nyílt vádemelés a társadalmi rendszer ellen, csak a személyek és konkrét tetteik által ismerhetjük meg a tragédiát sugalló légkört.

Az egerszegi előadás – ennek megfelelően – a szereplők egyéniségét hangsúlyozza, s valamennyi színész más és más jellemet testesít meg. Külön ki kell emelni Gazsó György (Lennie) remek játékát. Gazsó

Kedves helyeinket fölsorolni is nehéz...

Kellemes perceket szerzett Tamási Áron *Enekesmadár című színműve* a kanizsai közönségnek. Középiskoláink diákjai igazán élvezték az író izes, szép magyar nyelvét, fanyar humorát, melyet értően közvetítettek a kovászai Kőrösi Csoma Gimnázium színjátszói.

Az előadás után percnyi idejük jutott arra is, hogy megnézzék a szülőföldjükről elszármazott kanizsai festőművész, Erdős László kiállítását. A közös gyermekkori emlékeket szeretettel idézzük.

Beszélgetésük közben tudtam meg egy-két érdekes adatot a gimnázium színjátszó körének történetéről, s eljövendő feladatairól *Gazda József* tanár úr, a kis diákközösség vezetője mondta:

– A színjátszás iskolánkban legalább 15 éve folyamatosan jelen van. Nagyon sokat játszunk, szinte utazó színházra alakultunk át. Kedves helyein-

ket sorolni is nehéz: Kalotaszeg, Beszterce, Naszód megye a Kükküllő-mente és Temes megye kis falvaiban már otthon vagyunk. Kölcsönösen megszerettük egymást a közönséggel. Valódi néppünetélt jelent játékunk a községekben. De méretük magunkat a városi közönség előtt is. Többször játszottunk már Sepsiszentgyörgy, Kézdivásárhely, Csíkszereda, Brassó, Szamosújvár, Marosvásárhely színpadain is.

Tamási Áron műveit játszuk, eddig már öt színpadi játékát bemutattuk, s az idén került sor az *Enekesmadárra*. Emlékezetesen szép sikerünk fűződik még Sütő András Vidám siratójához. Mintegy ötszáz alkalommal léptünk az elmúlt 10 évben színpadra. Ez a zalai vendég szereplés külföldi útjaink első állomása közé tartozik. De jártunk már a Kárpátalján, s még e hónapban Jugoszláviában játszunk.

Fotó: Szakonyi Attila

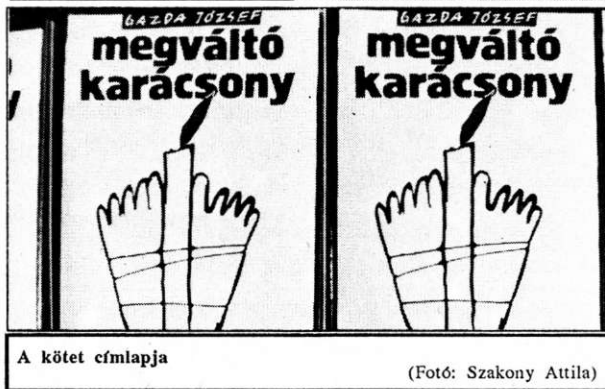
Úgy érezzük, hogy szolgáltatást teljesítünk; a magyarság egységét tartozásának tudatát erősítjük.

Lapunk a zalai közönség nevében is, sok sikert kíván a küldetéshez!

Dobó László

Olvasta?

Gazda József: Meváltó Karácsony

A kőtet címlapja

(Fotó: Szakonyi Attila)

Az AURA könyvkiadó gondozásában megjelent, a romániai forradalomról szóló új könyv merőben eltér az eddigi megjelent hasonló kiadványoktól:

mindvégig hitelesen alakítja a testileg erős, de szellemileg visszamaradt férfit, akiben leküzdhetetlen vágy él, hogy megsimogasson mindent, ami puha, selymes tapintású. Ez a szeretet, jószándéka vezet ahhoz a katasztrófához, amely őt és társát megakadályozza álmai elérésében.

Hasonló figyelmet érdemel George megformálása. Farkas Ignác független életre való steinbecki figurát terem, ő az, aki minden helyzetből kivágja magát. Szabadságát azonban groteszk

Az 1989. december 15-én Temesvárott kirobantott forradalom résztvevőitől, a Bukarestben 1989. december 22-én kezdődő népmegmozdulás

módon önmaga korlátozza azzal, hogy pártfogásába veszi a kiszámíthatatlan óriást. Hiába atyáskodik felette nagy szorgalommal, Lennie gyilkol, s ezért George utolsó „gesztusként” lelövi. De akkor már tudja, nem lesz saját tanúja.

A színpadon a halott Lennie és a túlélésre kényyszerült George látható. Más semmi. Az álomnak egyszerű és mindenkorra vége. Hiába hallottuk oly sokszor az előadás során: „te törődöl énevelem, én törődöm teveled.” A valóság erősebb.

Horváth Iлона

szemtanúig, szimbólikusan 89 személyt szolgált meg a szerző, és a könyv alcímeként szereplő „erdélyi magyar túlélők emlékeznék” megkötes ellenére, román nemzetiségűek is vallanak a véres napok hátrözöngölő eseményeiről.

Tizenegy fejezetbe csoportosítva szolgált meg Gazda József temesváriakat, nagyszebenieket, aradiakat, kolozsváriakat, marosvásárhelyieket, más erdélyi nagyvárosban élőket, bukarestieket, és mindannyiuk fájó visszaemlékezéseinek túl előtérbe kerül a szebb jövőbe vetett hit, az a hit, amely nem teszi fölöslegessé anyai ember-társunk mártír-halálát.

Napjainkban azonban mindannyian nyílan kétségbe vonjuk a decemberi „forradalom” értelmét, de még parázslék bennünk a remény lángja, hogy nem volt, nem lehetett hiábavaló a sok emberáldozat. A könyv Tökés László nagyváradi református püspök ajánlását hordozza, mintegy biztosítékként és a tisztá értelemben vett irodalmi mű mondanivalója mellett szólva.

Gazda József könyve országos (erdélyországi és bukaresti) riportorozatot kínál olvasásra.

Horváth Ernő riportképei (16 felvétel) nem a televízióban látott felvételek fénykép-mozzanatai. Őt Aradon és tizenegy Temesvárott készült exkluzív fényképfelvétel hirdeti az események kezdetét, mozzanatait, borzalmait, majd az aradi városkő előtt felállított karácsonyfa felvétele zárja a győzelem jelképként a riportképsort. Es valóban, a 89-es karácsony megváltónak ígérkezett...

Azóta azonban eltorzultak az irányzatok: fasiszta szellemű elvek hódítanak teret mindinkább...

Szabó Attila Levente

Szabálytalan beszámoló

Kiss Gyula zongoraestjéről

Két bejelentés keretében Kiss Gyula zongoraművész áprilisi szólóestjét a HSMK nagytermében. Az első koncertet rendező művelődési központ munkatársa tette: műsorváltásról tájékoztatta a megjelenteket. A meghirdetett Mozart-szonáta helyett Haydn C-dúr szonátája, Liszt Ferenc: Obermann völgye című műve helyett pedig a Funerailles került műsorra. A két másik műsorszám változatlan maradt: Brahms Op.117-es Három intermezzója és Muszorgszkij népszerű műve, az Egy kiállítás képei hangzottak el. A csaknem kétórás koncert végén pedig a zongoraművész fordult a hallgatókhoz. Mint elmondta, ő lehetőség szerint kerül a közönséggel való kapcsolatnak ezt a formáját, hi-

szén zongorista és a zenével kíván a hallgatókhoz szólni. De most mégis el kell mondania, hogy milyen nehéz volt végigjátszania ezt a koncertet egy ilyen kiszámíthatatlan zongorán, mint ami ezen a színpadon rendelkezésére állt, hiszen sohasem lehetett biztos abban, hogy melyik leütött hang szólal meg, és melyik nem. Ezért változtatott a műsoron is, igyekezett olyan műveket választani, amelyeknél kicsit kevesebb a kockázat.

Kiss Gyula még így is kíváló teljesítményt nyújtott, feledtetni tudta a zavaró körülményeket. Az est folyamán a tőle megszokott kifogástalan felkészültséggel játszott, vérbeli zenei megnyilvánulások jellemezték. Markáns muzikus-egyéniségi elemi erővel mutat-

kozott meg Liszt: Funerailles című művében. A Brahms-intermezzókban a hangok sokféle árnyalásával, ihletettséggel és nyugodt egyensúlyérzékkel vonta a hallgatókat ennek a zenéi világnak a hangulatkörébe. Változatos zenei portrékat teremtett a Muszorgszkij-műben: játékoság, borongás, transzcendens hagnulat, groteszk, tragikomikus portré és a Borisz Godunovból is ismert vérbeli orosz pátosz egyaránt megszólalt játékában.

Szeretnénk őt – és nemcsak őt, hanem más kiváló zongoristát is – művészi rangjához méltó körülmények között, megfelelő hangszereken, jobban propagált hangversenyen, nagyobb közönség előtt újra hallani.

Kocsis Katalin

Lukács Zoltán

versei

BARABÁS UTÓÉLETE

Bevégeztetett.
Remégett a Föld,
s az Eg fényei
kinná fakultak.

Félelem-szemek
szégyen-sötétjén
Mária könnye
menyország-ablak.

Gyilkos bárányok...
Megláttuk, akkor
Barabás lelkét,
a megváltottat,

s Létet bitorló
ál-bűnbánattal
gyalázzuk mégis
Meváltónkat.

SZABAD KULI

Jelzésre várok,
tükör szemedre,

melléd szegődnék,
mint fűz a tónak,

meztelen szívvel
toppannék eléd

szabad kuliként,
teherhordónak.

Testvérlap köszöntése

AZ IGE
református gyülekezeti lap

beköszöntőjében hittel és reménységgel szól a Kovászna megyében élő

magyarokhoz, az élet értékeit akarja felmutatni, az értelemhez és a szílv-

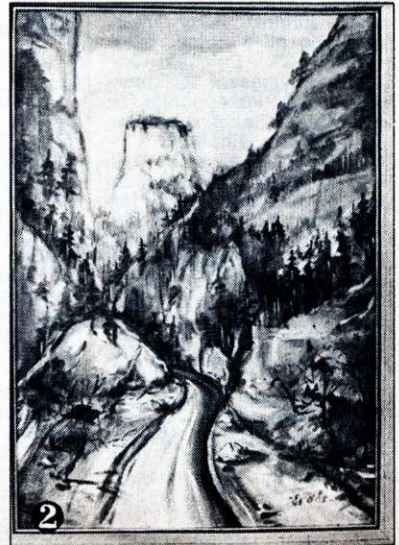
hez is fellebbez. Kívánja, hogy csendesedjenek a HALÁLT kiáltó torz arcú „nagypéntekiek”, s valódi Húsvétot áhít, valódi feltámadást.

Lapunk köszönti a szerkesztőseget, a lap minden olvasóját, és kívánja, hogy AZ IGE szép szavával románt és magyart végre egy akolba tereljen.

Erdős László önálló tárlatát nyitották meg a HSMK kiállítótermében. A kitűnő, Székelyföldön született festőművész témagazdagságával, szakmai felkészültségével valódi sikert aratott. A kiállítás május 6-ig tekinthető meg.

1. Téli táj

2. Oltárkő a Békás szorosban

Egy kanizsai a „Nagy Generációból”

Április 15-én, húsvétvasárnap délelőtt találkoztunk.

– Nagykanizsán 1948-ban születtem – kezdi a művésznő. Az általános iskolát az Ady utcában végeztem és a Winkler Lajos Vegyipari Technikumban érettségiztem. Hogy nem lettem gyógyszerész, vagy laboráns, az *Gárdonyi Józsefné* zeneiskolai tanárnőnek, mindenki „Edit néni”-jének műve volt. Irányításával kilenc éven át zongoráztam. Szolfézsra a drága *Rácz Alajos* bácsi tanított. Tizennégy éves koromban Edit néni szolt *Ivánkovics Ferencné* ének-

ben – kissé halk hangja miatt – nem sikerült. Akkor lírai koloratúr szopránra nem volt szükség. Bánatosan jött haza, s a Kögáz-nál kapott ügyviteli munkát.

– Duci néni azonban nem nyugodott bele a helyzetbe, 1968-ban felvitt a fővárosba. Alბérletben laktunk külön-külön, de szorosan együtt dolgoztunk, gyakoroltunk. Alig egy év múlva az *Országos Fílharmóniába* jelentkeztem *próbaéneklésre*, amely szerencsére *sikerült*, és magánénekesi működési engedélyt kaptam – mondta elmerengve.

Aztán jöttek a különböző zenei állomások. 1969: a *Fővárosi Művelődési Ház Opera Stúdiója*, s a KPVD SZ zenei karával számos fellépés operaesteken,

Húsvéti beszélgetés

Zádori Mária énekessel

tanszék vezetőnek, hogy hallgasson meg. Mivel ő szoprán hangomat jónak találta, átvett az énekszakra, sőt magánúton is fejlesztette hang-technikámat.

Ez idő tájt nagy kelete volt az országban a Kimit-tud tévés vetélkedőnek. És Duci-néni (Ivánkovicsné) 1965-ben „tűzbe dobta”, benevezte Máriát is. Sikerült bejutnia az országos középdöntőbe. Itt a ma már közismert, híres operaénekes Kovács Kolos megelözte (2. lett), de a közönség szavazataival mégis döntős lett a szólóénekek kategóriában. A zsűri-tagok ekkor már Horváth Máriát találták jobbnak – első lett!

– A családban, az iskolában, a városban, sőt megyeszerte nagy volt az öröm. Rengeteg levelet, *üdvözlő lapot* kaptam ismeretlen emberektől is, amelyeket még ma is féltve őrzök. Éveken át sok meghívásnak tettem eleget szerte Zalában és az országban – emlékezett, hozzátéve, hogy a *Kanizsán* tartott *Helikon Ünnepeken* aranyérmet nyert, s az *Országos Kamarazenei Versenyen* is első lett.

Zeneakadémiai felvételi vizsgálója az erős mezőny-

1970: kísérelő a rádió és tévé énekkarában, 1971: ugyanitt főállásban 1985-ig. Járt Európát, s szinte valamennyi híres koncertteremben megfordult, gyakran szolistaaként. Ez erős iskola volt.

– 1971-ben egy kis kamaraegyüttesbe, az *Ars Renataba* is bekerültem. Itt a reneszánsz kor zenéjével foglalkoztak, s megismerhettem a régi korok zenéjét. Ennek az együttesnek sok lemez, rádió és tévé-felvétele is volt. Itt fedezte fel a barokk zenei stílushoz illő hangomat a művészeti vezető, Virág László, akivel 1974-ben házasságot kötöttem. Ez az együttes jelenleg is aktívan tevékenykedik, sok nyugat-európai fellépéssel.

1980-ban Fischer Iván karmester meghívta egy Mozart-lemezfelvételle. Ekkor változtatott nevet, mert a pályán több Horváth Mária is volt. *Dédanyja* nevét vette fel, s *Zádori Mária* lett.

1981-ben a korabeli hangszerekkel játszó *Capella Savaria* barokk-zenekarba kerültem. Székely András zenei ajánlatát Németh Pál művészeti vezető elfogadta, s az együttműködés – az *Ars Renata*val együtt – ma is tart, mel-

Kertész Éva felvétele

lőkállásban. Mindkettőt nagyon szeretem, korlátlan lehetőségei miatt – csillan fel szeme.

Sok sikeres fellépés és lemezfelvétel után fogadta el Rátki Andrásnak, a Fílharmónia igazgatójának ajánlatát, s főállásban 1986. január 1-től barokk zenét énekel.

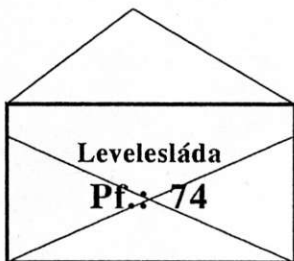
– Zsúfoltak a napjaim. Az állandó gyakorlás mellett sok a fellépés. A közelműltből különösen emlékeztetek a Balatonvidéki – tihanyi, veszprémi, köri-hegyi – szabadtéri és templomi koncertek, az NSZK-beli Nürnbergben, az NDK-beli Magdeburgban és Halleban, valamint a USA-beli San Franciscóban teljesített koncertek. Április 25-én Szabó István lantművésszel páros koncertet adunk Párisban, 28-án a Zeneakadémian Komlós Katalinnal lesz közös estem, május 1-én pedig a Mátyás templomban lépek fel. *Május 8-án a kanizsaiak is hallhatják hangomat, ugyanis a Bartók Rá-*

dióban 22,30 órától sugározzák a Capella Savaria barokk-zenekar egy óras műsorát, amelynek keretében én Esterházy Pál herceg kantátáiból és Mozart egy művéből adok elő. Aztán ismét az NSZK jön, majd Portugália következik, és nincs megállás. Még legalább tíz évig szeretnék énekelni, aztán majd tanítani az utánpótlást – tájékoztat kedvesen és szerényen.

Tizennégy egyéni hanglemezfelvétele mellett vitrinjében több kitüntetést őriz, így a rádiós nívódíjat, az Év hanglemeze díjat, és az 1989-ben kapott *Liszt-díjat*. Szűkebb családjával – benne egyetlen gyermekével, a csembalón tanuló 12 esztendő Virág Anna Laviniával – Budapesten, a belváros szívében lakik.

Hát így él a „Nagy Generáció” kanizsai képviselője, Horváth – bocsánat – Zádori Mária koloratúr szoprán énekesnő...

Tihanyi István

A lapot az utóbbi időben viszont egyre nehezebben lehet megvásárolni. Itt az északi lakótelepen a hírlapárúszerint csak 30 lap jut a lakoságnak. Ezek laknak ezen a tájon, s az árus szerint ez a mennyiség kevés a Kanizsából. Ez történt az április 18-án megjelent számmal is.

Szeretném az illetékesek választását olvasni, vajon jól és igazságosan osztják-e a lapot?

Nem terjesztik a Kanizsát!

A Kanizsa hetilap az utóbbi időben egyre tartalmasabb lesz. Hozzászoktunk és most már rendszeresen megvásároljuk. Ugy gondolom, hogy ez a lap Nagykanizsáé.

Nagykanizsa,
1990. április 23.

Köszönettel:

Horváth Zoltán
Nagykanizsa
„Izzós”-lakótelep

Kaposvári lakos vagyok, munkám miatt gyakran utazom vonattal Nagykanizsára. A városban autóbusszal közlekedem, taxira egyelőre nem futja aapidíjbol.

Igaz, hogy vehettem volna már magamnak egy helyi autóbussz menetrendet, de gondoltam, a megállóknál úgyszólván meg tudok honnan, hova, mikor, merre, meddig utazhatom? Itt févedtem, méghozzá elég nagyot. Mindjárt az állomás előtt ért az első meglepetés, ahol a 21-es autóbussz megállójában hiányzott a menetrend közepe. Egy szellemes valaki kérdőjelet rajzolt a helyére. A következő megállóban már az egész hiányzott. A Szemere

utcai megállóban a tábla a földön, sárga színű menetrendnek se híre, se hamva. Másutt sem jobb a helyzet.

Menetrend, óh!

Táblák meghajtva, menetrendek elázva, összefirkálva, félig letépve, fontos információk elmosódnak.

Nem irigylem a Volán illetékeseit, akiknek sok bosszúságot okoznak a vandál kezek. Közben azért sejtjen vélem, hogy erre fel is készülnek, amikor az új menetren-

deket kiteszik, gondolva arra is, hogy azok elázhatnak, kifakulhatnak, az időjárástól nem védve idő előtt tönkremehetnek. Nem lehetne bizonyos időközönként végigjárni a megállókat és megnézni, rendben van-e minden? Ha szépen megkérnék a buszvezetőket, biztos, hogy ők is segítenének az eltűnt, megrongálódott menetrendek pótlásában. Ugy gondolom, ha már a viteldij emelkedik, kövesse azt némiképp a szolgáltatás minősége is.

Kérem Önöket észrevételmentes közlésére, már csak a busszal utazó kanizsaiak nevében is.

Faludy László
Kaposvárról.

A tejüzemben nem minden rózsaszínű!

Közel négy évig felelős beosztásban dolgoztam, egészen a közelmúltig a Tejüzemben. Az ápr. 13-i Kanizsa cikk elolvasása után szükségesnek tartom, hogy Zabó László üzemigazgató néhány kijelentését megkérdőjelezzem, hisz az ott leírtak nem mindenben felelnek meg a valóságnak.

A cikkben említett 128.000 Ft bérszínvonal dolgozónként jócskán túlzó, hisz a kanizsai tejüzemben 4-5.000 Ft körüli fizetések vannak. Példaképp csak az én 5.600 Ft nettó keresetemet említem, és én még a középmezőnyben foglaltam helyet ekkora jövedelemmel. Így az a 128.000 Ft nagyon irreális szám.

Valószínű, hogy az átlag kiszámolásánál a vezetők magas jövedelme eredményezheti az említett magas bérszínvonalat, de kétem, hogy a kisjövedelműeket ott az üzemben ez a tudat boldoggá teszi.

Az üzem mostani rekonstrukciójának sem az üzemigazgató által említettek a fő okai, hanem a 70-es évek elején történt felújítás hanyag, felelőtlen volta. A közvéleményt természetesen nem tartották szükségesnek az igazságról értesíteni, espedig arról, hogy a kanizsai tejüzem életveszélyessé vált. Alig 20 évig bírta az épület az akkori trehány kivitelezés következményeit. 20 év egy épületnél még gyerekkor, és már életveszélyes?

A mostani rekonstrukció kényszer. Ismét az adófizetők zsebéből fizetnek, mint eddig oly sokszor ebben az országban.

Örültem volna, ha az újság hasábjain ezekről is beszélt volna Zabó László üzemigazgató úr. A tények valós ismertetése a közvélemény számára nem csak az újságírók kötelessége.

Teljes név és cím a szerkesztőségben.

SÖRSAROK

Májusi sör

A Nagykanizsai Sörgyár termékcsaládjának egyik különlegessége az évete csak egyszer, idényjelleggel gyártott MÁJUSI sör.

A majálisok átlagosnál magasabb alkoholtartalmú söre enyhén kesernyész, kellemes komlóillatú, kifejezetten telt ízű ital. Színe az átlagos világos sörökénél sötétebb.

0,5 literes palackban, 60 napos minőségmegőrzési idővel kínáljuk fogyasztóinknak.

Fotó:
Erdei András

Beszélgetés dr. Tóth Jánossal,

a Kanizsa Bútorgyár vezérigazgató-helyettesével

Korábban már beszámoltunk arról, hogy a Kanizsa Bútorgyárból kivált a KANIZSA Trend Kft. Akkor az ő gondjairól, terveikről szoltunk, most hallgatassék meg a másik fél is.

Miért volt szükség a szétválásra?

– Gyárunk a város bel-sejében körbezárt területen van. Termelésünk évről-évre nőtt, de ezzel együtt a gondjaink is sokasodtak. A központi telepen koncentráldott a gyártás, a teljes anyagraktározás viszont a Béke úti telepünkön történt. Ennek ellenére a központi telephely túlszűfolt, egyszerűen kinőttük. Ez az állapot – legfőképpen az anyag ki-be szállítása – jelentős többletköltségekkel jár.

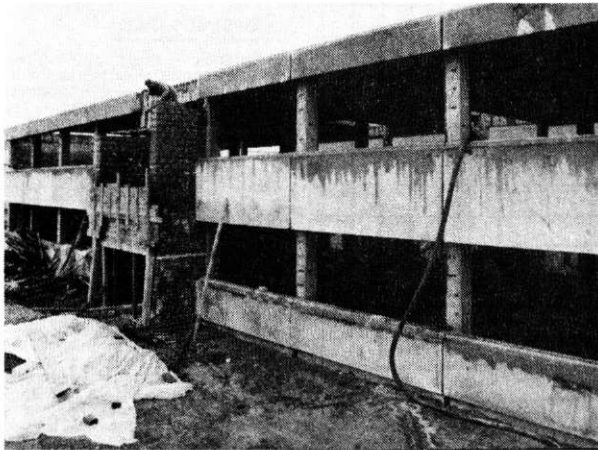
Régóta megfogalmazott elképzelés, hogy a feldolgozási vertikum egy részét ki kell telepíteni, ehhez viszont olyan telephely kell, ahol ipari infrastruktúra van, aminek létrehozása nagyon sok pénzbe kerül. Ezért jött jókor a nyugatnémet Steinhoff cég ajánlata, hogy a kárpitos üzemünkre alapozva alakítsunk egy Kft-t.

Közismert a külföldi tőke beáramlása is, aminek segítségével magasabb műszaki színvonalat lehet elérni. Mi is élünk ezzel a lehetőséggel, így jelentős tőkéhez, mintegy 3,5 millió márkához jutott az anyavállalat. Ebből hosszabb távon meg tudjuk alapozni a gyár fejlődését.

□ – **Egyszóval ez-zel mindkét fél jól járt?**

– Bizom benne, hogy igen. A központi telepünkön lévő 2300 négyzetméter alapterületű fagegmunkáló üzemünk jelentős részét átadjuk a Kft-nek. Így lényegesen könnyebb lesz náluk a

gyártásszervezés, hiszen az alapanyagok tárolását ott tudják megoldani, ahol a kárpitosrészleg üzemel. Mi viszont a korpusztermékek gyártásához nélkülözhetetlen fagegmunkáló tudjuk kitelepíteni a

Szétválás után

Béke útra. Azért fontos ez, mert így a teljes infrastruktúra kiépítésével a fagegmunkáló technológiát el tudjuk helyezni egyetlen korszerű csarnokban. Tervezzük azt is, hogy a későbbiekben mi dolgozzuk föl a fűrészárut és a Béke útról már kész, alkatrész kerül a gyárba. Eddig ugyanis más fűrészüzemekből szállították a bútortálcákat. Sokba került a fuvar, a minőségről nem is beszélve.

Nem kizárt az sem, hogy ugyanabban az üzemünkben jól értékesíthető félkésztermékeket, például keményfa alapanyagú ajtókat is fogunk gyártani. Belföldön és külföldön is nagy a kereslet.

□ – **Ezek szerint nincsenek gondjaik?**

– Hogyne lennének! Az alapanyagárak szinte napról-napra emelkednek, amiből termé-

szetszerűen következnek a késztermékek drágulása is. Így arra kell számítnunk, hogy a bútortok kicserélési ideje lassul, azaz a belföldi piac telítődik. Mi mégis úgy ítéljük meg, hogy az alapanyag áremelkedését nem szabad egy az egyben áthárítani a fogyasztókra. Az első negyedévben nem emeltük az ára-

nyára nem alapítanul, hiszen sok vállalatnál fenyeget a munkanélküliség veszélye, másrészt az áremelkedésekkel nem tart lépést a jövedelmek növekedése.

– Nálunk kedvezőbb a helyzet éppen az elmondott okok miatt. Szakmunkásokban most is hiányunk van, de betanított munkásokat is vetünk föl ebben az évben is.

A másik dolog ismeretes: hogy Magyarországon 1968. óta bérszabályozás van. Nekünk mindig az volt az elvünk, hogy a béremelési lehetőséget maximálisan ki kell használni. Ebben az évben is ezt tesszük, éppen a dolgozók megtartása érdekében, és az áremelkedések miatt. Januártól már átlagosan 13,5 százalékos béremelés volt, amit gyakorlatilag a mozgóbér terhére hajtottunk végre. Nagyon bízom abban, hogy a mozgóbérszint eléri a tavalyit, vagyis az 13,5 százalékos tényleg ennyi jövedelem emelkedést jelent. Éves szinten egyébként 20 százalékos jövedelemnövekedést tervezünk, aminek elérése minden esélyünk megvan.

□ **Az ezer dolgozót más is foglalkoztatja mostanában. Köztudott, hogy a vezérigazgató, Tollár József nyugdíjba megy. A megüresedő helyre pályázatot írtak ki. A pályázatokat május 20-ig kell benyújtani, amelyeket az új vállalati tanács értékeli. Ön pályázik-e?**

– Igen. Biztosan tölünk, és máshonnan is lesznek jelentkezők, ez így természetes. Azt kívánom, hogy az legyen az új vezérigazgató, akiben az emberek többsége megbízik.

Zámbó Árpád

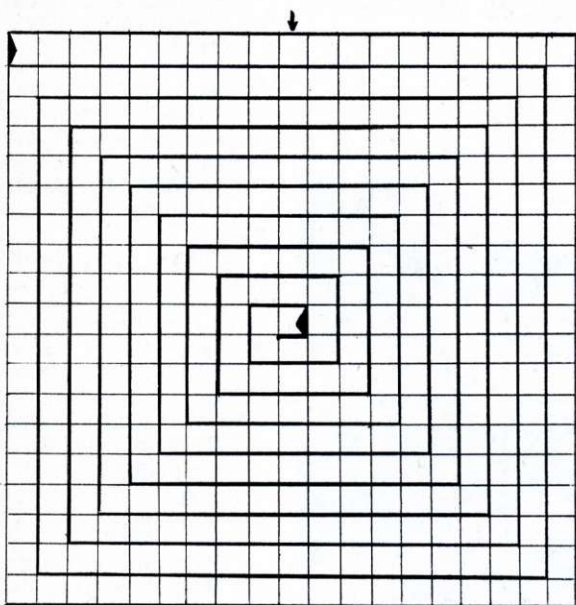
kat, májustól viszont mintegy 5-6 százalékkal drágábbak lesznek a mi bútortok is.

Ebben az évben 1 milliárd 100 millió forint termelési értéket tervezünk, de ha a számításaink bevalnának, akkor ezt körülbelül 100 millióval túltejesítjük. Ezt arra alapozzuk, hogy jelenleg nincsenek piaci gondjaink. Belföldön is keresettek a termékeink, de az idén már szállítani fogunk Svédországba, Kínába és várjuk a szocialista exportlehetőséget is. Azért fogalmaztam így, mert jelentős szerződés kötéseink vannak, sajnos a jelenlegi szocialista exportkorlátozás miatt egyelőre várunk kell.

□ – **A kft megalakulása óta a dolgozók körében tapasztalható némi szorongás. Bizo-**

Csigarejtvény

Fazékbavaló

Nászéjszaka szelet karajjal

Az eredeti változat szűzpezenyéből készülne cserkészkolbásszal.

Hozzávalók:

- (10-15 szelethez)
- 1 kg kicsontozott karaj
- 2 szál (kb. 15 cm hosszú kolbász)
- fokhagyma, (vagy krémje)
- szalonna tűzdeléshez,
- bors vagy borsikafű,
- kakukkfű,
- tárkányüröműfű,
- grill-fűszerkeverék, vagy egy gulyás esetleg marhaleveskocka,
- só,
- pirospaprika,
- kevés zsír,
- mustár (kávéskanálnyi)

Elkészítés:

A kicsontozott karajt hosszában két helyen x alakban keresztülűrjük egy hosszú késsel úgy, hogy a két kolbász a vágásokon keresztül dugható legyen. Ha ezt megtettük, a hús felületét erős cérnával körbekötözzük, hogy az szorosan simuljon a kolbászokra, minden oldalról. Kötözés után fűszerezük az említett fűszerekkel, s tűzdeljük meg úgy szalonnával és fokhagyma szeletekkel, hogy azokat a kötözőcérna alá dug-

juk. (Célszerű a fűszerezést úgy végezni, hogy a fűszereket és a mustárt kevés meleg étolajban elkeverjük, s ezzel a „szósszal” kenjük át a húst.)

Az így elkészített karajt alufóliába csomagoljuk, úgy, hogy a leve, gőze ne jöhessen ki. Csomagolás előtt a fóliát célszerű zsírozni, vagy olajozni. A becsomagolt húst előmelegített sütőben, lassú tűzön 70-80 percig sütjük.

Tálalás:

Sütés után a húst fóliájában félig kifagyasztjuk, majd eltávolítjuk róla a kötözőcérnát. Ezután teljesen kifagyasztjuk, majd nagyon éles késsel, vagy hússzeletelővel 3-6 milliméter vastag szeletekre vágjuk.

Igy hidegen bármilyen hidegtálhoz kitűnő. Ha melegen akarjuk tálalni, galuska és tészták kivételével szinte minden körrethz kiváló, de akkor tálalás előtt forró olajban, vagy zsírban hirtelen átmelegítjük a szeleteket.

Hidegen franciasalátával vagy tartáros burgonyával, melegen savanyúval tegyük asztalra.

Fűszerezettsége miatt igen laktató, kiadós étel.

A rejtvény két irányból is megfejthető. Megoldás után a függőleges 10. sorban Vajda János érdekes gondolata olvasható le.

Beküldendő: 1990. május 9-éig, szerdáig a Harminc év múlva c. versből idézett sor. Meghatározások:

Kívülről befelé:

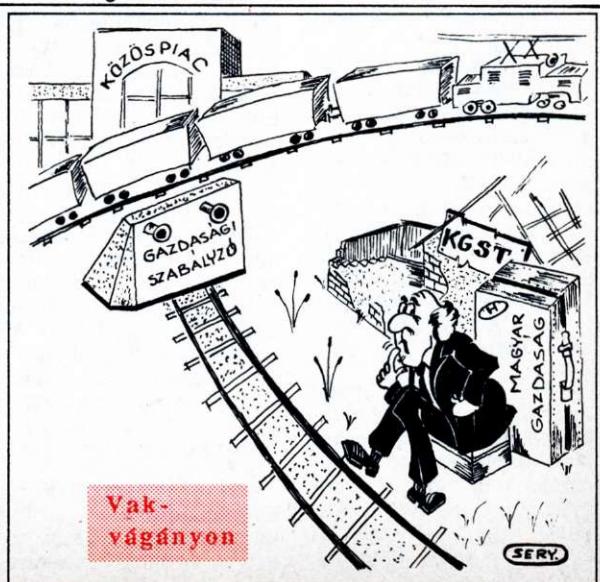
Férfinév – olasz autók jelzése – vacogás – ormányos állat – tulajdonforma – gyújtóbomba – megjón – textilnövény – tejtermék – királyi haszonbér – Polinéziában természetfeletti erő – Judea római helytartója – megeléged – növény – női név – Lamartine verse – intés a németeknél – török férfinév – agyrem – omol – kőtyavetnyél – cunyn apát – Heyerdal hajója – tagbaszakadt – mutatószó – vitorlásverseny – női név – japán település – fosztóképző – Ady álneve – szeszély – kávékeverék – testréz – közlelmutató szó – megfelelően – lendül – svájci üdülőhely – rege – pillér – kritérium – falu az Ohotszki-tenger mellett – ranglista – szovjetek igenelnek – dallam – rekrua közepe – kalapál – határtavak Észak-Amerikában – francia forradalom alakja – erőművészet – női név – búcsúbeszéd – harcias nő – Japán város – tudományos-fantasztikus irodalom – vés – penészes – szövösök – ... méter: gyapjuszál finomságát méri – szerencsetárgy – pofon üt – déiben teszi a Nap – irt – egynyári – ... unum: USA címerszalagján jelmondat – szögfüggvény rövidítése – idős –

TV-reklámban szereplő szó – egyházközség – spanyol bírtok Afrikában – ...ventrális: háthasi – jegyzettömb.

Bentről kifelé

Játékpénzes – a Gondolkodó alkotója – kölykei – légáramlás – papagáj – Nemzetközi Olimpiai Bizottság – ropog – izmos – szemeses búza – bór – ...pi-rul – széle – töle – pillangósvirágú növény – igekötő – épületszárny – bárium – evőeszközök – vizesedény – olimpiai szimbólum – uracs – egyiptomi isten – Voznyeszszkij verse – bifláz – nagyon rövid szaglószerv! – balatoni üdülőhely – Somlyó műzsája – kérdőszó – Gárdonyi regénye – ország a Perzsa-öbölben – helyhatározószó – svéd váltópénz – várkastély tulajdonosa – bakantón – igekötő – szovjet színész – szellem – fűtyül – becézett női név – alumen – Petőfinél ijedve kel légiútra – vágóeszköz – karakter – angol olaj – ljušin gépe – bocsnát – álomba ringat – török tiszt rang – Fényes Szabolcs operettje – mozi – helyhatározórag – kötözőgyapot – germánium – szerzetes – zöld jelzője lehet – bevésődő – csőr – pólya – férfinév – ...túze – ime – tekintély – feljépessorozat – déli germánok főistenje – sejt – bolygó – ki nem állhat – olasz autó jelzése – Közép-Amerikából való – a Gösta Berling írója – havasi ember – ögrófnök – szellem – könyv része – örmény romváros – szor, németül – nézné – házastársa – kanalazza – tagadószó – férfinév.

Megfejtőink: Tóth Gizella (2) és Szabadi Sándor (1) könyvjutalmat nyertek. A nyeremények a szerkesztőségben átvehetők.

Csodálkozom, mennyi emberről derül ki mostanában, hogy hívő. Sőt, mindig is az volt, csak az az átkos rendszer...!

Emberünk kénytelen volt istentisztelet helyett párttaggyűlésre járni, s a gyereket keresztelő helyett névadóra cipelni.

Csodálkozom, mert megértem negyvenegynéhány évet, de ismerőseim körében azt valahogy sosem tapasztaltam, hogy ki vasárnap misére járt bántódása esett volna. Az ugyan elképzelhető, hogy egyes munkahelyeken, be-

Csere- bere

osztásokban nem jó szemmel nézték az ilyen embereket, de nem kellett senkinek sem mártíromságot szenvednie a hitte miatt. Sőt, arról sem tudok, hogy bárkit kényszerítettek volna: lépjen be a kommunista pártba.

Eszembe jut, hogy a hatvanas években, és azután is, hány és hány partizán

bukkant elő az ismeretlenség homályából. Annyi partizán lett hírtelen, hogy még...! Az őrszűléseken a kis úttörők csillogó szemmel hallgatták a beszámolókat a fasiszták elleni hősi harcokról. Én már akkor is csodálkoztam, hogyan lehetséges, hogy ez a sok bátor partizán nem tudott elbánni a gyáva férgekkel?

És most megint csodálkozom, sőt – hitetlenkedem: Ilyen egyszerű hitet cserélni? Vagy ezt másképpen hívják?

Turi Mária

A jövőnek készült?

A lakattal zárt ketrec megvéd a kora reggel hozott tejterméket, pékárut dézsmálók ellen és távoztartja a kirakatbetörőket is. Egyéni ötlet, látható a Béke és a Kisfaludy utca sarkán. Egyetlen hibája van: borzalmasan ronda.

Tóth Ferenc

CIK(K)-I

Újságokat a földre...?

Megyek fel, pontosabban mennék, a Szabadság tér 2/a épületbe, ám mint rendesen most is meg kell állnom, mert a földön újságok hevernek mindenfelé. Napi-lapok, miknek jobb helyeken, a levélszekrényekben illene tartózkodni. Ám itt ez nem szokás. Itt mindig a lépcsőre kerülnek. Bosszankodnak is eleget a ház lakói, és szidják az újságkézbesítőt, aki ezt teszi. „ – Hát hol van itt a munka, ha csak úgy leszórják az aj-

tóel? Miért kapja a fizetését a kézbesítő?” Igazuk van! Majd én berakom a lapokat valamelyik újságrekeszbe.

Már szedem is össze az újságokat, s indulok a tett végrehajtására. De nem megy. Az ajtó ugyanis zárva. Délelőtt kilenckor. Talán a másik lépcsőház... Az is zárva. Ez van tehát. De azért disznóság, hogy olyan emberrel hordatják ki az újságokat, aki nem hajlandó keresztülmenni a zárt ajtón! Igaz-e?

(Lia)

Kanizsai

vendégcsalogató

A hazai vendégek részére tudnék még javasolni egy olcsóbb aperitívet, és kísérrőnek egy szótárt.

Tóth Ferenc

Segély - Nyugatra

Fiatal, tiroli sapkás külföldi fizet tele kosárral a Dél-Zala élelmiszer osztályán. Hosszú blokk ki, pénztárca kiürítve, mindössze egyetlen forint hiányzik. Kutatás a kabátban, nadrágzsebekben, de ott nincs. Ezt bizony ki centizték. Nem szégyen, magam is láttam már amint Jugoszláviában vásároló honfitársaim zsebszámológéppel a kezükben keresgéltek a polcokon.

A pénztáros közben emelne is ki a félliteres cseresznyét a kosárból, amikor a mögöttünk álló úr. minden különösebb egyeztető tárgyalás, ceremónia nélkül átadja a forintos gyorssegélyt a kissé zavarban lévő külföldinek. Sok milliárdos adóságunk mellett azért ennyire még futja – jegyzi meg, és a mellette állók helyeselnek.

Tóth Ferenc

Jótállás – magyar módra

Egyik ismerősöm panaszkodott a minap: még február hó elején 920 forintért vásárolt a ZALA-PARKER kanizsai Szabadság téri 50 sz. boltjában 1 db MENTA márkájú szovjet gyártmányú elektromos főzőlapot. A

bolti eladó a vásárláskor nem tudott jótállási jegyet adni, arra hivatkozva, hogy a forgalmazó fővárosi nagykereskedelmi cég részükre nem küldött. „Szegény” ismerősöm azóta kéthetente jár az üzletbe a jótállási

jegyért, de mindig csak ezt a választ kapja a vezetőtől, a helyettesétől, vagy az eladótól: „Még nem kaptuk meg Budapestről a jótállási jegyet, tessék úgy két hét múlva újra érdeklődni”. Vajon meddig?

Csalódás a sorompónál

Húsvét után nagy dérral, a megyei lapban közölt újsághirdetéssel is, forgalomkorlátozással járó pályamunkálatokat „harangozott” be a MÁV, a már régóta kritikus Béke úti vasúti sorompónál. Sokan azt hitték, hogy végre elkészül a márciusra beígért nyugati oldalú, már hónapok óta a személy- és teherforgalmat lassító, csak különleges kulccsal üzemeltethető kis-sorompó és az aluljáró villamosítása; s mivel a betonozó brigád is felvonult a területre, a gidres-gödörös nyugati járdán töcsa-eltüntetők munkálatokra is számítottak a környéken lakók és az arra járók. A reménykedőknek azonban néhány nap múlva csalódnuk kellett, ugyanis a nagy „melő” mellett csak síneket és talpfákat cseréltek, s csak azok környezetét – sajnos a járművezetők bosszúságára, hepe-hupán – betonozták, minden más maradt a régiben!...

Mozgáskorlátozottak közgyűlése

A mozgáskorlátozottak nagykanizsai városi egyesületének április 21-i beszámoló közgyűlésén a féleves önállóságról, az érdekvédelmi munka erősítéséről esett szó, de formálódtak a jövő tervei is.

Fotó: Szakony Attila

Levelek nyomában

Határidő: május 15.

Lapunk 16. számában adtuk közre K. Horváth Ferenc kanizsai olvasónk levelét, melyben a Vár úti parkolók zsúfoltságáról ír, megkérdőjelezzé az ott látható dűledező, elhanyagolt trafikosbódé jövődébeli sorsát is.

Unokáink is látni fogják? – tettük fel a kérdést, melyre a Városi Tanács osztályvezető főépítésze Karmazin József válaszolt:

A Vár úti üzemek az elmúlt években – kezdeményezésünkre és szorgalmazásunkra – több intézkedést tettek a dolgozók járműveinek elhelye-

zésére. A közeli területeken a lehetőségek maximálisan kihasználtak, a Vár úton a parkolók száma nem bővíthető. Ezért is épített a DKG parkolót az Ifjúsági Parkban, melynél maximálisan betartották azt a kívánásukat, hogy a fállomány nem gyéríthető, a parkjelleget maradjon meg.

További parkolóépítésre a Lazsnaq és Principális csatornák közötti terület alkalmas, de ehhez szükséges az üzemek parkolóépítési szándéka is. Ezt a szándékot befolyásolhatja a leendő parkoló és az üzem közti viszonylag nagy távolság.

A Vár úti elhanyagolt trafikosbódé a 4929 hrsz-ú, a Szombathelyi Közúti Igazgatóság kezelésében lévő területen, de tanácsi fenntartású közterületen van. Az elhunyt örökösét, mivel nem Nagykanizsán tartózkodik, és pontos lakcíme sincs, megkíséreljük – levélben megkeresni, hogy annak további sorsát rendezzük.

Ezzel egyidőben a Szolgáltató Költségvetési Üzemenél a pavilon elszállítását megrendeljük, a területet pedig a Városgazdálkodási és Kommunális Szolgáltató Vállalattal elrendeztetjük, fűvesítjük.

Köszönjük az olvasó észrevételét és kérjük, hogy a továbbiakban is segítse munkánkat.

Tóth Ferenc

Diákigazgató a Mező-ben

A hagyományos fordított napon diákigazgató irányítja majd a Mező Ferenc Gimnázium munkáját. Folyik a korthadjárát, melyben tanár-diák focimeccsel, különleges házibulival, vetélkedők ígéretével csábítják a választókat, akik az egyenjogúság jegyében most szavazhatnak először leányjelöltre.

Hallo!

Itt a 007!

Amíg a pap misézett

Ez év március hónapban két alkalommal is ismeretlen tettes tört be a galamboki paplakba, és onnét több ezer forintot vitt el. A helyszíni szemlék során megállapítottuk, hogy az ismeretlen elkövető csak pénzt keresett. A behatolás módja mindkét esetben azonos volt. A második alkalommal kutatás nyomát már nem észlelte a bizottság. Ez megerősítette azt a feltevést, hogy az elkövető azonos személy. A sértett elmondta, hogy a betörések időpontjában misézett.

Az ismeretlen elkövető felderítésére bevontuk önkéntes segítőinket is.

Abból indultunk ki, hogy az elkövető ismeri a plébános miserendjét. Tudja azt, hogy mikor, melyik községben misézik, mennyi ideig van távol a lakásból. Feltételeztük, hogy az elkövető a két sikeres betörés után újból visszatér.

Az önkéntes segítőkkal és a sértett bevonásával egyeztetettük a feladatokat. Módszerként a belső figyelést alkalmaztuk, olyan formában, hogy a pap távollétében a figyelők a lakásban maradtak.

Reményeink nem várt gyorsasággal valóra váltak. Április 15-én a délelőtti órában, amikor a pap misézett, az ismeretlen betörő ismét munkához látott. Ablakbefeszítés módszerével behatolt a lakásba, és a pénzt kereste a szokott helyen. Magához vett 10.700 Ft-ot. További munkájában, legnagyobb meglepetésére önkéntes segítőink megzavarták. Menekülni próbált, eredménytelenül.

Az elkövető gyanúsított – Takács László, galamboki lakos – első kihallgatása során az előző két betörést is elismerte. Ugyében a rendőrségi vizsgálat még tart.

A lakossággal, önkéntes segítőinkkel történő eredményes együttműködésünk jó példája ez a sikeres akció. A bűnözés jelentős emelkedésének megállapításában elengedhetetlen a rendőrség és az állampolgárok együttműködése.

E módon is köszönetünket fejezzük ki a lakosságnak segítségükért.

Horváth Balázs

Gömbcsapok a DKG-ból

Németországi exportra készíttettek százötven darab különböző méretű gömbcsapot a DKG-ban. A közel 22 millió forint értékű felszerelést még e hónapban a megrendelőhöz szállítják.

Látogatás a tenisz paradicsomban

Az olajos férfiak mellett a női csapat is küzdőterre lép

Több mint negyven éve az Olajbányász SE, illetve jogelődei „gondozzák” a város tenisz-sportját, amely napjainkban – szűkös anyagi helyzet miatt – oldja meg a szakosztályi feladatokat.

A férfi csapatunk már igazi törzsgárdistának számít az OB III-ban, amely korábban jogszállás, varadi idegenlegiosókai tartotta az elért színvonalat, de néhány év óta már hazai környezetből erősítünk. A gyümölcsöző és egyre eredményesebb utánpótlásnevelésünk hatására folyamatosan „beérnek” a sajátnevelésű gyerekek, akik a hosszútávon ígért építési munkát bevezetéseknél Lelesz András, aki valójában „lelesz” szakosztályelnök.

A Stankovics János edző-játékos vezette férfi gárda az elmúlt bajnoki évadban a 7 csapatos mezőnyben felkerült a dobogóra, a fiúk bronzérmesek lettek.

– Rendkívül örülök annak, hogy ez a szép, de sok munkát követelő sportág egyre népszerűbb. A következetes munka, a fokozott hozzáállás eredménye-

ként erősödöttünk s a 3. helyet biztatónak tartom. Ezt a csapat, az igazi egység hozta, de azért mindenképpen rászólgál a névszerinti kiemelésre a szakosztályi kiválósága. Füle Zsolt, továbbá a kúzdőkepes Péntek István, a ponteros Horváth Béla és ifj. Russay Olivér is – értekel az edző.

A férfi csapat sikeres menetele mellett szembetűnő az a munka, amit a szakosztály, a lelkes sportvezetők, aktivisták, a versenyzők, no és a szülők végeznek egyrészt a sportági fejlődés, másrészt a létesítmény, a tenisz-paradicsom érdekében.

– Varázsa van a tenisznek s ez minden korosztályra vonatkozik. Így aztán már kevés a kiénc pálya. Ujabb három pályát készíltünk elő, amiből egy az idén, kettő pedig jövőre fogadják a szépszámu érdeklődőt. Ezzel egy olyan tenisz-stadion alakul ki Kanizsán, amire joggal lehetünk büszkéek – veszi vissza a szót Lelesz András.

A csapat házatáján évek óta kiemelt figyelmet fordítanak az utánpótlásnevelésre. Rend-

szereznek a tenisz-tanfolyamok, a tenisz-iskolák s egy-egy csoportból kinőtt tehetségekkel folytatódik az intenzív munka. Az eredmények nem is maradnak el, hiszen a fiúk mellett a lányok is „megjelentek” sőt szép egyéni sikereket értek el a korosztályos versenyen.

– A korábban még dedelgetett terv megvalósult ebben az évben, hiszen hosszú szünet után újra lett női csapata az Olajbányász SE-nek s ezt máris kiugró eredménynek tartjuk. A visszatért sajátnevelésű Gaál Nóra, valamint Novák Edit, dr. Füléné, Füle Ramona, Kricsfalussy Eszter, Szerdahelyi Kinga, Szerdahelyi Noémi heti 4 edzéssel készül a csapatbajnokságra az OB III-ra, melynek küzdelmei május 19-én kezdődnek – tájékoztat Novák Béla, a női csapat technikai vezetője.

Érthető, hogy nagy a készülődés a lányoknál, hiszen az 1974-1978 közötti években kitűnt Dobriné Poor Magdolna, Gajáriné Balikó Zsuzsa s a Dóra-lányoknak – akik az OB III-ban szerepeltek – van utódjuk! A kerettagok az edző, ifj.

Russay Olivér vezetésével szorgalmasan dolgoznak, reménykednek a sikeres bemutatkozásban.

– A kedvező időjárást kihasználva már február közepén megkezdtek a felkészülést az új bajnoki évre. A fiúk keményen dolgoznak, köztük egy újabb tehetség, a 11 éves Farakas Kornél a volt tenisz-iskolás bontogatója „szarnyai”, akiknek Fülénéz hasonlóan nagy jövőt jósolok. Rajtuk kívül sikeres teljesítményt várok Péntek István, Horváth Béla, ifj. Russay Olivér, Dominik József, ifj. Lenka János, Márton József, Orvos Tamás, Kovács Balázs kerettagokból, no és a többi társaktól is hangoztatta Stankovics János edző-játékos, akinek segítőit is az aktív játéktól visszavonult Nyakas László, a csapat új technikai vezetője.

A szakosztálynál megszilárdultak a szakmai, vezetési és szervezeti és szervezeti keretek. Ötvenéves, újító s az újszerűséget kereső olajosok jó hátteret kapnak a szülőktől, a támogató vállalatoktól, intézményektől.

– A teniszsport is igen pénzügyes ezért nekünk is gondot jelentenek az anyagi alapok. Bevételeinket mindenképpen növelni kell, hogy még eredményesebb szerepléshez tudjuk segíteni a versenyzőket. Ehhez pedig még több versenyzetési lehetőséget kell biztosítani a csapatnak és a korosztályos versenyzőnek. Mi folytatjuk a jól bevált nyári táborokat, új berletes rendszert dolgozunk ki, no és szauant létesítünk ezen a csodás környezetben. Szakmai téren is előrelépést tervezünk s reménykedem abban is, hogy a lányok felkerülnek a dobogóra és utánpótlásunk fejlődése töretlenül lesz hangoztatta a szakosztályelnök.

Az OB III-as olajos-csapatok közül a tavaszi irdényben a női május 19-én a Dunai Kőolaj ellen mutatkoznak be hazai pályán, akik június 2-án a Soproni Sörgyár, majd egy nappal később a Medosz-Erdért csapattal fogadják.

A férfi csapat tavasszal háromszor szerepel idegenben, míg pályaválasztóként fogadják a Budai Bányász (június 2-án), Igazságügyi SC (június 3-án) és a Keszthelyi Hélikon csapattal (június 9-én).

Balogh Antal

Sporttal az egészségért

A „Sporttal az egészségért” akció első programját vasárnap bonyolították le. A teljesítménypróba első állomása az a gyalogtúra volt, amelyen 8, 10 és 20 kilométeres távot teljesítettek a vállalkozók.

A mindenki Sportpályájáról induló gyalogtúrára 54-en jöttek el, közülük a 6-10 éves korosztályban 15-en, a 11-14 évesek között 19-en, a felnőtt nők táborában 4-en, a férfiakban 13-an, míg a családi kategóriában egy család állt rajthoz. Az általános iskolák közül a Petőfi, az Andrejka, a Szabadság téri és a Kun Béla iskolából jöttek gyerekek, míg a középfokot a KBMSZ, a Landler és a Polai képviselte.

A kanizsaiak részére kiírt gyalogtúrának „vendég-indulója” is volt a keszthelyi illetőségű Dancs Imre személyében. A rajt előtt tőle kértünk véleményt a sportosztály által indított teljesítménypróba sorozatról:

– Nagyszerű kezdeményezésnek tartom, olyannyira, hogy már tavaly is eljöttem az egyik próbára. Most a Zalai Hírlapban olvastam a programról és elhatároztam, hogy valamennyi próbára ideutazom Keszthelyről, és megkísérlem teljesíteni a feladatokat. Remélem, a szép számban összegyűlt próbázókkal együtt nem lesz gond a mostani gyalogtúra teljesítése sem – mondta Dancs Imre.

A mezőny reggel 9 órakor rajtolt és a déli harangszó már az utolsó visszaérkezőket köszönthette.

- kz -

Elindulás előtt

Fotó: Soproni Tibor

Meghalt Russay Olivér

Két hete, hogy elbúcsúztunk Szántó Zoltántól és akkor még nem gondoltuk, hogy néhány nappal később ismét szomorú hírt kell közölnünk.

Meghalt Russay Olivér testnevelő tanár, aki a Cserháti Szakközépiskola tanáraként ment nyugdíjba, hogy kipihenje több évtizedes munkáját. Mindössze néhány évet adott neki a sors, hisz alig három éve hogy nyugdíjasként élte napjait. Egy nap híján 65 éves

volt, amikor végleg eltávozott az élők sorából.

A város sportéletének egyik meghatározó személyisége volt. Mint torna tanár és mint edző nagyon sok sportolót indított el pályáján, számos tehetség bontogatója keze alatt szárnyait. Kézilabda és tenisz volt a kedvenc sportága, de otthon volt valamennyiben. Éveken át edzősködött mindkét sportágában, de szívén viselte az iskolai sport fejleszté-

sét is. Diákjaival számos felmenő rendszerű versenyt nyert meg. Kollégái, diákjai tisztelték és szerették.

Az elmúlt néhány évized kanizsai sporttörténetének egyik markáns alakja távozott el tőlünk. Hiányozni fog szókimondása, szakmai hozzáértése, pedagógiai ismerete.

Fájó szívvel búcsúzzunk Tőle!

- kz -

Visszapillantó

Visszapillantó

Visszapillantó

Olajbányász – Kisvárd

Képünkön Juhász növeli az Olajbányász góllainak számát.
Fotó: Soproni Tibor

NB I B-s női kézilabda-mérkőzés. A kanizsaiak legjobb dobói: Mátyás 12, Sítí 7, Buza 5, Juhász 4.

A tavaszi idény 5. fordulójában hazai környezetben fogadta az újoncot a kanizsai együttes. A kárpátaljai játékosokkal megerősített vendégek csak az első 10 percben voltak egyenrangú ellenfelei az előkelő, második helyen álló olajosoknak, akik biztosan nyerték meg a közepes színvonalú találkozót.

A mérkőzés szünetében kértük egy rövid összegezésre dr. Károsi Györgyöt, az olajosok sportorvosát, aki az első 30 percről így vélekedett:

– Bár a színvonal elmaradt a várttól, de azért ügyes dolgokat, jó megoldásokat is láthattunk. Például Skrach kapus remekelt, két büntetést is hárított, de a közelben nem tartózkodtak a mieink, így a bravúr ellenére gólt kaptunk. A félidő második felében a lá-

31:21 (15:8)

nyok belelendültek a zsinórban 7 gólt szereztek. Ez az előny, remélem, elég lesz a győzelemhez.

A találkozó végén dr. Fenyves János, az Olajbányász SE társadalmi elnöke a következőket mondta:

– A II. féldő nagy iramot, gyors játékot hozott. Mind a két oldalon számos lehetőség marad ki, de azért végig mi voltunk a pontosabbak. Döntőnek tartom, hogy Skrach szenzációsan védett, biztos góloktól mentette meg kapuját. A befejező 10 percben a lányok ellenállhatatlanok voltak, akik igen értékes győzelmet arattak, biztosan erősítették meg az NB I-es szereplést hozó helyüket.

(b)

A hétfőn (május 5.) kerül megrendezésre az Országos Motocross Bajnokság következő bajnoki futama, valamint a nyolcadik alkalommal kiírt Kanizsakupya. A Petőfi út motocross pályán 5-én edzéssel mutatkoznak be az I. és II. osztályú crossozók, melynek időpontja 14 óra, majd (6-án vasárnap) délelőtt 10 óra kezdődik a verseny.

Közgyűlés a Hevesi DSE-nél

Április 26-án a Hevesi Iskolában tartották a Hevesi DSE vezetőségválasztó közgyűlését. A megye egyetlen alsófokú intézményre épülő diáksportegyesület fennállása óta első köz-

gyűlését tartotta, amelyen több mint félszáz egyesületi tag vett részt.

Szűreti József elnökhelyettes köszöntötte a tagokat, valamint a meghívott vendégek közül Szu Csabát, a Magyar Torna Szövetség titkárát, Pfeiffer Józsefet, országos szakági titkárát és Hári Lászlót, a tanács osztályvezető-helyettesét.

Farkas Zoltán, a DSE elnöke adott számot az elmúlt időszak munkájáról. Részletesen szólt az eddigi eredményekről, megállapítva, hogy a DSE e rövid idő alatt is bizonyította életképességét. Az országos jó eredmények mellett 1989-től már nemzetközi szintű sportolókcal is rendelkezik. Kiemelte a ZALAERDO anyagi és erkölcsi támogatását és azt a jó kapcsolatot, ami az iskola és a DSE között tapasztalható. A beszámolóhoz négyen fűztek kiegészítést, mondták el a véleményüket.

Ezt követően a jelölőbizottság javaslatára 13 fagú elnökséget választottak, a DSE elnöke újabb két évre egyhangú szavazással Farkas Zoltán lett.

A közgyűlés több pontban módosította alapszabályát és döntött arról is, hogy a DSE új neve a jövőben ZALAERDO-Hevesi DSE lesz.

(k)

Megrendelő

Alulírott megrendelem a Kanizsa című hetilapot ... példányban 1990. év hó 1. napjától 19.. év hó utolsó napjáig.

Az előfizetési díjat az e megrendelővel jelentkező hirdlapkézbesítőnek kifizetem, vagy a számú OTP átutalási betétszámláról egyenlítem ki. Előfizetési díj egy hónapra 35, negyedévre 105, félévre 210 egy évre 420 forint.

Név:

Kézbesítési cím:

Ez a küldemény
belföldön térítés
nélkül is feladható.

Postahivatal

Nagykanizsa

Kanizsa – várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Szerkesztő: Pék Pál. Tervező szerkesztő: Ferencz Győző. Szerkesztőség: 8801 Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Pf. 74. Telefon: 06/93/12-305. A szerkesztőbizottság tagjai: Horváth Mária, Kápolnás Zoltán, Lengyák István, Marton Györgyi, Tihanyi István. Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Jakab Vilmos. Computertechnika: SZÜV, Zalaegerszeg. Nyomatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz:B/PHF/266/Z/1989. Terjesztő a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.

Sikkasztás a rendőrségen

Futótűzként terjedt a hír, hogy félmillió sikkasztás nyomára bukkantak a városi Rendőrkapitányságon. Hova tűntek az illetékbélyegek? Ki a felelős?

(Cikkünk az 5. oldalon)

II. évfolyam, 19. szám 1990. május 11. Ára: 9.60

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

Megjelenik minden pénteken

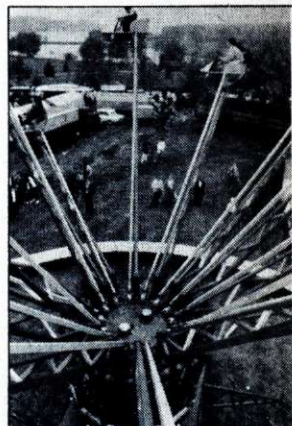
Majális

Úgy látszik, menetrend szerint érkezik a májusi rossz idő, de az első szabad majális mégsem tudja elrontani.

Van minden, ami szem szájnak ingere, csak a pénz, a pénz! Akadt is, nem is. Mert ment minden a maga rendjén: virsli és számítógépes program, népitánc és kudarcba fulladt sajtó-vita, körhinta és léggömbök, úgy, ahogy dukál.

Nem volt rendbontás, nem kellett unalmas szónoklatokat végighallgatni. Nem vezényeltek senkit sehova. Igaz, volt, aki már a tó bejárati útjánál elakadt; igaz, hogy a parkírozóban időnként káosz uralkodott, de szeplő nélkül milyen a menyasszony...!

- sery -

Szépne kálváriája

Egerszegre kellett mennem a jobb ellátás érdekében. A kanizsai rendelőintézetet tartom a felelősnek azért, mert másfél év alatt sem gyógyult meg a kezem. A körzeti orvos megválasztásához jogom van, de itt ez sem megy simán.

(Cikkünk a 4. oldalon)

Testvérvárosunk: SALO

A Magyar-Finn Baráti Kör és a Városi Könyvtár szervezésében Kanizsa vendége volt ULLA HAUHIA-NAGY, a finn nagykövetség kulturális titkára és JÁNOSY ISTVÁN költő. A nagyszerű este jelentette be Zsoldos Ferenc tanácselnök, hogy Nagykanizsa új testvérvárosa: SALO. A dél-finnországi tengerparton fekvő településsel már felvettük a kapcsolatot, s rövidesen saloi hivatalos küldöttség érkezik városunkba.

Igen, Isten malmal lassan őrölnek, Kanizsán lassabban, mint másutt. Mert fekdült egykor egy előterjesztés a város nagybecsű tanácstestülete előtt, hézagokkal, ellentmondásokkal, kiáltó gondokkal, s bár elhangzott a figyelmeztető szó, a „város és környéke hosszútávú fejlesztési koncepciója” maradt amilyen volt, koncepciótlan, s főbb vonatkozásában is kivételten – rossz. Tollár József – akkor még országgyűlési képviselő – közel egy óras felszólalásában figyelmeztette a tanácsot a hibákra, de szava pusztába kiáltott szó volt. Most újra itt ez az 1985-ös felszólalás, s bár csak részleteket idézhetünk belőle, reméljük, hogy a jövőben előjáráság megszívleli a következőket.

Tisztelt Tanácsülés!

A népgazdaság jelenlegi helyzete nem ad módot rözsászlú álmodok kergetésére. Nem mindegy ugyanis, hogy igényeink és lehetőségeink mennyire fedik egymást, s hogy igényeinket hogyan rangsoroljuk.

Jókai Mór szerint: „minél kevesebb a pénzünk, annál többet számolgatjuk”, s most igazán számolgatnunk kell, hogy amink van, vagy lesz, azt jobban tudjuk beosztani. Mert sajnos, nemcsak a pénznek vagyunk szűkében, fogytán a legfontosabb természet kincsünk, az olaj is...

Megnyugással kell viszont fogadnunk, hogy városunk történelmi és gazdasági szerepét, gazdaságföldrajzi helyzetét ismerték el az illetékesek azzal, hogy a megyeszékhellyel azonos szintű „felsőfokú társközpont” státusát adták nekünk. Ezzel azonos rangúvá tették a vonzásunkba tartozó városkörzet süllyát, és – ideértve a környező Somogy megyei jelentősebb településeket is – a történelmileg kialakult egymáshoz közel álló közeget deklarálták.

Nem vitás, hogy városunk és környéke a megye legjelentősebb ipari potenciáját jelenti, mezőgazdasága vállalja a megyeközpontba települt élelmiszeripari kapacitások nagy részének ellátását. Közlekedésünk nemzetközi jelentőségű út- és vasúthálózatra épül, és idegenforgalmunk, kereskedelmünk is túlnó a körzet-határon.

Bár városunkban az elmúlt 15 évben 16500 fővel emelkedett a népesség létszáma, amelyből 8200 a munkaképes korú, az ezredfordulójig terjedő időszakban a város már csak tízezer fő gyarapodással számol, melyben csak 6000 fő lesz a munkaképes.

Ami az iparfejlesztés-koncepció népesség mozgalmi adatait illeti, ezt azzal az előiránnyal kell megkérdőjelezni, mely szerint a korábbi időszakban tervezett nagyobb dinamizálást a mindössze 2500 ipari foglalkoztatottal szemben (csökkenő népesség-növekedés mellett) az iparban 3500 főt szeretnénk megkötni. De hol, milyen területen, mi-

Isten malmal lassan őrölnek

lyen szakképzettséggel? Nem tudunk megfelelő választ adni, ha nincs átfogó és az érdekelt gazdálkodó szervezetekkel egyeztetett iparfejlesztési koncepciónk.

A fejlettebb országok példái bizonyítják, hogy nemcsak iparközpontokat lehet létrehozni, hanem a falvakba is lehet telepíteni olyan – sokszor világszínvonalon termelő – kisüzemeket, amelyek egyszerre képviselik a teljes foglalkoztatottság és a demográfia megkülönböztetett gazdasági érdekeit (a meglévő lakásállomány és az infrastruktúra kihasználását például.)

Az ipar tartalékait ugyanis nem okvetlenül az elvándorlásból kell nyerni. A meglévő kapacitások gazdaságos kihasználása érdekében biztosítani kell a letelepedést, és optimális méretűre kell zsugorítani az elkerülhetetlen ingázást.

Vonzáskörzetünk elmaradottságára utalnak az egészségügyi ellátás színvonalát reprezentáló adatok. Az új kanizsai kórház építésének következményeként az elmúlt 15 évben a kórházi ágyak száma valamivel több, mint 350-nel emelkedett, de ezzel együtt is csak 765 ágygal rendelkezünk, míg Zalaegerszeg 1568-cal.

Azt hiszem, nem kell különösebben vitatkozni azon, hogy semmi sem indokolja, hogy a megyeközpont kétszer annyi kórházi ágygal rendelkezzen, mint az azonos ellátást teljesíteni köteles Nagykanizsa. Megjegyzem, az ezredfordulóra tervezett 180 ágybővítés sem javít az arányokon, melyek jelentősen elmaradnak a megyei és az országos átlagtól.

Jelenleg olyan – nem megyeszékhely – városok is megelőznek bennünket, mint Baja, Dunaujváros, Gyula, Kiskunhalas vagy Vác.

Az egészségügyhöz hasonló túlzott centralizáció alakult ki a kulturális ellátottságban is.

Az a helyzet, hogy városunkban közel kétezerrel kevesebb 14-18 éves fiatal készülhet fel szakmájára, és adhat munkaerő háttérrel az egyes gazdasági ágaknak, mint a megyeszékhelyen. Ha ehhez hozzászámoljuk, hogy az arányok az ezredfordulójig nem változnak, belátható, hogy lemaradásunk emlegetése egyáltalán nem presztizskérdés, hanem városunk és vonzás-körzetünk jövőjének bizonytalansága feletti aggodalom.

Fiatalaink csak Zalaegerszegen kaphatnak olyan, a városhoz kapcsolódó szakmákban technikai oklevelet, mint a gépészeti, építőipari, faipari, közzgazdasági, tanítóképző szakok, holott ezek helyi megoldása nemcsak az egyén, de a kanizsai gazdálkodó szervek és intézmények részéről is reális igény.

Városunk életében földrajzi és gazdasági körülmények egészséges összhatásaként évszázadok óta jelentős szerepet játszott a közlekedés és a kereskedelem, illetve az ezekből táplálkozó vendéglátás és idegenforgalom.

Sajnos a felszabadulás óta eltelt 40 év e területen inkább visszafejlődést eredményezett, főleg, ha az arányokat nézzük, és összehasonlításokat teszünk. A város mindössze 172 kereskedelmi egységgel, 39

ezer négyzetméter alapterülettel rendelkezik, míg a megyeszékhelyen 210 egység van, 53 ezer négyzetméter területtel.

Még rosszabb a helyzet a vendéglátásnál, ahol az egységi 119 egység 26442 négyzetméteres területével szemben városunkban mindössze 64 egység van, 11203 négyzetméter alapterülettel. Ez azt jelenti, hogy országosan is csak egyetlen város (Nagykőrös) van mögöttünk az ezer lakosra jutó alapterület tekintetében.

Az idegenforgalom lekétsége – a nagy tranzitforgalom ellenére – így csak vágyálom, főként ha a 180 szállodaai férőhelyet kalkuláljuk. (A megyeszékhelyen 364 férőhely van!)

Míndezek után reális alapokon számolunk-e ha azt akarjuk, hogy a kiskereskedelmi egységek alapterülete 55 százalékkal, forgalma pedig több, mit a háromszorosra emelkedjen az ezred végére? Es hogyan gondoljuk, hogy minimális, mindössze 7 százalékos bővítés mellett kétharmaddal növeljük a vendéglátóipar forgalmát? Számolunk-e azzal, hogy a 7-es főközlekedési út várost elkerülő szakasza új helyzetet terem a kereskedelem és a vendéglátás számára? Vannak-e elképzelések arra, hogy a várost így elkerülő turistaáradat egy részét becsalogassuk, vásárlóerejét lekössük, hogy az új útvo-nal mentén részére a szükséges szolgáltatásokat biztosítsuk? Ezekről a dolgokról nem sok szó esik.

Állampolgáraink joggal kérhetik számon, hogy mit tettünk boldogulásukért, jó közérzetükért. Van-e koncepciónk, elképzelésünk a jövőre nézve, és van-e erőnk a tervek megvalósítására, bizhatunk-e az érdek-képviselő hatékonyaságában?

Biztos vagyok benne, hogy a lakosság a számára kidolgozott perspektívát – ha az alapos és igazságos – kész elfogadni, és áldoz is a megvalósításért. De elvárhatja, hogy azok, akik bizalmukból eredően vezetőiké váltak, valóban mindent tegyenek meg érdekeik érvényesítésére.

Tollár József

Szerkesztőségünk úgy véli, hogy megfontolásra a felszólalás végén sorjázó kérdések érdemesek igazán. A jelenleg záruló tervidőszak ugyanis nem hozott pozitív változást, s bár a hivatkozott adatok itt-ott módosultak, az arányok nem, s a mozgás terepe is szűkös maradt. A jövőben kevesebb kell jobbat teremtenünk, s hogy a mai városi vezetés ezt hogyan alapozza, azt olvasóinkkal együtt mi is szívesen olvassunk.

Pék Pál

Egyedülálló összefogás a múlt újjáélmódására

Visszaszáll a turulmadár

Ha az Égiek és a Hivatal is úgy akarják, 1990. Pünkösd vasárnapján a Deák tér nyugati oldalára visszaszáll a turulmadár, Istók János 190 cm széles, 130 cm magas, 235 kilogrammos bronz alkotása. 1933. június 4-én terjesztette ki először a szárnyát, és vigyázta az országzászlót, míg az ötvenes évek torz politikája el nem távolította helyéről.

1985-ben alakult a városvédő egyesület, tele reményekkel, lelkesedéssel, hogy ápolja a hagyományokat, összefogja a város akaratát s hogy a közös gondok megoldás segítségével újraálmondja a múltat – idézi a kezdeteket Lovrencsics Lajos, a Magyar Hitelbank Rt igazgatója, a Városvédő Egyesület elnöke. – Nagyon sokan segítettek jótanácsokkal, fényképekkel, önmaguk munkájának felajánlásával, pénzük adományozásával, örülve, hogy valami végre elkezdődött. Összekapcsolódott a lánc, amelyet szét-téptek.

– A turulmadár sorsa is így vetődött fel?

– Igen. Az emlékmű egykor elkerült a helyéről, de az emberi becsület és a szeretet – a tilalom ellenére – megőrizte, homok és szénhalmaz alá dug-

ta. Gréger Sándor és munkatársai, a DKG dolgozói orosz-lánrszai vállaltak a helyreállításban. Szerencsére, a gyár vezetése is mindent elkövetett, hogy ne csak a turulmadár, az Országzászló-rúd és a cimer is elkészülhessen eredeti szépségében. A tervezésben résztvevő FORMA Kiszövetkezet és Jankovics Tibor építész-tervező mérnök is jelesre vizsgázott. A rekonstrukciós terv megvalósítása azonban hosszabb időt vesz igénybe, szinkronban a postai, villanyhálózati és a csatornázási munkálatokkal.

– Ez azt jelenti, hogy a tér csak részben nyeri el eredeti formáját?

– Igen. A legfontosabb azonban – a turulmadár és az országzászló – helyreállításra kerül. Három és fél méteres márványburkolatú posztamenten áll majd, mögötte az országzászlót tartó rúd. A mintegy 120 négyzetméteres emlékműterületet kockakövel burkolják, kiemelve az úttestből és a gyalogátkelőből. A közúti forgalom oldalán tizenhat darab öntöttvas oszlop védi az emlékművet a forgalomtól. A posztamenten díszvilágítást kap. A téren lévő szobor és a zöldrészek is megújulnak. Az északi és a dé-

li gyalogjárdák és az úttest új burkolatot kapnak. Ezzel lezárul a munkálatok első szakasza.

– Később mi kerül megvalósításra?

– A taxilejárat felújítása, az aszfalt kiváltása kockakövel, a járdák téglaszegélyének beépítése, a kavicsos sétányok téglalaburkolattal való fedése, végül a teljes díszvilágítás megteremtése, melyben a bank és a templom külön megvilágítást kap.

– Mindez remekül hangzik, de honnan a pénz?

– A teljes rekonstrukció 30-40 millió forintba kerülne. Erre sem az Egyesületnek, sem a városnak nincs fedezete, s ilyen nagyszámú támogatást a lakosságtól sem remélhetünk. Eppen ezért az anyagi eszközök előteremtését is szakaszolva oldjuk meg. Az eddigi támogatás a következőképpen alakult:

A tervezők az őket megillető honoráriumából 150 ezer forintot elengedtek. A Gépgyár rekonstrukciós segítő munkája közel 200 ezer forintot ér. Az IKKV generálkivitelezői munkájának hasznárással kb. 300 ezer forint. A Városgazdálkodási Vállalat kollektívája a földterület

Szakony Attila reprodukciója.

és a virágos részek felújítását végzi, a Költsevétési Üzem az utak és a járdák építésével támogatja az ügyet. E munkák értéke is meghaladja a 100 ezer forintot. A Bútorgyár a túlmunkával szerzett pénzét ajánlotta fel, az MHB Rt. Nagykanizsai Igazgatósága egymillió forinttal járult a tér helyreállításához. Mindehhez az egyesületi tagdíjak adódnak. Egyedül: egyedülállónak ígérkezik ez az összefogás – mondja Lovrencsics Lajos.

– E helyről kérem azonban a vállalatokat, inézményeket, magánvállalkozókat és a lakosságot, hogy jelentkezzenek társadalmi munkára (a Hitelbank titkárságán), s ha lehet, anyagilag is támogassák a terv további megvalósítását. Csak annyit kérünk, amennyit nélkülözni tudnak, lehet az öt vagy ötven forint. Az összegeket az alábbi számlára lehet befizetni:

493-10355.

Nagykanizsai Városvédő Egyesület

Külön kérem a pénzintézeteket, bankokat, biztosítókat, hogy mutassanak példát az anyagi támogatás felajánlásában.

Városuknak csodálatos múltja van, de elvonné kell tenni, hogy a jelen gazdagodhasson, hogy jövőnk megalapozhassuk. Az alkotó ember, ha az alkotásra lehetőséget kap, a körülötte élők szeretetét és megbecsülését is élvezheti. Ha tevékenységünkkel a közösség örömeit keressük, akkor meggyőződésem, hogy 1990. június 3-án Pünkösd vasárnapján, a megszületett Deák tér felavatásakor igazi örömmel idézhetjük a Szózat szavait.

Hazádnak rendületlenül,
Légy híve, ó magyar;
Bölcsöd és a majdan sírod is,
Mely ápol s eltakar.

Marton Györgyi

5600 helyett 10000 vonal 1993-ra

Nagykanizsán és környékén kétségbeesítő helyzet alakult ki a telefon-szolgáltatás terén. Munkanapokon 8-16 óra között, ha a jámbor magyar telefonálni szeretne, hosszú percekben át kell várnia a boldogító bűgö hangra, amely azonban az esetek többségében mégsem boldogít, ugyanis nem a hívott félhez „megy ki” a hívás, és ezért kezdődhet előről minden. S ez megy a munkahelyeken, az otthonokban napról-napra, hétről-hétre...

S mindez nemcsak a türelmes, sorsába beletörődött hazai előfizetőkkel történik, hanem a külföldi vendégekkel, üzletemberekkel is, akiknek sokszor fél napjuk is eltelik egy-egy országhatáron kívüli telefon-hívással. Nem csoda, hogy a világszerte „híres” magyar bürokrácia miatt a telefon-mizéria miatt is számos turista, üzlet- és bankember fordított és fordít háttal reményekkel tei hazánknak!

Vajon meddig tart még ez az áldatlan állapot városunkban? Erre a kérdésre kerestük a választ a Zalaegerszegi székely Pécsi Távközlési Igazgatóság Zala megyei Távközlési Üzemében Laskay Rezső üzemvezető helyettesnél:

– A helyzet javításának alapja a fejlesztés, amelynek folyamata már elindult. A tervek készen állnak. Mivel jól tudjuk, hogy a 4000 vonalas főközpont – a keleti városrész bekapcsol-

lódása, a kiskanizsai vonalak szaporítása, valamint Zalakaros, Szepetnek és Sormás bevonása folytán – 5600 vonalra történő bővítése messze nem elegendő, ezért egy új tízezer vonalas – később bővíthető – központ üzembehelyezésének körvonalai vannak kibontakozó-

ban, amely azonnal megoldható a gondokat. Így a jelenlegi, mintegy 3000 igényű 1993-ban fellélegezhet – mondotta, hozzátéve, hogy ennek függvénye a többmilliós beruházás megteremtése.

Megtudtuk az üzemvezető helyettesről, hogy a tervek 1991. elején történő indulásról szólnak. Az új műszaki célpótlé építés mellett többszáz kilométer hosszú kábel fektetésére van szükség. A tárolt program-vezérlésű, nyugati gyártmányú, ADS elektronikus központ várhatóan két hét és fél évig tartó szerelési munkálataira versenytárgyalást írnak ki.

– A beruházás teljes megvalósításig is vannak alternatív

műszaki szükségmegoldási elképzeléseink. A már folyamatban lévő 16500-as Zalaegerszeg-Lenti bővítés kombinációjával, több lépcsőben, főleg közületek és vállalkozók részére, közvetlen külföldi hívásokra is alkalmas 240 vonallal kívánjuk megemelni a jelenlegi 5600 állomást. Ennek felét már az idén megvalósítjuk – mondta Laskay Rezső.

A jelenlegi jogdíjakról is felvilágosítást kaptunk, aszerint egy közületi vonal 90 ezer, egy szülő magánvonal 12 ezer, egy magán ikervonal 8 ezer forint alapdíjba kerül, de az összeg nem foglalja magában a szerelési költségeket. Vásárolható még a 25 ezer forintot fejlesztési költség, amelybe a jogszabás és a szerelési költségek beszámítva a Posta, s az esetleges különbözet visszafizetését is vállalja.

A telefon-gondok és remények tehát még „élnék” Nagykanizsán. Most már csak arra kell várni, hogy az a bizonyos beruházási forrás „megcsorduljon”...

(tíh - i)

Márkabolt nyílt

Május 2-án 10 órától fogadja a vásárlókat a nagykanizsai TUNGSRAM Rt boltja a bazárudvarban. A hét milliósi nyitókészlettel induló üzletnek a hagyományos fényforrások árusítása mellett az energiatakarékos világítóberendezések elterjesztése lesz a fő feladata.

Párthír

SZDSZ-csoport alakult Gelseszigeten. Ideiglenes ügyvivőjének Ott Györgyöt választották. Levelezési címe: Gelsesziget, Fő út 6.

Tanfolyamzárás

118-an végezték el sikeresen a TIT nagykanizsai szervezetének öt csoportban szervezett kazánfűtő tanfolyamát. A résztvevők az elmúlt héten vehették át az erről szóló bizonyítványt.

Műszaki átadás

A felújítások után a napokban adták át az IKV szakemberei a Nagy Lajos Könyvesbolt Deák téri üzletét a Művelt Nép Könyvtér-jező Vállalat képviselőinek. A vállalat szakemberei a belső berendezés munkálatait várhatóan május végére fejezik be, így a könyvesbolt június elején a régi helyen fogadhatja a vásárlókat.

Szerencsés horgász

Jó napja volt április 30-án Erdel Zoltánnak, a TUNGSRAM Horgász Egyesület tagjának. Reggel háromnegyed nyolckor, húsz perces fázis után a galamboki tavon 187 cm hosszúsú, 48 kg-os harcsa birtokosának tudhatta magát. A zsákmány – fényképezés után – a barátok és az ismerősök tányérján végezte.

Szépne kálváriája

• **BEKÖTÖTT KEZŰ** asszony kereste meg szerkesztőségünket.

– Szép Gézáné vagyok, Magyar-szerdahelyen lakom – kezdte. – Már közel másfél éve történt a balesetem, de még mindig nem jött rendbe a kezem!

– Mi történt pontosan?
– A magyar-szerdahelyi postán dolgozom kézbesítőként, s 1989. január 20-án a postaszákok átvételekor megcsúsztam, a kezemre estem. Mire a postára beértünk, már dagadt volt a kezem. Nyugdíj-fizetési nap volt. Egy kis faluban nem lehet azt megcsinálni, hogy a nyugdíjakat ne kapják meg az emberek, ezért végigdolgoztam a napot.

– Mikor látta a kezét először orvos?

– Aznap este bejöttem a kanizsai rendelőintézetbe. A röntgen-felvétel után gipszsinbe tették a kezemet, majd azt mondták, hogy másnap reggel menjek vissza a papírrát, amit a körzeti orvosnak kell adni, a kezemet meg pár nap múlva újra mutassam meg. Visszajöttem. Orvos nem látott, de a papíromra ráírták, hogy gipszcsere, az pedig nem történt meg! A kezem viszont egyre jobban fáj!

– Mit tett ezután?

– Elmentem Zalaegerszegre, ahol nagyon becsületesen kezeltek. Minden panaszomat

meghallgatták, emberileg is, orvosilag is segítettek. Az első kézműtételre 1989. július 7-én került sor. Hosszú ideig voltam táppénzen, mert a kezelés hosszadalmas – kéztornára kellett járnom. Ez már megint Kanizsán volt. Itt a Rheumatológián becsületesen kezeltek. De miután kiírtak dolgozni, még a saját szabadságomat is kezelésre jártam, mert fontosnak éreztem, hogy minél előbb rendbejőjek.

– Mikor írták ki dolgozni?

• **SZEPTEMBER 10-ÉN** már dolgoztam, de azért elmentem még Zalaegerszegre. Ott azt írták a papíromra, hogy javasolják a körzeti orvosnak, a Wágner doktor úrnak, hogy vegyen újra táppénzre, mert az előírt kezelés nagyon hosszadalmas, s arra táppénz jár, nem a szabadságomat kell erre áldoznom.
– Gondolom, ő ezt megértette, s újra táppénzen kezelte.

– Nem. Nem vett táppénzre! Azt mondta, hogy hozzam el a papíromat a Buzássy főorvosasszonynak, a kanizsai rendelőintézetbe. Miután átadtam neki, a doktornő elment a Kovács Szilárd főorvos úrhöz, én addig a folyosón vártam. Azután másnap 11 órára kellett visszamennem. Ott volt a Kovács főorvos úr, a Buzássy főorvosasszony meg a Balogh Illes főorvos úr. Ő vizsgált meg,

ő rendesen emberségesen beszélt velem, nem úgy, mint a másik kettő.

Már itt észrevették a mirigyeket a kezemben, s a Buzássy főorvosasszony nagyon cinikusan megkérdezte: „Ezt is meg akarja műttetni?” Mire én, ha javasolják Zalaegerszegen, igen. De az is csak táppénzen lehetséges, itt pedig akörül volt a bonyodalom.

– Javasolták a műtétet Egerszegen?

– Igen, decemberben meg is műtötték a kezemet.

– Táppénzen volt akkor?

– Igen. Egy kis megnyugvás volt tapasztalható táppénz ügyben, azt is megmondom, hogy miért.

Akkor én már körzeti orvost akartam váltani, s lehet, hogy úgy gondolták, hátha még máshova is fordulok az egészségem érdekében. Tehát decemberben „békén” hagytak. Úgy gondoltam, hogy minél előbb dolgozni akarok. Én kértem, hogy január 8-ával írjon ki az orvos. Igaz, nem is kellett mennem táppénzen ellenőrzésre. Mire gondolhatok? Csak arra, hogy látták, hogy merek lépni, ezért nem hívott a Wágner doktor úr táppénzen ellenőrzésre.

– Wágner doktor úr tudta, hogy másik körzeti orvost akar választani?

– Megtudta, s odatelefonált a Kovács Szilárd főorvosnak, hogy ne engedjen, mert attól félt, hogy akkor a körzetből mások is megindulnak. Ugyan nekem szóban megígérte, hogy másik körzethez mehetek, de a telefon után nem írta alá a papíromat. Kovács főorvos a Wágner doktort védte, s nem engem!

– Akkor még mindig a Wágner doktorhoz tartozik?

– Már nem. Írtam az Egészségügyi Minisztériumba, s ök kivizsgáltatták az ügyemet. Most már a palini körzeti orvos a mi orvosunk! Most is táppénzen vagyok, s újabb műtétek várnak rám.
– Az elmondottak alapján ez valóságos kálvária.

• **IGAZ. DE ÉN ÚGY** gondolom, hogy ha itt Kanizsán rendben, megfelelően láttak volna el 1989. januárjában, talán ezt az egészet kiküszöbölhették volna. Őket gondolom felelősnek azért, hogy a gyógyulásom ennyi ideig elhúzódik, arról nem is beszélve, hogy mennyit idegeskedtem.

Virágboltok kalapács alatt

A gazdasági visszaesés egyre több vállalatnál okoz gondot. Egyre gyakrabban ének a vállalatok azzal a lehetőséggel, hogy a tulajdonúknak leadó üzleteiket berbe adják. Nem titok, hogy azok az üzletek kerülnek kalapács alá, melyek veszteségesek, nem hozzák meg a vart nyereséget.

A gazdasági kényszer hatására lanyhuló forgalomban is több vállalatot érint. Így került sor a városgazdálkodási vállalatnál a Fő úti virágbolt, valamint két virágpavilon szerződéses átadására. Nyílt árverést rendeztek az érdeklődőknek, a Beke uti irodaházban, április harmadikán.

Mintegy harminc fő jelent meg. Az érdeklődés, telefonon, jóval nagyobb volt – adott lájékoztatást. Budai István gazdasági igazgató. A kisebb pavilonok persze pillanatok alatt gazdára laláltak. A két pavilon együttessen fél millióért kelt el.

A legnagyobb licitet a Fő úti virágbolt hozza. Hat fő indul csatába. A kiállítási ár egymillió-kettőszázézer forint. Percekben belül felforrad a hangulat, az árak egyre magasabbra kúsznak. Másfél milliónál már csak Kettőn álltak egymással szemben. Mindenki számol oszti, szoroz, kion. Erezni lehet, hogy ez az utolsó esély. Az újabb licit egymillió-hatszázézer. Először – másodsor – harmadszor, és Kucebórá József névzi az üzletet.

A szerződés három évre szól, s egyetlen kikötése, hogy a bolt jelenlegi profilját meg kell tartani. Virághoz kapcsolódó árut a bolt természetesen forgalmazhat.

Szomorúan ballagott el hát az a kaposvári férfi aki szívesen adott volna akár negyemilliót, ha a boltban műszaki árut forgalmazhatott volna.

A hetek óta tartó mende-monda végére pont került: a virágbolt virágbolt maradt.

Cs. J.

Nem korrekt az ártájékoztató

A kereskedelmi felügyelőség az elmúlt hetekben országsszerte széleskörűen ellenőrizték, miként tesznek eleget a kereskedők az ártájékoztatói kötelezettségüknek.

A felügyelőséggel munkatársai csaknem 4500 üzletben tartották ellenőrzést. Több mint 2200 élelmiszerüzletben, csaknem 1000 vendéglátóhelyen, és mintegy 1300 ruházati, illetve iparcikkboltban vizsgáldták.

A tapasztalatok szerint az ellenőrzött boltok 47 százalékában nem volt kielégítő az ártájékoztató.

A legrosszabb a helyzet az élelmiszer-kereskedelemben, ahol az üzletek 62 százalékában találtak kifogásolnivalót az ellenőrzők. A leggyakrabban előforduló hiányosság az, hogy az élelmiszeréken semmilyen árjelzés nincs feltüntetve. Sűrűn előfordul az is, hogy a sorozatos árvaltozások következtében egy-egy élelmiszeren több ár szerepel.

A mulasztást elkövetőket kisebb szabálytalansággal büntették a felügyelők. Súlyosabb mulasztásoknál szabálysértési eljárást indítottak, amelynek során 10 ezer forintig terjedő pénzbírságot szabtak ki.

A vizsgált üzletek egyharmadában került sor pénzbüntetés kiszabására, mintegy 3 millió forint összértékben. (MTI)

A hír megalapozott és igaz. Már legalábbis a sikkasztás gyanúja. De ahogy az lenni szokott, a nevek és az összegek különbözőek. Miért ne? Ki-ki félrehallása, vagy félrekívánása okán úgy adja tovább,

az elszámolás. Nos, a revíziót végző bizottság március 9-én fejezte be a vizsgálatot és több, mint 600 ezer forint értékű illetékbélyeg hiányt tárt fel.

Ezt követően merült fel annak az alapos gyanúja,

április 30-án fegyelmileg elbocsátottuk.

Természetesen az ügy súlyosságánál fogva átkerült a Kaposvári Ügyészség Nyomozó Hivatalának Zalaegerszegi Kirendeltségére. Itt dr. Kócs János jelentős

Sikkasztás a rendőrségen

ahogy akarja. Csakhogy így nincs értelme. Főlegesen bántunk meg ártatlan embereket. Ezért az „azt hallottuk” aporójából felkerestük dr. Gotthárd Jenő rendőr alezredest, a városi kapitányság vezetőjét, mondaná el mi is történt valójában. Az ügy tényszerűen így hangzik.

– 1990. március 7-én rendelték el és tartották meg a revíziót az ör- és járó szolgálati alosztályon. Itt szolgált Kapin János rendőr főtörzsrösmester alosztályvezető helyettesként. Neki volt feladata az alosztály részére helyszínbírságolási tömbök központi fölvetélézése, ezeknek az állomány részére történő kiadása és visszavételezése, ellenőrzése, valamint a központ felé

hogy a múlt év elejétől kezdődően a tömbökre beragasztott illetékbélyegeket nem érvénytelenítette, hanem azokat, eddig még ismeretlen módon eltávolította. Továbbá több alkalommal szabálytalanul, az eladott helyszínbírságolási tömbök visszavételezésénél nem követelte meg a bírság összegének illeték formájában való beragasztását, hanem elfogadta a készpénzt, és azt sikkasztotta el.

Kapin János főtörzsrösmester az első gyanúsított kihallgatás alkalmával 150 ezer forint sikkasztását el is ismerte. Mivel e súlyos bűncselekmény elkövetésével a testületet kedvezőtlen helyzetbe hozta, március 9-ével felfüggesztettem állásából, majd

értékre elkövetett sikkasztás alapos gyanúja miatt nyomozást rendelt el Kapin János ellen. Jelenleg a könyvszakértői vizsgálatok folynak, melyek az elkövetés lehetséges okait és körülményeit kívánják felderíteni – tájékoztatót Gotthárd Jenő.

Az ügyhöz még hozzátartozik az is, hogy Kapin János tizenöt éve szolgál a rendőrségnél, járórból küzdötte fel magát alosztályvezető helyettesé. Társai és felettesei megdöbbenve vették tudomásul a tényeket, de a lehetséges konzekvenciákat levonva tették meg a szükséges intézkedéseket.

A nyomozás újabb fejleményeire, annak lezárása után visszatérünk.

– dőr –

A tárgyalóteremből

Korábban Szupper volt, most Galambos. Viszont előbb is, most is Viktor. Van még egy közös vonása: korábban is volt már büntetve. Most is lesz. Illetve... No, de erről később.

Annyit még, hogy legutóbb 7 évet töltött rács mögött, s 1988-ban szabadult onnan. Ettől, persze, azóta még rendes ember lehetne. A múltat csak a folytonosság okán említettük.

Ugyanis nem sokáig bírta a rendesemberséget, mert 1989. augusztus 25-én munkahelyén – az itálárügyárban – Szendrői Györgyöt, a munkatársát meglopota. Nen volt valami nagy zsákmány: 1100 forinttal lett „gazdagabb”. Négy nap múlva megjelent egykori élettársa lakásán és rátámadt. A nő édesanyja lánya védelmére kelt, így ő is kapott. Az eszébe sem jutott Galambosnak, hogy nőket

ülni sérülést szenvedett. Az idős asszonyt viszont úgy csapta ököllal arcul, hogy annak eltört az orrcsontja;

verni nem nagy dicsőség. Egykori élettársa 8 napon belül kerülést szenvedett.

Galambos bemászik (Ha hagyják...)

20 napig gyógyult.

Szeptember 3-án „ráadás-ként” téglával bedobta volt élettársa ablakát. Talán szerenád helyett...

Ugyancsak tavaly október 26-án virradóra a Terv utcában lévő Sport presszót tüntette ki érdeklődésével: fölfeszítette az öltöző ablakát, azon bemászott, ám újra sovány fogásra tellett csak: 1600 forintot tudott elloplni az Iróasztalból.

Galambos legbalszerencsésebb kísérlete Zalakaroson zajlott le. Behatolt Forgács Jánosné pavilonjába a nyitott ablakon; ez egy

emeletes épület aljában van. Pechjére otthon volt a házaspár, amely a zajra fölneszelt. A férj közeledtére Galambos föl akarta venni a nyúlcsipőt, ám egy mélyebb pincelejáróba esett. Így került Galambos a men-

börtönre ítélte dr. Fischer Kálmán tanácsa azzal, hogy szabadlábra még feltételesen sem bocsájtható.

Téhat nemcsak büntetve volt, de most is a törvény sújtja. Igaz, nem egészen, mert bár Galambos nem tagadta tetteit, a rongálást nem ismerte el. A kerékpárlapot sem, pedig 1989. október 11-én a Stella presszó elől elkötött egy biciklit, amelynek kormányán a szatyorban zsebszámoló-gép hibáldozott. A kerékpárt és a számológépet is pénzzé tette. Nos, ezt a két esetet nem ismerte el, ezért enyhítésért föllebezett. De nemcsak ezért, főképp azért, mert a két vétség leszámításával soknak tartja a kirott másfél évet. Hogy ki, mit, mibe számít be, a következő tárgyaláson kiderül.

Galambos az ablakon ugyan bemászott, de majd a következő tárgyaláson tudjuk meg, hogy kimásztott-e – a helyzetből.

Aztán szemüveget is vigyetek magatokkal! – ezzel a tanácsal búcsúztatták ott a nyolc pedagógust Kovásznán, aki néhány napig városunkban vendégeskedett.

– Hogyan is van ez a szemüveg története? – kérdeztem a két nőt és az egyszemű férfit.

– Az úgy történt, hogy amikor demokratikus választás útján összeállt a delegáció, sok jó tanácsot kaptunk az utazáshoz, a látogatáshoz, de a legtöbben azt kérték, hogy szemüveget aztán feltétlenül vigyünk, s jól nézzünk meg mindent – mondta a rangidős Márta óvónéni, Fábián Ernőné, aki a delegációt vezette.

– Választották a delegáció tagjait?

– Igen – bólintott Földes Ildikó, az óvónők másik küldötte.

– Nagyon ügyeltek még arra is, hogy minden iskolafokozat képviseltesse magát, így aztán két óvónő, két tanítónő és két pedagógus az általános iskolának megfelelően, s még két gimnáziumi tanár érdemelte ki a tapasztalatsere lehetőségét.

– Leginkább az érdekel, hogy mit vinnétek haza a „szemüvegtekben”?

– Nem elég arra a szemüvegek – válaszolta Becsek Ede igazgató-helyettes tanár.

– Mindenképpen azt a nyitott szellemet, amit a meglátogatott iskolákban ta-

pasztaltunk, a közvetlen tanár-diák viszonyt, hogy a felnőtteket keresztneven szólítják a gyerekek...

– A közös lépcsőt, amelyen egyformán közlekedhet tanár és gimnazista – folytatta a számomra természetesnek tűnő helyzet idézésével Tanase Dolina, ifjú középiskolai tanár.

– Örültünk szép iskoláinknak, a jól felszerelt tantermeknek és könyvtáraknak, hogy láthassuk az egészséges és jól öltözött magyar kollégákat és tanítványait. Szeretnénk mi is munkafüzetek segítségével tanítani, mert úgy tapasztaltuk, hogy ez megkönnyíti a tanítás-tanulás folyamatát – sorolják felváltva Málnási Piroska és Theisz Katalin tanítónők.

Pedig mi itt Magyarországon sokszor elégedetlenkedünk, ahogy az oktatás a nemzeti jövedelem orszácskái tanácsát csak, osztom meg erdélyi kollégáimmal annak a közösségnek a hangulatát, amelyikből most egy órára eltávoztam.

– Igen, mert ti Nyugatra tekintetek – mondja Márta óvónő. – Mi meg rátok.

Tanárok egymás közt

Bármikor felvállalnánk a magyar iskolarendszer anyagi helyzetét.

– Kérlek, azt is írd meg – mondja Szabó Mária gimnáziumi tanárnő –, hogy nagyon tetszik a Zsolnai-módszer, a kommunikálásnak ez a teljes személyiséget átható, átalakító módszere. Mi a diákszínpadunkkal próbálunk hasonló úton járni.

Nem is igen akarnak ezek a tanulók, ha végeznek, a poroshelyi bútorkombinátban állást vállalni, inkább az idegenforgalomban helyezkednek el, s erre többnyire van is lehetőségük, lévén Kovászna üdülőváros.

Kollégáim szövé tették, hogy náluk csak a két napközis óvodában kapnak étkezést a gyerekek, s a közel 12 ezer lakosú település mintegy 3300 tanulója – beleértve a bejárókat is –, csak az otthoniból tud ebédelni napközben és tanítás közben is. Még a mi túlméretezett tananyagunkat is jóval elfogadhatóbbnak tartják az otthoni követelményeknél.

No lám, elgondolom milyen relatív minden, milyen más, ha innen nézem! Hát még ami onnan látszik? És milyennek látszik?

Becsek Ede kéri, hogy írjam meg: a forradalom győzelme után lassú, de előrelépő változásoknak lehetnek tanúi. A gimnázium felvehette Kőrösi Csoma Sándor nevét, az egyik általános iskolát pedig Orbán Balázsról nevezték el. Mindkét személyiség a környék szülője volt.

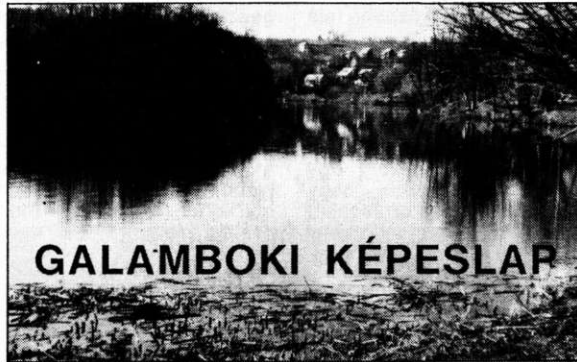
– Írd meg – ösztönöz Fábián Ernőné is – hogy köszönjük az ajándékba kapott könyveket, amelyeket a lelkes könyvtárosok személyesen kézbesítettek. Minden gyermekünk képeslapot írt viszonzásul azoknak a kanizsai barátoknak, akik nemcsak elküldték könyveiket, hanem beleírták teljes címüket is. Várjuk képeslapjainkra a kanizsai gyerekek reakcióját. Köszönjük a város tanácsának, a Hevesi és Zrínyi iskoláknak, az Arany János utcai és Kossuth téri óvodának, a gyermekkönyvtárnak, a HSMK-nak, hogy őszinte szeretettel, odafigyeléssel, törődéssel foglalkoztak velünk. Mi nyolcan Kovásznáról Kanizsán otthon éreztük magunkat.

Büki Pálné

A bolondos április utolsó vasárnapja sem volt különösebben többi napjánál. A napsütéses ború és szeles, hűvös idő következett, mégsem tartotta otthon a kirándulni vágyókat. Sokan választották úticélul a galamboki halastó környékét. Vajon hogyan érzik itt magukat az itt pihenő, horgászó kanizsaiak? – töprengtem.

A véletlen küldte utamba Füstös János bácsit, a Galambok és Vidéke Horgász Egyesület hivatásos halórét.

– A kanizsai kirándulók, horgászok kedvelt helye a kettős tórendszer vadregényes környéke. Egyesületünk gondoskodik arról, hogy az idelátogató jól érezze magát. Az elmúlt év októberében 15 mázsa balatoni dévér, 10 mázsa különféle pontyot és 10 süllő fészket telepítettünk. Vannak nagy harcsáink is. Jól felszerelt horgásztanyákon gyakoriak az összejövetelek, a családi, baráti találkozók. A környék tisztaságáról magunk gondoskodunk, ez volt a célja a ma délelőtti társadalmi munkának is. Azért hiányzik a Zalakarosi Nagyközségi Közös Tanács támogatása. Reménykedünk, hogy a közelben talált gyógyforrás

hasznosítása révén nálunk is elkezdődik valamiféle fejlesztés.

Víz melletti szélvédett helyen horgászik Borhidi Károly, a TUNGSRAM nyugdíjasa.

– Öt éve járok ide a feleségemmel, itt töltjük a hétvégeket. A környék csendes, romantikus, s ez megfizethetetlen. Összetartó társaság vagyunk az itteniekkel, szívesen dolgozom közös kincsről, a tó és környezete érdekében. Ami a horgászatot illeti, nem panaszkodom, ez sze-

rencse dolga. A telepítéskor például sok méreten aluli hal került a tóba, s erre persze ügyelnünk kell.

Munka közben zavarom Takács Valért, a DKG négyes üzemének dolgozóját.

– 1970-ben vettük ezt a kis telket, amire építettünk, akkor még olcsó áron. A szomszédaim mind kanizsaiak, jó kis csapat. Jó a levegő, valósággal gyógyító és csendes, nyugalmas hely. Van villanyunk és a három éve közösen fűt kútból vizünk is. A tó mellett már autóbussz közlekedik. Igaz,

az út keskeny, és nem valami jó – különösen Csapi felé. Ha a közelben talált forrás ügye rendeződik, talán ide is több támogatás jut a tanácstól. A mi dolgunk pedig, hogy vigyázzunk a tóra. Mondom ezt a kijáró horgászoknak is, akik elszórnak ezt-azt.

A haranglábnál „hazai” ismerősök.

– Ha már nem bírunk a gyerekekkel, ide jövünk sétálni, vagy horgászni – mondja a hátizsákot cipelő apa. – Az első hóvirágot mindig itt szedjük. A gazdagon nyíló ciklámen illata, a tó tisztasága, a természetes környezet, a helybeliek barátságos jelenléte már hiányzik, ha nem jövünk. Már az idejáró külföldi is több a szomszédos Zalakarosból. – Szívesen vennék egy kisebb telket – mondja egy sóhaj közepette a feleség – hogy legyen majd hol töltenünk a nyugalmas éveket a gyerekekkel, az unokákkal.

Miközben búcsúzom, a tópartról örömjúzongást hallani. Valakinek biztosan kedvezett a horgász-szerencse.

Írta és fényképezte:
Tóth Ferenc

Kétszer ad, aki gyorsan ad – tartja a mondás –. De mint minden közmondás, ez is fél igazság. A kerítés lerombolója halott, de valakinek a kárt meg kell téríteni. Ki legyen az? És miért ő? Miért vettek el ötvenezer forintot a leendő palini Ifjúsági Parkról? Erre keressük a választ.

Az előzmények

Néhány hónappal ezelőtt hálós közlekedési baleset történt a palini templomnál. Nagy sebességgel csapódott a kerítésnek egy nyugatnémet személygépkocsi. A kerítést ki-döntve a szomszédos telken állt meg, ott égett el. A vezető meghalt.

A kártérítés

– Egy szépségihája van a dolognak – morgolódik *Vaskuti József* tanácsag –. Megint azok fizetnek, akik nem okoztak kárt. A parknak juttatott százezerből lefaragtak ötvenezret, és odaadták a Szent József plébániának. Most nézzen körül itt vannak ezek a fák, ki kéne őket vágatni, de anyagot is kell vásárolni, aztán vannak dolgok, amiket azonnal rendezni kéne, s vannak, amikhez a társadalmi munka jóakarata kevés. Egyszerűen pénzre van szükségünk. A százezer is ke-

vés, nem az ötvenezer. Nagyon szeretem a tanácsi munkát, s most itt állok megfűrdőve. Park nem lesz, kerítés nem lehet.

Körülnézek. Csodálatos a kilátás: az Ifjúsági park éppen a templommal szemközt lenne. Képzeltetemben ez egy csodálatos kis kultúrközpont. Ahogy

vesen utána járnék – provokálom Vaskutit.

– Biztosat mondani nem tudok. Itt már elterjedt a híre annak, hogy a nyugatnémet biztosító társaság állítólag valutában rendezi a kárt, s az egyháznak fizet. Ez pillanatnyilag a szóbeszéd.

Mint jó gazda néz végig a

A templom kerítése

Vaskuti József mesél az elképzelésekről, érezni a gondoskodást, a palini városrészért való aggodást.

– A telket kitől vásárolták a parkhoz?

– Nem vettük – válaszol Vaskuti József –. Az állami gazdaság adta, egyelőre három évre. Ha rendbe rakjuk, az egész terület a miénk lesz. Ezért sürget az idő. A megoldáshoz több pénzre lenne szükség. Látja, mindig oda kanyarodunk vissza, amiből a legkevésbé van.

– A biztosító nem fizetett az egyháznak? – kérdeztem –. Megmondom őszintén, én szí-

velten, és mutogatja, hogy itt élősovény, ott sétány lesz, hogy ő már tudja, milyen lesz. Vajon azok, akik elvették az ötvenezer forintot a parktól, mit tudnak? A Szent József plébánia esepere tud-e az itteni gondokról? Hiszen elfogadta a tanács ötvenezres átutalását mondván: használja egészséggel.

Sajnos, az esperest telefonon nem sikerült elérni. De a riport készítésekor a temetőben jártam, ahol készül a háborúban elhunytak emlékműve. Talán ehhez kellett az ötvenezer forint? Nem értem ugyanis, miért szednek háromezer forintot

a huszonöt élő hozzátartozótól. Az emlékmű költségei nyolcvanezer forintot tesznek ki, s Palinban összegyűjteneik a huszonötöször háromezret. És ott az átutalt ötvenezer.

Május másodikán újabb telefon a Hungária Biztosító igazgatójához. Csak a titkárságit juttok. Nagyon kedves női hang közli; „az igazgató úr vidéken van”, de miben lehetek a segítségére? Elmondom szépen, sorjában. Kis türelmet kér, azonnal utána néz.

A válasz: „A kár felmérése folyamatban van. A külföldi biztosító társaságtól pénz még nem érkezett. Ha érkezik, a biztosító nem valutában kapja.”

No, erről ennyit! A biztosító úgy látszik, mégis fizet. Ezek szerint az egyházközség újabb pénzekhez jut. De tessék mondani, mire ez a sok pénz? Hol van a tanács átutalt ötvenezer forintja?

Befejezés helyett

Remélem, a beszélgetést folytathatjuk a felelős emberekkel, akik végre választ tudnak és akarnak adni a palini kis közösségnek: Kerítés lesz, vagy park? Remélem, akad aki nemcsak a pénzt, de hitét is visszaadja a községnek.

Cserny József

A szakszervezet helye és szerepe az oktatási nevelési intézményekben

Napjainkban sokan teszik fel a kérdést a pedagógusok körében, szükség van-e a szakszervezetekre, mit ad a mindennapok küzdelmeiben, el tudja-e látni vállalt kötelezettségét, a dolgozók egyéni és szakmai érdekvédelmét.

Az elmúlt néhány évet leszámítva igencsak egyszerű volt a képlet: az állampárt megszabta a szakszervezetek cselekvési irányát és módját, a paterfamilias rendszer feltétlen támogatását. Ha a mindekorai vezetők, tisztségviselők némelyikében meg is volt a készség a változtatásra, a merev struktúra igen kevés, csupán résznyi mozgásteret adott. E tér keretétől legtöbbször az úgynevezett intézményi (vállalati) „négyyszög” – igazgató, párt, szakszervezet, KISZ – szolgált.

A központi direktívák eleve megadták a teendőket, így éveken évtizedeken át látszatcselekvéseknek lehettünk tanúi és részesei, szenvedő alanyai.

Kétségtelen, hogy dolgozók milliói üdülhettek, kaphattak segílyt, ennek azonban ára volt: el kellett tűrni az atyáskodást, a játékoskodást, így az állampolgár nem juthatott el a civil társadalom küszöbéig sem.

A nyolcvanas évekre felhalmozódott gondok, társadalmi problémák megérelték a változtatásra való igényt a pedagógusokban is. Egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy a rendszer hibái lehetetlen helyzetbe hozták e legnépesebb rétegét az értelmiségnek. A leg-súlyosabbak közt említhetjük az alulfizetettséget és az ebből is táplálkozó kontrasztelekcióit, valamint az oktatási – nevelési intézmények protektionista módon történő finanszírozását. A sort folytathatnánk, de elég ennyi annak érzékeltetésére, hogy az előbb említettek mindegyike külön-külön is elegendő az egész rendszer ellehetetlenüléséhez.

Ezt felismerve a Pedagógusok Szakszervezete – bár tagja volt az egyre inkább hitelét vesztő SZOT-nak – alulról jövő kezdeményezések sorával elérte, hogy az eddigieknél jóval több lehetőséget teremtsen az oktatásban dolgozók életkörülményeit javító harchoz, szolgálva az országot, a nemzet érdekében. Jelentős változások történtek a központi vezetésben, egyre inkább túlsúlyba kerültek azok, akik friss pedagógusi élményekkel szólhattak bele a dolgok menetébe.

Ha Telemás módon is – a technikai dolgozók kimaradtak belőle

– 1984-ben sikerült a mintegy 10%-os központi bérfeljesztést megvalósítani. Ezt követően az 50%-os vasúti kedvezmény visszaállítása, illetve 1988 végén a túlóradíjak rendezése következett.

A politikai életben felgyorsult eseményektől indítva a pedagógus társadalom elsőként igényelte szakszervezete kongresszusának összehívását. Az 1989 májusában hozott állásfoglalások, határozatok elősegítették, hogy a kormányzat határozottabb állásfoglalásra kényszerüljön a legsürgetőbb kérdésekben. A kongresszus, bátor hangvételével, az oktatásban dolgozók mellett ki-állással, új színtőljárta volt a társadalmi életnek is.

Nagykanizsai kezdeményezésre indult az a megyei aláírásgyűjtő akció, amely az oktatásban tevékenykedők bérének 40%-os javítását követelte. Többszöri érdekegyeztető tárgyalás eredményeként született döntés az 1989 szeptemberi 16,3%-os, illetve az 1990 január 1-jei 30%-os bérérendezésről. Sajnos, az infláció miatt alig érzünk lényeges javulást anyagi helyzetünkben.

A pedagógus szakszervezet tagsága az elmúlt hetekben újabb bizonyosságát adta önállóságának; volt bátorsága elvetni a frissiben alakult Országos Szövetséghez való csatlakozást. Ezzel a tettel minőségileg új helyzet teremtődött, annak lehetősége, hogy ez az értelmiségi réteg abban a szervezeti keretben is önállóan irányíthassa sorsát.

Szükségünk is lesz erre, hiszen eredményeink az előbb felsoroltak ellenére szerények, különösen akkor, ha az előttünk álló feladatokat nézzük. Oktatási-nevelési intézményeink a 0%-os dollig automatizmus miatt katasztrofális helyzetbe kerülhetnek, ugyanakkor szorongással tölt el mindannyiunkat a munkanélküliség megjelenése, amely pályakezdőt és idősebbet egyaránt sújthat.

Dolgainkat rendezendő összefogásra, szolidaritásra, a tagság támogatására van szükség. Erről azonban csak akkor beszélhetünk, ha intézményi alapszervezetek bátrák lesznek kezdeményezni az előre módított változásokat. Csak ez teremthet önálló, autonóm iskolát, amelyben gyermek a pedagógus, minden dolgozó ember jó érzi magát.

Tóth Lajos
tanár
körzeti útkár

Kulturális hírek

- ✱ Az MTA Pécsi Akadémiai Bizottságának kanizsai csoportja nyilvános ülést tartott a Thury György Múzeumban. Témája dr. Horváth György előadásában az alsóvárosi templom története volt.
- ✱ Ismét műsorfüzetként jelenik meg a havi városi kulturális tallózó. A szokásos programok mellett ezúttal közlik az Istenlészletek rendjét, az orvosi és gyógyszerügyi ügyeket, és a legfontosabb sportrendezvényeket is.

Kórusok találkozója Kanizsán

Az ének hatalmas, varázslatos erő, amely népeket köthet össze, egyszerű embereket nevelhet. A muzsika patintja fel a bölcsességet, a jószág és a testvériség titkos zárait.

Ezekkel a szavakkal nyitották meg a Bárdos Lajos tiszteletére rendezett dalos ünnepet Nagykanizsán, az üttörőházban. Nyolc iskola tíz kórusa adott egymásnak randevút, Serfőzőné Horsetzky Márta közel egyéves szervezőmunkája nyomán. Új kedvezményezés és kötetlen találkozás volt ez, mivel az idén nem rendeznek Éneklo Ijúság találkozót. A köztes évet töltötték így be, hiszen az énekar akkor él, ha

szerepelhet. Egyetlen kikötés volt, hogy egy-egy Bárdos-darab szerepeljen a repertoáron.

Mivel kisdobos kórustól a gimnáziumi vegyeskarig mindenki szerepelt, zsúrit nem hívtunk, a maguk kedvére énekeltek, nem volt hát drukks és félelem. Lámlapáz is csak annyi, ami elkerülhetetlen egy bemutatkozás során. S hogy így volt, bizonyítja, hogy a városkörnyéki iskolák is megjelentek. Tény viszont, hogy egy-két helyi iskola - az előzetes jelentkezés ellenére - visszalépett. Valódi élménytől fosztották meg magukat.

D. J.

„A székely humor gyökerét vert a lelkemben”

Találkozás Bács Ferencsel

„Színek és évek” címmel adott önálló estet Bács Ferenc, a József Attila Színház művésze. Műsorában többek között Juhász Gyula, Tamási Áron, Orkény István, Salamón Ernő, illyész

Gyula művelőből szerepeltek; Bács Ferenc szülőföldjére emlékezett, székely képességeket mésejt, és kísértője, Szentirmai Ákos szanzoneit énekelte. A szünetben beszélgettünk.

- Erdélyből telepedett át színeszőnő feleségével és két gyermekével a hetvenes évek derekán. Odaát Marosvásárhelyen, a Székely Színház tagjaként, elismert, megbecsült művész volt. Tanított a Szentgyörgyi István Színművészeti Főiskolán. Mi készítette arra mégis, hogy elhagyja Erdélyt?

- Nagy elhatározás volt. Nem egyik pillanatról a másikra született, jól meggondoltuk. Tudtuk, hogy újra kell kezdenünk a színészi pályát, létbiztonságot kell teremteni a családnak, nehézség lesz. Mégis jöttünk. Nemcsak a „nemzetgyűlölő” miatt, sokkal mélyebb, összetettebb oka volt annak.

- Nem bánta meg?
- Nem.
- Azon kevés bevándorolt színész közé tartozik, akinek sikerült Magyarországon is az élvonalba kerülnie. Fővárosi színház tagja lett, remek színházi-, film- és tévéfilm szerepeket kapott. Sokat foglalkoztatják, népszerű. Hiányzik-e mégis valami, ami odaát maradt?

- Az édesanyám. A Farkas utca, a templom, a sétálóutca, a barátok, az ismerősök, és még annyi minden. Ha lehunynom a szemem, és szülőföldemre gondolok, magam előtt látom őket...

- Hogyan élte meg a decemberi erdélyi eseményeket? Nem láttuk, nem hallottuk hangját a nagy demonstrációkon. É téren is - mint ahogyan szerepelőből megismertük - megfontoltnak, csendesnek látszik. Alaptermészetéből fakad, vagy nem érdekli a politika?

- Végtelen együttérzéssel és aggodalommal figyeltem a tragikus eseményeket. Gszintén bízom benne, hogy az erdélyi magyarok sorsa jobbra fordul.

De én nem politizálok. Színész vagyok, nekem az a dögöm, hogy a közönségnek kellemes, derűs perceket szerezsek. En ehhez értek.

- A pódiumműsor a színésznek vizsgatétel színészmesterségből. Műsorában mestertelen egymásba fűzött gondolatokkal emlékezik szülőföldjére, Izezen mesél az egyszerű székely emberekről, akik „humorra csavarják el az élet nehézségét”. Nem egyszerűséggel, példászerűen szép magyarsággal mond verset, prózát, megnyerően énekel. Szóval megmutatja magas szintű mesterségbeli tudását, sokrétűségét. Ki állította össze a műsorát? Mióta lép fel önálló esteken?

- A műsorom január elsejétől létezik. Egyedül állítottam össze. Hosszú, három éves nógatás előzte meg Szentirmai Ákos barátom részéről, aki a szanzonek zeneszerzője, és állandó kísérőm.

- A változások szele a színházakat is elerte. Mik a tervei a közeljövőben?

- Jelenleg a József Attila Színház tagja vagyok, de júniustól szabadúszó leszék, vállalva annak minden kockázatát.

- Mondana valamit a magánéletéről?

- Néhány évvel az áttelepülésünk után elváltam. A fiam az orvosi pályát választotta, lányom, aki velem maradt, színész lett. Ma már önálló, független nő, nem messze lakik tőlem. En most egyedül élek - mondja a művész, és siet a színpadra.

H. M.

Olvasta?

Nevekről - tudományosan

A név, a névadás valamennyiünk életében szerepet játszik. A névkultúra ugyanis olyan jelenségeket foglal magában, mint a névvelisési és névhasználati szokások rendszere, a névállomány változása, hagyományörzése vagy újításokra való hajlandósága. A névtan sem a nyelvészetet szolgálóleánya, önálló diszciplína, amelynek eredményei széles körben hasznosíthatók.

1986 októberében meggyénnk szülötte, Pais Dezső születésének 100. évfordulója alkalmából rendezték meg Zalaegerszegen a IV. Magyar Tudományos Konferenciát, amelyen a kutatók legfrissebb eredményeiről adtak számot a nyelvészek.

Az ülésszak anyagát Ba-

logh Lajos és Ördög Ferenc foglalta kötetbe „Névtudomány és művelődéstörténet” címmel. Az igényes, szép kivitelű könyv a konferencia tematikájának megfelelően tartalmazza az előadásokat. Megismerhetjük az ország különböző településeinek és területeinek sajátos földrajz-inyevangát, belelapozhatunk a 18-19. századi anyakönyvekbe, megtudhatjuk, hogyan lehet a térképészetet és a nyelv-tudományt névvel összekapcsolni, milyen kun eredetű nevek fordulnak elő a török adóösszeírásokban, hogy nyelvünk a középkori magyar-vallon kapcsolatoknak milyen emlékeit őrizi, melyek a sóbányászat és sószállítás nyomai hazánkban (a nagykanizsai sóház utca és társai), milyen földrajzi neveket használt Ady szimbólumként. A kötet tekintést nyújt más népek és nyelvek (udmurt, koreai, német, vietnámi, mongol) névkultúrájára is. A mongol nevekről szóló tudományból például megismerhetjük a névadási szokásokon kívül a névadási szertartást is. A nép ugyanis hisz a név sorsformáló hatásában, s ezért külön figyelmet szentel a kiválasztásra és az ünnepség lebonyolítására.

A „Névtudomány és művelődéstörténet” című könyv több, mint 90 tanulmányával alaposan feltérképezi a névtan minden ágát. A rövid terjedelmű esszé szinte lexikonszerűen tárják elénk a kutatások legújabb eredményeit, hiszen a gyűjtemény nemcsak szakembereknek készült. Nem kell egyszerre végigolvasni, bármikor újra fellapozható. Az előadások magas színvonaluk ellenére könnyen érthető, olvasásuk magyart és történelmet tanító tanároknak, felsőoktatási intézmények hallgatóinak különösen ajánlható, de középiskolás diákok számára is rendkívül hasznos lehet.

A könyv - ára 130 Ft - megvásárolható a Városi Könyvtárban.

Horváth Ilona

Dezso Ferenc

versei

A törött váza

Dr T.L. emlékére

Hát darabokra tört a váza.

Emlékeimből próbálom összerakni:

A tegnapokat a mába.

Volt egy „álom korsó” enigma.

S mint a régmúlt barlangrajzolatokat,

Megfejtieni nem tudom még ma.

Eltört a váza, porlad a korsó,

Emléked eleven „ablakolvasat”.

Többé nem fedí be a por-hó.

Most tört edényed rakosgatom,

S belőled próbálom felépíteni,

Tiszta, de egyszerű holnapom.

Múló fogság

Élek magányomban, bezárva.

Kopogtatok a kihűlt ablakon,

Míg az üveg jég hátán lejtve

Legördül a cseppekbe gyűlt idő,

S feloldódik a véges végtelen,

A közel és a távol,

S tört emlékem

Kilábal múló fogságból.

Anyám keze

Matat.

Tán a múltat keresi,

hol a dédelgetett munka nyomán

megfeszült s görcsbe rándult a jövő.

A tegnapi való,

ma emlékké lényegül,

s a múltó időt fogva

nem ereszt el soha.

A Deák tér a századfordulón

Kutatók Kanizsán

Nem tyúkper volt...

– Előadás az akadémiai bizottságban, várostörténelmi sorozat lapunkban, tv-vetélkedő szervezése és a zsűriben való részvétel – mindez Kunics Zsuzsa nevéhez fűződik, aki szinte ismeretlenül került a város tudományos életébe. Hogyan történt ez? – kérdezem bevezetőben.

– Zebegényben születtem, Verőcén laktam. A szakmám: történelemtanár és népművelő. A főiskola elvégzése után nem tudtam eldönteni, melyiket válasszam, így olyan munkahelyet kerestem, ahol mind a két-tel foglalkozhatok. Budapesten tanítottam három évet egy vendéglátóipari középiskolában és kulturális nevelőtanár voltam. 1988-ban költöztem Kanizsára, ahol a Thúry György Múzeumban kaptam múzeológusi állást.

– Kutatómunkája városunk helytörténetéhez kapcsolódik. Munkahelye sugallja vagy Ön-maga választja a témákat?

– Mind a kettő. A munkám és az érdeklődésem is adja ezeket. A Deák térről indításként kezdtem foglalkozni. A tanács rekonstrukciós tervéhez kért egy rövid munkát: hogyan alakult ki a tér, melyek voltak a funkciói? A kutatásokat azonban folytattam, 19. századi térképeket, telekjegyzőkönyveket vizsgáltam, s így született meg egy nagyobb dolgozat („A Deák tér története a város fejlődésének tükrében” címmel), amely a Zalai Gyűjteményben fog megjelenni.

– Mely területeket kutat jelenleg?

– A legmeglepőbb számomra, a Nagykanizsa-Kiskanizsa közötti ellentét volt. Szeretném

Kunics Zsuzsa
Fotó: Szakony Attila

feltárni a két város történetét, a köztük levő különbség okait. Ehhez bővebb anyag került elő a Zala Megyei Levéltárban, s ez nem más, mint a két Kanizsa közti peranyag. Már az előzetes tájékozódásból sok érdekesség derült ki. A két város ellentéte az 1860-as években kezdődött. Az elválasztási folyamata Kiskanizsa indította meg, ugyanis aránytalannak érezte a rá eső terheket. A különválasztást 1868-ban mondta ki. Kiskanizsa kiépítette saját közigazgatását, de a privilégiumok elosz-

tásán nem tudtak megegyezni. Nyolc éven át tartó arányosítási per következett, amelynek az lett a vége, hogy kérték a visszacsallakozást. Ez újabb vitát eredményezett, most a visszatérés feltételeiben nem tudtak egyezsre jutni. 1902-06-ban ismét perújrafelvételt kérnek, de ezt elutasítják. Mindezek ellenére Kiskanizsán nagyon élénk városi élet folyt, csak az anyagi javak nem voltak megfelelőek az önállóság-hoz.

– Van-e más, hasonlóan érdekes és izgalmas feladata?

– Igen. A második nagy téma, amellyel foglalkozni szeretnék, a századforduló Nagykanizsájára. Ezt az időszakot a város „aranykorá”-nak nevezhetjük, hiszen a Déli Vasút megépítése után az ipari, kereskedelmi élet megsokszorozódott, a felhalmozódott tőkék lehetővé tették a város polgáriaradását. Gyárakat alapítottak, pénzintézetek létesültek (Osztrák-Magyar Bank fiókja, Néptakarék RT). A fejlődést Trianon törte ketté, a város elveszítette piacainak 3/4 részét. Röviden tehát úgy fogalmazhatunk: minden lehetőség megvolt arra, hogy Kanizsa nagy város legyen, az ehhez vezető folyamat meg is indult, de a kedvező folytatást a történelmi tényezők meggátolták.

Mindehhez annyit tehetünk hozzá:

A város múltjában valóban sok még a fehér volt. A lehetőség azonban megvan, hogy ezek minél teljesebben eltűnjenek. Erre Kunics Zsuzsa munkája is garancia lehet.

Horváth Ilona

Levelesláda

Pf.: 74

Témák a lapnak

Ugy érzem, hogy lapjuk városunkhoz kötődését, olvasottságát növelné, ha napi problémáinkkal még többet foglalkozna.

Mindjárt javasolok is két témakört (a sok közül), arra az esetre, ha fenti véle-

ményemet figyelembe veszik. Napjainkra erősen leromlott a hajdanában híres kanizsai kereskedelem: a választék szűkül, a hírcikklistája nő, a kiszolgálás színvonalá nem megfelelő. A másik téma lehetne a városon belüli közlekedés jelenlegi szervezése és irányítása.

Szükség esetén mindkét témakörben további konkrétumokkal szolgálhatok.

Tisztelettel:

Fülöp József
Nagykanizsa
Petőfi S. u. 88.

(Az ötleteket köszönjük, az egyik témán már dolgozunk. – A szerk.)

Kedves

Kelemen Marcell!

A „Fiatalok – háttérben?” c. cikkedre szeretnék válaszolni, amelyben hiányolod a 15-20 éves korosztály szórakozási lehetőségeit.

A HSMK népművelői évekkal ezelőtt megpróbálták egy olyan állandó nyitott formát kialakítani a házban, ahol naponta 16-20 óráig leülhetsz, beszélgethetsz, lemezt hallgathatsz, és mindezt egy csésze forró tea mellett teheted. Ez a tea-házi társalgó többéves fennállása alatt bebizonyította, hogy az általad említett korosztálynak nem kötelező a füstös kocsmában eltölteni a délutánját, talál más lehetőséget is – és ha igénye van rá – meg is találja.

A kudarcokról

Engedd meg, hogy e levéllel meghívjunk egy teára a fent említett helyre, ahol a témával kapcsolatban szívesen beszélgetnénk veled.

Az általad említett ifjúsági központra valóban szükség van, ezt az ötletet mi is támogatjuk. Természetesen a régi programok mellett mi is felvállalunk minden új kezdeményezést. Így a cikkben említett rock-fórumot először nálunk rendezték meg. Sajnos a befejezés nem a legjobban sikerült. (Az előcsarnokban a program végén „háborús” állapotok uralkodtak.)

A cikkben azt írtad „az illetékesek viszolyogtak

Tolvaj „születik”

Kedves fiatal polgártársaim! Mert bizonyára még gyermekkorú lehetsz, ha így, tavasz idején elhatároztad, hogy „veszel” magadnak egy kerékpárt. Kétszer. Egyszer észre, másodszerára el. Valakitől. Ingyen! És sikerült!

Közlöm veled, hogy azt a kékszínű Csillag márkájú összecusukható camping kerékpárt egy 11 éves kislánytól vetted el, akit édesanyja a négyhónapos fiútestvérével együtt, egyedül nevel. Neked nagyon könnyű volt elérned, hogy legyen egy ilyen kerékpárod, hiszen csak a földszinti kerékpártárolót kellett kinyit-

nod, és kiválasztottad azt a „bicajt”, amelyikűjvolt.

De képzeld el, a kislány édesanyja egy évig spórolta a kerékpárra a pénzt, hogy a lánya örülhessen és használhassa az értékes tulajdont úgy, ahogy most te használod! Az övét! Jogtalanul!

Ezt nálunk lopásnak hívják, aki elkövette, azt pedig tolvajnak! Ha kiderül, a törvény számonkéri tőled! Ha nem derül ki, akkor legfeljebb a barátai és a lelkiismeretd kérlek számon rajtad ezt, a szerinted, gyerekes heccnek nevezhető cselekményt!

Régi nagy királyainknak az ilyen cselekedetekre olyan törvényük volt, hogy aki egy tyúknál nagyobb értéket lopott, annak levágták a fél karját! de hiszen ezt te is tanultad a történelemkönyvekből! Sajnálatos, hogy ezek a tanulmányok nem tartottak vissza az ilyen cselekménytől. Mai törvényeink nem akarják a fél karodat, mert akkor túl sok félkarú tolvajt kellene eltartani a becsületes állampolgároknak. Arra azonban felhívom a figyelmedet, hogy ébredjen fel benned a lelkiismeret, amikor használod a lopott kerékpárt! Tanácsolom; ne várd meg, amíg egy rendőrájör megállít, és megnézi a „kerékpárod” gyártási számát, ami a következő: 020362. Kellemtlenül kínos helyzetbe kerülnél, ugyanis a tulajdont igazoló papírok az édesanyjánál vannak.

Mielőtt alkalmosszülte tolvajként lenné nyilvántartva, kapsz egy lehetőséget, hogy újra visszanyerjed becsületedet önmagad és embertársaid előtt. Szüleid biztosan segíteni fognak abban, hogy újra az egyenes úton járhasz. Ha te is úgy érzed, akkor vidd vissza a tárolóba a kerékpárt ismeretlenül, ahogy elvitted, – a következő címmel: Nagykanizsa, Néphadsereg út 5/c.

Köszönet érte az édesanya és a kislány nevében.

Kiss Endre

Pisti

Pisti gyakran ingázik a tanóra alatt a tanterem és a WC között. A sokadik kérekezés után nekiveselkedek és megkérdem: ugyan miért nem tízpercben keresi fel azt a bizonyos helyet. A válasz mellbevágó: – Akkor nem érek rá, mert az udvaron vagyok.

Pisti még csak tízennegy éves, de már tudja, hogy a nagy dolgok elvégz-

Kölykök

se alól mindig van kibúvó, a kis dolgokat azonban akkor végzik el, amikor azoknak elérkezett az ideje. S ha kölyökként így szervezheli az életét, miért ne tegye felnőttként is?

Tomi

Locsolkodó műsorunkhoz Tomi sem jelmezt, sem felszerelést nem hozott. Ráment valamennyi tíz-

percem, amíg megfelelő inget, mellényt, zöld ágat, locsoló üveget szereztem neki. Elfogadta, nem köszönte, szerepelt.

Ellenőrző könyv útján kértem a szülőket, hogy mások küszöböljék ki az offélék.

– No, mi mondták?
– kérdeztem másnap a tízvést.

– Mosolyogtak –

nézett rám fülig érő szájjal Tomi.

Azóta is törom a fejemet, hogy mi lehetett az üzenetben olyan mulatságos. A jövőt azonban biztos tudom: Tomi harsányan nevet majd újabb és újabb felegyelmzetlenségei után, aztán ellene szegül a kötelesegteljesítésnek, hiszen mindehhez pelemek korában már mintát kapott.

Bné

GMK-ból KFT

Nagykanizsa, Széchenyi tér 4: A LIBELLA feliratú tábla mutatja a bejáratot az udvarba, ahol egy tágas, több helyiségből álló, átalakított lakásban ültötte fel tanyáját néhány hónapja a Korlátolt Felelősségű Társaság.

Amíg a „főnök” egy ügyféllel van elfoglalva, Kővári Sándor pénzügyi vezetővel beszélgetünk.

– Mit jelent a szó, hogy LIBELLA?

– A LIBELLA egy mérnöki kifejezés, s a vízmérték latin neve. Mivel a rendletek szerint minden társaságnak egy fantázia-névvel is rendelkeznie kell, a mi társaságunk ezt a nevet vette fel – hangzott a válasz.

A KFT, jelenlegi szervezeti felépítése: öt igazgatósági tag. (Köztük a Nagykanizsai Motocross Klub – mint jogi személy), 22 fő alkalmazott és alkalmi munkások.

A KFT. feladatkörébe elsősorban építési-mélyépítési munkák tartoznak, de foglalkoznak teherszállítással, háztartási és egyéb szolgáltatási tevékenységgel (például üzletek, lakások, takarításaival, kirakatok tisztításával, gépjárművek és ingatlanok, irodai és ügyviteli szolgáltatások közvetítésével, műszaki és építési tervezéssel, sőt a Sziklai Sándor u. 1. sz. alatti közös használatú cross-műhelyben, a lakatos munkák mellett, a jövőben kismotorok javításával is.

– Forgalmunk fokozatosan emelkedik, és a még nem végleges számítások szerint az év első négy

si, építésvezető-helyettesi munkakörök egymást követő ellátása után – 1987-ben rám bízta a fonyódi

15 millióra növeltük szolgáltatásainkat. 1988-ban én főállású képviselő lettem a GMK-nál, s mellette „beszálltam” a keszthelyi UNIGÉP KFT-hez, ahol „mellékben”, alkalmazottként műszaki- és építésvezetői feladatokat láttam és látok el – tájékoztat Morácz József.

Az elmúlt év végén „pároltaforradalom” volt a LIBELLA-nál. Öt fő váratlanul kivált a közösségből, így új tagok szervezésével jött létre a kanizsai PRIZMA GMK, 1990. január 1-től pedig, teljesen átalakulva, a GMK-ból Kft-vé lett a LIBELLA, 1 millió 250 ezer forint induló tőkével, amelyből az állóeszköz állomány 650 ezer forint.

– Májusban Fonyódon, a Fő u. 96. sz. alatt kirendeltséget nyitunk, irodával és műszaki-építési telephellyel. Ezzel be akarunk „törni” a Balaton déli oldalára – Siófokig – és a hétvégi házzakkal, telkekkel rendelkező kanizsai és városkörnyéki emberek ügyes-bajos dolgaik megoldásához kívánunk segítséget nyújtani. Terveink között szerepel a keszthelyi UNIGÉP kft-vel való szoros együttműködés is. Így nem tartom lehetetlennek a célul kitűzött idei 45-50 milliós szolgáltatási érték teljesítését – mondja befejezésül Morácz József ügyvezető igazgató.

(tíhnyi)

Fiatal „vezér” az élen

LIBELLA

Szolgáltatásaink: IPAR, ÉPÍTŐIPAR, MEZŐGAZDASÁG, VIZGAZDÁLKODÁS, KERESKEDELEM, SZÁLLÍTÁS, SZÁMÍTÁSTECHNIKA, OKTATÁS, KULTÚRA, STB. TERÜLETÉN IGÉNYGÉNYEKNEK MEGFELELŐEN.

Címünk: 8500 Nagykanizsa, Széchenyi tér 4. Telefon: 93/11-926

hónapjában eléri a tízmillió forintot. Ebből mintegy 15 százalék a várható nyereség, amelynek jelentős részét fejlesztésre fordítjuk majd – tájékoztat a pénzügyi vezető.

Aztán a tárgyalóvá bereendezett előszobában megjelenik a „vezér”, a meglepően fiatal, 32 esztendő Morácz József ügyvezető igazgató.

– Hévízi származású vagyok. Nyolc évvel ezelőtt a fővárosi Műszaki Egyetemen szereztem építészmérnöki diplomát. 1982-ben a ZALAKÉV nagykanizsai főépítésvezetőségénél – a művezetői, technológu-

építés vezetését. Ezekben az években sok tapasztalatot szereztem, és igyekeztem jó munkát végezni. Így Fonyódon 45-ről 90 millió forintra emeltem a termelési értéket – mondja bemutatkozásként.

Megtudjuk, hogy közben két éven át tagja volt a zalaegerszegi VIANOVA út- és burkolat tervező-kivitelező GMK-nak is.

– 1986-ban ketten kiváltunk a megyeszékhelyi vállalkozásból, és négy fő bekapcsolásával melléfközalkozásban megalakítottuk a LIBELLA GMK-t, amelyben négy év leforgása alatt évi 3 millió forintról

Új presszó a belvárosban

1987-ben újsághirdetés adta tudtúl a megyei napilap olvasóival, hogy a Zrínyi M. u. 37. alatti, lakhatás szempontjából veszélyessé vált évszázados lakóház lebontásra kerül, és a telkekkel együtt eladó.

A telket – lakásra áhítózó öt társal együtt – Mihácsi Ernő harmincöt éves, 3 gyermekes családapa és unkatestvére, a huszonöt esztendő Ori Árpád vásárolta meg azzal a céllal, hogy az oda tervezett három szintes, öt lakásos új épület földszintjén vendéglátó egységet létesítenek, közös üzemeltetéssel.

Mihácsi Ernő akkor még felszolgáló volt a keleti városrészben lévő FORTUNA vendéglóban, Ori Árpád pedig gépkocsivezőként dolgozott.

– A bontási munkák után az építkezés 1989. januárban indult, és viszonylag gyorsan, már az idei év áprilisára kész is lett. Rengeteg munka, a bürokráciával és egyes kivitelező kisiparosokkal való állandó küzdelem, a sok utánjárás, rokon segítség és jelentős OTP-hitel fekszik

Ahol a Kolibri-koktél készül

kezdemenyezésünkben, kockázatos vállalkozásunkban, hisz Nagykanizsa belvárosában viszonylag sok a vendéglátó egység. Mi és a családtagok – közöttük a rengeteget segítő két édesapa, id. Mihácsi Ernő és id. Ori Árpád – abban reménykedtünk, hogy fáradozásunk idővel majd „gyümölcsöt” érlel, s jól jövedelmező megláthatást biztosít – mondta beszélgetésünk elején a tizenhét éves vendéglátói gyakorlatlalt és vendéglátói szakértséggel is rendelkező, a szakmai részt „vállán” viselő Mihácsi Ernő. Megemlítette, hogy a belső üzletkép kialakításában Wohlráb Lajos dekoratőr nyújtott jelentős baráti segítséget.

Megtudtuk, hogy a KOLIBRI-ra elkeresztelt II. osztályú presszót a nádzöld színű épület alján – miután a helyszíni szemlén a hatóságok kifogást nem találtak – április 17-én nyitotta meg. Szünnap nincs. A két fiatal vállalkozó két mászkában váltott munkáját jelenleg egy felszolgáló segíti, de folyamatban van már a második beállítás

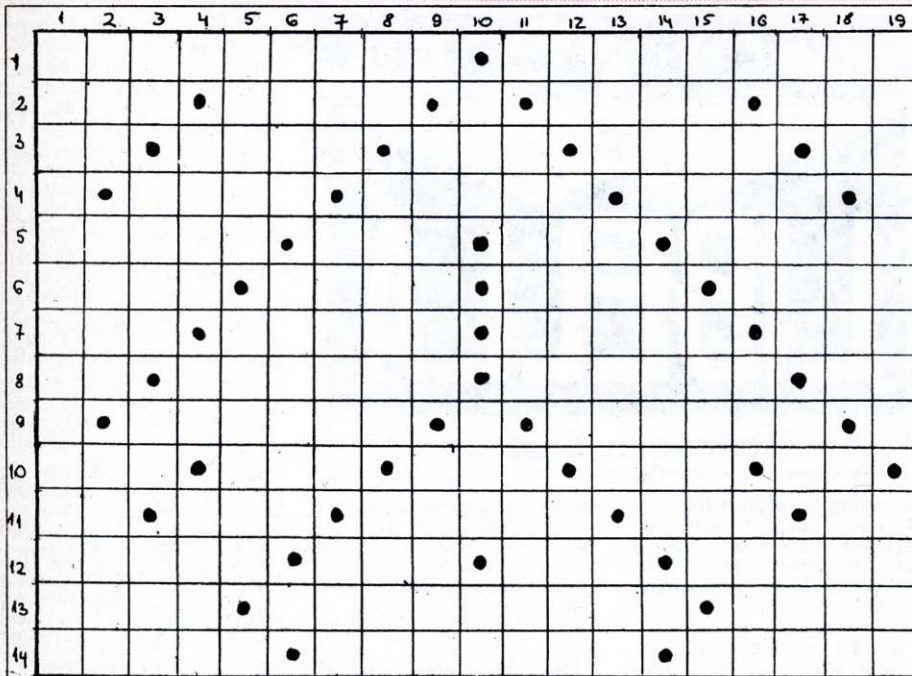
is. Szeptembertől pedig szakmunkás tanuló is foglalkoztatni akarnak, ugyanis ez havi 12 ezer Ft-al csökkenti az adóalapot.

A presszó kínálatába az üdítőital, rostos gyümölcslevek, likőrök, egyéb rövid italok, borok, pezsgők és sörök mellett presszó-kávé, melegszendvics és cukrászsütemények tartoznak. Inyencnek közt máris kedveltté vált a Kolibri-koktél és – szendvics. Rövidesen jégkrémmel is szolgálnak. A vendégeket az izlésesen berendezett helyiség egyik sarkában elhelyezett színes tévé szórakoztatja, 12 csatornára fogható képpel és halk zenével.

– A forgalommal máris elégedettek vagyunk. Főleg fiatalok térnek be hozzánk. A délutáni és esti órákban gyakran telt a helyiség. Szerettünk volna a nyári hónapokban utcai teraszt is üzemeltetni, azonban erre nincs lehetőség – köszönt el Mihácsi Ernő, akinek sikert és vállalkozó szerencsét kívántunk.

(tíh - i)

Keresztrejtvény

Meghatározások:

VÍZSZINTES:

1. Heléna férje - német basszus operaénekes. 2. Erika becézve - figyelmezteti - értelen dél-francia folyó - kettőzve: nemzeti felkelés. 3. A gyengébb nem - moszat - baszk szervezet - ...megy: verekszik - párkál! 4. Fizikai fogalom - atlaszkötésű műselyem szövét - lengyel focista. 5. At-

tila - nyaksál - arab állam - rend a ...mindennek. 6. ...bene: latin mondás - ...Miksa: a Pesti Napló vezető publicistája - Ríma keverve - megad. 7. Római légiós egység - Arany... - óvatlan pillanatban lehet csak ebbe a kelet-ausztráliai városba menni - akadály. 8. Esel - rabol - aláírás - CII:II. 9. Borvidék vesszejétől megfosztva - a

mm ezredrésze. 10. Újság - ad...latin kifejezés az esetlegesre - nyári épület - e napi - véd. 11. Balzsam - elv - foggal lyukaszt - norvég, német, luxemburgi gk. jelzése - világrész. 12. Perbe fog - beóciál hős - egyiptomi mitológiai alak - ebbe az irányba. 13. Dél-német zenészcsalád - mezőgazdaságtan - lejegyz. 14. A

szólás folytatása - gazdasági felügyelő - édes szézes ital.

FÜGGŐLEGES:

1. Vas Gereben szólása (folyt. a vsz. 14-ben). 2. Fizikai fogalom - író eszköze - írő terméke. 3. Nikkel - svéd, spanyol, thai-földi és osztrák gk. jelzése - zavarban van - ének. 4. Oszlopokkal körülvevett udvar - csahos - levert facölöp. 5. Francia város - a nemzet csalogánya, keresztnevének kezdőbetűjével. 6. Népies rokon - szaladjon. 7. Cseh férfinév - Honoré de ... - öreg. 8. Téli sporteszköz - dűhromham németül - száraz növényi szár. 9. Megáll - lenbatiszt. 10. Japán városka - heg - neodimium. 11. A felszín - zsinórmérték. 12. Előadó - afrikai fadob - termésféle növényi rész. 13. Fizikai fogalom - pl.: a síneken kutya vonít, vigyázz kutya, jön a vonat - egyik órahang. 14. ...ege: művészeti festészeti irányzat - szovjet folyó és város neve. 15. Mongol törvényhozó testület - néptörzs. 16. Női név - 2/3 Mao - római számok lidiből képezve. 17. Annyi, mint - orosz férfinév - japán drámai műfaj - község Heves közelében. 18. Tolnai „részesrag” - afrikai településforma - életművészt. 19. Nukleinsav építőrézse - Shakespeare királya.

Beküldendő: a vízszintes 1. két meghatározása, a függőleges 1. szólása és 19. fogalma május 16-ig, szerdálig.

Sevillai csirkemell

Hozzávalók: 4 közepes nagyságú csirkemell
5 dkg vaj
3 db narancs
só
gyömbérpor

Elkészítési mód: A melleket lebdörözzük, kicsontozzuk és az így kapott húsdarabokat (8 szelet) kicsit kiverjük. Sóval, gyömbérporral bedörzsöljük és a vajon mindkét felét megsütjük. Melegen tálra tesszük, meghámozott narancsszeletekkel befedjük, és melegen tartjuk. A másik két narancs lereszelt héját egy kevés vízben 5 percig forraljuk. A levét a visszamaradt peccsenyelébe szűrjük és 1-2 percig forraljuk. A tűzről levéve a narancsok levét is belecsevarjuk és a tálra tett hússzeletekre öntjük. Burgonyapürével tálaljuk.

Stroh Péter

Kezdő táncosok

- Azért fogom végig Marist, mert csak én tanultam be a táncot...

Sós Lajos rajza

Ügyintézés előtt?
Ügyintézés után?
Avagy pilledt
polgárok
a Szabadság téren?

Fotó: Szakony Attila

Önképzés

Két fiú nézegeti a moziképeket hosszasan, nem véletlenül. Esténként az Emanuele 2 van műsoron.

– Ezt még én is megnézném – mondja a kisebbik.

– Majd ha kinövöd a liberót, öcsi – vágja fejbe a nagyobbik.

– De ha én mondom meg apunak, hogy délelőtt a Karcsvival pornóztatok a videón, akkor mi van? – kérdezi a kicsi, és mennek tovább. Én pedig utánuk nézve átgalmazom magamban a mondást: Úgy is tanul a gyerek, ha nem kérdez.

Tóth Ferenc

Illegális

A város területén illegális szemételepek szaporodnak, mint esős tavaszi időben a gomba. Szennyeznek, büzlének, egyre hiznak, pöffeszkednek, bizonyítva „kultúráltságunkat”.

A polgárok hordják-viszik portájukról az összegyűlt kacatokat, de nem a legközelebbi konténerbe. Nem!

A legközelebbi dugihelyre, fák és bokrok aljába.

Névtelen, arctalan, megfoghatatlan szemételek, nem ismernek se istent, se embert. Ők azok,

akik a rövidebb utat választják, az olcsóbb megoldást.

Egyébként ők a lehangosabbak, ők szentségtelnek a legjobban, ők kérdőjeleznek meg mindent és mindenkit. Ők azok,

akik telefonálnak jobbra-balra, hogy itt büzlik, ott büzlik...

Az illegális szemétkerakóhely olyan, mint a hétfejű sárkány.

Csak a mesében győzhető le, a valóságban mindig kinő a feje.

– sery –

Tanmese

Élt egyszer valahol a Kárpát-medencében, annak is a közepe táján egy németiségi, aki valahonnan Indiából származtatva magát. Minden nap pálinkára valóját fuvarozással kereste, melyhez hathatós segítséget nyújtott Rigó nevű lova. A ló húzta a rozant szekeret, naponta megkapta az abrakját, a gazda meg esténként a kocsmában jóféle itókába fektette a napi nyereséget. Egyszóval, jól megvoltak.

De a fránya kocsmáros egyre drágábban mérte az italt, s lassan-lassan a fuvaros a haszonból már be sem rúghatott úgy istenigazán. Töprengött, mit lehet-

ne tenni, míg nem kipattant az isteni szikra: Minek a Rigónak naponta kétszer az a drága abrak? Így aztán a Rigó csak reggel kapott enni. Nem nagyon tetszett neki a dolog, de senki sem kérdezte a véleményét.

Telt-múlt az idő. Egyik este a fuvarozó azt hitte, eltévedt. A risszrossz kocsmá helyén neonfényes büfét talált, s ahogy odaóvakodott a pulthoz, döbbenet tapasztalta, hogy a pálinka ára jócskán felment. Emelkedik az életszínvonal – közölte a büfés. Vakarta a fejét a fuvaros, hogy lesz ezután? Hát úgy, hogy a Rigó abrakja lett kevesebb, csak kétna-

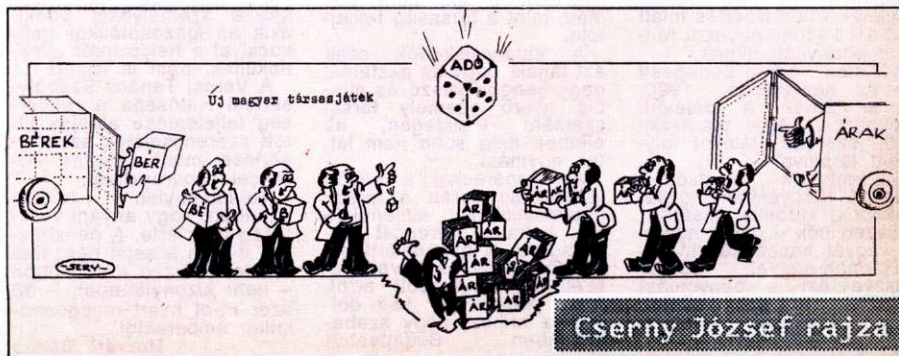
ponta kapott enni. Nehezen húzta már a szekeret, egyre erőtlenebb lett, de gazdája ezt nem vette észre. Inkább őrzte, hogy milyen okos ő: kisebb ráfordítással ugyanannyi a bevétel, ergo több a nyereség. S hogy eme bölcsességre rájött, egyre csak csökkentette az abrakadagot. Míg nem a Rigó egy szép nyári reggelen, búcsút mondván a világnak, négy patáját az égneke lökte, kimúlt.

De ej, és újra ej! Hova nem kalandoznak a gondolataim? Hiszen csak a napi sajtót olvasom, olvasgatom...

t – m

Kiegészítés

Lapunk május 4-ei számában a bútorgyári riport képének magyarázó szövege kimaradt. Itt közöljük – utólag. A Kanizsa Bútorgyárban folyó, nagyarányú fejlesztési beruházások egyik példája a Béke úti új épület, amelyben a leendő falmegmunkáló szociális helyiségei kapnak helyet. (Szakony Attila felvétele)

Csérny József rajza

Erdőirtás – kérdőjelekkel

Április 22-én, úgy tűnik, értelmetlenül kivágták a csónakázó-tavi 100 éves lepényfákat. A kulancsveszéllyel riasztó erdő nem csábít sétára, s most eltűntek az utolsó árnyat adó fák is. A *miért?* és a *kinek az érdeke volt?* kérdés azonban feleletet követel.

Veszélyben a zalai húskivitel

Tömegesen pusztul a zalai sertésállomány. A Nagykanizsa körzetében gazdálkodó becsehelyi termelőszövetkezetben teljesen fel kellett számolni a sertéstartást. Az állategészségügyi és technológiai problémákkal küszködő tsz keverőüzeméből ráadásul több helyre szállítanak takarmányt, s ez akut veszélyforrás. A Megyei Állategészségügyi Állomás a gondok felszámolására szigorú szankciókat helyezett kilátásba.

Hétköznapi:

Felnőttek részére: 17 órától másnap reggel 7 óráig a rendelőintézet földszintjén (telefon: 13-274).

Gyermekek részére: 17 órától másnap reggel 7 óráig a kórház gyermekosztályán (telefon: 11-500/375 mellék).

Hétfégi ügyelet:

Felnőtteknek: szombaton 7 órától hétfőn reggel (vagy a hétfőgét kö-

ORVOSI ÜGYELETEK

vető első munkanap) 7 óráig a rendelőintézet földszintjén (telefon: 13-274).

Gyermekeknek: szombaton 7 órától hétfőn (vagy a hétfőgét követő első nap) reggel 7 óráig a kórház gyermekosztályán (telefon: 11-500/375 mellék).

A városkörnyéki betegnek szombaton 7 órától hétfőn reggel 7 óráig a rendelőintézet földszintjén (telefon: 11-500)

Gyógyszertári ügyelet Szabadság-téri gyógy- szertár:

Naponta 20 órától másnap reggel 7 óráig. Hétfőgégén: szombaton 14 órától hétfőn reggel 7 óráig (telefon: 11-531).

Ballag már a vén diák...

Nagykanizsa Középiskolái a következő időpontokban tartják végzős tanulóik ballagását:

- Dr. Mező Ferenc Gimnázium	- 9 óra
- Landler Jenő Gimnázium	- 10 óra
- Cserháti Szakközépiskola	- 9 óra 30 perc
- Vegyipari Szakközépiskola	- 10 óra
- Kereskedelmi Szakközépiskola	- 9 óra

Kecskeméti látogatás

A Gyermekek- és Ifjúságvédő Intézet dolgozói Kecskemétre látogattak. Megismerkedtek az ottani gyermekvédő intézettel, majd megtekintették a június 1-jén megnyitott második SOS-gyermekfalut.

Műsorajánlat

Hevesi Sándor Művelődési Központ

Május 11-én, pénteken 19-24 óráig Jazz Kocsma Közreműködik a Csepregi-együttes
Belépődíj: 80,- Ft
Május 10-27-ig Király Ferenc szobrászművész (Jugoszlávia)

és Susanne Király Moss festőművész (Jugoszlávia) kiállítása. Megtekinthető naponta 10-13, illetve 14-18 óráig.

Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Ház

Május 17-én, 17 órakor: Ifjúsági Zenei Klub

Városi Képtár

NAGYKANIZSA TÖRTÉNETE
Megtekinthető: szerda, csütörtök 10-14, péntek, szombat, vasárnap 14-18 óráig

Apolló Filmszínház

Május 10-13: Büntény a támaszponton (amerikai)
Május 12-13, 14 óra: Kutyám, Jerry Lee (amerikai)
Május 14-16, szerdán 14 órakor is: Valami vadság (amerikai)
Előadások kezdete: 16,18 és 20 órakor

Stúdiómozi

Május 11-13: Shirley Valentine (amerikai)
Május 14-16: Dobjuk ki anyut a vonatból (amerikai)
Május 17: Célióvölde (magyar)
Előadások kezdete: 17 és 19 órakor

Kert Filmszínház

Május 14-15: Halálos fegyver (amerikai)
Május 16: Rendőrákademia III. (amerikai)
Május 17-18: Leszámolás – Bosszúvágy IV. (amerikai)
Előadások kezdete: 20,30 óra

Nagykanizsára tudjon gépkocsival utazni, hogy a piacon körülnézhessen, vásároljon. Ezt semmi sem tiltja számára – mondja a kapitányságon, előállításkor. Ugyancsak elmondta, hogy a játékhöz szükséges eszközöket ő találta az utcán. A nála lefoglalt 5.000 Ft pedig a fizetéséből van. Azokat a személyeket pedig, akik az igazoltatáskor gépkocsival a helyszínről elmenekültek, nem is ismeri.

A Városi Tanács Szabálysértési Hatósága a rendőrség feljelentése alapján tiltott szerencsejáték szabálysértése miatt Lakatos Ferencet elmarasztalta.

Valamennyien tudjuk, azonban, hogy anyagi veszteség nem érte. A pénzbüntetést nem a saját pénzből fizette ki. Ezen a délelőttön – nem bizonyíthatóan – 30 ezer Ft-ot nyert meggondolatlan emberektől.

Horváth Balázs

Halló! Itt a 007!

Itt a piros! Hol a piros?

A tiltott szerencsejáték városunkat is elérte. Április hónap folyamán két alkalommal kellett tiltott szerencsejáték szabálysértés miatt eljárást kezdeményezni rendőrkapitányságunknak.

Lakatos Ferenc budapesti lakos, háztakarító, 1990. április 25-én a délelőtti órákban a város piactéren tiltott szerencsejátékot folytatott társaival.

Az emberek – és elsősorban a környékbeli községekben a városba vásárolni érkezett nők – gyors nyeresési vágyát használták ki.

Hárman-négyen összejátszva azt a benyomást keltették a szemlélőben, hogy könnyen jelentős összeget tud nyerni.

Egymás között elosztották a szerepeket. Volt a passzív szemlélődő, aki pénz hiányában vágyakozva nézte a szerencsés nyertest, s aki nem volt más, mint a társaság felhajtója.

A kíváncsiskodók csak azt látták, hogy az asztalnál nagy hangon játszó és mindig nyertő személy társai számára vadidegen, az életben még soha nem látott egymást.

A tetteiréskor, a rendőri igazoltatás során a társak gépkocsijukkal elmenekültek, Lakatos Ferencet hátrahagyva. A gyanúsított kezén öt arany és kőves pecsétygyűrű arulkodott arról, hogy „keményen” kell dolgoznia ahhoz, hogy szabálysértésében Budapestről

Valami hiányzik a tabelláról

Elmúlt az április, és nem volt városunkban úttörő vívóverseny. Se országos, se nemzetközi. Hiányzott...

Hol van már az az idő, amikor felnőttek és gyerekek tucatjai izgalommal várják a tavaszi szünet elejét, hiszen évről-évre megrendezte a város a Fabik Kupa vívóversenyt. Emlékszem 1971-re, amikor tapasztalatlanul, kedzően, de nagy lelkesedéssel először csak a csongrádiakat láttuk vendügni. 1972-ben már 70 gyermek állt a pástra. 1975-től országos szervek is beléptek a felelős szerepek közé, s a Magyar Úttörők Szövetsége mellett a Magyar Vívó Szövetség is segítséget nyújtott a kanizsai Fabik Károly úttörőház és a MÁV NTE vívószakosztálya lelkes csapatának. Húsz év, s Kanizsa sportszerető, lelkes pedagógusai, sportvezetői, vállalatvezetői nemzetközivé fejlesztették a versenyt.

Elmúlt... Sajnálom... Csak a pénz hiánya tené? Vagy ügybuzgalmuk alábbhagyott. Nem hiszem, ... nem értem, ... nem tudom...

Ismét elengedett ez a város – mint már annyiszor – maga mellett valami szépet, valami összetartót. Elengette, de lehet helyette más. Várom...

Bükinek

Sportélet Kovásznán

A húsvét utáni napokban városunkban járt romániai Kovászna testvérvárosunk vezetőitől megtudtuk, hogy a kisvárosban élénk testnevelési és sporttevékenység folyik. Az NB III-as focicsapat mellett az asztalitenisz, sakk, teke és a turisztikai szakosztályokba tömörülnek a fiatalok, de élénk az iskolai és tömegsport mozgalom is. Bár a sportegyesület anyagi támogatása egyelőre csak a legszükségesebbekre elegendő, a város vezetői tervezik egy minden igényt kielégítő új sporttelep létesítését is. Az erdélyiek céljai között szerepel a kanizsai sportolókál való mielőbbi kapcsolat felvétel oda-vissza alapon történő versenyek és mérkőzések formájában.

(thányi)

Balogh Zoltán sikere a kanizsai viadalon

Ifj. Vaska ezüstkoszorús

A Petőfi úti versenypályán rendezte meg az országos kettős motocross-viadalt az N. Motocross Sportklub, amikor az OB I. osztály 4., az OB II. 2. bajnoki fordulóját és a VIII. Kanizsa Kupa országos meghívásos versenyt bonyolították le.

A nagy nyári melegben és porfelhőben sorrakerült kanizsai versenyen az I. osztály 125 kcm-es géposztályában és a hagyományos kupaversenyen Balogh Zoltán látványos versenyzessel végzett az élen. A II. osztály 125 kcm-es géposztályában Kuncz Attila megbízottan nyert a remekül küzdő és kitűnően hajrázó ifj. Vaska Kálmán, a kanizsaiak üdvöskéje előtt. A 80 kcm-ben Grillmayer Gábor kiemelkedett a mezőnyből.

A verseny kezdete előtt Gaál László versenyigazgató, a Kanizsai sportklub elnökségi tagja így vélekedett: – A kettős viadala 79 crossozó kapott rajtengedélyt s így népes mezőnyök gyűltek össze. Az I. osztályban 18, a II. osztály 125 kcm-es mezőnyében viszont 35 (!), a 80 kcm-es géposztályban 18-an vágnak neki a 2-2 futamnak. Ami az esélyeket illeti: én azt várom, hogy Balogi Zoli most elkajpa a magyar bajnok Kamrást s ezzel új név kerül fel a kupára. A mi „gyerekünköt”, ifj. Vaskától mindenképpen dobogós helyet remélek. Azt vi-

szont nagyon sajnálom, hogy a megfelelő szervezés, propaganda ellenére is alig vagyunk 1500-an. Hát ennél lényegesen több nézőt vártam, de sokan a háztáji választották ebben a remek időben.

A kanizsai verseny egyben nemzetközi is volt, hiszen az OB I-es mezőnyben és a Kanizsa Kupában rajtolt 1 osztrák versenyző is.

– Az élvonalbeli versenyzők küzdöttek a bajnoki pontokért és egyben a Kanizsa Kupáért. Ezek a futamok minden igényt kielégítettek. Az első futamban Kamrás kapta el legjobban a rajtot, de már az 1. kör végén átvette a vezetést Balogi Zoltán, akit már nem tudtak befogni. A második futamban Balogi látványos versenyzést mutatott be, aki végül is teljesen megérdemelten nyerte a kettős viadalt Horváth Kamrás és az osztrák Artnér Walter elől – tájékoztat a legjobbak küzdelméről Kotnyek József, a kanizsai klub elnöke, versenytitkár, majd a II. osztályúak futamairól így vélekedett:

– A 80 kcm-ben a két futamot, s így az abszolút első helyet a VEGA sportolója, Grillmayer nyerte klubtársa, ifj. Kökényesi előtt. A fő-zám vizsont számunkra a 125 kcm-es géposztályra volt, amelyben két versenyzőnk is rajtolt ifj. Vaska és Horváth személyében. Utób-

bi a középmezőnyben, a 17. helyen végzett, míg ifj. Vaska remekelt. Ez nem ment simán, hiszen az 1. futamban a fiú rosszul rajtolt, a 17. helyről indult. Folyamatosan dolgozta le hátrányát, körről-körre előbbre került és végül a 3. lett. A második futamban jobban rajtolt, az első kör után az 5. helyen állt, majd hosszú hajrával nyitott. Igazolta tehetségét, bátorságát, taktikai érzékét s a Yamaha is jó társnak bizonyult. A 2. futamban ezüstérmes lett s az abszolútban is megszerezte az ezüst-koszorút és ezzel hazai pályán is nagyszerű sikert ért el.

A mintegy 5 órán át tartó motocross-viadalt végén Kovács Jenő, a MAMSZ motoros titkára a kanizsai verseny tapasztalatairól így összegezte: – A helyi szervezők, a vállalatok-üzemek és intézmények, a lelkes társadalmi aktivisták mintaszerűen készítették elő a versenyt. A technikus, tőkéletes pálya ismert a mezőny részére, amelyet most hosszabított dombbal erősítettek. A versenyzők nagyszerű futamokat produkáltak miközben vigyáztak egymásra is és így sérülés, baleset nem következett be. Szerencsére, a mentő munka nélkül maradt, a sportág pedig újabb csatát nyert.

Balogh Antal

Rakérdztünk

Ebben a szezonban nem ülhet kispadra

Miért tiltották el a MÁV NTE edzőjét?

(Móttó: Szalaj Zoltán, a MÁV NTE labdarúgó csapatának játékos-edzőjét a területileg illetékes szövetség fegyelmi bizottsága az 1988/90. évi bajnokság hátralévő bajnoki mérkőzéseiről eltiltotta).

Ennyi a hír, ami azt jelenti, hogy a még hátralévő több mint féltucat bajnoki mérkőzésen a vasutasok edzője nem irányíthatja a csapatát, érdemben nem végezhet munkát. Az ügy háttéréről kérdeztük a renitens edzőt, aki készséggel állt rendelkezésünkre.

– Melyik mérkőzésen történt az ominózus eset, aminek aztán ez a súlyos büntetés lett az „eredménye”?

– A Lentli TE – MÁV NTE megyei rangadón történt az eset, közvetlen a lefújást követően, amely mérkőzésen – mint ismeretes – egygólós vereséget szenvedtünk.

– Mi is történt valójában?
– A mérkőzés végén erős felindultságomban megsértettem a játékvezetőt, mert úgy éreztem, hogy ítéleteivel miniket sújtott. Ráadásul olyan szí-

tuációban állított ki két játékosunkat is, amikor még 0-0 volt az eredmény, tehát nyílt volt a mérkőzés. Mi nagyon készülünk erre a találkozóra, hisz számunkra is fontos lett volna, hogy legalább az egyik pontot megszerezzük.

– A játékvezetőket ért inzultus a mérkőzés lefújása után vagy közben történt?

– Amikor megtörtént a két kiállítás, ezt követően nagyon ideges lett a hangulat, több ízben is reklamáltunk. A találkozó végén, amikor a játékvezetőhöz mentem megköszönni a mérkőzést, ő nem fogadta el a kézfogásomat. Nyilván ez is közrejátszott, hogy ezután erősen megsértettem a bírót.

– Ezt követően a játékvezető – mint cserejátékosnak – nyomban felmutatta a piros lapot?

– Nem ez történt. Az öltözőben a technikai vezetőnk közölte velem, hogy a bíró visszafogta a könyvem, mivel kiállítottak tekint.

– A szövetség gyorsan intézkedett. A mérkőzést követő szerdán távirat érkezett.

– Igen. Ebben az állít, hogy azonnali hatállyal felfüggesztik működését, tehát már a Répcelak elleni mérkőzésen sem ülhettem a kispadra.

– Mikor volt a fegyelmi tárgyalás és az hogy zajlott le?

– Április 25-én Szombathegyen volt a fegyelmi. Egyedül engem hallgattak meg és ennek megtörténte után, valamint a játékvezetői jelentés alapján döntöttek. En a jelentésben foglaltak lényegét elismertem, bizonyos tekintetben megbánást tanúsítottam, így a szembeszítésre nem került sor. Döntésük szerint 8 hetes eltiltást kaptam, amelynek tényét elfogadtam.

– Hogyan tovább?

– A bajnokság hátralévő mérkőzésein Harcz Lajos technikai vezető, mint megbízott edző ül majd a kispadra.

– Tanulság?

– A mérkőzés alatt és közvetlen utána meg kell tanulni fegyelmezetten elviselni a vélt vagy valós sérelmeket egyaránt és lehetőleg kerülni kell mindenféle incidens a játékvezetőkkel, mert a 90 perc alatt ók az „urak” a pályán.

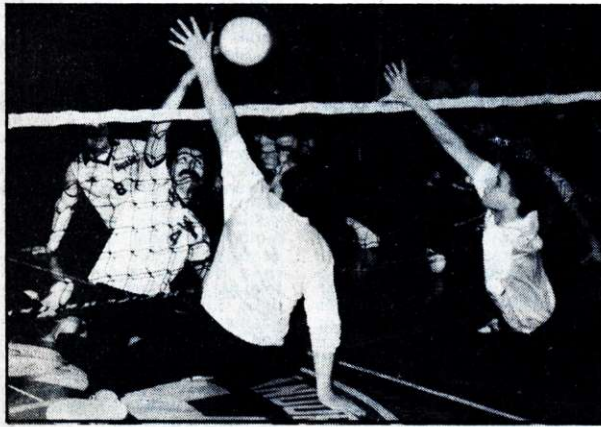
(kápólnás)

A fegyelem, teljesítmény: jeles

Tallinnban szerepeltek ülőröplabdásaink

A Hamburger SK I. osztályú ülőröplabda-egyttese, a bajnokságban és a Magyar Kupában is ezüstérmes kanizsai

hozzáteszem, hogy ellenfelünk nem a mozgáskorlátozottak mezőnyébe tartozott, valamennyiben egészségesek voltak.

A különdfjas Czimmermann leítés közben.

Fotó: Soproni Tibor

csapat Tallinnban szerepelt, ahol barátságos nemzetközi tornára került sor.

– Hazánkat egyedül mi képviseltük a nagyon jól szervezett és rendezett tornán. Úgy tűnt kezdetben, hogy a meghívásnak nem tudunk eleget tenni, hiszen egyesületünk szűkös anyagiakkal rendelkezik. Szerecsére néhányan mellénk álltak, sokat segítettek abban, hogy végül is ott lehetünk a tornán. Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy bizony még bőven vannak adósságaink, ám bizakodunk abban, hogy további támogatásban részesülünk, s ehhez a kanizsai vállalatokat, üzemeiket, intézményeket hívjuk segítségül – kezdte Cser György, a kanizsai csapatvezetője.

– Hány csapat szerepelt a tornán és milyen eredményeket érttek el? – érdeklődtünk Czvetkó Tamás edzőtől.

– A házigazdák meghívására 7 csapat, illetve válogatott vett részt a tornán. A vendégek egy 4-es és egy 3-as csoportot alakítottak ki, amelyben körmérkőzés volt, majd helyosztókra került sor. Mi, a csoportmérkőzés során is nagy közönségsikert arattunk, valamennyi ellenfelünket 2:0-ra győztük le, köztük egy finn csapatot, majd az észti és a litván válogatottat is. Biztosan lettünk csoportgyőztesek, s a döntőben a finn „KODKA” ellen mérkőztünk az első helyért. Csapatunk ugyan 3:0 arányban veszített, de nyomban

A kanizsaiak végül is az előkelő 2. helyen végeztek a tallinni tornán, ahol Czimmermann, Balogh, Pöcse, Pernecky, Földi J., Földi B., Varga és Kardos szerepelt a küzdőtérben.

– Játékosaink akaratban, fegyelmében és teljesítményben is jelesre vizsgáztak, nagyszerű csapatot alkottak. Hazánkat méltóképpen képviselték, akiket végig nagy szeretet kísérte, barátsággal vettek körül bennünket. Nagy érdeklődés kísérte a tornát, amelyen szakmai segítséget is adtunk lett és litván barátainknak. Ugyanis a mi csapatunk jelenleg előbbre tart a szakmai fejlődésben, de mi is tanultunk, újabb tapasztalatokra, no és barátokra, igaz emberekre találtunk. Az elért második helyet és a különdfjat kapott Czimmermann elsorangú játékát nagyra értékeljük, ám mi mégis annak örülünk a legjobban, hogy részt vehettünk egy olyan nemzetközi tornán, ahol a sport, a játék és barátság nagyszerű egységet alkotott – mondta befejezősül a csapatvezető.

(bh)

A hétvége sportja

A hétvége sportprogramja közül négy jelentős eseményre hívjuk fel a kedves olvasó és szurkoló figyelmét.

Szombaton (12-én) ket-tős kézilabda mérkőzés színhelye lesz az **Olajbányász munkacsarnok**. Előbb 11 órakor az olajos lányok lépnek pályára a Bp-i AFOR csapata ellen, majd 13 órakor láthatják a **Tungsram – TFSE** összecsapást. Mindkét találkozón nagy küzdelem várható, így érdemes lesz kilátogatni a Stromfeld úti csarnokba.

Vasárnap 13 órakor rajtol az **autocross OB. I.** bajnokság kanizsai futama. A **Csonakázó-tó** melletti pályán a sportág legkiválóbbjai indulnak, köztük a kanizsai Radák Sándor is.

Délután 5 órakor NB II-es labdarúgó mérkőzésen az Olajbányász a kieső helyen álló Tapolcát fogadja, győzelmi reményekkel.

Visszapillantó Visszapillantó Visszapillantó

MÁV NTE – Celldömölk 0-0

NB III-as labdarúgó-mérkőzés

A vasutas csapat fontos mérkőzés előtt állt, hisz egy esetleges győzelemmel – a riválisoktól függetlenül – nyugodtan várhatta volna a hátralévő mérkőzéseket. Ennek megfelelően nagy elszántsággal vetették magukat a küzdelembe, a mérkőzés jelentős részében mezőnyfőlényt harcoltak ki, csak éppen az „I”-re nem sikerült a pontot feltenni. Pedig a lehetőség adott volt, különösen akkor, amikor az első félidő vége előtt nem sokkal jogos büntetőt rúghattak. Bernáth azonban elpuszkázta a kínálkozó lehetőséget, így a vendégek lélektani előnnyel kezdhették a második félidőt. Ebben a játékrészben is a vasutasok mentek előre, de nem sok sikerrel. Sőt a félidő legnagyobb lehetősége a vendégek előtt adódott, de Pesti kapus mindkétszer bravúrral menteni tudott.

A várva várt győzelem tehát elmaradt, így az elkövetkező fordulóban – erős ellenfelek következnek – bravúrra is szükség lesz a vasutasoknak.

Harcz Lajos megbízott edző röviden így fogalmazta meg véleményét a mérkőzés után:

– A számunkra létfontosságú mérkőzésen a fiúk **becsülettel küzdöttek**. Rengeteg gólyezetet elhibáztunk, sőt még 11-esből sem tudtunk a kapuba találni. Egyénileg az aktív játéktól visszavonult Kozma Lajos és Visnovics játszott jól.

– kázé –

Volán-Dózsa – Somberek 2:4 (0:1)

NB III-as labdarúgó-mérkőzés. Kanizsai gólszerzők: Csizmarik és Patai.

A tavaszi idény 9. fordulójában hazai pályán szerepelt a sereghajtó, biztos kiesőnek számító lila-fehér csapat. A határőr-fiatalkozókkal ezúttal sem tudtak mit kezdeni a labdával, akik elszenvetkét kilencedik tavaszi vereségüket.

A mérkőzést követően a kanizsaiak gyatra szerepléséről és a változásokról kérdeztük **Orosz Józsefet**, aki éveken át vezette a csapat szakmai munkáját:

– Először is a változásokról. Két héttel ezelőtt lemondtam az edzői tisztról, de természetesen, még ebben az idényben a háttérből segíttem a csapatot. A **megbízott edző Kvanduk Gábor** lett, a csapat közpályvédője, aki a hátralévő hat mérkőzés szakmai feladatát is végzi. En inkább a szervezésben tevékenykedem június közepéig. Az ismert körülmények megpecsételték a csapat sorsát. Félútcát játékos leszerelt, helyettük sem érkezett olyan fiú, aki megútna az NB III-as színpalot. Eppen csak megvagyunk 11-en, így pedig nem lehet focizni. Támogatás nincs, játékos nincs, így ilyen feltételek mellett nincs értelme a munkának. A csapat sorsa, jövője már a tavaszi rajtnál tulajdonképpen megpecsételődt. A Volán-Dózsa június végén megszűnik és ezzel egy nagyon szép, eredményes időszak zárul le. Vége lesz a lila-fehér korszaknak, de nem ilyen dicsestelen befejezést vártam.

(B)

Kanizsa – várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Szerkesztő: Pék Pál. Tervező szerkesztő: Ferencz Győző. Szerkesztőség: 8801 Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Pf. 74. Telefon: 06/93/12-305. A szerkesztőbizottság tagjai: Horváth Mária, Kápolnás Zoltán, Lengyák István, Marton Györgyi, Tihanyi István. Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Jakab Vilmos. Computertechnika: SZÜV, Zalaegerszeg. Nyomtatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz: B/PHF/266/Z/1999. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknel.

A ZÁÉV kudarca

... a veszteség meghaladja a 10 millió forintot... a volt építésvezető csak 7 milliót ismer el... a tervezett munkák egy részét a városi tanács és az OTP visszamondta... követhetetlenek a tervmódosítások...

(Cikkünk a 7. oldalon)

II. évfolyam, 20. szám 1990. május 18. Ára: 9.60

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

Megjelenik minden pénteken

Tűz nem volt, csak árvíz

A Domus Áruház udvarán nagy a sürgés-forgás. Hivatásos, vállalati és önkéntes tűzoltók versenye zajlik. A hangulat igazán jó, megtiltani semmit nem kell, mindenki tudja, mikor mi a teendő. Az ifjúságiak éppen a kismotoros fecskendő szerelését végzik. Amikor már mindenki kellően vizes, következnek a 400 méteres akadálypálya, palánkkokkal, gerendával, küszöfolyóval. Másodpercek dőntenek, kinek mi jut a tárgy- és pénzjutalmakból. A rangsor, persze kialakul. Megállapítása a szakemberek dolga. Mert matematikailag minden meghatározható, csak egy nem: a versenyző kollektívák tenniakarása. Ez több az eseménynél. Az igazi győztesek azok, akik egymástól tanultak itt, akik nemes versengésben mutattak példát nekünk, érdeklődőknek.

(- sery -)

A kismotoros fecskendő szerelése

Fotó: Cserny József

Önkéntes tagság a KIOSZ-nál

Érdekes hírrel szolgált Laky Imréné, a KIOSZ városi alapszervezetének titkára: -Április 1-től már nincs kötelezővé téve a kisiparosok számára a KIOSZ-tagság! A közelmúltban kérdőíven fordultunk a körzetünkhez tartozó mintegy 1100 tagunkhoz. Öröndetes, hogy a megkérdezett tagok 81 százaléka ragaszkodik KIOSZ-tagságához. Ez a tény országos viszonylatban is figyelemre méltó!

Dózsa is moszkovita volt?

No, nem! Csak egy könnyen indokolható központi döntés az apropója annak, hogy Dózsa-t le kellett váltani laktanya-névadói tisztéből. Nem is érdemelne szót, a húszforintoson úgyszólván ott marad. Csak hát most már minden Thury lesz Nagykanizsán? A nagy ünneplésben nem jut más az eszünkbe? Négy évnyi Kanizsa vári szolgálata okán mindent róla kell elnevezni? Bár nincs még Thury óvoda, általános iskola és utca sem. A Kun Béla iskolának viszont jobban megfelelne a régi név, a Vécsey. Igaz, erről még nem gondolkodik senki. De ha mégis, és lesz még hasonló keresztvíz alá cipelés, több szellem bizony, nem ártana. Thuryváros úgy sem lehetünk.

(cikkünk a 2. oldalon)

Költözés '91-ben:

 Telefonvégen

Goldinek László, a városi tanács terosztály-vezetője:

-Kedvezően zárult a munkásörtség épületének ügye. Mikor költözhet új helyére a Thury György Kereskedelmi Szakközépiskola?

-A helyi tanács az egykori városi MSZMP-székház és a munkásörtség épületeit oktatási célra térítésmentesen kapta. A tanintézet igazgatója kérésünkre elkészítette a két épület oktatási célú hasznosításának programját, a beruházás bonyolításával megbízott helyi Szövetkezeti Műszaki Szolgáltató Vállalat pedig pályázat alapján két kanizsai magánvállalkozó szervezetnek, az ORIGO-nak és a COLLOSSEUM-nak adott megbízást az építés-tervezési és a kivitelezési ferdokumentáció elkészítésére. Május 31-ig illetve augusztus 15-i határidőket vállaltak. Mivel az épületeken jelentős építészeti és műszaki átalakításokat kell végrehajtani, az iskola idei átköltöztetésére vonatkozó elgondolásokat megvalósítani, sajnos, nem lehet. A Thury iskola tanulói várhatóan csak 1991 szeptemberében kezdenek meg tanulmányaikat új helyükön.

(tth-i)

Hogyan tovább SZDSZ?

Győzött a demokrácia és ez a legfontosabb

A választások második legtöbb szavazatot kapott pártja, az SZDSZ az új parlamentben az ellenzék szerepét fogja betölteni. Országosan és nagykanizsai viszonylatban is elért második helyezesükről, gondjaikról, terveikről beszélgettem Solti Károly úrral, az SZDSZ nagykanizsai szervezetének ügyvivőjével.

– Nagyon sok ember csatlódott, hogy nem sikerült megnyerniük a választásokat. Mi az ön véleménye erről, sikernek vagy kudarcnak tartja az eredményt?

– Mi, kanizsai szabad demokraták, sikernek könyveljük el az eredményt. Ellenzéki választási pártból valódi néppárttá váltunk. Olyan erő a miénk, melyet az MDF-nek is el kell ismernie, amellyel számolni kell.

Úgy érzem, senki nem vitathatja, hogy a rövid idő alatt, amely rendelkezésünkre állt, komoly eredményt értünk el. Hogy nem mi végeztünk az első helyen, arról csak ennyit: úgy jártunk, mint az a gyermek, akit, alig, hogy megszületett, máris beírtak az iskolába. Szükségünk lett volna még néhány hónapra, hogy programunkat többekkel és mélyebben megismertethessük.

– Az MDF képviselője, Tarnóczy Attila megelőzte önt, győzött. Érez-e csalódottságot, kiábrándultságot?

– Nincs okom bánkódni. Körzetünkben annyi szava-

zatot kaptam, amivel más körzetekben képviselő lehettem volna, de hangsúlyozni szeretném, nem ez a fontos, hanem az, hogy hazánkban győzött a demokrácia, s ezzel a múlt rendszer ellenzéke elérte legfőbb célját.

Valljuk, hogy egy ország fejlődését nem emberi ösztönöknek és megérzéseknek kell irányítania, hanem a józan észnek, az előrelátásnak és a tudásnak.

Eddig nem ez volt a szokás, és az eredmény sajnos látható. A mi programunk tisztá, tudományosan megalapozott program. Erre építünk a jövőben is.

De a választási időszakra önkritikusan visszapiillantva megállapíthatjuk, hogy programunk hirdetések túl sokat apelláltunk az észre, az érzelmeikről pedig elfeledkeztünk. Pedig az elmúlt negyvenöt év nem múlt el nyomtalanul az emberekből. Félték a váratlanul felkínált lehetőségtől, és a megszo- kott, hamis biztonságérzet elvesztésétől. Több figyelmet kellett volna ezeknek a problémáknak szentelni.

– Ellenzékként milyen terveik és feladataik vannak az új parlamentben?

– Az MDF győzött. Ellenzékként most nem gátolni, hanem segíteni akarjuk, és kell is segíteni őket. Nekünk nem lehet érdekünk az MDF bukása, mert az sem nekünk sem, az országnak nem használna.

Azonos célokért számíthatnak a segítségünkre, ellenzékként viszont mindent el fogunk követni annak megakadályozására, hogy rossz törvények szülessenek. Bár az ellenzék a demokratikus játékszabályok értelmében mindig veszélyezteti a kormányt, egyúttal meg is óvja a helytelen döntésektől.

Meggyőződésem, hogy Magyarország csak erős kormány és erős ellenzék mentheti meg, mert csak így nem nyilvánulhatnak meg szélsőséges eszmék és ideológiák.

– Felröppent a hír, hogy az SZDSZ hajlandó koalícióra lépni a MSZP-vel. Mi erről az ön véleménye?

– Az MSZP-t, mint kommunista utódpártot soha- sem tartottuk számon azok között, amelyek egy esetleges koalícióban számításba jöhettek volna.

Ennek egyik oka, hogy lassan és körülményesen folyik a pártvagyonnal való elszámolás, holott ez nem csak az SZDSZ akarata, az elszámolásra a nép is döntött. De ezt – ugyanúgy mint minden, az ország felémelkedését célzó törekvést – következetesen végig fogjuk vinni. Mindezek ellenére elképzelhetőnek tartom, hogy ha parlamenti szövetség nem is, de párhuzamos szavazás előfordulhat. Hiszen a mai MSZP már a választók bizalmából került a parlamentbe. Sok kérdésben a véleménykülönbségeink sem áthidalhatatlanok.

– Sokakat érdekel, mekkora ma az SZDSZ.

– 23 000 körüli a taglétszámunk, és ez alig valamivel kevesebb az MDF-énél. Egymillióan szavaztak ránk, és ez kötelez.

– Végezetül rövid kérdés sokak kimondani sem mert aggodalmait fogalmazva: – Lehet-e ismét diktatúra Magyarországon?

– Nem!

– Lesz-e magyar kibontakozás?

– Én bizakodom. Igen!
– Köszönöm a beszélgetést és sok sikert kívánok az SZDSZ-nek a további munkához.

Dózsából Thury

– Mivel elég titokban történt a névcsere, nem mondana valamit az előtörténetéről? – kérdeztük Havril András helyőrségparancsnokot.

– Ez előtt talán háromnegyed éve elindult egy tendencia akkor még a Néphadseregen belül. Lényege az volt, hogy minden laktanyának olyan nevet kellene választani, amely szervesen kötődik az adott városhoz, annak történelméhez. Mindezzel példaképet állíthatnak a bevonuló katonáknak. A hadseregi koncepció másik eleme az volt, hogy a köztársaság területén számos azonos nevű laktanya volt, jó lenne ezen változtatni. Ezek a problémák együttesen jelentkeztek, és így döntött a felső vezetéség mellett, hogy lehetőséget ad a szabad névválasztásra. Tehát felülről jövő kezdeményezés volt, de minden alakulat maga dönthetett. Mi is közvéleménykutatást végeztünk a tisztí és sorállomány körében. Ezután döntöttünk Thury György neve mellett. Nem volt idegen tőlünk, hiszen előtte a sportegyesületünk viselte a nevét. Továbbiakban már párhuzamosan futottak az ügyek. Felterjesztettük a városi tanács elé, ahol elfogadták és Lőrincz altábornagy bajtársnak, aki ezt parancsban is rögzítette.

– Nincs tehát semmi ideológia a döntés mögött?

– Nem kell mégé semmilyen ideológiát gondolni. Borsodi születésű lévén, ha úgy vesszük Dózsa közelebb áll hozzám. Nem titok, ezt a nevet a ceglédiek tarthaták meg maguknak. Nincs semmiféle hátsó szándék a névváltoztatás mögött.

– Van-e valamilyen anyagi vonzata a dolognak?

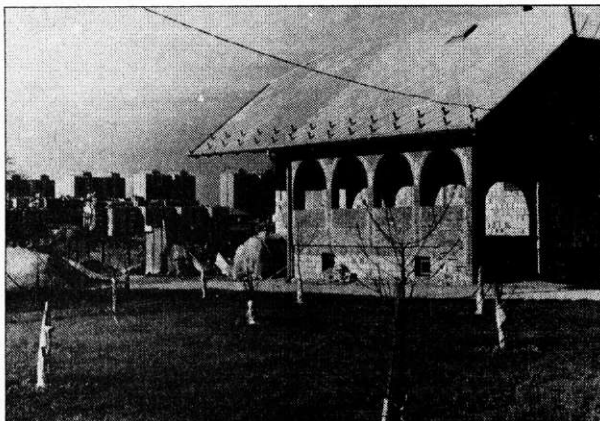
– Gyakorlatilag nincs olyan, amiről érdemes volna beszélni. Úgy, mint Dózsa laktanya semmilyen hivatalos ügyintézésben nem szerepeltünk. Ha valami pénzbe került, az a Dózsa öt betűjének cseréje Thúryra. Persze a Dózsa-szobor helyett most Thury Györgyét is el kell készíteni, de ezt is megoldjuk.

– És mi lesz a Dózsa szoborral?

– Több elképzelés van. Szeretnénk a csapatmúzeum számára megtartani, de ha a város méltó helyen kívánja felállítani, nem zárkozunk el előle.

Vizvári József

– dóró –

Egy karnytűjtés és a Keleti-városrész a Szabadhegyre ér.
Fotó: Bakonyi Erzsébet

S z o m s z é d o l á s

Gyalogjáró szó

Mindjárt az elején: éjszákánkat egy új városrész tavaly fölavatott – feszületekkel, szentképekkel és szárnyas angyalokkal teli (vajon honnan tudják, hogy minden, oda betévedő római katolikus?) remek diákszálójában töltöttük, ahol természetesen minden működött és kényelvű volt: szlovén és német: ebben a sorrendben. Az előtér asztalán is szlovén, valamint német nyelvű újságok szolgálták az idő hasznos múltatását.

Klagenfurtban jártunk. A Zalai Hírlap szerkesztősége tett ott baráti látogatást a Klegenfurt című kétheti városi lapnál. A tapasztalatcsere résztvevője volt a Kanizsa tervező szerkesztője is. Ezúton adja közre – szerinte – figyelemre méltó tapasztalatait.

Egy csipetnyi történelem

A monda szerint a mai város helyén a – félézer méter magas hősüveges Kreuzbergli hegy lábánál – valaha mocsár terült el, annak volt ura egy sárkány, amely emberekkel és állatokkal táplálkozott. Ezért hát már 1287-ben a város címerébe került. Ma kerámia-ajándékként vándorolt a zalai vendégekhez. Valóban: a ma 80 ezer lakosú tartományi székhely az egykori mocsár helyére épült föl. Innen a neve is: igazság szerint Glanfurt, azaz mocsári gázlóként kellene tisztelni, dehát a monda, a hitvilág erősebb, viszont a sárkányévtágy kiváltotta panasza (Klagen) volt a valóság. Bizonyára sokan vesztek a mocsárba.

Magát a várost 1161-1181 között alapította II. Sponheimi Ulrich herceg, s bár sokszor vált a tűz martalékává a kis városka, végülis jelentős tartományi székhellyé nőtte ki magát, amelynek repülő teréről/naponta mintegy 1000 gép száll. Sütő István helyi lakos, tolmácsunk szerint.

Az arany, s az ó fénye

Volt alkalmunk elbeszél-

getni a fent nevezett Sütő Istvánnal, aki immáron 45 éve klegenfurti. Vér szerinti rokona. Blank Aladár Nagy-

A tegnapi és a mai Bécs egy felvételén a Minimunduson: az István székesegyház, mögötte az ENSZ-város.

Fotó: Margarethe Genser

kanizsán él. Vállalati tisztizsként ment nyugdíjba, amely ma 7500 Schilling.

– Új tartományi főnökünk van. Negyven év körüli fiatal, kemény gyerek, ha kell az asztalra is odacsap. Nem enged egyetlen pártnak sem! Pedig erősködik ám valamennyi, hogy a saját érdekeit juttassa érvényre! – magyarázta nagy hévvel.

– No és a nép érdeke? Nekünk váltig azt magyarázza valamennyi, újonnan megalakult párt, hogy többi között az osztrák példát kell követni, mert az az igazi demokrácia, a nép érdekeinek kifejeződése.

– Ugyan! Mihelyt valaki alá bársonyszék kerül, azaz törődik, hogy megtarthassa. Meg, hogy a pártbarátainak juttassa a jó helyeket! Persze, persze, a korábbi más pártbeliek helyébe.

– No és a szakértelem? Mert most azt is mondják nálunk, hogy csak az számít, semmi más, nem érdekes a pártállás, a vallás vagy a vallástalanság...

– Az új tartományi főnök jól mutatkozott be. Csak a szakutadás számít nála és nem a pártérdék! Máris érezhető a változás, jobban érezzük magunkat.

Úgy látszik azon, a manapság fenntartás nélkül dicsőített osztrák demokrácián is akadnak némi póty-

työk, ha az ember nemcsak pártvezérekkel – elvárataival – beszél mint ahogy a mi pártvezéreink teszik...

Kiderül, hogy ott sem minden arany, ami fénylik.

– Klagenfurti? Mi is ott lakunk. No, akkor majd összejövünk egyszer – búcsúzik el.

– Ismerek én is egy Schaffert, hátha rokonok. Majd utánanézek. Na, tessék évtizedek óta lakunk egy városban és nem ismerjük egymást – töpreng Sütő úr, aztán buszra szállunk.

Két óra alatt a Föld körül

Van egy világritkaság Klagenfurtban, maga a gyönyörűség, a Wörthi-tó közelében, ez pedig a Parányvilág, a Minimundus. A földkerekség 150 legnevezetesebb épülete látható itt a Halászbástyától a santiagoói Moneda palotáig. Tavaly mindez – az április végétől október közepéig tartó időnyben – 523.158-an látták, járták végig mintegy másfél-két óra alatt. Ennyi kell, hogy megtegyük ezt a sajátos sétát a Föld körül.

Kicsi a világ

Sétálunk Sütő úrral. Önérzetes, nyakas ember lehet: minden személyes okmányában így szerepel és nem Stefan Sütő.

– Pedig így akarták írni a hatóságok. Mondták, másként nem lehet. Amikor megkaptam az állampolgárságomról szóló értesítést, erre a névre állították ki az igazolványomat. Szépen megírtam, hogy nem vehe-tem át, mert ez nem én vagyok. Engem Sütő Istvánnak hívnak. Jön ám a hivatalnok, hogy így meg úgy, ez bizony az én okmányom. Jól van, mondom, akkor a bírósághoz fordulok. Mindjárt rendben lett a dolog! Mert itt is van ám bürokrácia. Hajjaj! Megyek az egyik szobába, a másikba küldenek. Amikor megkérdezem, akkor maga miért van itt, és megemlítem a lehetőségeimet, mindjárt pont került az ügy végére.

– Nocsak.

– Bizony. Akinek itt ismeretsége vagy pénze, főképp ha ismeretsége és pénze van, mindent elérhet.

Nos, így sétálunk Sütő úrral, amikor apró, koros emberke lép hozzánk.

– Maguk magyarok? És hová valóságok? En Schaffer vagyok, Tolnából kerültem ide, nagyon régen.

– Mi? Ez az úr – mutat rám Sütő István – Zalából jött, én pedig klagenfurti vagyok.

Kinek mi az érdeke?

Kétfelente jelenik meg a Klagenfurt című, 40 oldalas, Kanizsa nagyságú városi – tartományi fővárosi – lap, amelynek szerkesztőségében hatan dolgoznak főhivatásúként. Közük a „hires” Wolfgang Burgstaller. A rövid szakállas, ápolat hajú fiatalember elmondta, hogy a cégek, intézmények készsággal jelentkeznek hírral, a leendő eseményekkel. A megtörténteiket pedig gyorsan közlik. Sokra, természetesen, meghívása is van a szerkesztőségnek, amelynek vezetője a bájos és nagyon fiatal Veronika Meissnitzer.

– Hogy miért? Mert ez elsősorban az intézmény, a cég érdeke, másodsorban az újságé – hangzott a magyarázat.

Alighanem ezt ismerte föl a város polgármestere, Leopold Guggenberger, mert külön rovata van: Magánvéleményem címmel.

Ezt a fölismerést örömmel adjuk közre városunk és a városkörnyék minden lakójának: juttassák érvényre, nyilvánítsák ki véleményüket érdekeiket a Kanizsa újságban, amely mindenkié!

Egyébként: a 40 oldalból mintegy 10-11 hirdetés.

A célom: kihelyezett tanácsülés Kiskanizsán

SÁSKA-GONDOK

Beszélgetés Paálné Sneff Katalin tanácstaggal

Nagykanizsa kertvárosának is nevezhető, hatezres lélekszámú Kiskanizsa egyik tanács-tagjaival, Paálné Sneff Katalin közigazdással, a MHB nagykanizsai igazgatóságának osztályvezetőjével beszélgetünk:

– Mi a kiskanizsai emberek legégetőbb gondja?

– Változatlanul a csatornázás hiánya, ami már több éve vajdó problémánk. Sajnos ennek megoldása egyre nagyobb feszültséget okoz, egyrészt a környezetvédelem, másrészt a lakosság tűrképességének oldaláról. Nem is beszélve a forrásoldalról, hiszen a terv szerinti költségek pár év alatt jelentősen megnöttek.

Sajnos a városi tanács legutóbbi ülésén, ahol az 1990. évi költségvetés is napirendre került, további forráselvonásra került sor. A szennyvíztisztító építésére fordítható kiadások összege 10 millió forinttal lett kevesebb, pedig ennek megépítése előfeltételét jelenti a városrész csatornázásának.

Bizva abban, hogy a tanács-társág többsége velem azonos véleményen lesz, akkori felszólalásomban megjegyeztem,

hogy a további ráfordítás csökkentés növeli a megoldásra váró problémák számát. Sajnos 10 millió forint a bérletkésépitéshez került, ami – az irások előterjesztés is így fogalmazott – kisebb feszültségekkel is megoldható lett volna.

– Mint pénzügyi szakember, milyen lehetőségeket ajánlott?

– Kell a bérletlakásokra a pénz, tudom, de ha fölemelték volna a leadott lakások után a térítés összegét, olyan mobilizáció keletkezhetett volna, melynek alapján az ott leadott lakásokból az igényeket kielégíthették volna. Főszólalásomban azt is mondtam, hogy jó, kell a támogatáshoz 10 millió forint, de helyenvaló lett volna azt is megvilágítani: ha elvonjuk a 10 milliót, az gondot okoz a csatornázásnál.

Célom, hogy Kiskanizsán kihelyezett tanácsülésre kerüljön sor, helyszíni szemlével egybekötve. Fontosnak tartom, hogy a források szűkülése miatt, a csatornázási beruházást újra értékeljük, s több megoldási javaslatot dolgozzanak ki. Ennek részeként javasoltam a Tanács-köztársaság téri általános isko-

la szennyvíztisztítójának a hasznosítását. Célszerű lenne újból, több tényezőre kiterjedően, a környezetszennyeződé-
dés mértékéről vizsgálatot tartani. Biztos vagyok benne, hogy ez döntéskényszerű váltana ki. Ehhez a kérdéshez kapcsolódik, hogy új szempontként kell figyelembe venni olyan megoldást is, amely a pénzügyi nehézségeket áthidalja. Hasonlóra gondolok, mint a jó pár évvel ezelőtti javaslatom, amit megvalósíthatnak volna. Akkor kommunális kötvény kibocsátását tartottam célszerűnek elsősorban az érintett lakosság és a helyi gazdálkodó szervek körében. Fix kamatozása miatt jó hitelforrása lehetett volna a városnak. Előnyeit más szempontból is, pl. – megyei törlesztési támogatásként – jelenleg is élvezni tudnánk.

– A kiskanizsai nép napjainkban is változatlanul piacozik. A 70 éves asszonyok árusítai járnak a városon kívül is, a fiatalok pedig segít. Közismert, hogy sokan jövedelem-kiegészítésüket a földművelésben, a kertészkedésben találják meg.

Ki képviseli határozottabban a városrész érdekeit?

– En már szorgalmaztam, hogy a végrehajtó bizottságba kerüljön be kiskanizsai is. A Kápolnás Zoli bácsi és én jöttem szóba. A téma tanács-ülésen felvetésre is került, de egyikünk sem kapta meg az abszolút többséget, mert nagyon sok tanácstag hiányzott, mire szavazásra került a sor. Új szavazást nem rendelt el a tanács, hanem azt a megoldást választotta, hogy az elmúlt év végén a vb-tagok számát csökkentette.

– Munkájáról hogyan kap információt a lakosság?

– Választóim nem tudják, mennyi utánjárással, energiával léptem fel ügyükben. A városi utadásán vételére nincs lehetőség, a tanácsülésekről csak részben kapnak tájékoztatást. A tanácsnag beszámoló-
kon tudja meg 30-40 ember aki el tud jönni, hogy mi történt. A másik égető probléma, a vásárcsarnok hiánya. Erről már írt a „Kanizsa”, csak annyit fűznék hozzá, hogy szomorú, hogy egy olyan piaci múltú városnak, mint Nagykanizsa ilyen korszerűtlen a piaca.

– Azért voltak eredmények is?

– Igen. tanácsnagi körzetemben korszerű, szép általános iskola működik, a posta épülete is megfelelő. Örülök annak is, hogy a lakossági ellátást bővítve, a választékok növelve, kisebb üzletek nyíltak, hogy a vállalkozások száma nőtt.

– Milyen beruházást tart még fontosnak?

– Már többször szóltam erről is. A kiskanizsai óvoda elfogadhatatlan körülmények között működik. A Templom téren, a volt általános iskola helyén el tudnék képzelni egy új óvodát. A nagy udvar, a sportolási lehetőségek adottak, s az ottani általános iskolával együtt igazi gyermekközpontot lehetne kialakítani.

– A legközelebbi társadalmi feladat?

– A következő tanácsülésen a mozival kapcsolatban fogok interpellálni. Több éve nem működik, a Pannonfilm tulajdona. Nem tudom, megéri-e a vállalatnak, hogy évek óta ott áll kihasználatlanul az épület.

Mindezek mellett számtalan megoldásra váró feladat van, a járda korszerűsítéstől kezdve, a telefonhálózat fejlesztéséig – mondotta befejezésül Paálné Sneff Katalin tanácstag.

Aranylakodalom

Bensőséges, meghitt családi ünnepség volt szombaton a nagykanizsai házasságkötő-teremben. Ötven évvel ezelőtt, 1940. május 4-én Debrecenben kötöttek házasságot Nyúzós Imre és Ménes Irén Mária.

A nyugalmazott honvéd százados, a 76 éves „völégény” és a 66 éves „menyasszony” az idősök tapasztalatával, de a fiatalok izgalmaival állt újra az anyakönyvvezető elé, és mondott igent a frigyre.

Csak a toll nem akart engedelmkedni, hiszen megremegett a kéz: az örök hűséget kellett hitelesíteni újra. Igaz, ennek a házasságnak a hitelességét az elmúlt fél évszázad bizonyította.

Az emberi kintartás, egymás segítségének nagyszerű, példáját láthatta négy

Ménes Irén Mária és Nyúzós Imre megpecsételi az 50 éves frigyét.

gyermekük, kilenc unokájuk és a két dédunoka.

Nyúzós Imréék 1957 óta élnek Nagykanizsán, ahol végre otthonra találtak, barátokra.

Az ötven év öröme, küszködése mind-mind benne volt a gratuláció könnyeiben, az unokák, dédunokák szerető simogatásában.

Cs. J.

Bakonyi Erzsébet

Aldozatok

és

hősök

Negyven évnek kellett eltelnie, hogy megemlékezessenek a II. világháború magyar áldozatairól, akik soha nem tértek haza Miklósfára. Csak az emléktábla ridegsége őrzi, hogy itt éltek.

Tiszteletadásra gyülekeztek a város polgárai vasárnap 11 órakor, hogy leróják kegyeletüket. Erdős Géza esperes-plébános szentelte fel a két világháború áldozatainak emlékművét. Az ünnepi szentmisén áldozatokról és hősekről beszélt, aiktól az életet, az ifjúságot vették el.

A miklósfai polgárok nevében megható beszédet mondott Dömötörffy Sándor a képen bocsnátot kérve a 40 év hallgatásáért, mellőzéseért, de ígéretet téve, hogy ezután évente újra és újra eljönnek.

A rendezvény megható mozzanata volt a holtak nevének hangos felolvasása. Miklósfai iskolások búcsúztak verssel, énekkel attól a dédnagypapától, akiről talán csak egy tábori kép maradt, akit soha nem ismertek, akinek sírjára soha nem vihetnek virágot.

Az ünnepség végén csak a hetven-nolcvan évesek álltak néhány pillanatra megrendülten az emlékmű előtt, magukba zárt fájdalommal, s csak a könnyek árulkodtak a bajtársak eleve emlékéiről.

(sery)

Új betonlépcső

A városi tanács megrendelésére, a helyi Ingatlankezelő és Közvetítő Vállalat kivitelezésében – a lakosság régi óhajának eleget téve – elkészült a HSMK és a Csemege ABC közötti magasított gépjárműparkolóhoz vezető, műköbortású betonlépcső. A munka számlázott értéke: 336 ezer Ft.

Gyarapodott a Centrál

A Centrál Szálló újabb lépést tett a nemzetközi színvonal elérésének útján. Őt szobát láttak el fürdőszobával, s ezzel a szállodai szobák mintegy háromnegyede felel meg a kényesebb igényeknek.

Továbbképzés

A 406-os Ipari Szakmunkásképző Intézet pedagógusai a szomszédos Ausztriában, Fürstenfeld kisvárosban tapasztalatcsere-látogatáson vettek részt május 2-án. Az ottani szakmunkásképző intézetet tekintették meg, ahol asztalos, kárpitos, tapétázó és kárpész tanulóképzés folyik.

Tanczenberger álmai...

És a karosi valóság

Május elsején nyitnak a fürdők, s ez általában öröm: Zalakaroson nem az.

Az első meglepetés a bejáratnál ér. Ide is bevonult a modern technika! A korábban megszokott egyváltási módot (adtam a pénzt, kaptam a jegyet) felváltotta a komputer. Nagyon ötletes találmány, hiszen így az eddigi 1-2 perc helyett röpké negyedóra alatt már be lehet jutni a strand területére. Előtte nem beszélő párnák fogy a túrlelem. Nem értik, náunk a technika újdonságai még gátolják a gyors kiszolgálást!

A fürdő belső képe sem a régi. A virágtartó kosarak üresek, a füvet csak a nagymedence környékén nyírták le, a padokat nem mázolták az új idegy nyitására.

A babalubicolót homok borítja. Lehet, hogy ott homokozó lesz...? Az egyik gyógyvízes medence kopott festékretege sem vendégcsalogató látvány.

Pedig Zalakaros híres. Nevét ismerik határainkon innen és túl. Az elmúlt évtizedekben milliárd forintokban mérték azt a beruházást, amit az infrastruktúrának költöttek.

Ilyen még nem volt, hogy ilyen állapotban kinyitott volna a fürdő! – mondja dr. Gáspár Ferenc, a Vállalkozók Pártjának elnöke. – A visszatérő német vendégek nagyrésze felháborodik a látványon, s ez árt Karos hírnevének. Mondok egy példát: amióta a fürdő fürdő, hagyomány volt, hogy hűsvétkor a fedett rész nyíltva van. Az idén nem volt. Viszont van itt körülbelül ötezer külföldi és hazai vendég – a szállodák, a kempingek tele vannak! Azt kellene jól látnia a fürdő vezetőinek, hogy Karosban az igényekhez kell alkalmazkodni!

Idén került a fürdő élére az új vezető?

– Mi – folytatja dr. Gáspár Ferenc – felhívtuk a megyei tanács figyelmét arra, hogy az

általuk kinevezett vezetőt nem tartjuk menedzser típusúnak, nem tartjuk alkalmasnak a fürdő vezetésére. Nekem például azt mondták, hogy volt őt jelentkező, igaz, hogy a másik négy alkalmasabb lett volna, de azért esett Tanczenberger Sándorra a választás, mert egy kft „állt mögötte”, s a megyei tanács is ilyen formában kívánta működtetni Zalakarost, de mint köztudott, ez nem jött össze.

– Az igazgató elképzelései, én nem mondom, hogy hosszú távon nem jök, nem szépek. De egy nagyon fontos dolgot figyelmen kívül hagy, hogy a megvalósításukhoz nincs pénz, nincsenek lehetőségek – kapcsolódik a beszélgetésbe Kratzl Imre, a Karos Étterem vezetője. – Ezért tartjuk úgy, hogy alkalmatlan vezetésre. A mai gazdasági körülmények nem teszik lehetővé, hogy egy vezető áldomazzon! A másik gond, hogy mindennap mást mond, ezzel pedig saját szavahihetőségét kérdőjelezteti meg.

– Azt sem értem, hogy miért nem a napi dolgokkal foglalkozott, amikor már januártól tudta, hogy itt május 1-jén nyitni kell! – mondja dr. Gáspár Ferenc. – Januárban a tanácsos kellett volna ismertetnie az ideai terveket, ő pedig egy álomké-

pet rajzolt arról, hogy mit akar megvalósítani: kempinget, halastavat, faluházat, éttermet, csak arról nem beszélt, hogy a fürdőt hogyan lehet nyereséggé, önfenntartóvá tenni.

– Önök között személyes konfliktusok vannak?

– Nincsenek. En gyakorlatilag nem is ismerem őt. Néha, különböző gyűléseken találkozunk – mondja dr. Gáspár. – Tudja, én régi üzletember vagyok, s tudom, hogyan lehet előbbre jutni.

– Jólhiszemű voltam az igazgatóval. De hiába beszéltek meg a dolgokat, nem aszerint járt el. Számos alkalommal meghívtuk különféle megbeszé- lésekre, de nem jött el! Így pedig nehéz közös nevezőre jutni – ősszegzi a dolgokat Kratzl Imre.

Úgy gondolom, igazva van. Meg kellene – még pedig rövid időn belül – találni annak a módját, hogy a fürdő vezetője, s az eddig is nem kevés pénz befektető vállalkozók konszenzusra jussanak. Szükséges lenne ez a polgár érdekében, aki Zalakarost egy igazán vendégváró fürdővel és a jó színvonalú szolgáltatásokkal együtt tudja csak elképzelni.

Marton Györgyi

Hevesi Napok

Tíz napon keresztül tartott az a gazdag programsorozat, amelyet a Hevesi Uticai Általános Iskola rendezett – immár ötödik alkalommal – a HSMK és a Hevesi Sándor Színház közreműködésével. A gyerekek az idén több, mint harminc rendezvényből válogathattak, ki-ki érdeklődési körének megfelelően. Volt egye-

bek közt játszóház, főzőcske, bolhapiac, bábeloadás, irodalmi, szellemi, ügyességi és sportrendezvény, tanár-diák kosármecss túra. A rendezvény időtartama 10 óra. A rendezvény fővédője Nándor és Nagy Erika színművészek, a Hevesi Sándor Színház tagjai voltak. Érdekes színfolt volt az a műsor, melyet a pe-

dagógusok mutattak be tanítványaiknak. A verseket, meséket, dalokat, és vídám mókázást a gyerekek hálás tapsal jutalmazták. A rendezvény sorozat utolsó napján, május negyedikén a három intézmény képviselői megköszönték a HSMK emeleti előcsarnokában lévő Hevesi Sándor mellszobrot. H. M.

Razzia a „lengyel piacon”

Valutázók, csempészek, orgazdák

Május 2-án nagyfokú pénzügyőri- és rendőri ellenőrzésre került sor a „lengyel piacon”. A városban gyorsan elterjedt, hogy „bevitték” jó néhány lengyelt.

– A hír igaz, – erősíti meg dr. Gotthárd Jenő rendőr alezredes, a kapitányság vezetője. – A megyei szervekkel összehangolt intézkedésről van szó, mert nálunk is megnőtt a valutázás és a külföldi állampolgárok nem legális magánkereskedelme.

– Ezügyben a megyei gazdaságvédelmi osztály-

hoz negyvenegy feljelentés érkezett magánkereskedőtől. De a lengyel, vagy inkább már „nemzetközi” piac nemcsak Kanizsán gond, a megye többi városában is. Ezért volt indokolt a mai ellenőrzés – kapcsolódik a beszélgetésbe Joó János rendőr százados, a megyei gazdaságvédelmi osztály vezetője.

– Az ilyen „piacokon” két dologról van szó – mondja. – A vámjogszabály és a devizajogszabály megsértéséről. A vámjogszabály leírja, hogy ki milyen módon hoz-

hat be az országba árut, és azzal hogyan rendelkezhet. Ezt úgy sértik meg, hogy ütiholmiként hozzák be az árut – s itt eladják. (Ütiholmik természetesen lehet hozni, de eladni nem.) A másik tipikus eset, hogy az árut becsempészik az országba, tehát nem fizetnek vámot, ÁFA-t.

Az így „behozott” árut természetesen előnyösen tudják értékesíteni. Fontos tudni azt is, hogy vámorgazdának minősül, aki ily módon megveszi az árut. A devizajogszabály megsértésének minősül a valutázás, s ezzel is jócskán találkozunk:

Dr. Varga Zoltán pénzügyőr alhadnagy a zalaegerszegi Vámhivatal parancsnok-helyettese kapcsolódik a beszélgetésbe.

– Fontos tudni, hogy az országba devizát költés nélkül be lehet hozni, de azt devizaszámlán kell elhelyezni, vagy a banknál forintra átváltani. Aki ennek nem tesz eleget, az a devizajogszabályt már megsérti, s értéktől függően szabálysértést vagy bűncselekményt követ el. (5.000.- Ft-ig szabálysértés, afölött bűncselekmény!) A vám esetében 20.000.- Ft az az értékhatar, ameddig az úgy szabálysértésnek minősül, de ez vonatkozik a vámorgazdára is, aki így szerez árut. Az ezt meghaladó értékek már bűncselekménynek minősülnek.

– Mi volt a mai akció „termése”?

– Csempészet vétsége miatt 7 fő ellen indult eljárás a lefoglalt áruk értéke

300 ezer forint. Devizabűncselekmény miatt 11 személy ellen jártunk el, s itt is kb. 300 ezer (!) forint került lefoglalásra forintban, illetve valutában.

– Volt olyan személy, akitől 95.600.- Ft és 770 márká került elő, a barátjától meg 18.000.- Ft. Erdekességként említem – mondja Joó János százados, – hogy taláitunk olyan „vi-szonteladót” akinél már előre össze volt készítve a 4.600-4.800.- Ft a márka megvásárlására, hogy az alku után ne kelljen a pénz számolásával „vesződni”.

– Van-e a megyében egységes gyakorlat az ilyen piacok működtetésére?

– Nincs. A tanácsiszervek nem alakították ki ilyet. Nagykanizsán például napi 100 forint helybenzt kell fizetniük a külföldieknek, így ők úgy gondolják, hogy teljesen szabályosan árulnak.

– Nekem úgy tűnik, hogy a lakosság körében népszerű a „lengyel piac”, hiszen ott olcsóbban lehet a különféle árucikkekhez hozzájutni.

– Ezt mi is tapasztaljuk – mondja dr. Gotthárd Jenő. – A lakosság oly sokszor tapasztalt segítőkészségét az ilyen „piaci” esetekben nem érezzük, s ez nehezíti a munkánkat. Mi pedig csak a törvények szellemében, az állampolgárok érdekében intézkedünk, hiszen nem egyszer tapasztalhatták már a „lengyel piacon” vett áruk gyenge minőségét. Ezúton is szeretném kérni, hogy munkánkat fogadják megértéssel, és segítsék!

M. Gy.

Emberibb embert, magyarabb magyart nevelni!

Megalakult a város cserkész-szervezete

Május 3-án a KDNP Rozgonyi u. 1. sz. alatti helyiségében alakuló ülést tartott Nagykanizsa város cserkész-szervezete, a KDNP és a kispazdapárt helyi szervezeteinek pártfogolásával, a Vörös Hadsereg úti Szent Imre Plébániai védnöksége alatt.

A megjelent szülőket és a zömmel gyermekkorú jelentkezőket Vigh Lajos, a kereszténydemokraták helyi szervezeteinek elnöke köszöntötte, örömmel jelentve a megalakulás tényét.

Vida János fodrász kispáros, egykori cserkész ismertette a cserkészlet rövid történetét, amely a hajdani angol-búr háború idején jött létre, s néhány év leforgása alatt világszervezetté, ifjúsági tömegmozgalommá vált. Hazánkban 1912-ben alakították meg a szövetséget. A magyar cserkészek csakhamar hírnevet szereztek hazánkban. Ennek jutalma volt, hogy Magyarország 1933-ban Gödöllőn rendezhette meg a cserkészek világ találkozóját.

– A cserkészlet jellemformáló mozgalom. Célja: emberibb embert, magyarabb magyart nevelni! A belépőknek gyorsan el kell sajátítani a tíz pontból álló cserkész törvényt, s a fogadalomtétel után eszerint kell majd élni. A belépőknek istenhívőnek kell lennie, a vallási kötelezettség követelmény – mondta többek között Vida János, aki felolvasta Sjk Sándor „Cserkészek” című versét is.

A jelenlévők kézhöz kapták a cserkészinduló szövegét, majd a „Fiúk, fel a fejlet, a harsona zeng...” pattogó ritmusára lelkesen énekeltek, gyakorolták.

Megtudtuk, hogy a belépők ünnepélyes fogadalomtételre hamarosan sor kerül, ugyanis a 3. kerületi szombathelyi cserkészparancsnoksághoz tartozó kanizsai csapat egy leány és egy fiú rajának tagjai részt vesznek a pünkösdi vasárnapi Deák téri országzászló és túr-lamadár újraavató ünnepsége-

ken, az Úrnapi körmeneten, s a tervezett nyári táborozáson is. A közel három ezer forintba kerülő egyenruha (árvalányhajas kalap, ing, nadrág, öv, jelvény) megvásárlása kötelező.

Az alakuló gyűlésen 7 leány, 3 fiú, és 3 felnőtt kérte felvételét a szervezetbe.

A csütörtöki napokon kora este 18.30-20.00 óra között tartandó összejövetelekre – a városból és közeli környékről is – minden fiatal várunk a Rozgonyi utca 1-be, aki a feltételeket vállalja – mondta Koczfán János, a KDNP szervezet ifjúsági felelőse.

„Jó munkát! Légy réseni!” – így búcsúzott egymástól a lelkes kollektíva, amely magja lehet a kiterbeledésed előtt álló nagykanizsai cserkész-mozgalomnak.

Tihanyi István

SÖRSÁROK

Hagyományos íz – kitűnő minőség

– hosszabb eltarthatóság!

ÚJRA A PIACON A

KINIZSI SÖR

A Nagykanizsai Sörgyár a fogyasztói igényekhez igazodva új köntösben, s egész évben kínálja KINIZSI sörét.

Az átlagosnál sötétebb színű, a maláta és a komló ízét, illatát harmonikusan egyesítő italt 60 és 30 napos minőségmegőrzési idővel forgalmazzuk.

Kóstolja meg,

s újra a

kedvence lesz!

Mit bír az ipari munkás? ● A ZÁÉV termelési tanácskozásán

Rádásként? Veszteség!

A ZÁÉV nagykanizsai főépítésvezetősége az első negyedére a budapesti munkavállalás miatt – nem tervezett nyereséget. A budapesti Petrezselyem utcai építkezésre viszont 4 millió forint veszteséget kalkuláltak a tervidőszakra. Az építkezés gyakorlatilag április 15-ével befejeződött. A végelszámolás mérlege azonban siralmas képet mutat.

A tervezett 4 millióval szemben a veszteség meghaladhatja a 10 millió forintot. Ez már csak azért is elkésérítő, mert a volt építésvezető (azóta már központi alkalmazotti) „csak” 7 milliót ismer el, illetve ennyiről tud. Hogy mik voltak az összegek ennek az elkésérítő „eredménynek” azt az arra illetékesek valószínűleg ki fogják deríteni, de ami a tájékozottabban még szerepelt, azon érdemes elgondolkodni.

Amennyiben a budapesti munka csak a betervezett 4 milliós veszteséget okozta volna, akkor főépítésvezetőségi szinten az I. negyedévet közel 8 millió forintos nyereséggel zárhatta volna a kollektíva, hiszen a kanizsai, illetve a hévízi munkák tisztas hasznót hoztak. Így viszont nyereség helyett az I. negyedév mérlege több, mint 1 millió forint veszteséggel lett.

A budapesti építkezéssel kapcsolatban még egy nagyon elgondolkodtató adat, ami a tetemes összegű deficitre részben – de csak részben – magyarázatul szolgálhat:

Az I. negyedévben a fővárosban munkát végző dolgozóknak több bért fizettek ki, mint amennyi a termelési érték volt. Ez az adat még akkor is abszurd, ha figyelembe vesszük, hogy a munkásoknak napi 230 Ft különlétségi pótlékot fizetett a vállalat.

Az elkövetkező időszakról sem kaphattak rózsás képet a termelési tanácskozás résztvevői. Ezért a jelen gazdasági helyzet, valamint a csillagászati összegű lakásárak következménye lehet annak az oka, hogy az 1990-re tervezett munkák egy részét a városi tanács és az OTP bizonytalanság miatt ugyan, de visszamondta. Magyarán szólva: az a pillanatnyi helyzet, hogy a főépítésvezetőségeknek nincs teljes mértékben leköötött kapacitása erre a gazdasági évre.

A beszámolót tartó főgépész az eddigienél is lelkiismeretesebb munkavégzésre, a társadalmi tulajdon fokozott védelmére kérte a dolgozókat, majd elnézést kérve, egyéb elfoglaltságára, (szülői értekezlet) hivatkozva eltávozott. Helyette a főépítésvezetőség vezető mérnöke vette át az irányítást, megnyitva a vitát az elhangzottak felett.

Az ilyenkor szokásos bevezető csend hamar megszűnt. Az eddigiek alapján természetesnek mondható, hogy a hozzászólók

kivétel nélkül a budapesti eredményekkel, illetve annak vélt, vagy valós összetevőivel foglalkoztak. Egymás között beszédtema volt, de most újra bíralták a hozzászólók a rossz munkaszervezést, a már szinte követhetetlen termódosítások egész sorát. Volt, aki megkérdőjelezte a kétségkívül magas szállítási költségek szükségességét, mint felesleges és főleg költségnövelő tényezőket.

Jogos volt az a kérdés, amelyben a hozzászóló arra volt kíváncsi, hogy azok a felső szintű vezetők, akik szinte hétről-hétre személyesen ellenőrizték a fővárosi munkát, észrevették-e az egyre növekvő, már-már csődhelyzetet, és ha igen, mit tettek a helyzet javítása érdekében?

Maradva a témánál. Köztudott, hogy a Petrezselyem utcai munkát a ZÁÉV 1988-ban egy budapesti alvállalkozónak adta ki, azaz leányvállalatot hozott létre, ami azonban nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket. Erre csak két példa: 1988-tól 1989 decemberéig két személy töltötte be fővárosunkban a leányvállalat igazgatói pozícióját. És mi a ráadás? Több mint 10 millió forintos veszteség! 1989 decemberében a vállalat vezetősége döntött. Megszünteti a leányvállalatot. Meg is szüntelte, lenyelve azt a bizonyos 10 milliót, és átvette a budapesti munka további generálkivitelezői tevékenységét.

Hogy ennek mi volt a végeredménye, az már ismert! Csak most következett a dolgozók részéről egy újabb és jogos kérdés:

Akkor amikor a gazdasági megújulás időszakát éljük, bizhatunk-e abban, hogy a volt és magas kormánykintúttal + nyudjial elköszönt vezérigazgatót és akkori helyettesét (a volt főkönyvelőt) bármilyen vállalati fórum számonkérheti-e? És ha igen? Hogyan?

A határidő pontos betartása, a minőségi követelmények garanciája, mindez viszonylag olcsón, ez a mostani versenykörülmények alapkövetelménye. Ha ezek a feltételek biztosítottak, akkor a siker is biztosított. Ez is kérdéses volt!

A választ a vezető mérnök igyekezett úgy megadni, hogy közben tisztességgel védte a mundér becsületét. Az igazi kérdésre a válasz, egy magasabb szintű fórum vizsgálatának eredménye lesz. Reméljük!

De maradt egy nyitott kérdés: „Mit bír el az igazi munkás, ha akarattal, energiáját, mások silányítják?”

B. E.

Mit rejt a név?

A SZÜV Zalaegerszegi Számítógéppontja 1988. júniusában telepítette Nagykanizsára a COMPUTER-M kirendeltségét és ügyfélszolgálati irodáját. A kirendeltség 1989. szeptember végéig a HSMK-ban üzemelt, ahonnan október 15-én költözött jelenlegi, Béke u. 4. sz. alatti helyére.

Az iroda kettős profilú lett, és jelenleg is így üzemel. A vállalatok részére számítástechnikai gépeket, eszközöket, ezek tartozékait, valamint szakirodalmat és kiegészítő anyagokat értékesít, másrészt számítástechnikai eszközök javítását végzi.

– Jelenlegi székhelyünkön a kereskedelmi tevékenységet jelentősen bővítettük, és már irodatechnikát – fényképezőket, telefonokat, telefaxot, asztali számológépet, számítógép bútorzatot – is

árusítunk – mondta Dancs Zoltán megbízott irodavezető. – A számítástechnikai piac meglehetősen teltettsége miatt más céljaink is vannak. Az év közepétől szeretnénk indítani a tévé és

egyéb szórakoztató elektronikai termékek árusítását. Szerviztevékenységünkben legfontosabb a gyorsaság és a komplexitás. Átalánydíjas javítási szerződéseket is kötünk, kedvező feltételekkel, s már nemcsak számítógépekre, szünetmentes áramforrásokra is. Egyedi javításokat is vállalunk. Profilkunk lakossági szolgáltatásokkal kívánjuk bővíteni, mindkét érintett területen.

A REX-ROTARY másológépekkel, a KONTRAX-telefonokkal, a hajlékony floppy-lemezekkel és más cikkekkel jól ellátott kirendeltség havi kereskedelmi forgalma eléri a félmillió forintot, – szerviztevékenységük pedig meghaladja a havi 40 gépet.

Érdemes felkeresni őket!...

(tíhany)

COMPUTER-M

A jelige: Várkapu

Felhívás

minden kanizsai lakoshoz,
vállalathoz és intézményhez!

A Nagykanizsai Történelmi Emlékbizottság méltó emlékeztetőt kíván állítani a hajdani Kanizsa vár helyére, a török uralom alóli felszabadulás 300 éves évfordulójára alkalmából.

A tervezett várkapu felépítése mintegy másfél millió Ft-ba kerül. Ehhez az összeghez a néhez anyagi helyzetben lévő Városi Tanács csupán 50.000 Ft-al járult hozzá.

A Nagykanizsai Honismereti Kör felhívja a városunkat szerető polgárok, valamint a vállala-

tok és intézmények figyelmét, hogy pénz felajánlásával támogassák az ügyet. A hajdan európai jelentőségű vár nem maradhat emlékeztető nélkül!

Az egyéni hozzájárulók a Béke út 4. szám alatti OTP fióknaál fizethetik be az adományait „Várkapu” jeligére. A vállalatok és az intézmények a nagykanizsai OTP 499-98010 2800 számú számlájára fizethetnek, szintén „Várkapu” hivatkozással.

Köszönünk minden jószándékot!

Nagykanizsai Honismereti Kör

Kulturális hírek

* A Landler Gimnázium Virág Benedekről elnevezett ifjúsági férfikórusa dr. Stimecz Jánosné vezetésével Szolnokon szerepelt a fiúkörusok 3. országos és nemzetközi találkozóján. A kórusművek előadása mellett ezen a találkozón hagyományosan műveltségi vetélkedőt is rendeztek a résztvevők számára. Ebben az évben Bartók Béla élete és munkássága volt a zenei vetélkedő tárgya, amelyen a kórus négy fős csapata **második helyezést** ért el.

* A Tungsram RT Hevesi Sándor versmondóköriének tagjai ismét több trófeával tértek haza egy rangos fesztiválról. A Salgótarjánban megrendezett vasas vers- és prózamondók 2. országos találkozóján megosztott első díjat nyert **Bedő Csaba** és **Horváth István**. Második díjas lett **Gergely Józsefné**, **Vincze Ferenc** pedig a negyedik helyen végzett. A csoport vezetője, **Schmidt István rendezői különdíjat** vehetett az kiváló felkészítő munkájáért.

Az idősebb nemzedék még jól emlékszik a Rozgonyi utca 4. szám alatt lévő, úgynevezett „bolhás mozi-ra”. A régi mozi elvesztve eredeti szerepét, már több mindennek adott helyet, legutóbb éppen cipőraktár volt, s ennek emlékeit máig is őrzi a gondosan zár alatt tartott épület. Zár alatt pedig azért van, mert a szakemberek véleménye szerint a tetőszerkezet életveszélyes, a bontás indokolt, s az is, hogy helyén valami más – esetleg az OTP beruházásában lakóház – épüljön.

Mikor ez a terv ismertté vált, a Szabadság téri Általános Iskola igazgatója azaz a tervvel állt elő, hogy nekik – miután nincs tornatermük – megfelelne az épület tornaterem céljaira.

Az MDF helyi szervezete úgy gondolkodik, hogy a „bolhás mozi” meg kell őrízni, s átalakítva akár tornaterem is lehetne.

A hivatásos és az idézett vélemények tehát összeesaptak.

A tisztázásért a városi tánc műszaki osztálya épít-

észeti szemlélet hívott össze május 3-ára, melyen az érintettek is részt vettek.

– Az ingatlankezelő vállalat 1987-ben bontási engedélyt kért az épületre, s azt meg is kapta, a csatolt statikai vélemény alapján – tájékoztat Karmazin József, a műszaki osztály vezetője, városi főépítész. Tekintettel arra, hogy egy bontási engedély két évig érvényes, az engedélyeztetést meg kell ismételni. Mikor kiderült, hogy az épület esetleg megmenthető és sportcélokra is használható, azt kértük az IKV-tól, hogy a statikai szakvéleményt ne a saját szakemberei, hanem független szakértők végezzék. Ez április 5-én megérkezett, s egyértelműen a bontás mellett foglalt állást. Azért hívtuk össze ezt a szemlélet, mert szeretnénk tudni, hogy látva az épületet, és a statikust meghallgatva hogyan vélekednek azok, akik az épület megtartását javasolják.

Simon Csaba mérnök, a statikai szakvélemény készítője, hangsúlyozta, hogy többek között a tetőzet és

a pince-boltmező állapota miatt az épület életveszélyes, és a felújítás költségei – a város utóbbi nagyfelújításait figyelembe véve – meghaladják az új építésének költségeit. Kiemelte, hogy az épület más célú hasznosítását elbírálni nem a szakvélemény feladata. A vizsgálathoz tisztázni kellene, hogy az épület rendelkezik-e olyan történelmi, kulturális értékkel, mely megmentését az ismertett műszaki, gazdasági szempontok ellenére is indokolja. A megtartás vagy átépítés kérdésében a várospolitikai döntésnek kell érvényesülnie, s ez nem építészeti-statikai probléma.

Élénk vita alakult ki. Záporoztak az érvek.

Az OTP megyei igazgatósága már a „bolhás mozi” helyén épülő új lakóházat is megtervezette! A Szabadság téri iskola tornaterem-gondja viszont ismert. Az iskola környékén sehol sincs lehetőség arra, hogy valamikor tornaterem épüljön. Az épület az egyetlen lehetősége az iskolának arra, hogy tornateremhez jusson.

Végül is salomoni döntés született: az IKV április 13-án érkezett bontási kérelmére május 13-ig ki kellene adni a műszaki osztály engedélyező vagy elutasító határozatát. Azonban arra is mód van, (s ez a kiskapu!), hogy határidőmódosítással elődázás a döntést ösztig, mikor is a helyi önkormányzat egyik feladatává válik, hogy mi legyen a „bolhás mozi” sorsa. Addig pedig az IKV gondoskodik az épület állagáról, mindenféle ráfordítás nélkül.

Lapunk azt reméli, hogy öszig lesz idő arra is, hogy gazdaságossági számításokat végezzenek, s hogy nem az érzelmek határozzák meg, mi legyen egy épület sorsa. Mert eddig még senki sem számított ki, hogy mennyiért lehetne tornateremmé átalakítani az épületet, s mennyibe kerülne egy új építése. S azt sem tudni, hogy mennyi a régi mozi helyén épülő lakásos négyzetméterének ára. Pedig a mai „pénzszűke” világunkban nem árt, ha a gazdaságosság határozza meg tetteinket.

– Marton –

Koncert az új orgonán

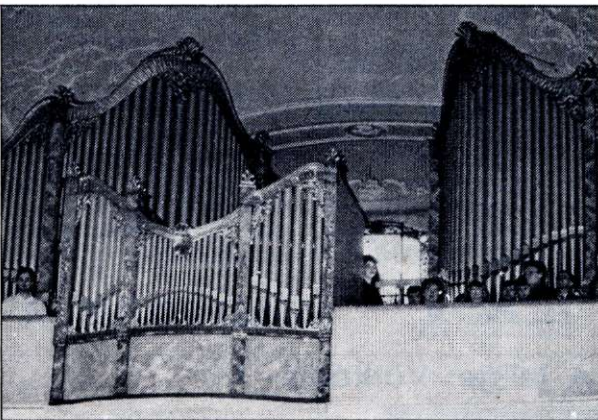
Hajdók Judit, Zalaegerszeg orgonistája adott hangversenyt május 7-én az Alsóvárosi templomban a filharmoniai bérlétsorozat keretében. Mivel nemcsak a művész, hanem a templom nemrég felújított orgonája is most debütált a kanizsai közönség előtt nyilvános hangversenyen, a delutáni próba után a hangszerről kérdeztük Hajdók Juditot.

– Mi a véleménye a felújított hangszerről, milyen művészi színvonalát képviseli?

– Ez az orgona jó hangszer. A felújítás és bővítés során szerencsére megtartotta romantikus karakterét, ezért elsősorban ilyen művek játszhatók rajta. Barokk alkotások is megszólalíthatók, azonban a barokk, mint polifonikus zene más hangképet és stílusjegyet igényel. A hangszernek ugyan nincs mechanikus traktúrája, ami arra szolgálna, hogy biztosítsa a legközvetlenebb összeköttetést az előadó és a hangzó síp között, viszont spangyaga gyönyörű. Egy romantikus hangszer pedig sokszor jobb, mint a mai semleges karakterű modern orgonák.

– Az orgona adottságaira alapozva szerkesztette meg ma esti műsort?

– Igen, mivel a hangszer már

Az alsóvárosi templom felújított orgonája.

Fotó: Szakonyi Attila

a felújítás előtt is ismertem, én döntöttem úgy, hogy ezen az orgonán játszassak a filharmoniai hangversenyen. Ebben idomogatt az itteni Zeneiskola igazgatója, Bánya Irén is. Az eredetileg meghirdetett műsoron két ponton változtattam, hiszen az orgonaváltáskor már elhangzott Bach c-moll prelúdium és fúgája, helyette az 582-es jegyzékszámú c-moll passacagliát játszottam, s a hangszer romantikus adottságainak jobb bemutatására kibővítettem a műsort Antalffy-Zsolt Dezső: Felhők című műveivel. A delutáni próba alatt tapasztaltam, hogy milyen kiváló akusztikájú a templom, s így az újjádrádsolt hangszeren az orgonista

számdra is élmény lesz a koncert – mondta Hajdók Judit.

– Az esti hangversenyen aztán telt ház előtt csendült fel az új orgona. A barokk művek után a már említett Felhők című orgonadarab hangzott el, mellette Liszt 13. zsoldárának dírátát és egy francia romantikus szerző, F. A. Guilmant c-moll szonátáját hallottuk. A romantikus művek hangzása igazolta Hajdók Judit véleményét: az orgonahang szinte kinyílt és ezer színben tüntökölt a kitűnő akusztikájú térben. Reméljük, a hangszer és avatott előadója még sok hasonló élményt szerez a kanizsai zenebarátoknak.

Kocsis Katalin

Szabó Attila Levente

versei

Azt hinnéd

(Erick von Dänikenek)

azt hinnéd
a jövőnek nincs már múltja
vagy múltja csakis
a jelen –
pedig jobb lenne azt hinnéd:
a jövő múltja
a jövőendő lehet

Hazámról

az én hazámban
hollók szállnak kopjafákra
az én hazámban
hullák akasztatnak a tölgyfákra
az én hazámban
nem famézet könnyeznek a fenyők
az én hazámban
tapsolni kergetik a szűkölködőt
az én hazámban
vágy colstein az isten
az én hazámban a szabadnak
társa többé nincsen

Lesz még

lesz még nagydíó
s akkor majd
piros lesz a hó
fehér a fű
zöldszínű a vér –
lesz még nagydíó!

(Marosvásárhely)

„Árvák”

(1978 Eztergom)

Farkas Zsuzsa rajza.

Szocialista irrealizmus

avagy

„Ki kísérje Kádárt?”

● **ANDAI GYÖRGY RIPORT-
JAIT,** szarkasztikus, visszafogott homorú írásait jó ideje ismerjük, ismerhetjük az Élet és Irodalom hasábjairól. Első, nagy életismeretről és érzékenységről tanúszkodó könyve is ezeket az egy kolumnás életképeket tartalmazza. A kritikus hangot megütő publicistát olvasva kevesen gondolták, hogy két Andai létezik. No nem Andai György alteregójáról vagy iker-testvéréről kívánok beszélni, hanem a szerző másik énjéről. A „másik” Andai ugyanis híreket szerkesztett a Magyar Távirati Irodában. Nemcsak szerkesztett, mi több, vezet – mondhatni bizalmi – állást töltött be. Azt hiszem, ha valaha akad majd szobrász, aki a meghasonlott kelet-európai értelmiségi szobrárt meg akarja mintázni, Andai Györgyöt fogja megkérni, hogy álljon modell.

Szerzőnk vállán éveken át két démon ült, és mindkettőt kártalanul sugdosott a fülébe. Az egyik arra figyelmeztette, hogy egzisztenciát kell teremtenie, bé kell bizonyítania zszurnaliszta

erényeit. Minthogy a monolitikus pártállam kisajátította a tájékoztatást, szakmailag csak az juthatott előre, aki lojálisnak mutatkozott. Így a párt fokozatosan bevonta az újságírókat a hatalom sáncái mögé. Bevonta, de tudatosította benne függő helyzetét is. Morszákat juttatott ugyan az előnyökből, de jelezte: bármikor megvonhatja azokat. Ellentétként a kiváltságokért az erkölcsi felelősség teljes megosztását követelte. A jól tájékozottságot, az utazási, autóvásárlási, üdülési kedvezményért igazodni kellett, vagy nevezük nevén a dolgokat – dezinformálni, esetenként hazudni.

S ekkor szólalt meg a másik démon, szólásra, bátortalan lázadásra bírva Andait, a magánembert. Így születtek az első riportkötet darabjai.

Európában vége a kísérletjárasnak. Remélhetőleg végleg. Andai György elhatározta, hogy győzni fog. Új könyvében a magyar sajtóirányítás bornirtságát, önkényességét, tisztességtelenségét leplezi le. Milyen jogn? – kérdezhetnénk, hiszen maga

is része volt ennek a gépezetnek – ha csak alattvalói énjével is... A szerzőnek – hozzánk, olvasókhöz hasonlóan – ugyanez okozza a legnagyobb dilemmát. Nem mentegetőzik, s mégis úgy érezzük, mentegetőzik.

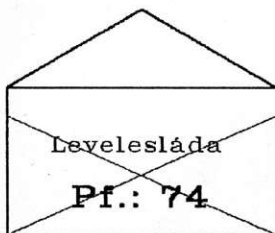
● **KI KISÉRJE KÁDÁRT?**
darabjai az újdonság erejével hatnak, megdöbbennek. Bemutatják a „kézi vezérlésű” sajtó működési gépezetét. Andai néhány vonással kitűnő arcképet rajzol a közelmúlt kényurairól, akik minden tisztességes ember várakozásai szerint hamarosan eltűnnek a süllyesztőben. A könyvet olvasva nem hitjük azt, hogy a szerző egyszerűen csak bosszút akar állni egykori kenyéradóin, akik a kenyérrét cserébe önbecsülését, lelki békéjét orozták el. A politikusoknak, sajtómoguloknak szánt fricskák sem tűnnek személynkedésnek, hiszen éppen ezek a hatalomból kikopott vezetők állították személyes érdekükről, hogy államérek, s eközben a sajtó hazugságaival takaróztak. Andai könyvet a jobbitó szándék teszi hitelessé,

s az, hogy az alattvalói ént véglegesen legyőzte a személyes én. A Ki kísérje Kádárt? valóban segítségünkre lehet, hogy soha többé ne ismétlődjék meg az elmúlt negyven év botránya, hogy ne monopolizálhassák az információkat, hogy egy karrierista klikk ne hallgathasson az alkalmi előnyök csábitására, mikor közös jövőnkrol van szó. Végül támpontokat ad arra vonatkozóan, hogy a választások után kiket kell távol tartanunk a közéleti szerepléstől – éppen a demokrácia védelmében.

● **FELMERÜLHET BEN-
NÜNK** a kérdés: miért nem előbb állt elő a szerző ezekkel az írásokkal? Könnyebb már a döglött oroszlanba belerúgni? Vagy talán nem is döglött még? Az elfojtott indulatok infarktust okoznak, s nem véletlen, hogy ez a kór éppen a sajtó munkásai között a leggyakoribb. Hogy miért? Nos, a könyvet olvasva erre is választ kaphatunk.

A világ oly egyszerű.

Nagy Attila Kristóf
(RING)

Valóban „kiskirályok”?

tartással nem foglalkozó embereknél is jogos érdeke a tiszta környezet, lakásának szellőztetési lehetősége, a jószomszédi viszony biztosítása. A rendeltetőkötő e körülmények biztosítása vezérelte, az állattartási körülmények javításával, az egész település lakosságának érdekeit figyelembe véve.

A helyi tanács igazgatási előadója Szelhoffer József Liszó községben tanácsai bírlakás értékesítésével jutott lakásu-

te be 60. életévét és 1989. május 16-i idővel került nyugdíjazásra. Nem kívánt tovább dolgozni, öregségi nyugdíjazására minden kedvezménytől mentesen történt.

A községekben napjainkra kialakult csökkent állattartásnak nem a helyi tanács az oka, hanem a munkaképes lakosság városba történő vándorlása, valamint a kedvezőtlen közigazgatási körülmények. A cikkíró néhány éve lakik a községben. Az általa

lajdonhoz. A lakás értékesítésével a helyi előjáróság 1987. május 11-i ülésén az előjárósági tagok 80%-ának jelenlétében egyhangúlag egyetértett. A helyi tanács végrehajtó bizottsága ezt követően 1987. október 20-án tartott ülésén 38/1987. számú határozatával egyhangúlag engedélyezte a lakás értékesítését, ahol a végrehajtó bizottság tagjainak 77%-a volt jelen. Nem a vb-titkár „csikarta” ki a döntést. Az ingatlan forgalmi értékét a nagykanizsai Ingatlankezelő és Közvetítő Vállalat 350 ezer forintban állapította meg, a vételárat a bérleti részére 175 ezer forint összegben, a vonatkozó jogszabályi rendelkezések által biztosított kedvezményekkel. Lehetséges, hogy ma az ingatlan reális értéke 500 ezer forint, mivel az azóta eltelt időben az ingatlan felújításra és bővítésre került az új tulajdonos részéről. Az ingatlan értékesítése során a vonatkozó jogszabályi rendelkezések betartásra kerültek, azokat illetékes hatóságok felülvizsgálták.

Karsai József tanácselnök nyugdíjazásával kapcsolatban a cikkíró megjegyzései alaptalanok. Ugyanis Karsai József 1989. május 13-án töltöt-

említett húsz évvel ezelőtti 300-350 db szarvasmarha állományt nem ismerhette.

A cikkben szereplő „lakossági” bejelentést az ügyészségi vizsgálatra a cikkíró kezdeményezte. Az ügyészségi megbízás alapján tartott vizsgálat megállapításai olyan hiányosságot nem észleltek, amiért felelősségre vonást kellett volna alkalmazni. Ellenben alaptalan gyanúsítás, vélt sérelmek alapján emberek megbántása, a közigazgatásban dolgozók alaptalan rágalmozása. Az ilyen és hasonló cikkek nem segítik az adott település közcélú munkáját. A közigazgatásban dolgozó munkatársaimmal együtt továbbra is a közös célok megvalósításán dolgozunk a mindenkor hatályos jogszabályok betartásával. E feladatunk teljesítése során előfordul népszerűtlen közigazgatási cselekmények végrehajtása is, de azt is a köz érdekében kell tennünk. Akik vállaltuk e feladatot számoltunk a negatív jelenségekkel is. Ennek ellenére az alaptalan rágalmozások ellen védelmet kérünk hasonló cikkek íróival szemben.

Surd, 1990. május 4.

Berke József
vb-titkár

A „KANIZSA” útközben

Hivatalos ügyben Zalaegerszegre kellett utaznom. Az autóbusszon az út egyhangúságát elkerülve a Kanizsa helyi lapot olvastam. Utitársam egy ideig kíváncsian nézte, hogy mit olvasok, majd elkérte tőlem az újságot. Olvasás közben beszélgetni is kezdtünk, s megtudtam tőle, hogy zalaegerszegi, és egyben a lapról alkotott véleményét is.

Utitársam megjegyezte, hogy nem is rossz ez a lap, és megkérdezte, hogy mióta létezik ez az újság. Mondtam néki, hogy tudomásom szerint több mint fél éve.

Elmondta nekem, hogy Zalaegerszegen is próbálkoztak egy hasonló helyi lappal, de néhány példányszám megjelenése után érdektelenség miatt meg is szűnt.

Ezek után megértettem, hogy miért bűjt meg, egy kis irigység a hangjában. En meg – a végállomásom elbúcsúzóva újdonsült ismerősömtől – büszkén éreztem magam.

Lám, Nagykanizsán nem bukkott meg a helyi újság, sőt megítélésem szerint egyre jobb lesz...

Ez a lap a mienk, kanizsaiaké! Lokálpatrióta vagyok, születtem Kanizsán. Ugy értem, hogy ezt el kellett mondanom, és kívánok a lap minden beltek munkatársának sok sikert!

Köszönnetel:

Nagykanizsa, 1990. május 7.
Sztankovics István

Örömmel és megnyugvással olvastuk Kedves Olvasónk levelét, hiszen az utóbbi időben egyre több hasonló tartalmú levelet kapunk. Jól esik a dicséret. A sorokban törekvésünk igazolását látjuk, megerősítést és biztatóst. Köszönjük.

A szerkesztő

Az újságírói hatalom mómora, avagy tudatosan manipuláljuk a közvéleményt!

A Kanizsa c. lap április 27-i számában megjelent Egy „frenetikus” győzelem árnnyoldalai – című írásom, melyet Mihovics József vagy Takács Sándor szerkesztő „felcimmel” látott el. A felcím etikátlan torzította: (Az SZDSZ kioktatja az MDF-et) megfogalmazásban, nyomtatékosan öles betűkkel hívta fel az olvasó figyelmét, irritálva az MDF-et.

Formai hiba, ha egyértelműen nincs elkülönítve egy írás a szerkesztői „adalékcímtől” vagy megjegyzéstől.

Sokkal súlyosabb manipuláció szándékosan formai hiba mögé rejtteni cikkem eszmeiségének megváltoztatását a közvélemény, ill. az olvasó számára!

A lényeg: az MDF választási kampánya riasztó volt! Am cikkemben fényérvnyi távolságra voltam a kioktatás tényétől. Sokkal inkább félelmeim sugallták a leírtakat.

Sajnálatos, hogy profi újságírók nem fogadnak be differenciált gondolatokat.

A Magyar Újságírók Szövetségének (MUOSZ) 1989. szeptemberi közgyűlésén ugyanis elfoga-

dott egy működési alapszabályt, valamint megalkotta az ún. Újságírói Etikai KÓDEX-et.

A KÓDEX az újságírói magatartási szabályok megsértése c. fejezet 3. §. 2/a. szerint: „Sérti a sajtószabadságot és a nyilvánosságot, ha írásban indokolatlanul felmagyit (lásd: szerkesztők „felcíme”) 2/e pontja alapján: „ha írásban megjegyzéseket fűz hozzá.”

Cikkem kéziratát 1990. április 10-én juttattam el a Szerkesztőségbe, a válaszások második fordulóját követően két nappal. A konklúzió levonását a Tisztelt Olvasóira bízom.

Viola György
SZDSZ

Az idézett joghely szó szerint: 3. §. 2.: „Sérti a sajtószabadságot és a nyilvánosságot, ha: a, írásban (műsorban stb.) tényeket elferdít, indokolatlanul felmagyit, bárki akadályoz a

valóság feltárásában; e, bíróság megfítt, kötelező helyreigazítás megjelölését szándékosan akadályozza, közlése esetén szövegét eltorzítja, megjegyzéseket fűz hozzá.”

Alaptalan félelem, vagy ... ?

Megnyugodhat-e városunkban majdnem négyezer ember?

Új gyárat avattak Nagykanizsán 25 évvel ezelőtt, 1965. október 12-én, az EIVRT. Nagykanizsai Fényforrásgyárat. Akkor 341 ember kapott munkalehetősé-

Csupán egy példa: a TUNGSRAM-nak számtalan gyára volt külföldön. Ha egy bécsi üzemben netán feleslegessé vált egy számító gép, amire nekünk

– Az elmondottakból ésszerűen következik, hogy erőteljes intézkedésekre volt és van szükség. A dolgozók félelme tehát nem alaptalan?

– De igen. Az igaz, hogy történtek új intézkedések, de azok a becsületesen dolgozó embereinket nem érintik.

Itt néhány félreértést kell eloszlatni. Valóban már január elején befagyasztottuk a létszámfelvételt, vagyis a kilépők helyére nem vehetünk fel újakat. Ezáltal eddig százhuszszal csökkent a létszám, de őket nem mi küldtük el!

– Úgy hallottam, hogy a vállalatnál kordedvezményrel nyugdíjba lehet menni. Igaz ez?

– Ennek három feltétele van. A férfiaknak 30, a nőknek 25 éves munkaviszonnyal kell rendelkeznie és az utolsó 5 évet gyárunkban kellett eltöltenie. Fontos: a férfiaknál az 55., a nőknél az 50. életév betöltése.

– Eddig ezt a „kedvezményt” hányan vették igénybe?

– Egyelőre még senki, mert ezeket a kérvényeket engedélyeztetni kell, és hát az adminisztráció útvesztői...! Az első kordedvezményrel nyugdíjba menő dolgozókat néhány hét múlva búcsúztatjuk. Felméréseink szerint egyébként ebben az évben mintegy 150-170-en élnek ezzel a lehetőséggel.

– Olyan hírek is elterjedtek, hogy bizonyos kedvezményeket megvonnak. Például a vidékről bejáró dolgozóknak nem fizetnek utazási hozzájárulást.

– Alaptalan pletyka ez is, mindössze annyi változás lesz, hogy ezután mindenki saját magának vásárolja meg a bérletet. A hozzájárulást a fizetéssel együtt kapják meg, ami után nem kell adózniuk.

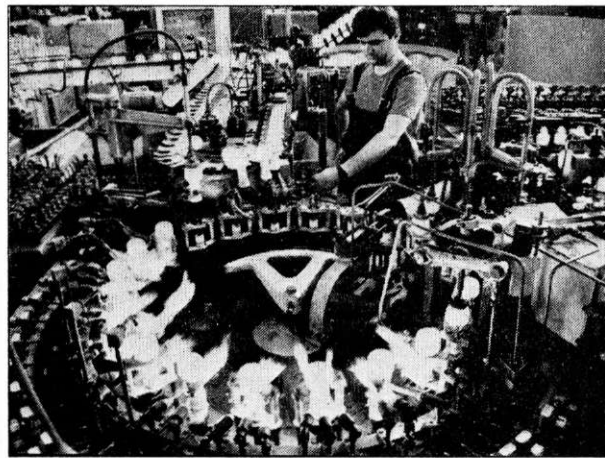
– Az elmondottak alapján mégsincs ok az aggodalomra.

– Soha nem volt szó arról, hogy Nagykanizsán a fényforrásgyártást megszüntetik. Sőt! Eppen az elmúlt hetekben volt egy tárgyalás, ahol a normálámpagyártás bővítéséről cseréltünk véleményt.

A második fontos dolog, hogy a General Electric 1994-ig 50 millió dolláros beruházást kíván megvalósítani. Ha ehhez hozzávesszük azt, hogy a részvények fele továbbra is a Magyar Hitelbanké, akkor azt hiszem optimisták lehetünk. Az amerikai cég ugyanis elvárja, hogy a magyar partner ugyanolyan arányban fejlesszen.

Gyárunk októberben ünnepli alapításának 25. évfordulóját. Bízom abban, hogy addig még sok minden tisztázódik. Remélem azt is, hogy dolgozóink a jobbtól jobb anyagi háttér ismeretében nyugodtabban várják az elkövetkező éveket.

Zámbó Árpád

Fotó: Szakony Attila

get, egy évvel később 371 volt a létszámuk, akik abban az évben 4 gépsoron 12 millió fényforrást gyártottak 40 MFT értékben. A fejlődés ütemét jellemzi, hogy tavaly már 3860 dolgozó 61 gépsoron 340 millió fényforrást állított elő, ami 4,5 milliárd forint termelési érték.

A száraz adatok igazak, a dolgozók körében mégis van némi nyugtalanság, éppen úgy, mint az ország bármely nagyvállalatánál. Elbocsátás? A kedvezmények megvonása? Mi várható?

Horváth Miklós, a gyár igazgatója szerint valóban van ok az aggodalomra?

– Hogy a jelenlegi helyzetet megértsék az emberek, ahhoz egy kicsit a múltba kell tekinteni. A TUNGSRAM ugyanis elméletben sohasem volt állami vállalat, mindig részvénytársaságként működött. Ismétlem, hogy elméletileg, mert az elmúlt évtizedekben a jogait elvették, és a gyakorlatban nem voltak jobbák a lehetőségei, mint bármely állami vállalatnak.

szükségünk lett volna, nem kaphattuk meg. Most azonban néhány hónap alatt több dolog történt, mint az eltelt 25 év alatt – mondja Horváth Miklós. – A nagy változást az 1989-es év eleje hozta, mert a részvények 50%-át megvette az osztrák GIROCENTRALE, részvényeit felvásárolta a GENERAL ELECTRIC, amely a világ egyik nagy vállalata. Nem a fényforrásgyártásáról híres, mert jelentősebb az elektronikai ágazata, repülőgép-hajtóművei pedig egyedülállóak. Az óriási cég nagyságára jellemző, hogy az említettek mellett évente mégis 2,5 milliárd dollár a forgalma fényforrásokból is. Összehasonlításként a TUNGSRAM 250 millió dollárnyi értéket termelt az elmúlt évben.

Mindebben az a meglepő, hogy a GENERAL ELECTRIC 20.000 dolgozóval érte el az eredményt, a TUNGSRAM viszont alig kevesebb, 18.000 emberrel „hozzá” a 10%-át.

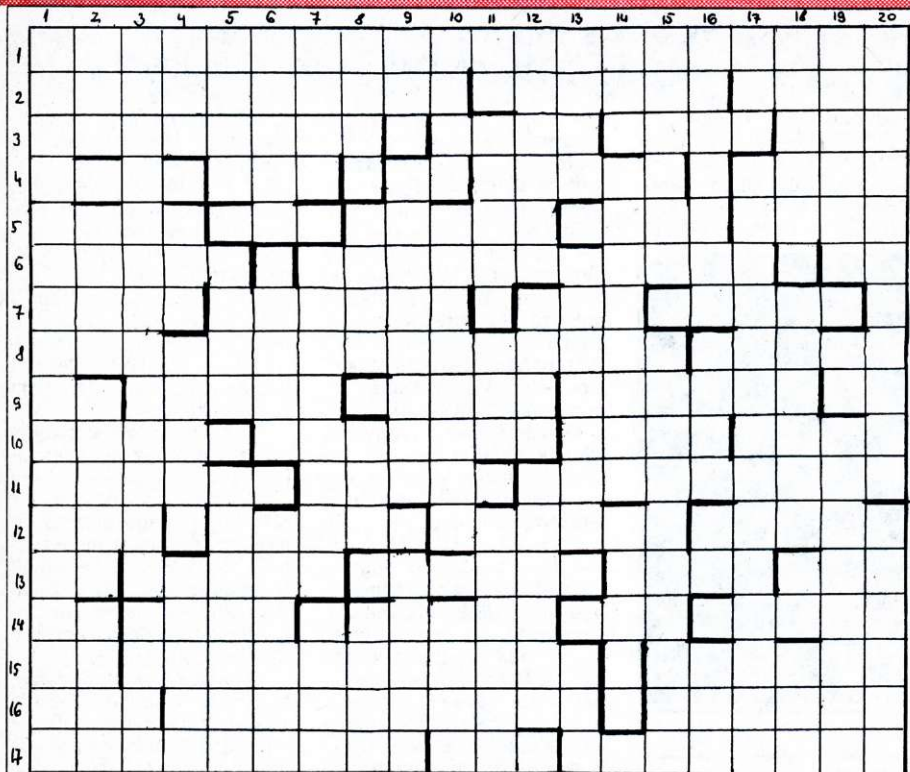
„Nyüzsög” a Hangya...

A nemrég alakult Hangya Szövetkezetről hallottuk:
– Néhány hetes szünet után újra lehet olcsó cipőket – elsősorban női papucscipőket, női szandálokat és férfi cipőket – vásárolni a szövetkezet Bajcsy-Zsilinszky út 7. sz. átáttit boltjában. Ugyanitt – egész napos nyitvatartással – extra minőségű – NSZK-beli balázott olcsó ruházati cikkek is kaphatók. Palán városrészben máris szervezik a fémálna tavaszi felvásárlását. A városi piacon zöldség- és gyümölcsfélék árúsítására standot állítanak fel.

Azaz: „nyüzsög” a Hangyal!

(tth-f)

Megcsavartuk

Beküldendő a három idézet szerdáiig, május 23-ig

Meghatározások:

VÍZSZINTES:

1. 1. sz. idézet (folytatása a függ. 20.). 2. Példátlan SN – aki ...vet, vihart arat – ukrán falu a férfi alsóban. 3. A Sztalán cár Korszakovja – sarki jelzővel hosszútávú repülő – a gazdagok használják vásárlás közben – rövid őszi hónap, de hátulról húz. 4. Izület része – görög, töltéssel bíró néptörzs – a tóga „zsebében” ez fityegett – gyalog Lyonban – otthonában van a fordított szarmata lovas. 5. A régészet eleje – régi magyar szó – indiánokat részegít – oda: művészcsoport, vissza: a művészet eszköze – eltűnőben levő tó. 6. ...nach Osten: törekvés kelet felé – Kossuth Lajos és a Hideg napok összekapcsolója – néma jel. 7. Himnuszbeli felszólítás Istenhez – régi idők angol parasztja – vidéken mondják, rángatózik a szemzug – híg levű hús. 8. 2. sz. idézet (folytatása függ. 15., 12., vízszintes 15.) – Elan a talpam alatt. 9. Asztácium – mesebeli alany állítmánya – férfi idővel és pénzzel – kétseresen becézett lány – ha kijejtem, sérthetek vele. 10. ...joki: finn folyó – egy betű vá-

lasztja el: a fiútól a lányt – szent Antalra nem mondjuk – kellemetlenül zavaros. 11. Milano csapatánál több, a nemzetközínél kevesebb – ...spermae: a fenyők helye – hányódásra kényszerít. 12. Olaszul ő – ha részhez kapcsolom, filozófiai probléma – a súlyok mestere – a kerek labda cseh művésze. 13. Nép és ige is – ezen a szorítóeszközön biztos a munka – családnév orosz évből és lengyel folyóból alakítva – ékesen fénylik – a gyümölcs másik oldala ige. 14. Szovjet folyó – vendégnyílás része – Ottawa kirándulótava – fiúban egy egész kórházi osztály – rokonország. 15. Éjfélig – az idézet folytatása – folyó, melynek fele előre, fele visszafelé folyik. 16. Majdnem vadállatian öntelt – villamosítási célkitűzés volt – úttörők köszönnek az olaszoknak. 17. Az idézet folytatása – nem a decimális rendszer szerint osztjuk – rengésbiztos épület eleme.

FÜGGŐLEGES:

1. A 3. idézet (folytatása a vízszintes 17.). 2. Kis híján gyógyszergyárunk – ezt a hitelt halkan adják, tetszés szerinti mértékben vehető igénybe – rádió és TV közös eleme – ária után légitestvé válik. 3.

Nyirokmirigy-gyulladás – erkölcsileg elkopik. 4. Rábólint a brit – világnyelven készített film utolsó szava – jó tulajdonsága a sós íz és a ropogás –

amerikai hordozórakétát alulról nézünk. 5. Erősíti a testet – a fejen található ottalmazó – ez a jelző a fényképész termékén látszik. 6. Falu a 7-es út mentén – brazil város, de hozzám nincs köze – utca névadója Bp.-en a Bazilikánál. 7. Teafélék közös alkaloidja – enyvadó rost – nem is fásasztó, ha ugyanaz előtagként szerepel. 8. SJ – Fehér Anna filmbeli utóneve – itt kezdődött Nagy Sándor élete, hang nélkül leudarál. 9. Egy magyar múzsa – névelő után színház – jó telefont párosai. 10. Olyan gyógyír, amely némán gyógyít – díszítőelem – rangjelzett állóvíz, de ilyenfajta felhő esőt adhat. 11. Kötőszó – boszorkányai híresek – tehergépkocsi márka – balatoni nyaralókon gyakori felirat. 12. Az idézet folytatása – egyiptomi hürügynökség – akkor lesz gazdag. 13. Az ördög teszi feleségével – erőtlén Trisztán – svéd, vatikáni és belga gépkocsik jelzése. 14. Szabolcsi település – nagyhírű svéd cég – vonatkozó névmás alulnézetből. 15. Irányzottan hajít – az idézet folytatása. 16. Cselekszik két hely között – gyerekek mondják reggel, délután, este – hivatalos kiadványokon olvasható rövidítés – italbolt része ez a férfinév. 17. Irva és ejtve ugyanaz – önmagába szerelmesen. 18. Állás és szoba jelzője lehet – vetette – SOS-ból a halit – összevissza van. 19. Konyhai folyadék – EEE – a románok eveznek rajta. 20. Az idézet folytatása – De...: a Szívről felismerhető.

Pulykamell Orient-módra

Hozzávalók:

Pulykamell (lehet csirkemell is de bőre nélkül)	0.70 kg
Olaj	0.15 l
Mustár	0.05 kg
Só és az alábbi fűszerek ízlés szerint:	
Szeggfűszeg (őrölt)	
Koriander (őrölt)	
Gyömbér (őrölt)	
Curry por (őrölt)	
Méz	0.05 kg
Fokhagyma	0.05 kg

Elkészítési módja:

A pulykamellét kicsit meglapítjuk, a csirkemellből készítjük, a csirke bőrét levágjuk, a mellét kicsontozzuk és két db-ba vágjuk.

A fűszerekből, olajból, mézből páclevet készítünk és ebbe a páclébe helyezzük a húsokat. Néhány órára hűtőbe tesszük, közben esetleg megforgatjuk.

Sütés előtt jól lecsurgatjuk, majd mindkét felét kevés olajban szép pirosra sütjük.

Burgonyapürével, zöldséggel vagy gyümölcscsel ízesített rizzsel tálaljuk.

Stroh Péter

Ittas fiatalok

Sok az ittas fiatal mostanában a kanizsai utcákon. Nem épületes látvány a részeg ember, de egy düllöngelő tizenéves látványa egészen meghökkenítő és lehangoló. A mi nap, és éppen a város központjában, olyan fiatal vonja magára a figyelmet, akinek szűk volt a járda.

Tessék végre odafigyelni erre a szomorú jelenségre! Hol vannak a szülők? Hol vannak a tanárok, vagy már ennyire nem törődünk gyermekeinkkel?

V. J.

Minden viszonylagos

Bevallom őszintén, hogy amikor először olvastam Einsteinnek a relativitásról szóló művét, meglepődtem. Ilyen egyszerű, és mégis bonyolult lenne minden? Amikor ezek a kétségeim támadtak – több évtizeddel ezelőtt – éppen nyári építőtáborban voltunk az osztálylial. Egyik este nyirkos, dohos, vizes, kiselejtezt katonai sátorban, rongyos pokrócba burkolózva fáradtan fekvőnk, és unatkozunk a sötétben. Akkor elmeséltem, hogy mit olvastam.

A sátorban hirtelen mintha méhkas kezdett volna rajzani:

– Te hülye! Az ötödik nap után már azt a rohadt konzervet sem tudom megfogni, mert tele van a tenyerem vérhólyaggal!

– Értem! Hogyne érteném! Mi egész évben tanulunk, most dolgozunk, a főnökök meg a kabinban mulatnak.

– „Relative” így nevelnek az életre, ugye?!

Amikor végre ismét szóhoz jutottam, elmondtam, hogy nem erről van szó, hanem a „törvényről”. Javasoltam, tegyünk próbát. Beleegyeztek.

Másnap reggel az osztály fele fél órával a szokásos indulási idő előtt lelépett gyalog. Mi felszálltunk a világháborúból származó teherautóra. Pontosan három kilométerre ott vártak a többiek. No, akkor leejtettem, függőlegesen, egy ökölnyi kavicsot. A kocsink néhány száz méter után azután megállt, mert felforrta a hűtővíze. És

mindenki egyszerre kiabált:

– A kavics előre szállt! – állították a lent állók.

– Nem igaz! Hátrafelé repült! – bizonygatták a kocsin ülők.

Nem szóltam semmit, hiszen saját szemszögéből nézve mindkét csapatnak igaza volt.

Este a tábor-tűznél pedig nem esett szó Einsteinről.

Bevallom, akkor ott a sátorban féltem, hogy engem köveznek meg Einstein miatt.

Most már nyugodt lehetnék, de nem vagyok, mert nem tudom, hogy hol vannak a „régijátszótarcsák”, akik kétségbe vonták Einstein elméletét és az én igazamat. Azóta tán ők is tudták, hogy itt körül, bizony, minden relatív.

Z. Á.

OTP-zsákbamacska

Van-e olyan közöttünk, aki bekötött szemmel vásárol a boltban? Mielőtt bárki firtatni kezdené józan értelmemet, máris válaszolok: Nincs, hiszen szeretjük alaposan megnézni – különösen mostanában –, mire adjuk ki a pénzüket. És ez így természetes. Mindenütt, kivéve, ha az OTP-től vásárolunk leadott lakást. Az ugyanis zsákbamacska a javából.

A mechanizmus a következő: Az OTP meghirdeti a lakást, közölve, hol található, hány négyzetméteres, milyen helyiségekből áll, no és persze, mennyi az ára.

A jelentkezők közül bizottság választja ki számos ismérv alapján a szerencsést. Ekkor akár már meg is tekintheti, mit vett azért a köztudottan csekély kis összegért, amibe nálunk egy lakás kerül.

Az egyszerű honpolgár, aki erről a pillanatról álmódott több éven keresztül, miközben zsiroskenyerét majszolgatta vacsorára, örömmámorban elrohan leendő lakására. Ha a helyszínen öröme ellian, mint lufballonból a levegő, mert

a lakás állaga, elrendezése, stb. egyáltalán nem felel meg elképzeléseinek, valamint a kért árnak, akkor joga van „hogy az OTP-nél visszamondja.

Ahol aztán újra összeül a bizottság, hogy egy újabb nevet húzzon ki a kalapból. A honpolgár pedig ismét sorba áll a következő lakásért, mert ki tudja... Hátha egyszer mégis, mindennek ellenére sikerül egy elfogadható lakáshoz jutnia. Elvégre hosszú az élet...

t-m

Csak Fortuna nem lottózik

Szokatlanul nagy a forgalom az utcai totó-lottó árusnál. Tizesével, százásával viszik a lottószelvényeket, keddre már egy darab sem marad. A nyereményalap közel 20 millió, és egyre emelkedik. Vajon ki lesz a sokszoros milliomos, lesz-e ötös a héten? – találgatják.

Egy ötvenes úr éppen 100 szelvény árát fizeti ki.

– Aztán tud róla az

asszony? – kérdezi a mellette álló férfi.

– Hová gondol? Szeretném meglepni egy talicska pénzzel.

– Kívánom, nehogy maga lepődjön meg, amikor megkérdezi a felesége: Fiam, csak ennyit hoztál?

S az egyik megy jobbra, a másik balra.

Tóth Ferenc

Egy szál harangvirág...

...ennyi csak, mit adhatok, s folytatnám imígyen magyar nótásan: „...mert a pénztárcámnak üres a belseje”. A virág meg drága, egyre drágább, különösen így Anyák Napja, ballagások tájékán.

Ott tartunk már, ha valakit meglátunk egy szép nagy csokor virággal a kezében, elfog bennünket az irigység: Ennek is van mit aprítani a tejbe!

Persze, nem értem én egészen ezt a dolgot. Anyák napja előtti szombat reggel a piacon egy szál nőszirm 6-8 forintba került. Aznap 11 óra felé ugyan ezt – már kissé kókád-

tabban – 30 forint körül árulták. De ötven forintért akár egy szál gerberát, hatvanért egy szál rózsát is lehetett vásárolni.

Namármost: nem tétélezem fel, hogy reggel az árus ráfizetett volna a boltra. Vajon mi történhetett közben? Azért ennyire nem lehet gyors még nálunk sem az infláció.

Az a sanda gyanúm támadt, hogy sokan ilyenkor szeretnék azt is tearatni, amit el sem vetettek, s így elveszik tőlünk annak örömét, hogy virággal kedveskedünk szeretteinknek.

t-m

Hírek

☛ Kazinczy-díj. A nagykanizsai Thúry György Kereskedelmi Szakközépiskola III. D osztályos tanulója, Istef Zsuzsanna a győri „Szép magyar beszéd” szépkiejtési versenyen Kazinczy érmet kapott. Felkészítő tanára: Göncz Ferenc volt

★ Nyugdíjasklub. A minap nyugdíjas pedagógusok tartottak klubfoglalkozást a nagykanizsai Hámán Kató Kollégiumban. Az érdeklődők dr. Dobó László Adyról szóló előadását hallgatták meg.

☆ Eremgyűjtők találkozója. A Magyar Numizmatikai Társulat május 26-29 között Keszthelyen rendezte meg a VII. Numizmatikai Nyári Egyetemet. A programban, melyhez minden gyűjtőt és érdeklődőt várnak, anyagbemutató, éremkiállítás, a dunántúli gyűjtők 18. találkozója és előadások szerepelnek. Az előadások színhelye: Keszthely, Georgikon u.20.

☉ Tanfolyam első áldozók-nak. A Jézus Szíve Plébánia tanfolyamot hirdet olyan fiatalok részére, akik még nem voltak első áldozók. Jelentkezni lehet, a hivatali órákban.

Hevesi Sándor Művelődési Központ:

♦ Május 10-27-ig: Király Ferenc és Susanne Király Moss kiállítása. Megtekinthető: naponta 10-12, 14-19 óráig.

♦ Május 19-én, szombaton 18-22 óráig: Házibuli, az egykori nagy bandák zenéjére.

♦ Május 21-én, hétfőn, 19 órákor: Hevesi-bérlét.

♦ Május 22-én, kedden, 19 órákor: Rátkai-bérlét.

♦ Május 23-án, szerdán, 19 órákor: Csiky-bérlét. Bulgakov: Kutjaszív – komédia, Hevesi Sándor Színház, Zalaegerszeg.

Apolló Filmszínház:

Előadások kezdete: 18, 18 és 20 óra.

♦ Május 17-20: Tangó és Cash (amerikai). Pénteken 10 órákor is.

♦ Május 19-20, 14 órákor: Indiana Jones és az utolsó keresztelovag (amerikai)

♦ Május 21-25: Nicsak ki beszél! (amerikai). (Szerdán és pénteken 10 órákor is).

Stúdiómozi:

Előadások kezdete: 17 és 19 óra.

♦ Május 18-20: Fénytörés (olasz szexfilm).

♦ Május 21-23: Véres játék (amerikai).

♦ Május 24: Rövidfilm a szerelemről (lengyel).

Kert Filmszínház:

Előadások kezdete: 20,30 órákor.

Istentiszteletek és misék rendje

Református Egyházközség

Kölcsey u. 22.
Telefon: 11-483

Istentisztelet: minden vasár- és ünnepnap de. 10 órákor

Biblióra: minden csütörtökön du. 18 óra

Hittanórák: minden szombaton du. 14 óra

20-án de. 10 órákor fiatalok hittvallásfele (konfirmáció)

24-én de. 10 órákor istentisztelet

Szent József Plébánia

(Alsótemplom)

Telefon: 11-570

Vasárnapi miserend: de. 7,30; 9; és 10,30 órákor, esti mise: 19 órákor

Hétköznapi miserend: de. 7,30; 8 órákor

19-én első áldozás

Jézus Szíve Plébánia

(Felsőtemplom)

Deák tér Telefon: 13-301

Vasárnapi miserend: de 7; 9; 10; és 11,45 órákor

esti mise: 18 órákor

Kórházi kápolna: de. 7,45 órákor

Sánc: de. 11 órákor

Hétköznapi miserend: de. 7,30; 8 órákor, du. 18 órákor

♦ Május 19-20: A rémület éjszakája (amerikai horror).

♦ Május 21-22: Jó reggelt, Vietnam! (amerikai)

♦ Május 23: Robotzsaru (amerikai)

13-án de. 10 órákor bérmálás
Dr. Szendi József megyés püspök részvételével. 27-én első áldozás

Sarlós Boldogasszony

Plébánia

Tanácsköztársaság tér 5.
Telefon: 19-204

Vasárnapi miserend: de. 7; 8; és 10 órákor, este 19 órákor

Hétköznapi miserend: de. 6,30; 7; és 7,30 órákor

Litániák: 19 órákor

13-án du. 16 órákor bérmálás
Dr. Szendi József megyés püspök részvételével

2-án de. 8 órákor első áldozás
6-án de. 8 órákor anyánapi ünnepség

Liszó: szentmise vasárnap 13 órákor

Miklósa: szentmise vasárnap de. 11,30 órákor, szombat 19 órákor

Evangélikus Egyházközség

Béke u. 37. Telefon: 11-320

Istentisztelet: minden vasár- és ünnepnap de. 10 órákor

Biblióra: minden csütörtökön du. 18 órákor

Hittanórák: minden szombaton de. 10 órákor. Ifjúsági istentisztelet minden szombaton de. 11 órákor.

Halló, itt a 007!

45 év után is, még mindig...

A sors kegyetlen játéka, hogy a II. világháború befekészenek 45. évfordulóján visszamaradt löszer tragédiát okozott. A meggondolatlanság, a felelőtlenség egy fiatalember értelmetlen halálát eredményezte.

1990. május 6-án, a kora délutáni órákban Ormándpuszta 6. sz. alatt az is ismeretlen eredetű II. világháborús löszer, amelyet Mihácsi József 17 éves fiatalember szét akart fűrészelni, felrobbant. Mihácsi József a helyszínen életét vesztette, társa, Földesi Ottó 23 éves nagykanizsai lakos nyolc napon belül gyógyuló könnyű sérüléseket szenvedett.

Az elsődleges rendőri vizsgálat a tragédia körülményeiről a következtetéseket állapította meg. Az elhunyt és társa a délelőtti órákban fát ment szedni a közeli erdőbe. Amikor végeztek, az erdőben a Mihácsi által ismert helyre mentek, ahol a második világháborúból visszamaradt löszerrek voltak. Ezek túlnyomó része üres löszerhüvely volt, de találtak éles löszert is, valamint egy 2 cm átmérőjű és 10 cm hosszú ismeretlen eredetű és még nem azonosított lövedéket is, amely erősen korrodálódott.

15 óra körül értek vissza a lakásba. Mihácsi ekkor az épület mellett lévő melléképületbe ment, amelyet műhelyként használtak. Ott az ismeretlen eredetű lövedéket satuba fogta, és valószínűleg szét akarta csavarni. Rozsdás állapota miatt ez nem sikerült.

Társa a lakásban a vasfűrészt nyirkogó hangjára lett figyelmes. A melléképülethez sietett, hogy megnézze, mit csinál a barátja, illetve, hogy figyelmeztesse Mihácsi Józsefet cselekedetének veszélyességére. Amikor a melléképület ajtajához ért, abban a pillanatban történt a robbanás, amely őt a földre döntötte. Rövid időn belül magához tért és felállt. Karján érzett fájdalmat, és látta, hogy vérzik. Mihácsihoz sietett, aki a műhelyben a földön feküdt, kiterjedt vértócsában. Szóltatására nem felelt.

A kiérkező mentők csak a halál beállt tudták megállapítani.

A helyszínrre hívott körzeti orvos a szilánkok okozta roncsolásoktól származó kiverészt jelelte meg a halál okaként.

Az ügyben a rendőrség szakértők bevonásával tovább folytatja a vizsgálatot.

Horváth Balázs

Érettségizettek, figyelem!

A nagykanizsai dr. Mező Ferenc Gimnázium és Közgazdasági Szakközépiskola 1990 szeptemberében külkereskedelmi német nyelvű levelező szakot indít érettségizett fiatalok számára.

A képzés időtartama:
2 év (heti 20 óra)

Az oktatott tantárgyak:

- Német nyelv (9 óra)
- Külkereskedelmi ismeretek (3 óra)
- Német nyelvű gépirás és levelezés (8 óra)

A hallgatók a második év végén érettségi-képesítő vizsgát tesznek és külkereskedelmi idegen nyelvű levelező szakképzettséget tanúsító érettségi oklevelet kapnak.

A jelentkezés feltételei:

A német nyelv középiskolai tantervi anyagának megfelelő ismerete, a képzés

költségeihez való hozzájárulás vállalása.

Jelentkezni lehet a dr. Mező Ferenc Gimnáziumban (Nagykanizsa, I. Bolgár Hadsereg u. 3.

Jelentkezési határidő:

1990. június 10.

Apróhirdetés

* Asztalos szakmunkást felveszek fő vagy mellékállásba. Szabó Zoltán Nagykanizsa, Magyar u. 11/A.

* Hároméves ösebesség Skoda eladó. Érdeklődni: Kormos Tivadar Nagykanizsa, Béke u. 33. II. lh. III. em. 2.

* DO rendszámú garázsban tartott Trabant eladó. Érdeklődni: Nagy János Nagykanizsa, Munkás u. 7/A. 17 óra után.

Új - Új - Új!

* Legújabb olasz swinger roccobarocco divatüzlet nyílt Nagykanizsa, Somogyi Béla u. 32. szám alatt.

Keressen fell

Diáksport

Versenyek
sorozatban

Az elmúlt napok legjelentősebb eseménye a városi és városkörnyéki atlétikai verseny lebonyolítása volt. Ebben a sportágban mind a városi, mind a városkörnyéki iskolák jelentős szervezőmunkát fejtenek ki azért, hogy népes mezőny gyűljön össze. A városi négytúsára 11 fiú és 8 leány csapat nevezett, de az egyéni indulók száma is megközelítette a kétszázat. A városi iskolák közötti pontverseny (III. korcsoportban) a Hunyadi nyerte, a második a Hevesi, míg a harmadik a Péterfy iskola lett. Városkörnyéken hasonló a sorrend: Mihály, Nagyrécsé és Hahót. Az egyéni versenyek során a városból 12, míg a városkörnyékből 8 iskola képviseltette magát.

* Eredmények:

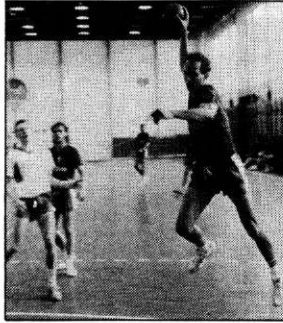
Városi négytusa egyéni, leány: 1. Sítli Eszter (Péterfy) 2. Petek Edina (Hunyadi) 3. Deák Anita (Péterfy). Egyéni fiú: 1. Golecz Tamás (Hevesi) 2. Dingli Szabolcs (Hevesi) 3. Knausz Péter (Péterfy). Csapat, leány: 1. Péterfy 2. Hunyadi 3. Szabadság; fiú: 1. Hevesi 2. Péterfy 3. Zrínyi.

III. korcsoport városi döntő: 100 m leány: 1. Szemerédi Eszter (Hunyadi) fiú: 1. Kandár Zoltán (Péterfy) 400 m leány: 1. Novák Edit (Andrejka) fiú: 1. Magyar Antal (Tanácsköztársaság) 1500 m leány: 1. Ölvédi Natalia (Péterfy) fiú: 1. Fekete Szabolcs (Rozgonyi) Magasugrás leány: 1. Szabó Krisztina (Palin) fiú: 1. Barbalics László (Hevesi) 4x100 m váltó leány: 1. Hunyadi fiú: 1. Péterfy távolugrás leány: 1. Bános Judit (Hevesi) fiú: 1. Szollár Norbert (Hevesi). Kézilabdahajítás leány: 1. Uzsocki Emőke (Hevesi) fiú: 1. Ferenc Tamás (Hunyadi) Súlylökés leány: 1. Szloboda Judit (Péterfy) fiú: 1. Horváth Ferenc (Hunyadi) Pontverseny végeredménye: 1. Hunyadi 81 pont 2. Hevesi 62 pont 3. Péterfy 54 pont.

Városkörnyéki pontverseny végeredménye: 1. Mihály 106, 2. Nagyrécsé 69 3. Hahót 44 pont.

Visszapillantó

Az egyiknek sikerült, a másiknak nem

Kurusta a három góllja közül az egyiket lövi a TFSE elleni mérkőzésen.

Fotó: Szakonyi Áttila

A kettős kézilabda mérkőzésen először az Olajbányász női gárdája lépett pályára, ellenfele a Bp. AFOR csapata volt. Nagy volt a tét mindkét csapat számára, hisz egy győzelemmel kedvező pozíció garantált a további küzdelmekhez. Ennek megfelelően nagy elánnal kezdtek a piros-kékek és a féldíj utolsó negyedében hat gólos előnyre tettek szert. A lendület nem csökkent olyannyira, hogy a féldíj utolsó öt percében sorozatban négy ízben is betaláltak az AFOR kapujába, így 15:6-os eredménnyel térhettek pihenőre.

A kilenc gólos előnyben bízza az olajos lányoknak az első játékrészben mutatott lendületet játéka a találkozó második felidejének elején alábbhagyott. Kisebbszavaz jelei mutatkoztak, kisebb kapkodóvá vált a játékuk, ami több eladott labdát jelentett. E rövid „üzemzavar” után ismét magára talált az Olajbányász, sorozatban talált az ellenfél kapujába, így végeredményben a vártnál is magabiztosabb játékkal 26:16-ra legyőzte az egyik riválisát.

A csapat jól felkészült, szinte esélyt sem adott ellenfelének. Egységes benyomást kelte taktikailag érett játékkal győzött, melynek kivívásában újra nagy érdemeket szerzett a kapus Strack, a gólyáros Mátyás és Sítli, valamint az irányító Pető. Így a találkozó végén joggal zúgott a szurkolók „elégedett” vastapsa.

*

A női találkozót követően a fiúk léptek pályára. A délelőttinél valamivel több néző (300) volt kíváncsi a Tungsram - TFSE összecsapásra, amelyen a kiesés

ellen küzdő hazaiak a 4. helyezést csapott szerették volna legyőzni. Hazai közönség előtt bemutatkozott a két hete igazolt Tiba is, aki az átlövő-gondok megoldására érkezett Kanizsára. Óriási iramban kezdtek a csapatok, rendkívül lüktető volt a játék, nem volt megállás egyik oldalon sem. Férfiasan kemény volt a mérkőzés, de mindez a sportszerűség határain belül történt. Kezdetben a Tungsram szerzett előnyt, majd tartani tudták a lépést, sőt volt úgy, hogy hárommal is több találat előnyt mutatott az eredményjelző. Azonban a vendégek újítani tudtak, így a féldíj 13:12-es hazai vezetéssel zárult.

Szünet után kiegyenlített volt a játék, a küzdelem egy pillanatra sem csökkent. A hazai egy-két gólos előny az utolsó öt percre kiegyenlítődt, majd másfél perccel a vége előtt már a vendégek vezettek. Drámaian alakultak az utolsó pillanatok. Történt, hogy a Tungsram előbb Rodek, majd Gröber révén is óriási ziccerbe került, de mindket-

ten az egyébként remekül védő vendégkapust találták telibe. Így maradt az egy gólos fővárosi előny, vagyis a TFSE 24:23-ra nyerte a találkozót.

Igazi nagy csatában maradt alul a Tungsram, amelynek tagjai óriási elszántsággal játszottak. Végig rendkívül szoros volt az eredmény, a találkozó egyes periódusaiban csak minimális előnyre lehetett szert tenni. Talán a nagy téttel is magyarázható, hogy a hazai csapat ezúttal sem tudta helyzetét értékesíteni, sőt még az emberelőny adta lehetőségeket sem. A gárda legjobbjai a kapus Bilicz volt, aki több jó védése mellett öt hétméterest is hárított, de a kikapattanóból mindig a TFSE ismételhett és másodsorra már egyszer sem hibázott.

Balszerencsés vereséget szenvedett tehát a Tungsram. Most előre kell nézni, hisz a csapat jelenlegi játékosállománya olyan játék-erőt képvisel, ami további NB I/B-s szereplésre „jogosítja” őket.

(Kápolnás)

Balogh és Nagy sikere

a kanizsai évadnyitón

A kanizsai Radák ezüstkoszorús

A Hedál sportegyesület rendezésében rajtolt az idei autócross országos bajnokság, amelynek 1. fordulóját a sánci versenypályán bonyolították le.

Az I. és II. gépcsoportban közel 40 versenyző szállt „nycregbe” közül majdnem a teljes hazai élgárda. A II. gépcsoportban (1601-3500 cm közötti) a várakozásnak megfelelően a magyar bajnok Nagy Sándor (Autoferr MHSZ) remekelt, aki ezúttal is igazolta klasszisát a látványos versenyzésével nyerte az évadnyitót.

Az I. gépcsoport (1600 cm-ig) annál nagyobb izgalmaival hozott amelyben három kanizsai is rajtolhatott volna. Am Szekeres (KIOSZ SE) muszáki hiba miatt csak személtője volt a versenynek. Pintár Károly (KIOSZ SE) okos versenyzéssel jutott a döntőbe, míg a kategória-bajnoki címre törő Radák Sándor (Hedál SE) remekül vette az akadályokat az előfutamban, de apró muszáki hiba miatt, vezetőhelyről kényszerült a depóba. A közpöntőbe így hátrányos helyzetből rajtolhatott, de a cél-egyesen után belemert egy „csinybe”, am a végére türelmetlenségét korrigálta és Szabó Kálmán (Szolnok) mögött került a döntőbe.

A 10 körös finálé aztán páratlan izgalmaival, s a végén meglepetést hozott. Radák a 2. köről átvette a vezetést Szabótól, biztosan haladt az élen, majd a 7. körben Szabó visszavette a vezetést. Am 1. körrel később már ismét Radák volt az élen s már-már úgy tűnt, hogy őt itlik le a zászlóval, de a nevető harmadik, Balogh István (Gázművek) meterekkel előzte meg a kanizsai fiút, aki végülis ezüstkoszorús lett.

Az ünnepléses eredményhirdetés után így összegezett Radák Sándor:

Természetes, hogy örülök a 2. helynek, meg bosszankodom is. Többször is a „padlóról” keitem fel, bosszantó technikai hibák gátlottak az eredményességemben. Így volt a döntőben is, amikor az utolsó kör előtt az egyik láncereket elszakadt, s emiatt előzhettem meg Balogh Pistát, aki eddig még csak mögöttem végzett. Egyébként a kanizsai közönség támogatása igen jól esett s jó lett volna ezt aranykoszorúval meghálálni.

(bfa)

Futószalagon

☆ **Befejeződött** a bajnokság az 1989/90. évi asztalitenisz NB I-ben és NB II-ben. Az évadzárón a Bütorgyár élvonalbeli együttese Győrött, az újonc MÁV DAC ellen szerepelt, s a kanizsai lányok ezúttal leszereltek. A hazaiak meglepő, 13:12 arányú győzelmet arattak a bütorosok ellen, akik közül Szabó 4, Bizó és Gazsi 3-3, Mausz 2 győzelmet szerzett. Az NB II-ben újonc Tungsram férfi legénysége viszont 14:2-re verte az Ajka csapatát s így továbbra is a második vonalban szerepelnek a lámpagyáriak.

☆ **A Vízimű OB II-es** vízilabda-csapatja a tavaszi idény 6. fordulójában a Bp. Siketek csapatát fogadta, s a fiúk nagyszerű játékkal 15:7-re nyertek, s ezzel megszerezték a második győzelmüket. **Legjobb** góldobók: Szegi és Gruttó 4-4. Az úszók az ORV 2. fordulójában Szombathelyen szerepeltek, ahol Nagy Tünde ezüst, Holló Adrienn bronzjelvényt szerzett, míg 5 versenyző végzett dobogós helyeken, és a 4x100-as leány váltó.

Visszapillantó

Olajbányász – Tapolca 5:2 (2:0)

NB II-es labdarúgó mérkőzés. Kanizsai gólszerzők: Vidos (11-esből a 4. percben), Skublics (19. percben), László (47. percben), Bócz (49. és 73. percben).

Négy fordulóval az 1989/90. évi bajnokság zárása előtt végre győzelemmel örvendeztettem meg eléggé megcsappant szurkoló táborát az olajos-gárda. Ezúttal mintegy 1500 néző látogatott ki a Stromfeld úti pályára, akik végülis gólokban gazdag 90 percnél lehetnek részesei. A mérkőzés végig a kanizsai fiúk irányították, 4:0, majd 5:1 után alakult ki a végeredmény.

A találkozózt követően a szakvezetők így vélekedtek:

Madár Gábor (Olajbányász): – A társaság az elmúlt öt fordulóban nem részesült sikerélményben, hiszen mindössze csak 1 pontot sikerült szerezni. Így aztán most elsősorban a győzelem volt a fontos. Szívós

Képkönyök Bócz a hazaiak negyedik gólját szerzi.

Fotó: Szakony Attila

ellenfélre számítottam, de aztán a széleken vezetett gyors támadásokkal kizökkentettük a védekező tapolcaikat, gyakran

hibázásra kényszerítettük őket. A hajrában sajnos megfogyatkoztunk. Ugyanis a vége előtt negyed-órával kiharaszta a második cérelt is, Domjának akartam játéklehetőséget adni. Am egy szerencsétlen szerelésnél a fiú megsérült s így lehívtam a pályáról, nem kockáztattam semmit. Ezzel aztán 10 fő-re fogytunk, de a biztos sikert ez már nem folyásolta.

Pap István (Tapolca): – Biztam a csapatban, amely az elmúlt idegenbeli találkozón jól állt a lábán. Szoros csatára, nagy küzdelemre számítottam, de ebből mi most keveset adtunk. A gyors gól, az egyébként jogos büntető megzavarta a szilárd védelmet, amely ma árnyéka volt önmagának. Kishitűen, sok hibával játszottunk. A Kanizsának további sikereket kívánok az NB II-ben, amelytől mi eltávolodtunk...

(Bh)

– kz –

Edzőnek készülnek

A napokban 24 sportember tett sikeres elméleti záróvizsgát a városi tanács ifjúsági és sportosztálya által szervezett segédelőző tanfolyamon. A város és városkörnyéki szakember ellátottságának javítása érdekében szerveztek 80 órás képzésre összesen 28-an jelentkezők.

Hári Lászlót, a tanfolyam vezetőjét a képzés tapasztalatairól és a tanulók további feladatairól kérdeztük.

– 1989 őszén kezdtek a tanfolyam szervezését, amelyre kilenc sportág képviseletében történt a jelentkezés. Általában kéthetente volt a képzés, szombati napokon, azért hogy munkahelyi elfoglaltság ne akadályozza a tanfolyamon való részvételét – mondta a tanfolyam vezetője.

– Milyen tantárgyakból kaptak képzést a hallgatók, és melyekből kellett záróvizsgát tenni?

– Hat tantárgy szerepelt a programban. Így edzésméletről, sportpedagógiából, sportpszichológiából, sportegészség-tanból és gimnasztikából szóbeli vizsgán kellett számot adni a megszerzett tudásból, míg a sport időszzerű kérdéseiről írásban fejthették ki véleményüket.

– A tapasztalatok alapján melyik tantárggyal boldogultak a legnehezebben a hallgatók?

– Egyik sem volt könnyű, de az érdemjegyekből ítélve a legnehezebb tantárgynak a gimnasztika bizonyult.

– Történt-e kizárás vagy nem megfelelő vizsgázás?

– Sajnos többszöri hiányzás miatt három személyt kellett kizárni, egy pedig nem jelent meg a vizsgán. Egy tanuló kényszerült utóvizsgára.

– A kilenc sportág közül melyek voltak azok, amelyet a legtöbb képviseltek?

– Labdarúgást 9, motocrosst 4, teniszt 3, karatét 3, lósportot 2, úszást, vízilabdát, tájfutást, asztaliteniszt 1-1 személy képviselt, ők az adott sportágukban tesznek majd gyakorlati vizsgát.

– Mikorra várható, hogy a gyakorlati jegyet is megszerzik azok, akik az elméleti vizsgán már túljutottak?

– A gyakorlati táborokat a TF Továbbképző Intézete szervezi, sportáganként más-más helyen. Ennek várható időpontja ez év június-augusztus közt lesz, amelyről időben értesítést kapnak az érintettek.

– *Végezetül hallhatnánk azok nevét, akik a legjobb eredménnyel fejezték be az elméleti képzést?*

– Ot sportember nevét tartom szükségesnek megemlíteni. Bázár Kinga (úszás), Dr. Füle Lajos (tenisz), Kovács Kornélia (lovakas), Puskás Sándor (labdarúgás) és Németh Zoltán (karate) egészen kiváló eredménnyel várhatja a gyakorlati képzést – mondta befejezésül Hári László.

A hétvége sportja

A hétvége sporteseményei közül kiemelést érdemel a „Sporttal az egészségért” akció második fordulója, amelynek keretén belül az akadályversenyt rendezik meg. A próbázók szombat (19-én) 9 órakor rajtoltak a Mindenki Sportpályáról.

Ugyancsak szombaton délelőtt 11 órakor a Tungsram női kézilabda csapata a Szombathelyi Pamut gárdáját fogadja a Tungsram pályán. Déli 12 órakor az Olajbányász OB III-as női te-

nisz csapata mutatkozik be a Vár úti pályán, ahol a Dunai Kőolaj lesz az ellenfél. A foci rajongók sem maradnak esemény nélkül, a MÁV NTE gárdája a Fűzfőt fogadja az Ady úti pályán, a kezdési idő 17 óra.

Vasárnap (20-án) mindössze egy esemény marad. A megyei labdarúgó bajnokság soron következő fordulójában Kiskanizsa csapata a Tótszerdahelyt fogadja, a kezdési idő 10.45 óra.

„Főnökök szeretője”

„Ügy éjjel egy körül kisorsoltak bennünket. Pucérra kellett vetkőzni, minden lány kapott egy számot, és fel kellett állni az asztalra. Mustráltak bennünket, mint a kupeczek a lovat.”

(Cikkünk a 7. oldalon)

II. évfolyam, 21. szám 1990. május 25. Ára: 9.60 Ft

KANIZSA

V Á R O S I H E T I L A P

Megjelenik minden pénteken

**Köszöntjük
a gyermekeket!**

Tanulmányi siker

Az idén 20. alkalommal került sor a „Hazánk mezőgazdasága – diák szemmel” elnevezésű pályázat meghirdetésére. A dr. Mező Ferenc Gimnázium tanulói – Németh Jánosné tanárnő irányításával – tízenhét pályamunkát nyújtottak be és a 245 pályázó előtt több jelentős díjat szereztek. Első díjat kapott Janzsó Vivien II. A. osztályos tanuló; Bedó Adrienn I. D. és Szentgyörgyvölgyi Olga II. C. osztályosok második, Szirtes Zita II. B., Baraniuk Norbert és Nyakas István II. C-sek pedig harmadik díjat nyertek. A Magyar Mezőgazdasági Múzeum Barátainak Köré fődíját is a gimnázium csapata érdemelte.

A hónap embere: Erdei Zoltán

A fototechnikus, a Tungstam SE és a Galambokl HE tagja március óta figyelte. Pontosan tudta a víz mozgásából, merre jár, hol rejtőzik. Megismerte szokásait, szélességeit és várt. Nem akárhogyan, annak rendje-módja szerint alaposan felkészülve: rövidített tömör üvegbojtalt, nyolcvanas grafitorsóval hatványas Magic-Plex zsinórral, és három nullás süllyező horoggal. Ennek ügye nem lehet ellenállni! Főleg ha a horog végén plóca himbálja magát. Azt csak bekapni lehet. Ezt fette balgán a falánk harcra is. „Megvagy picinyem!” mondta a horgász, és a stégre tesséltelte. Később aztán sokan dicsérték az ízet, zamatát. A feje pedig trófea lett. Egyébként: 187 cm magas volt, 48 kg, 84 cm derekősséggel büszkélkedett, és csekély 10-11 évet élt.

Nyílt tér

Lapunk a júniusi számoktól kezdődően, havonta egyszer teret ad Tarnóczy Attila országgyűlési képviselő beszámolóinak, véleményének. Felhívjuk ezért olvasóink figyelmét, hogy levélben (8801 Pf.: 74), személyesen vagy telefonon (12-305) juttassák el hozzáink a közéletet érintő kérdéseket, hogy azokra – a számára biztosított állandó rovatban – a képviselő úr válaszolhasson. A kérdések beküldési határideje a tárgyhoz 10. napja.

A szerkesztő

☎ Telefonvégen:

Halász Károly lakatosmester, a KIOSZ Zala megyei Szervezetének elnöke, a KIOSZ Országos Elnökségének tagja.

– Mikor alakul át a KIOSZ ipartestület?

– A KIOSZ február 10-én megkezdett X. Kongresszusát május 6-7-én folytattuk a fővárosban. Itt döntés született a szervezeti forma megváltoztatására, s ez új szövetségi rendszer kialakításával jár. A jelenlegi KIOSZ alapszervezetek ipartestületekké alakulnak át, amelyek létrehozhatják a megyei és fővárosi ipartestületek

szövetségét, majd ezek együttesen alakítják meg az ipartestületek országos szövetségét. Ez a folyamat 1990. szeptember 30-ig lezárul. Megszűnik a „KIOSZ-dogma”, ugyanis valamennyi területi ipartestület saját alapszabállyal működik majd, jelentős önállóságot biztosítva. A kongresszuson döntés született az országos KIOSZ-vagyon felosztására is. Ennek kapcsán területi szakemberekből 20 fős vagyonkezelési bizottságot hoztunk létre a vagyonfelmérési és felosztási elvek kidolgozására, majd ezek végrehajtására. (tth-)

Bolondos ballagás

Fotó:
Bakonyi
Erzsébet

**Búcsúzóik címmel
képösszeállításunk a 3. oldalon**

Beszélgetés dr. Várhelyi Józseffel

Annak idején mint diák Nagykanizsán a Landler Jenő Gimnáziumba jártam, és a Zrínyi Miklós Kollégiumban laktam négy évig. Közélebb kerültem szülőfalumhoz, Sandhoz is, ahol sajnos már csak az édesapám él.

A harmadik ok az volt, hogy élt bennem egy jó értelemben vett szakmai ambíció, amely elszakíthatatlan száakkal kötött a pályához.

Siker és csalódás

— Aztán ismét képviselőnek választották.

— Vállaltam, mert volt már némi gyakorlatom, és örültem, hogy a közterem választópolgárai továbbra is bíznak bennem. Ennek számtalan jelét tapasztaltam.

és Fafeldolgozó Gazdaság vezérigazgatója. Hatvanézer hektáron gazdálkodnak a megyében, ami nem kis feladat.

— Olyan pletykák terjedtek el, hogy „rablogdálkodást” folytatunk. Ez nem igaz, mert ezt az Állami Erdőfelügyelőség, mint felettes hatósági szervünk sem engedné.

— Az a tény, hogy évente kb. 320 ezer köbméter fát termelünk ki, de ez még mindig kevesebb, mint az erdőtervi lehetőségünk.

Ehhez tudni kell, hogy az erdőgazdálkodásnál van egy szervezet, amely a kitermelést 10 évre megtervezni. Van egy másik is, amely a felújításért és a telepítésért felelős. Végül egy harmadik, aminek az ellenőrzés, a felügyelet a feladata. Ha ez a három szerv jól végzi a munkáját, akkor a zalai erdők nem „sorbulhatnak”.

— Az emberek többsége viszont csak azt látja, hogy az erdészek irtják az erdőt, szálítják a fát. Azt viszont, sokan nem tudják, hogy bükköt például 100-110 éves, az akácot 30-40 éves korában ki kell termelni, mert később legfeljebb tűzfának hasznosítható.

— A vállalat fontos feladata a vadgazdálkodás. A közhiedelemben ez is kényes téma.

— Nálunk nem. Nyugodtan állíthatom, hogy nálunk nem voltak visszaélések. A vadásztársból származó árbevételünk tavaly 70 millió forint volt. Sok külföldi vadász fordult meg Zalaiban, de a „játékszabályokat” nekik is, a belsődiéknak is szigorúan be kellett, be kell tartani. A leltű vad nem a személygépkocsik csomagtartójába kerül, hanem az őreglaki vadfeldolgozóba, s onnan exportra.

— A vadállomány addigi tövékenységünk ellenére sem csökkent jelentősen, így a természetigényes fenntartása érdekében további lényeges állomány-ápasztásra lesz szükség. A szarvasok és a vaddisznók ugyanis annyira elszaporodtak, hogy jelentős károkat okoznak a mezőgazdaságban.

A jelen

— Ebben az évben a képviselőválasztásokon már nem indult. Mindössze 49 évesen feladta politikai pályáját. Miért?

— A jelenlegi beosztással már nem tudnám összeegyeztetni. A gazdaság éves termelése értéke 2 milliárd forint körül alakul, s jelenleg 2600 dolgozót foglalkoztatunk. Ha figyelembe vesszük a már említett hatvanézer hektárnyi erdőterületet, amelyen gazdálkodunk, akkor azt hiszem, érthető a döntésem.

— Nem érez egy kis nosztalgia?

— Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem. Sokat gondolkodtam, mérlegeltem a dolgot. Úgy vélem, most már mindkét tisztség, vagy beosztás külön is egész embert kíván, olyat, aki csak a hivatalának él. De ösztönöz drukkukokat az új képviselőknél, az új kormányknál, sikerüljön nekik minden jobban, mint nekünk.

Zámbo Árpád
Fotó: Szakony Átília

A „választás” mindig nehéz...

Az első sorsforduló: 1970

— Hogyan lett az MSZMP tagja?

— Az erdőgazdaságok összevonása után, 1970-ben neveztek ki a Lenti Fafeldolgozó Üzembe üzemvezetőnek. A vállalat akkori igazgatóhelyettese azt mondta: jó lenne, ha belépnék a pártba, mert akkor első kézből tájékozódhatnék az alapszervezet üzemünkkel kapcsolatos terveiről, s így könnyebben tudnám a munkámat is végezni. Huszonkilenc éves voltam akkor, és nem gondolkodtam azon, hogy a párttagság milyen ideológiai kötöttséget jelent. Előtte csak az volt a cél, hogy az embereknek minél többet tudjak segíteni. Nem az érvényesülési vágy fűtött, hanem az, hogy a fűrészüzem valóban „üzemképes” legyen. Az lett...

Öt év múlva

— Behívtak 1975-ben a lenti pártbizottságra, ahol a megyei és a járási párttitkár várt. Beszélgettünk a nagyközségi jelenéről, jövőjéről, teljesen kötetlenül. Akkor még nem tudtam, hogy mi az egész célja. Néhány hét múlva azonban ismét hívtak, és közölték, hogy országgyűlési képviselőnek jelölnek. Kérdeztek, vállalnám-e. Meglepődtem, aztán néhány napi gondolkodás után döntöttem, vállalom! Az vezérelt, hogy úgy talán hasznosabb lehetek az üzem és a település számára, és főleg az ott élő emberek gondjait enyhíthetem.

— Milyen volt a parlamenti kezdés?

— Azt hittem, hogy mint képviselő sok mindent el tudok itézni egy telefonnal, vagy személyes beszélgetéssel. Rövidesen rá kellett döbbennem, hogy ez nem így van. Az „illetékesek” szóban ígérték, aztán jött a hivatalos papír, ami már egészen más tartalmazott. Kénytelen voltam én is ráállni erre a bürokratikus módszerre, hiszen „a szó elszáll, az írás megmarad”. Nem örültem, hogy ilyen tapasztalatokkal lettem

Sopronban 1964-ben szerzett az Erdészeti és Faipari Egyetemen diplomát, később megszerezte az egyetemi műszaki doktori címet. 1975-ben - 34 évesen - országgyűlési képviselőnek választották. A parlamenti névsorban mégis hiába keresnénk a nevét, mert dr. Várhelyi József, a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság vezérigazgatója nem is indult a választásokon. Vajon miért nem? Úgy vélem, a válaszokból sok minden kiderül.

gazdagabb, de a lelkiismeretem legalább nyugodt maradt.

— Előtte a fogadóórákkal is gondjaim voltak. Az emberek olyan személyes problémákkal fordultak hozzám, melyekre nem tudtam kapásból válaszolni. Följegyeztem, aztán jogászsal, közigazdással, vagy más szakterület konzultáltam. Evente körülbelül 90-100 ügygyel kellett foglalkoznom, a telerben segíteni is tudtam.

— Hogyan tudta összeegyeztetni az üzem vezetését a képviselői munkával?

— A vállalati tevékenységet tartottam a fő foglalkozásnak, a képviselőiséget pedig nagy megismerettségnek és szolgálatnak. A kettő nem zavarta egymást. Az országgyűléseken - főleg a szünetekben a folyosón - nagyon sok olyan információt juttattam, amelyeket a munkahegyemen hasznosítani tudtam.

Újabb változás

— A Mezőgazdasági- és Élelmiszerügyi Minisztériumból kértek föl, hogy vállaljam el vállalatunk, a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság betegség miatt megüresedett igazgatói posztját. Ismét a töprengés napjai következtek. Lentiben szövetkezeti lakást építtünk, jól éreztem ott magam, a feleségem és két gyerekek is szeretett ott élni. Ráadásul az üzem rekonstrukciója a befejezéséhez közeledett, látni lehetett már az elmúlt évek munkájának eredményét, s nyugati mércevel mérve is egy „profifűrészüzem kontúrjait.

— Hoeszas vívódás után döntöttem, hogy vállalom a megbízást. Több tényező motívált:

— Az igazság az, hogy voltak sikereim, de néha kudarcs is ért. Az egyik sikerélményem Lentihez fűződik. Az állattartás kapcsolatban olyan bürokratikus intézkedések jelentek meg, melyek miatt egyre többen számoltak fel főleg a szarvasmarha-állományukat. Tájékoztattam erről az illetékes minisztert. Utánanézt, és kiderült, hogy ez országos gond. Rövid időn belül változtattak is a rossz rendeleteken. Tudom, hogy ez nem a személyes érdemem, de úgy érzem, hozzájárultam a hibás döntés megváltoztatásához.

— Amikor az egyik országgyűlési ülészakon az „elmaradott közterem kijelöléséről” tüzték napirendre, hozzászólásomban elmondtam, hogy Zala megye jelentős térsége is ebbe a kategóriába tartozik. Talán ennek is köszönhető, hogy utána a megyei tanács kapott a költségvetésből 300 millió forint támogatást, különböző beruházásokra.

— A legnagyobb csalódásom azonban Bős-Nagymaroshoz fűződik. Hittem az írásban megkaptam anyag igazában, hittem a kormány előterjesztésének hitelességében.

— Amikor szavazásra került sor, én amellett voksoltam, hogy folytatni kell a munkálatakat. Elhittem, hogy az építkezés leállítására nagyobb kárt okozna, mint a befejezése. Mint kiderült, az információk nem voltak korrektek. Amikor erre rájöttem, volt néhány álmatlan éjszakám.

1987

Ekkor már dr. Várhelyi József erdőmérnök a Zalai Erdő-

Búcsúzó k

...Mert minden évben egy napon
felbőgnek a friss motorok.
Próbálkozások, monoton
fárasztó légyakaratok
után

mind repülésbe fog;
(Jobbágy Károly:
Az elhagyott repülőtéren)

Az ünnepi díszbe öltözött
iskola folyosóját még egy-
szer végigjárják; elfogódot-
tan, szorongással teli szív-
vel.

Végre, végre! – gondolták
felszabadultan, s azonnal
bánattal, hiszen vége egy
boldog korszaknak, s hétfőn
kezdődnek a komolyabb
megpróbáltatások: az írás-
beli érettségi vizsgák és rö-
videsen itt a szóbeli is, az-
tán az ÉLET.

Az alsóbb évesek szemé-
ben irigység: „nekik már jó!”.
De a tanárok tekintete el-
gondolkodó: elég útravalót
adtak-e a távozó k tarsolyá-
ba!?

A szülők pedig büszkék,
örömmel nézik gyermekei-
ket, lelkük mélyén azt kíván-
va, hogy legyen erejük, le-
hetőségük boldogulni ebben
az összekuszált ÉLETben.

Mi is ezt kívánjuk, búcsú-
zó k: Járjatok szerencsével!

Szakony Attila
képei

Horváth Mária
írása

György
Pál

**A legfontosabb
a vállalati
eredmény**

Bóca Ferencné felvétele

A közvetlen hangnem, a nyugodt, megfontolt beszéd, a kérdések lényegi részének elemzése jellemezte beszélgetésünket György Pállal, a Kögáz új, kinevezett igazgatójával, aki Dénes Jánostól – az OKGT-be került szakembertől – vette át a „stafétabotot” 1990. május elején.

– A gázipari terület számomra nem ismeretlen. A Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem

bányamérnöki karán szereztem diplomát. Viszonylag rövid ideig voltam csak a Kögáz ösztöndíjasa, de a fogadtatás, a részletes tájékoztatás, a távlatok megragadtak. Első beosztásom beruházási előadó, majd műszaki ellenőr volt itt, Nagykanizsán. Üzemi mérnöki beosztásom a pébé-üzemhez „szóltott”. A feladatomból a pébé-gáz szolgáltatással, a technológiával való ismerkedés első lé-

Új igazgató a Kögáz élén

pése. Az új üzem elindítása Újudvaron, 1978-ban volt az igazi próbatétel. Az üzemvezetői megbízás sok-sok feladatot rejtett magában.

– Az üzem Újudvaron pébé gáztöltőként indult, de a rövidesen kezdődő beruházás a palackok javítását, a hatósági újraengedélyezést, a nyomáspróbák műszaki részének a megoldását, lebonyolítását hivatott megvalósítani. Ez az üzemfész 1980-ban készült el. Fokozatosan minden olyan feladatot magára vállalt az újudvari üzem, amely a pébé-gáz szolgáltatással kapcsolatos és Zala, Somogy, Veszprém megye területén felmerülhet: a tervezést, a hatósági engedélyezést, a kivitelezést, a cseretelepek üzemeltetését is. Ha a munkák engedték, akkor gázelosztó vezetéseket is építettünk, Nagykanizsa-Palinn és Hévíz néhány utcájában, a többi között. Ma már meglehetősen széles tevékenység jellemzi az üzem munkáját.

– Hogyan lépett az elismert, előd örökébe?

– Az állásra nyilvános pályázatot írtak ki és több pályázó közül nekem sikerült elnyernem a megfizető, felelősségteljes beosztást.

– Közel és távolabbi tervei?

– Ezekben a napokban leginkább az eddig általam kevésbé ismert területekkel történő ismerkedés, ismeretszerzés köt le. Ezután olyan kisebb változtatásokat tervezek, amelyeket a vállalat átalakulásának módjától függetlenül szükségesnek tartok.

A vállalat elkövetkező működése döntően attól függ, hogy az új kormány hogyan képzeli el a gázipari ágazat jövőjét. A döntéstől függetlenül kell majd a további lépéseket megtenni. Addig is alapvető feladatnak tartom a vállalat jó helyzetét, prosperitását megőrizni.

Egy bizonyos, a gazdasági rendszerváltás be fog következni, így a vállalatot a piacgazdaság körülményei között történő működésre kell felkészíteni, áthangolni. Ez a munka a Kögáznál már megkezdődött, folytatni kell. Meggyőződésem szerint meghatározó szerepet kell kapnia a minőségnek. Másik fontos tényezőnek tartom a vállalati eredményességet. Szükséges, hogy a legkisebb termelőegység is tudja, mérje föl naponta: eredményesen dolgozik-e. A gázipar jelleget adóan ezekhez társul még a biztonság, amely fogyasztóink bizalmát növelheti. Ez rendkívül fontos!

Bödör Béla

**Hogyan tovább,
kereszténydemokraták?**

Nagykanizsa, Rozgonyi u. 1. Itt székel a Kereszténydemokrata Néppárt nagykanizsai szervezete. Itt találkozunk a párt elnökével, és az ideiglenes vezetésnek tagjával.

– 1988-89 telén sorra alakultak a különböző pártok szervezetei szinte az országban. Ez adott serkentést a mi kis párt-szervezetünk megalakítására is. 1989. februárjában a zalaszentbalázi származású, de Zalaegerszegben lakó Berkes János igazgató-tanítótól tudtam meg, hogy a fővárosban dr. Keresztes Sándor szervezi a pártot. Nála levélben jelentkeztem. A buzdító válasz hamar megjött. Az igazi szervezkedést csak a KDNP 1989. szeptember 30-i megalakulása után kezddhettem meg városunkban, néhány társammal együtt. Dr. Szakonyi Lászlónak, az országos szervező bizottság egyik tagjának megbízólevelére alapján sorra szerveztük a tagokat a pártba. Szervezetünket a Városháza alagsorában – első, ideiglenes székhelyünkön – alakítottuk meg 37 fővel. Titkos szavazással itt választottuk meg elnöké – változta a kezdeti lépéseket a liszói származású Vigh Lajos 81 éves kántor, aki nyugdíjasként a Deák téri Jézus Szív néplébániai dolgozik. Büszkén említtette, hogy 1947-től két éven át tagja volt a KDPN elődje, a Rákosi-klubb nyomására 1949-ben önmagát felszólító Barankovics-féle Demokrata Néppártnak.

– A pártszervezetnél – főváros-

si ajánlásra – csakhamar eldőlt, hogy a zalaszentjakabi származású, egykor Nagykanizsán érettségizett és lakott, de már hosszú ideje Budapesten élő, minden tekintetben rátermett 64 éves nyugdíjas jogász indítták országgyűlési képviselő-jelöltnek. Ekkor született meg kampányjelszavuk: Lendület, kereszt, megosiba, szavazz dr. Bagolyra! Az eredmény?

– Örültünk, amikor a tanácsot megkaptuk a Rozgonyi út 1. sz. alatti tágas, de romos lakást – pártihelyiségnek. A rendbepozíció sok társadalmi munkát igényelt. Tagjaink és hozzátartozóik, valamint támogatóink rengeteget fáradoztak, és megérték. Újult erővel vágtunk neki a tagtörzshozásnak és a választási küzdelemnek – kapcsolódott a beszélgetésbe öv. Pétervári Jánosné nyugdíjas, ideiglenes vezetőségi tag.

– Abban, hogy a KDNP helyi szervezete a Zala megyei 2. sz. – nagykanizsai – választókerületben a választások mindkét fordulójában – az MDF és az SZDSZ mögött – a 3. helyezést érte el, sok szervező munka (plakátok, hangosbemondó, választás hívók, meggyőzés, stb.) van. Főleg az állampolgárok idősebb rétegéit, a város néhány külső peremrészének (Miklósfá, Kiskánizsa, Bagola, Palinn) és egyes városkörnyéki községeinek (elsősorban Liszó, Belezna, Murakeresztúr) lakosait sikerült megnyerni.

– „Hogyan tovább”-ra Koczfán

Fő cél a fiatalítás és a lendület!

Ferenc vegyész mérnök, szervezési és ifjúsági felelős válaszol:

– Jelenleg nagy súlyt fektetünk a nemrég létrehozott, s nálunk székelő, városi cserkészcsapat patronálására. Ha lassan is, de folyik a pártépítés, a tagtörzsi munka, amely során fő cél: a fiatalítás és a dinamizálás. A helyhatósági választásokon szeretnénk súlyunknak megfelelően helytállni. Valószínűleg lesz polgármester-jelöltünk, és több személyt is jelölni kívánunk a lakóközterületekbe és a város képviselő-testületébe. A Rozgonyi u. 1. sz. alatti épület kapuján hamarosan információs táblát helyezünk el, s ugyancsak itt naponta 16-17 óra között ügyeletet tartunk. Telefonszámunk változatlanul 12-377. Újság még, hogy barátai kört alakítottunk a párton kívüli, de velünk szimpatizáló és bennünket segítő állampolgárok részére. Ami a rivális pártokat illeti: a helyi pártszervekkel az eddigi jó kapcsolatokat szeretnénk megtartani, különös tekintettel a koalíciós partnerekra, az MDF-re és a kisgazdákra. A központi irányelvek betartásával azonban saját arculat kialakítására törekszünk – mondta Koczfán Ferenc.

Tihanyi István

Útépítés

A Kaposvári úti (sánci) vasúti átjárónál – Nagyréce irányában – a MÁV Pályafenntartási Főnökség négy méter burkolatszélességű, megkerülő utat épít, hogy a vasúti átjárót teljes egészében le lehessen zárni az év második felére ütemezett, különféle pályafenntartási munkák (sín-csere, vágányszabályozás, ágyazat-rostálás) zavartalan elvégzése érdekében.

Express-iroda Kanizsán

Az elmúlt héten az ország 33. Express Utazási Irodáját adták át a Deák téren. Az eseményen többek között jelen volt Zsoldos Ferenc tanácselnök, dr. Jakosa Zoltán, az Express hálózati igazgató-helyettese, valamint a hasonló intézmények képviselői.

SZDSZ- munkacsoport

Az SZDSZ nagykanizsai szervezete megalakította műszaki csoportját.

Kéri a város lakóit, hogy műszaki, illetőleg városképi szempontok alapján javaslataikat, véleményüket küldjék meg címére.

SZDSZ, Nagykanizsa, Pf. 18. 8802 Hevesi u. 6.

Szocdem segítség

A szociáldemokrata párt nagykanizsai szervezete segítséget és felvilágosítást nyújt a munkástanácsok megalakításához. Az érdeklődők az alapszervezet I. Bolgár Hadsereg út 4. sz. alatti párthelyiségében kaphatnak információt.

Etikai bizottság - biztonság?

A minap hallottam, hogy az egyik kanizsai vállalatnál összeült az etikai bizottság, hogy megvizsgálja szeretetre méltó főnökszónájának az egyik újságban kiterített szennyesét.

No, nézd csak, mik vannak!? – Csak nem újabb foltot kutatnak? A bizottság összetételéről pontos adatok nincsenek, de gondolom, a munkástól a gyárigazgatóig mindenki jelen van. Az egyik azért, mert eddig sem látott a kulisszák mögé, másik meg azért, mert ezután sem lát oda! Tessék mondani, szakember nem szükséges-elettek? Például egy ellenőr?

Elképzelem, amint a tisztára mosandó ott pironkodik közepén, az újság által ejtett folttal, körülötte meg ott ülnek a bizottság megbízható tagjai, vizsgálják, nagyító alá veszik, forgatják, új nagyítót kérnek, mert valaki izgalomban összefogdosta a lencsét, izekre szedik a szennyeset. Már azt sem lehet tudni, hol volt a folt. Egyáltalán volt? – néztek egymásra.

Közben a főkönyvelő ott feszeng negyven év szennyesé nélkül. Végre egyszer tisztán. Ó tudja, hogy mindennap tisztán jött el otthonról, és az egész folt-ügy csak rágalom. És várja az ítéletet.

Hamarosan pezsgőt bontanak, és megszületik a verdikt. A vizsgálat vezetője megállapítja a megállapíthatatlant, a jogtudor alátámasztja; foltot nem találtak. Az újságitró fel kéne névelni, fejét erletlenül például kitűzni a Szabadság térről ellopott csillag helyére. Aztán itt a vége, fuss el véle!

De! Én csak nem értem, miért etikai bizottság vizsgál gazdasági ügyeket. Hiszen azok csak matematikailag vizsgálhatók.

Lehetséges, hogy az Etikai Bizottság jobbnak látja nem észre venni a foltot, nem kiadni az eredetét, valódi hordozását? Talán mások is foltos fehérmében járnak?

Uram bocsáss! Még feltételezésnek is rossz, hogy tán az etikai bizottság tagjai is...?

(sery)

Megy a tőke, jön a tőke

Vajon kinek a zsebébe? Hatalomátmentés magyar módra? Legalábbis ez tűnt ki a HÉT május 13-i műsorából.

A riportalányok a semmitmondás bajnokai voltak. Ennyi makogó mellébeszélést ritkán hall az ember. Csak azt tudnám, hogy miért gondolkják a nézőt kiskorúnak? Hiszen a tehetetlenséget, a rablógazdálkodást

mindenki a pénztárcáján érzi.

Tizennyolc hónapja vár az ausztrál, hogy egy anyagiilag-műszakilag leromlott üzemet megvegyen. A kérdés csupán az, miért, ha egy éve tudja, hogy az egész csak kártyavár.

Az ember ábrándozna, ha közben nem kapna nevetőgörcsöt. És elő ne vegye az elmúlt évek újságcikkeit,

Munkahelyi igazság!

Az új kormányapparátus gyakran emlegetett örökségeinek egyike a rehabilitáció. Az évtizedek alatt összegyűlt „tévedések”, törvénysértő ítéletek jogorvoslatiról mondható el igazán a parlamentáris módszeresség. Az érdekeltek várnak a sorukra. Ha megéli-megéri: ha nem, akkor a halála után.

De van másfajta rehabilitációs igény is, melynek társadalmi, gazdasági kihatásai az előrelépéshez nagyon fontosak. Ez a munkahelyi igazságtéves!

Mikor és hogyan történik azoknak a tízezreknek a rehabilitálása, akikkel az előző „pu-

ha diktatúra” csak a munkahelyeken bánt el?! Gyári munkás, pedagógus, művész, orvos és még számtalan hivatás tehetséges művelőjével bántak el olyan vezetők, akik visszaéltek hatalmukkal, az évtizedek folyamán korrumpálódtak és az erősebb jogán megkeserítették az olyan tehetségek életét, akik bírálták feletteseiket, szemükbe mondták a fájó igazságot!

Ezek az emberek most is itt élnek és dolgoznak közöttünk. Ki-ki belefáradva az évtizedes kapudöntésbe – visszalépett, mert megszólalt benne a vészcsengő –, mások passzívvá váltak, vagy beálltak a sorba.

De most, hogy az új pártok programjukba iktatták a tehetségek megbecsülését, a minőségi munka differenciált elismerését, a féltreállított emberek előtt felcsillant a remény: Talán még nem késő, – továbbra is érdemes lesz legjobb tudását adnia munkahelyén, hivatásában. Várni az emberi pszichikumot átható elismerésre.

Várni! Kitélő és meddig?!

Attól a vezetőtől várni elismerést, aki évtizedekig a bologatókat értékelte csak, hiszen azok nem okoztak problémát. Attól a vezetőtől, aki a diktatúrát szolgált és művelte, akit az új kormányapparátus is meghagy a hivatalában, hatalmával?! Ez az ember talán más szemmel fogja nézni a tehetséget, vagy tán elnézést kér az évtizedes mellőzésért?! Alig lehető, reális időt alapul véve, hogy ez megtörténik.

A leendő kormány várományos képviselői türelmeire intenek. Az van. Nekik! Ok ráérnek! Havi sokezerért!

Egy társadalompolitikához érő szakember viszont azt mondta: „Az emberek majd rendet csinálnak a saját munkahelyükön.” De ahhoz, hogy rend legyen valahol – takarítani kell! Azt a lovat, amelyik jobban húz, jobbnak kell etetni! – ezután pedig nem szabad útni! Mert neki is patkó van a lábán! És az mindig „kéznél” van!

Kiss Endre

Motto: ...király akar lenni, hogy személyes céljait eljuttassa az Alkotmányt.”
(Gore Vidal: Irók, gengszterek, professzorok)

mert az intenzív osztályon köt ki! Ezekben csak eredményes munkáról, fejlesztésekről és a vállalat nyereségességéről esik szó. De a leítézt szocializmusban létrehozott tisztá jövedelem vajon kikhez került, és milyen célra használták? Mert a HÉT-ből azt is meg tudhattuk, hogy Fonyódon harminc-negyvenéves csotrogányokon termelnek, azaz termelnének, ha tudnának. A legmegdöbbentőbb, hogy ausztrálunk innét több ezer kilométerre is tudja, hogy Magyarországon miből lehet hasznót csiholni.

Mert dr. Tömpere István úr azt mondta: ...példamutató léhet (mármint a gyárvásárlás) a többi magyarországi vállalat számára. Nosza, Hegyeshalomnál rzsaszin betűkkel írjuk ki: MAGYARORSZÁG HASZNÁLHATATLAN VEZETŐKKEL ELADÓ. Mert ugye eladó?!

A riportban nem esett szó a volt vései palackozóról. Tudom, csak szerénység-ből. Úgy látszik, a pécsiek tudják, hogy a Balaton aranybánya. Aki oda beteszti a lábát, biztos piacra talál, feltéve, ha nemcsak balatoni vizet, sört is árul.

Az interjúban természetesen megszólalt az MDF kanizsai képviselője is, mondván, hogy azon a bizonyos rokonszenv tüntetésen ők nem akartak beleszólni a Sörgyár belső ügyeibe. Nem értem! Ha nem akartak beleszólni, akkor azon a bizonyos Szabadság téri délutánon mire volt jó a demonstráció? Porhintés volt? Hiszen nem változott semmi. Hacsak az nem, hogy a dolgozók többé nem lehetnek tulajdonosok.

És ha már itt tartunk, megkérdezném, mint választópolgár a pártok vezetőit: – Véletlenül, nem érdeklí őket, hogy szűkebb pátriájukban, ebben az áldásos átmeneti időben mi történik? Mert az ügyek rövidere zárnak.

Alapszabály ugyanis, hogyha nem megy az üzlet, nem a boltot kell eladni, a boltvezetőt kell kicserélni jobbra. De ez itt már eső után köpönyeg.

Cs. J.

Kocsis Erika

Továbbtanulás vagy munka? Kocsis Erika, a dr. Mező Ferenc Gimnázium IV. C. osztályos tanulója – gépirásból országos első – már a III. évfolyam elején az utóbbi mellett döntött. Szerinte az iskola biztosította sok lehetőség közül a leghasznosabbat választotta. Ezért váltott fakultációt harmadéves korában.

– Minék tulajdonod a sikert?

– Kedvem van a gépirás-hoz. Érzek egy kis ügyes-

Az ország legjobbjai

séget is magamban. (Hányadik lett volna, ha még ügyesebb? Az országos döntőn megszorítani sem tudták.) Szorgalmasan gyakoroltam az iskolában és otthon. De amióta az iskolában kicserélték a mechanikus gépeket elektronikusra, az otthoni edzés teljesen kiesett. (Pótolták ezeket a különórak szaktanárával.)

Erikát Dr. Straub Boldizsárné készítette fel a versenyre. (Ő volt oktatója Szöke Veronikának is, aki már jelentős nemzetközi sikerekkel büszkélkedhet.)

– Erika ügyessége, rendkívüli szorgalma eredményezte a sikert. Olyan tanuló, akiért érdemes, és akivel öröm dolgozni.

Kocsis Erika a pécsi területi versenyről is elsőként került az országos döntőbe. Szaktanára szerint fel tudná venni a versenyt a szakközépiskolásokkal is.

Érettségi után a Bütorker Koordinációs Irodájában fog dolgozni. Neki már van munkahelye. Megérdemli.

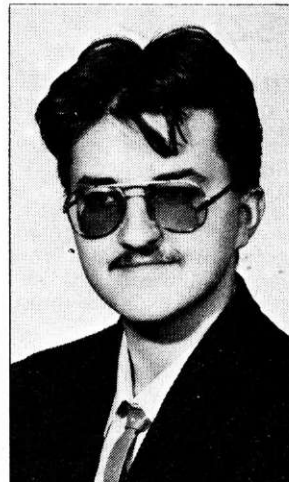
Barkóczy Péter is a Mezőben negyedikes, és orosz nyelvből országos első helyezett. Kanusz Ágnes tanárnő fedezte fel rendkívüli tehetségét. Kiváló alapokkal küldte őt Varga Lajosné az Andrejkából. Péter a szak-középisikolás anyagból összevont osztályvizsgát tett és külön feladatokkal készült a jövőre. Az iskolai tehetséggondozás révén Csákné Tombor Ildikó gimnáziumi (!) fakultációs csoportjába került, heti 4-5 óras „edzésre”.

– Úgy érzem, jó nyelvére-
zékem van – mondja a fiú. – A szláv nyelvek érdekelnék elsősorban. Hat évig angolt is tanultam, és főiskolás koromban folytatni fogom, minden bizonnyal.

Péter ugyanis országos első helyével orosz nyelvből már a Kereskedelmi Főiskola hallgatója.

A nagy sikert sok-sok munka előzte meg.

– Otthon magam gyakorlok, de ez csak egy bizonyos szintig mehet. De ott a lengyel piac. Megnézem

Barkóczy Péter

a kocsirendszámokat. Ha oroszra látok, sokáig nézegetem, majd beszélgetést provokálok. Ez néha órákig is eltart. Így „tartom karban” orosz tudásomat.

Valamit, valamiert.

Két sikeres ember, és mennyi munka! Adottság + szorgalom és vasakar. Meg a szerencsés találkozás a helyes iskolai céllal és a szabadidejüket nem kímélő tanárokkal. Így lehetnek a jókbb jobbak.

Dr. Horváth György

Pillanatképek a Béke úti rendelőkben

Április utolsó napjaiban ellátogatunk a város déli környezetében, a Béke u. 35. sz. alatti épületben elhelyezett orvosi rendelőkbe.

A 8. sz. körzeti rendelő mintegy 2500 felnőtt egészségügyi ellátását végzi, és a feladatokkal az 1981 óta itt tevékenykedő dr. Béres Katalin, valamint Berkesné Solymos Irma körzeti ápolónő bírkózik meg (korábban egy adminisztrátor segítségével).

A délelőtti rendelési idő alatt naponta átlag 40-60 fővel, közöttük 25-30 táppénzes beteggel foglalkozunk, sőt ellátjuk a szomszédos 7. körzetben előforduló rendkívüli hívásokat is. A délután folyamán átlagosan 7-11 fekvő beteget látogatunk meg. Rendelkeznünk kisebb orvosi műszerekkel és segédeszközökkel, a gyógyszerekkel, kötszerekkel való ellátottságunk is megfelelő –

mondja dr. Béres Katalin, aki rövid ótlétünk alatt gyorsan és gondosan kezelte két nyugdíjast, a vérnyomás-problémákkal bajlódó I. Andrásné, és a keringési zavarokkal küzdő G. Imrét. Az ilyenkor elmaradhatatlan vérnyommérést gyógyszeres felírása követte.

Amikor elkészítettünk a 8. sz. körzeti rendelőből, a közös váróhelyiségben már gyülekeztek a 7. sz. körzet betegei. Itt dr. Pálffy Erzsébet körzeti orvos, és két ápolónő, Csizmadia Lajosné és Szegedi Sándorné dolgozik.

– Közel 3000 lakos tartozik a körzetbe – fogad dr. Pálffy Erzsébet. – A naponta ellátott betegek száma 50-70 fő között ingadozik. A délelőtti beteglátogatások mintegy 8-12 főt érintenek.

S máris a láz és köhögés miatt táppénzre szorult, az ügygyárban dolgozó B. Ferenc

Dr. Béres Katalin, a 8. számú körzeti orvosa a rendelőségében G. Imre nyugdíjas vérnyomását méri. Foltó: Cserny József

et vizsgálja, akit április 28-ától keresőképesse nyilvánít. Az 51 éves F. József pedig előírt injekció adagját kapja meg.

★

Az ugyancsak Béke úti 11. sz. gyermekorvosi rendelőbe másnap reggel köszönünk be. Dr. Bencze Mária gyermekszakorvos éppen N. Lóránt 14 éves

általános iskolai tanulót vizsgálja. Az erősen köhögő, hörghurutus és torokgyulladásos fiú három fajta orvosságra kap receptet.

– Nálunk 8.00-9.30 óra között, a hozzánk tartozó Miklósa városrészben 15.00-16.30 óra között folyik a rendelés. Naponta körülbelül 35-45 gyermek – az anyukákkal sok csecsemő is – jelenik meg a két rendelőben. Napközben végzük a Hamburger utcai rendelőben a bölcsődei kisekkel, négy óvodában és két általános iskolában pedig a nagyobb gyermekekkel kapcsolatos feladatokat. Csecsemőtanácsadás, védőoltás, preventív és egyéb látogatás, valamint sürgős hívások teljesítése is munkánkori kötelezettségünk – mondja dr. Bencze Mária, akinek állandó segítőtársa Mátyas Istvánné asszisztens. A két védőnő közül Barta Brigitta Kanizsán, Kónya Istvánné pedig Miklósfán tevékenykedik a mintegy 1200 gyermek ellátásában.

★

A város déli körzetének egészségügyi ellátása tehát megnyugtatóan tűnik. S ez a szakszerű, emberséges, nyugodt munkának köszönhető.

Tihanyi István

Mottó: „Azoknak a rezsimeknek, amelyek mindent elkövetnek, hogy tiltsák a prostitúciót, többnyire igen sok prostituáltjuk van az államvezetésben.”

(Egy brazil képviselő felszólalásából)

Főnökök

...okosan viselkedtem, sokra vittem...
úgy adtak egymásnak, mint a tulajdonukat...
de az üzletek nem az irodában kötöttek...

szeretője voltam...

– Hány fő-
nöknek volt
a szeretője?
– Olyan 15-16-
nak. Volt igaz-
gató, mérnök
tsz-elnök, fő-
könyvelő, rend-
őrtiszt. Néme-
lyiket ma is
látom.

igaza van. De előnyökhöz jutni, nyolc általánossal, az sem semmi. Közben elvégeztem a gyors- és gépirót. Megkaptam a fizetést, a főnök is havonta tejtelt. Már abban az időben is megvolt a hat rongyom. Aztán egyszer gribe kerültem, terhes lettem. Délután bementem a kórházba, estére már kész is volt.

– Mikor ébredt az álmokból?
– Nem volt időm felébredni. Egy hónappal később, ahogy kijöttem a kórházból, a főnök elvitt az ősi nagyvadászatra. Vezető emberek jöttek össze, mindenki hozta a külön bejáratú babáját. Úgy tizenötön, huszan lehetünk lányok. Erdő közepén volt a vadászház. Mindenki játszott az ártatlant, de sejtettem: innen szüzen nem megyünk haza.

A folytatás

– Anyi részeg disznót az életben nem láttam egy kupacban mint ott. Éjfélig nem is volt semmi baj, általában üzletről volt szó.

– Üzletről?

– Igen! Ne higgye, hogy az üzletek az irodákban kötöttek. Ugyan már! Ki kinek segít, mikor és mennyivel, kit kell kinyírni, áthelyezni az ilyen helyen dőlt el. Volt olyan pasas, aki a városból elköltözött, mert azt mondták rá, politikailag megbízhatatlan. Nem volt üzem vagy gyár ami alkalmazta volna. Hol volt akkor még a válalkozás! Azok az emberek élet és halál urai voltak. Ha valaki egyszer nemet mondott, az anyi volt, mint aláírni a halálos ítéletet. Csak igent lehetett mondani, aztán bebújni az ágyba.

– Talán térjünk vissza arra a vadász éjszakára!

– Úgy éjjel egy körül kisorsoltak bennünket. Pucérra kellett vetkőzni, minden lány kapott egy számot, és fel kellett állni az asztalra. Mustráltak bennünket, mint a kupecok a vásáron a lovakat.

– Nem értem, mi a szerepe ebben a sorsolásnak?

– Lehetetlen, hogy ennyire naiv legyen valaki! – nevet és leönt egy pohár konyakot. Maga eddig hol élt? Na, ide figyeljen! A főnökök így cseréltek titkárnőt, szeretőt. Azt mondták, kell a vér frissítése, kell az új technika. Ki melyik számot húzta, azzal elvonult s ha minden oké volt, új titkárnőként jelenhetett meg az ember, persze egy másik vállalatnál. Nem sokat ciciztem, anyait, apait beleadtam. Új hely, új lehetőségek.

– Új lehetőségek? Ez mit jelent?

– Nézze, mennél nagyobb volt egy vállalat, annál több lóvéja volt a főnöknek. Többek közt elvihetett külföldre, mert nagyon magányosak az éjszakai. Ennél csak az volt a meredekebb amikor a családjával utaztam az Adriára. Volt ott olyan szerelmi négyszög, amit az életemben nem felejték el. Talán ez volt a fordulópont az életemben. A főnök tizenkilenc éves fia meg én külön szobát kaptunk, a férj a feleségével természetesen egy szobában. Az öreg mindig azt az időt választotta, amikor a felesége furdóni ment. Átjött és képzelteti... Az éjszakákat a fiával töltöttem. A végén persze beütött a balhé. Nálam kapta a fiát. Nem szólt semmit, csak kifordult az ajtón. Még, most sem értem, hogy keveredett oda éjjel kettőkor.

– Milyen következménye lett mindennek?

– Amikor újra dolgozni men-

tem, behivatott az irodába. A munkakönyvem ott volt az asztalon. Itt és itt, ennél és ennél kell hoinap jelentkezned – mondta. Búcsúzóul kaptam egy tanácsi lakást, bútorhoz már az új főnököm segített. Öreg trotyli volt. Közben megismerkedtem egy sráccal, aki a férjem lett. Két gyereket születtem neki. Most négy éve, hogy itt hagytott örökre, meghalt.

– Azóta? Vissza a pezsgő életbe?

– Nem vissza, az utcára. Hiba kopogtattam a régiéknél, nem fogadtak. Új műsorhoz új szerető kell. Most hajtani kell, mert nem jön a rongy olyan könnyedén, mint régen. Tejelni kell a pincérnek, a szállodásnak, az orvosnak. Kevés marad. Rohadt egy élet!

– Hány főnöknek volt a szeretője? Olyan 15-16-nak. Volt igazgató, mérnök tsz-elnök, főkönyvelő, rendőrtiszt. Némelyiket ma is látom.

Most van egy stricim, és nagyon szeretem. Jól bánik velem, nem ver. Eltartom, mert rohadt egyedül lenni. Húséges vagyok. Na ne nézzen így rám, az üzlet az üzlet, nekem a vadidegen férfi semmit sem számít, ahogy én az igazgató uraknak az égvilágon semmit. Csak pia legyen, mert ezt józanul nem lehet csinálni.

A vég

O már tudja az ideje lejárt. Öreglány, akit a csúcsról a mélybe löktek. Nincs más kapaszkodója csak a konyak, és a fiúja aki hoinap odébb áll. Vajon mi lesz vele?

Vele, velük ez az embernek hazudott társadalom, hogy számol el s ők, hogy számolnak el magukkal a társadalomnak. Mert az éjszaka még nem ért véget.

Cserny József

Gy. Mária 43 éves, özvegy, két gyermek anyja. Az elmúlt évtizedek nem múltak el föltte nyomtalanul. Gyerekeit a nővére neveli. Anyjukról annyit tudnak, hogy súlyos beteg. Napi italszükséglete konyak, bor, sör és minden, ami A-val kezdődik: a rum, a pálinka...

A kezdet

– Kávéfőzéssel kezdődött. Ekkor tizenhét éves voltam, kis falusi liba. Kezem-lábam törtem, úgy rohantam. Vittem a kávé, letettem az asztalra, de már fogdosott is. Állon pattintottam. Erre ő: Ha okosan viselkedsz, nem balhézol, sokra viheted! Az éjszakát a főnök lakásán töltöttem, otthon meg azt hazudtam, hogy túlóráztam.

– Ez még nem jelenti, hogy...

– Mondja ki nyugodtan, hogy szeretőből kurva legyek. Talán

Gondolatok a Gyermeknap táján

A kisiskolás

Kora hajnalban fázosan, álmosan, nehéz táskával a hátán baktak az iskolába. Nyakában kulcs himbálódzik, a kényzszerből idő előtt rászakadt önállóság jelképe.

Először talán furcsa neki, de lassan megszokja, hogy szüleit

ni. Megezi csendben a vacsoráját, fűvét néz, és lefekszik.

Felálomban még hallja, hogy apu átkozódik, mert nincs anyag, kevesebet tudott megszokni, ráadásul át is vágta, anyu panaszkodik, hogy vérszen fog a konyhapénz, meg cipő is kellene a gyereknek, csak tudná, miből vegyen – aztán elalszik. És álmodik... Arról,

Kölykök

Fotó: Szakony Attila

egész nap nem látja, majd csak késő délután, vagy este találkoznak. Igaz, akkor már anyu is, apu is fáradt, ingerült, nem tudnak figyelni, amikor el szeretné mesélni, ami a szívét nyomja. Ezért aztán egy idő múlva nem is kárja elmondta-

milyen jól boldogoztak egyszerű, amikor anyu, apu is ráért, és mindenkinek jó kedve volt. Gyűrött kis arca kismult, álmban nevetett is. Apu ölébe vette, és olyan vicceset mesélt!

Az óra csörgésére ébredt. Ideges kapkodás kezdődött, ve-

Egyedül

szekedés a fürdőszobáért, gyors öltözködés, reggelizni már nincs idő, és futás. Apu, anyu a munkahelyére, ő pedig – bár még csak hat óra múlt – hátán a nehéz táskával indul az iskolába – reggeltől estig egyedül.

A tini

Neki jobb. Mondják, nincs egész napos iskola, a szülők dolgoznak, ő pedig délután szabad, mint a madár. Csak azt nem érti, miért nem ér rá soha semmire, miért kell mindig rohannia. Tanítás után hazaszalad, levágja a táskáját, elolvassa anyu üzenetét, hogy később jön haza, apu vidékről még később, a kaja a hűtőben, aztán futás különóra, szak-körre, edzésre. Este van, mire hullafáradtan hazér. Kinek van kedve ilyenkor bármit is csinálni? Pedig tanulni kell, ha „vinni akarja valamire”, ahogy a szülei mondják, hát nekül!

Mennyit volt! ma levegő? – szól be anyu a konyhából, választ nem vár, ugysis tudja, hogy semmit. Mikor ment volna le, ha még most is tanult! Lefekvés előtt a fürdőszobában szőszmörögve titokban irigykedve gondolt azokra, akiknek tényleg szabad a délutánjuk. A „minek tanuljak, ugysis megkapom a kettest!” elvet valókra, akik órák hosszát, sokszor késő estig támasztják a lépcsőházak falát, unalmukban rúgják, és nem szól rájuk senki, mert nem az ő gyermeke, másnak meg mi köze hozzá. De jó

azoknak, – gondolja – akik unalomig nézik a kéz alatt cserélt videokazettákat. Olyan akciófilmeket és horrort, hogy a legvagányabbak is beleborzonganak. A szerencsésebbek szex-filmeket is néznek, amit a szülők eldugtak ugyan, de ők na, hogy megalázták! És mi csoda cuccokban járnak! Nem érti, neki miért nem jut! A szülei becsületesen, a megszokásig dolgoznak.

– Reggel költetek egy órával előbb, át kell néznie a fizikát! – szól be a hálószobába a szüleinek. Anyu már fekszik, könyvvel a kezében. Kézd az állmosság ellen, de szempilláit alig bírja tartani. Szegény olvasni szeretett volna egy kicsit, az álom erősebb. Apu elmélyülten dolgozik az íróasztalnál. Felnéz, bólint, hogy szólni fog, aztán folytatja a munkát.

Ó – szüleit nézve – kicsit vár, beszélgetni szeretett volna, ám látja, ma sem lesz belőle semmi. Jó éjszakát! – köszön el, és beoldalg a szobájába. Mert az van neki, – bár felszobának nevezik. És a földszintről felhallatszós ricsaj, a szomszédból áthallatszós tévé hangja mellett próbált elaludni. Nem szívesen gondol a reggelre, ami ugyanolyan lesz, mint a többi: – En is szeretnék bejutni a fürdőszobába! Reggeli nélkül ne menj el fiam!... Kulcsodat viszed?... és mindenki elrohán más irányba, egyedül.

Horváth Mária

Olvasta?

Tábori Zoltán: Sörkatonák

Tábori Zoltán, egykori kanizsai íróbarátunk novelláskötetét már olvastuk. Ez a regény újdonság. Látszólag gyorsan pergő, fordulatok cselekménye valójában lassú vetítésű állóképek sorozata, amely csaknem elfedi az epika mélyebb áramában kibontakozó lényegi konfliktust.

Az állóképek szakasznyi katonát mutatnak, egy katonai repülőter kiszolgáló személyzetét, akik sorállományú idejük utolsó hónapjait töltik. Az alkatukban nagyon különböző, de koruknál és helyzetüknél fogva mégiscsak hasonló szereplők csoportjának két pólusán Mágus örvetető, illetve Sittes, a katonai büntetőzászlóaljait is megjárta, dörzsölt fickó áll. Az örvetető – ellentétben az „öregket” és az újoncokat szembeállító íratlan bakahagyományokkal – az egyenlőség és a demokratikus játékszabályok híve, s a már-már csupán elméletben létező igazságosság szerint próbálja szervezni a rá bízott kis közösség életét, s persze üldözi a fegyelmet bomlasztó, illegális sörkimérés vezető Sit-

test és üzelmeit. Csakhogy a szakasz katonái sem az egyiknek, sem a másiknak nem igazán elkötelezett hívei, hisz egyetértenek az összetartó közösség demokráciájával, de a fegyelem elleni ösztönös lázadásukhoz szükségük van a Sittestől beszerezhető sörre is. A kétféle főlfogas között és a szereplők csoportjának közepén áll Maó, alias Barabás honvéd, aki igazságérzeténél és komolyságánál fogva ugyan Mágus embere, de lehetőségeinél fogva – kilépési engedéllyel bíró távúttal – és megértő emberbaráti elveitől vezettetve egyben Sittes „beszerzője” is.

Tábori Zoltán gondosan megkomponált szereposztással, egyénített alakokkal és hiteles történetekkel színesen, élményszerűen ábrázolja a mai katonaelét hétköznapjait, ráérősen, ám kedvtelve araszolja halad a mind többértéve való konfliktus kibontásában. Nagyon is regényesen érzékelteti azt az összeütközést, ami egy kicsiben folyó, jóakarató társadalmi kísérlet és a valódi célját elvé-

tő, bomlasztó szándék között főnnáll.

Ezenfelül különböző és változatos színezésű epikai szálakat sző regényébe: szerelem, bajtársi mániák, ravasz számítások, drámai élű és mulatságos helyzetek villannak föl az epizódokban. Mindez változatos stílusdíssal jelenik meg, amelynek legjellemzőbb ismérve mégis a markáns, helyenként

nyers realizmus. A látszólag elkalandozó, mégis céltudatosan a végkifejlet felé haladó cselekmény, az ábrázolás mikroegységei, a helyzetek és jellemrajzok, s a főszejlő általános érvényű gondolatosság fiatal írótól meglepően kiforrott regényé szervező. Minden olvasó örömet lel benne.

(Új Könyvek)

Életünk fotókiállítás Nagykanizsán

Nyilvánosságra hozták a Hevesi Sándor Művelődési Központban június 4-é és július 1-je között rendezendő kiállítás díjazottjainak névsorát. A három, egyenként kétezer forintot fődíjját Végh Elek, Író Zoltán és Menesdorfer Lajos (mindhármán budapestiek) kapták. A Magyar Fotóművészek Szövetségének tiszteletdíját Ágg Károly (Budapest) nyerte el. Nagykanizsa város tanácsának különdíjat Peterman Károly (Nagykanizsa) kapta. Oklevelet vehetett át Zágon László (Nagykanizsa), Csönka Béla és Balogh László (mindketten kaposvári amatőr fotósok.)

Szúnyogh Sándor megnyitója

Tisztelt Közönség, kedves kanizsai barátaink!

A király művészpár kanizsai kiállításának megnyitóján engedjék meg, hogy a lendvai kultúrintézet és a két művész nevében megköszönjem a lehetőséget, hogy helyet adtak e tárlat anyagának és a bemutatkozásnak.

Rég elmúlt az az idő, amikor az amerikai származású Suzanne Moss végleg letelepedett Lendván, és Ferencünk visszatért Amerikából, az ígéretek földjéről. Mindketten Lendvát gondolták családi fészük székelyhelyül, mert itt megfelelő színteret kaptak gazdag és ígéretes művészi munkájuk, és alkotókészségük kibontakoztatására.

Suzanne kezdetben a vidék és a természet reális ábrázolását választotta és rajzain, valamint festményein rácsodálkolt a tájegység néprajzi sajátosságaira.

Azóta eltávolodott az absztrakt artikuláció világába. Az élénk színek elárasztották a tárgyaltan világot ábrázoló vásznakát, és az absztrakt világ pompája szimbolikus formákba olvadt. A születés és elmúlás dinamikus variációi képezik festményeit, ritka harmóniával és összhanggal párosulva.

Szúnyogh Sándor költő megnyitóját mondja. Mellette Susanne Király Moss és Király Ferenc.

Susanne Király Moss: Besiklás a sokaságba VI.

Király Ferenc: Harlekin

Fotó: Bakonyi Erzsébet

Suzanne az élet tükreit boncolgatja festményein, míg férje, Ferenc, aki szobrászművész, vállalta a lendvai képzőművészeti élet szervezési teendőit, és közben időt rabolva, saját ílete megfogalmazására otthoni műtermében birkózik a kővel, vésőjét belevájja a fába és fúrja ujjával új formákat ölt az agyagba. Immár néhány évtizede mozgató erőként és művészeti vezetőként van jelen a vidék kulturális életében és a múzeumi gyűjtemény létrehozásában. Alig talál magának időt az alkotásra, de min-

denek ellenére alkotói öpu-sza igen gazdag. O az a lendvai művészegyeniség, aki a hazai művészek közül a legkevesebb kiállításon vett részt, de a legtöbben volt része, mert mindig előnyt adott másoknak. Király Ferenc a 9. jügoszláv kispasztika biennalé díjazott művészei közé került és a Bimbó című terakottájával bebizonyította, hogy a hazai anyag kitűnő lehetőségeket kínál művészetének. Király figyelmét mindig a formákra összpontosítja, és a nő és a férfi örökös és rejtélyes

vonzódását súríti kompozíciókba. Gömbölyded formái sajátos erotikus áramlást sugároznak. Kár, hogy vidékünk kevés lehetőséget nyújtott neki a folytonos alkotásra.

A Király-házaspár alkotásai minden bizonnyal sajátos képzőművészeti kincset képeznek a Mura-vidék kulturális életében. A harmónia, a formák melegsége és az igazi művészeti érték jellemző mindkét lendvai művészre. Alkotásait a kanizsai nézőknek és barátoknak szeretettel ajánlom!

Nyílt levél a művelődési osztályhoz

Megmaradni!

A Fabik Károly Úttörőház dolgozói és szakközvetetői nevében újfent kérjük a Művelődésügyi Osztály vezetését, hogy kezdeményezze a tanács végrehajtó bizottsága előtt a „Fabik Károly Úttörőház” elnevezés azonnali megváltoztatását.

Nem nézhetjük tétlenül, hogy a város egy szűk rétegében fölmerüljön olyan elképzelés, mely szerint az intézményre egyáltalán nincs szükség. Nem engedhetjük meg azt a „bűnt”, hogy egy gyermekintézmény eltűnjön a társadalom átalakulásának csapongó viharában. A felnövekvő nemzedék előtti felelősségünket itt és most nekünk kell vállalni. A gyermekek művelődése, sportja, szabadidejük hasznos eltöltése nem lehet üzleti vállalkozás, vagy pártok közötti harcok kérdése.

Bizunk abban, hogy a kanizsai állampolgárok rokonszenvvel kísérik a gyerekekért folytatott munkánkat, ha sokan még oly keveset is tudnak róla. Vannak, akik talán még sosem jártak az intézményben, vagy csak évtizedenként, mégis maguknak tudják a jogot, hogy ítéletet mondjanak felettünk.

Kérjük és elvárjuk, hogy a művelődésügyi osztály – mint felettes szervünk – egyértelműen állást foglaljon az intézmény ügyében a város általános iskoláinak megkérdésével. S ha szükség van ránk, szeretnénk végre zavartalanul, legjobb tudásunk szerint dolgozni, nem pedig létünk jogosságát bizonyító jelentéseket kreálni.

A művelődésügyi osztály kérésének megfelelően több névváltozatot javasolunk a tanács vb. elé terjeszteni:

1. Napsugár Gyermekközpont
 2. Kanizsa Gyermekház
 3. Gyermek Szabadidő Központ
- (Az óvodai és általános iskolás korosztály foglalkoztatását figyelembe véve).

1. Gyermek- és Ifjúsági Központ
2. Gyermekek és Fiatalok Háza
(A 6-18 éves korosztály foglalkoztatását figyelembe véve).

Ez utóbbiak elfogadása a jelenlegi munkarend, működési rend és nyitvatartás teljes átalakítását is megköveteli.

Kérjük, hogy javaslatunkat szíveskedjenek a legközelebbi tanács vb. ülés elé terjeszteni, mint ahogy azt tették a Landler Jenő Gimnázium és Rozgonyi II. sz. Általános Iskola esetében.

Nagykanizsa, 1990. április 20.

Nagy János
és 18 munkatársa

Kőolajos végzősök

Terveikről, elhelyezkedési lehetőségeikről beszélgettünk a nagykanizsai Zsigmond Vilmos Kőolajbányászati és Mélyfúróipari Szakközépiskola végzős, technikus vizsga előtt álló, IV/A. osztályos tanulóival.

– Amikor a szakközépiskolába jelentkezünk, az a hír járta az olajiparról, hogy 2-3 éves külföldi munkával jól megszedheti magát az ember – kezdi a visszaemlékezést Kolontári József.

– Lovászikban nincs már fűrés, s nem is lesz, így a gellénházi üzembe kellene átjárnom naponta, ami a 8 órás munkaidőn túl plusz 3 órát jelentene. Inkább maszek leszek! – jelenti ki Parragi Zoltán. – Van giliszta tenyészetem, nyulakat is tartok, kardvirág termesztéssel is foglalkozom. Már most, az elején úgy látom, megéri.

– Gellénházán, a fűrészi üzemből szeretnék elhelyezkedni – veszi át a szót Egyed Tibor –, de nem válogatok. Az ember örül, ha munkát kap.

– Én nehezebb helyzetben vagyok, mint a fiúk! – kezdi gondjait sorolását a szolnoki Monori Gabriella. – Nekem

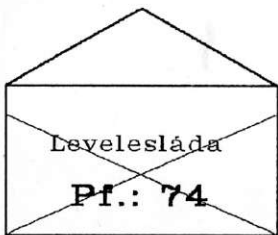
szereződése sem sincs az NKFV-vel, ahol a nyári gyakorlati időmet töltöttem. Nem látom tisztán a jövőmet. Lehet, hogy át kell képeznem magam.

– Hasznosan egészítette ki az iskolában tanultakat a tanműhelyi foglalkozás?

– Nem volt semmi komoly felszerelése a telepnek – válaszolja Nagy Tamás –, de ősz-től, mire mi végzünk, már lesz!

Gellénházán viszont megszervezték a gyakorlati munkát, – jelentették ki egyöntetűen. – Hasznosak voltak az eltöltött órák. Ha volt valami komolyabb munka, például cementezés, vagy szerelés, odahívtak bennünket, és dolgozni is engedtek.

– Meg kellene szüntetni ezt a fajta képzést a szakközépiskolában, – vetették fel végül valamennyien. A jelentkezők kezébe nem jutnak a szaktlapok, a szegény gyerek Kanizsára jön, tanul 5 évig, és a végzettségével semmire sem megy, mert nem tud elhelyezkedni. Nekünk még szerencsénk van – szedelőzködnek. Az érettségi még hátra van.

Apró bosszúságok

Az esemény napja és ideje 1990. május 8-án 9.30 óra. Helyszín a Béke és Lenin utak sarkán lévő 40. számú Csemegebolt. Megjegyzem, hogy feleségemmel mentünk be az üzletbe, azzal a szándékkal, hogy Poli Sweet édesítőszert vegyünk. A diétás sarokban meg is találtuk a flakont 55,50 Ft-os árban. Feleségem úgy döntött, ha már itt vagyunk, vásároljuk meg egyéb szükségleteinket is. Ez a Csemegebolt híres tisztaságáról, friss áruiról, főleg hentesáruiról. Vettünk is disznósajtot 20 forintért, kolozsvári abált szalonnát 37,80 forintért, no meg az annyira kedvelt paprikás szalámit egy rudacskaival. Az utóbbi hirtelen igen paprikás lett. Ugyanis nem volt egy kilogramm. Egy kg ára kb. 250 Ft. A miénkre 213 Ft lett pingálva. Feleségem ösztönösen kiemelte a kosárból a becsomagolt szalámit, és csóválta a fejét. Neki könnyű, mivel ő gyakrabban vásárol szalámit, és ismeri az árat. Udváriassan kifogásolta az eladó hölgnél az árat, mivel 213 Ft volt felírva. Az eladó mérlegre tette a szalámit, és elgondolkodva közölte: Igen, tévedtem! Majd egy idősebb eladó hölgy átjaví-

totta ceruzával a tévesen felírt árat 117.50 Ft-ra. Ejnye-bejnye! De csípős lett volna nekünk a szóban forgó szalámi!

Egy másik eset. A helyszín: a piac, kb. 10.30 óra. Burgonyát és káposztát, valamint salátát vásároltunk. Egy homokkomáromi asszonyka finom, igazi

jóízű, ropogós hordós káposztát árult. Egy pohár 6 Ft-ba került. Én lealkudtam 5 Ft-ra azzal, hogy veszünk öt pohárral. A káposztát én kóstoltam meg. Ízletes volt, és bizonyára magas C-vitamin tartalmú. Amíg mérték a káposztát, két fej salátát vásároltam, darabonként 6 Ft-ért. Nem figyeltem a savanyú káposzta kímérésére. A néni keze öt pohár helyett négy pohárral mért a nylonzacskóba. Feleségem reklamált, de nem lett igaza. Abban a reményben, hogy sikerült olcsóbban vennünk a káposztát, nem kérte az újra mérést, kifizette a 25 Ft-ot. A valóságban négy pohár savanyú káposztát kaptunk.

Most is egy gondolat motoszkál a fejemben. Milyen objektív törvényszerűség hatására van az, hogy mindig a vevő kárára tévednek az eladók. Fordítva az eset nagyon ritka, mint a fehér holló.

Bizom benne, hogy a kereskedelemben is stabilizálódnak az árak, és mind az eladó, mind a vevő a legnagyobb megelégedéssel könyveli el a vásárlást, és a vele járó örömeiket.

Zborovszky András
nyugdíjas
Nagykanizsa,
Áttila u. 8.

A heavy-metál védelmében

Tisztelt Karsai Úr!

Kezembe került a Kanizsa újság 15. száma, s benne láttam meg az Ön cikkét. Mit mondjak? Döbbenet ült ki arcomra. Nem értem, hogyan állíthatja, hogy a Heavy-Metal a XX. sz. betegsége. Ehhez azt hiszem nincs joga. Ön még egy régi szemlélet áldozata. Ön szerint „a ruha teszi az embert”, mert aki a leírt ruhában jár, s ilyen zenét hallgat, az szellemi toprongy, érzelmi nulla, és persze irtózik a finomságtól. Ugy gondolom, nagyot téved.

Még a 80-as években is rossz szemmel nézték, sőt tiltották ezt a zenét. Cenzúrázták, koncerteket, együtteseket tiltottak be. S nem azért, mert butító szövegük és zenéjük volt, hanem azért, mert az elkezdődött problémákat feszegették. Ugy vélem, hogy nem a Neoton Família, és nem Szűts Judit hívta fel a figyelmet a problémákra. Míg főntről terjesztették, hogy csak minimális számban vannak kábítószerek, addig az Edda megírta a Jár a füstben a halál c. számot. Persze ezt is tiltották. Lemezen csak most jelenhetett meg. Vagy ott a Beatrice! Tíz év után jelenhetett meg először lemezük. Lehette folytatni a sort, de talán elég ennyi, és belátja, hogy tévedett.

Az öltözék sem kirívóbb, mint a DM-esek fekete arca, és mindenféle értelmet nélkülöző frizurájuk. Vagy a The Cure-sok agyonfestett arca, és körme.

A koncertekre visszatérve: erre a zenére nem lehet éppen tangózni, ezt beláthatja Ön is. Amit őrijongésnek vél, az valószínű, hogy a Poge. Ez is tánc, még ha

nincs is törzskönyvezve. A punkoktól indult el. Persze őket is bunkóknak tartja, mert ők is eltérnek az általánostól.

Nem tudom, Ön szerint melyik zenéhez kell nagyobb tudás, érzék. A 3 + 2-höz, a discohoz vagy a Metalhoz? Kíváncsi lennék, hogy olvasott-e, vagy hallott-e szövegeket. Ön szerint az a szöveg nem primitív, sablonos, ami arról szól, hogy ölelj meg, várlak éjszaka, csókolj meg, szeretlek nagyon, imádlak, úgy vágyom rád, stb. Persze a csipkés kombinéről sem szabad elfeledkezni. Mily hatalmas értéket képvisel! Ez maga a megtestesült értelem. Ezt játszani, hallgatni, nem primitívség. A megkérdoztetek szerintem nem ismernek közülünk egyet sem igazán. Ők is a külsőségekben ítélnék. Vadhajtások mindig is akadnak.

Az utolsó előtti megkérdoztet például el sem tudja képzelni, milyen az, ha nincs pénze, és ráadásul a család sem áll mögötte. Nekem ebben szerencsém volt, és van. De vannak, akiknek nem volt szerencsésük. Érdemes ezen elgondolkodni. Az utolsó megkérdoztet, aki talán a fiatalabb korosztályhoz tartozik, idővel kінőheti a sántánizmussal kapcsolatos dolgokat. Megmarad a pusztán zenét hallgató, koncertre járó emberek egyike. Hangsúlyozom zenét hallgató emberek.

Tisztelettel:

Az egyik szellemi toprongy és érzelmi nulla

Németh István
Nagykanizsa
Olaj u.19/1.
8800

Mentsük meg értékeinket!

Megjelenése óta olvasója vagy a Kanizsa városi hetilapnak. Figyelemmel kísértem fejlődését, észrevettem hiányosságait, és dicsérem törekvéseit. Egyik kedvenc rovatom a Levelesláda Pf. 74. az olvasók gondjaival, észrevételeivel, s kíváncsian várva a válaszokat is. E levelemmel és benne felvetéssel kívánok magam is részese lenni a városunkat segítő munkának.

Egyedül élő nyugdíjas vagyok idős korban, de hálistennek egészségben. Fialat korom óta sokat gyalogolok, talán ennek köszönhetem jó fizikai állapotom. Az erdei, hegyi utakról már sajnos lemondtam, maradt a város. Széltében, hosszában megjártam már, ismerem minden zeg-zúgát. Így látom értékeink megóvását, de lassú pusztulását is.

Legutóbbi sétám az izraelita

temető mellett vitt el. Szomorúan tapasztaltam környékének rendezetlen állapotát, a főbejárat épületének egyre romló állapotát. Omladozó falak, hiányos ablakok, tönkrement kapubejárók, leesni készülő külső stukkók – szomorú látvány. Valaha nem ilyen volt. Sajnos belül nem volt szerencsém megnézni, de a külső jelekből ítélve talán jobb is.

Az összefogás sok szép pél-

dáját tapasztaltam már városunkban. Ez egyszer pont az ne sikerülne, hogy megmentünk egy történelmi értéket az utókornak? Higgyék el megérné!

Talán az illetékesek – nem tudom kinek címezni – megnyugtató választ adhatnak ez irányú felvetésemre. Ebben kérem közreműködésüket.

Tisztelettel:

Csaba József
nyugdíjas

Bivalyok a rezervátumban

Kápolnapuszta

„A vad ázsiai bivalyt gyakran vízbivalynak is nevezik, ugyanis nagy előszeretettel tartózkodik a mocsarakban. Háziastíott formája a házibivaly. Ez a tulokfajta a történelem előtti időkben Észak-Afrikától a Fülöp-szigetekig és Közép-Kínától Ceylonig volt elterjedve. Főként nehéz teherrel megrakott kocsik húzására használják, de húsát és rendkívül zsíros tejét is isszák. Mint igavonó, főként a rizsföldeken bizonyult nélkülözhetetlennek.”

Igy ír a házibivalyokról az Uránia Állatvilág sorozat „Em-lősök” című kötete. A könyv arról is említést tesz, hogy Közép-Európában Magyarországon, gondozott körülmények

között a Zala megyei Kápolnapusztán található bivaly.

A bivalyok Kápolnapusztára történő kerüléséről dr. Végh János gazdasági igazgatóhelyettes adott rövid történeti áttekintést:

– A II. világháború vihara után hazánkban megmaradt néhány száz bivaly először Balatonnagyberek-Imremajor körzetében élt szilaj tartásban. A csorda onnan Jankapusztára került. Majd az állatokat szétosztották a zalai állami gazdaságok telepeire, fogatolásra. A bivalyokat általában takarmányszállításra alkalmazták. Mivel az 50-es évek első felében a gazdaságokban egyre nagyobb számban jelentek meg

a gumikerekes traktorok, mind több állat – így a bivaly is – feleslegessé vált az igavonásban – mondotta bevezetőben.

1953-ban a Kápolnapusztai Állami Gazdaság kapta a feladatot a legjobb egyedek összegyűjtésére, részbeni hasznosítására, s a töredék állomány fenntartására. A bivalycsorda a gazdaság Sávolgyótapusztá telepén, a Kis-Balaton déli öblének keleti peremén kapott helyet, majd onnan – üzemi okok miatt – tovább vándorolt gazdaságon belüli területekre. A csorda az 50-es évek végétől a 60-as évek végéig a gazdaságnak egy művelésre nem alkalmas, de bivalytartásra ideális területén – Zimánypusztán – a Kis-Balaton kellső közepén elterülő lápon, zombékos-nádas, szigetekkel szabdalt területén élt, alig félszáz egyeddel. Időközben a kápolnapusztai gazdaság beolvadt a Nagykanizsai Állami Gazdaságba, s így a bivalyok is ide kerültek.

– Gazdaságunk a 70-es évek elején a csorda felszámolásának gondolatával foglalkozott, mivel az állomány fenntartása jelentős anyagi gonddal járt. Az állatkeret akkori igazgatója, dr. Anghy Csaba, a világhírű zoológus azonban szót emelt az állomány fenntartása érdekében. Sikerrel, Gazdaságunk ugyanis 160 ezer forint állami támogatásban részesült a kipuhtulásra ítélt állatfaj fenntartására, sőt 1976-ban rezervátum kialakítására is megbízást kapott. Kápolnapusztán – Pusztamagyaród és Zalakomár kö-

zött – mintegy 30 hektár területű, részben bokros, zombékos, mocsaras, részben legeltetésre is alkalmas, szigetekkel tűzdelt területen alakult ki a rezervátum. A berendezés folyamatosan különböző létesítményekkel – téli szállással, karámrendszerrel, kilátótoronnyal, pihenőhellyel – gazdagodott – mondotta dr. Végh János.

Érdekes, hogy az állatban lomhán mozgó, fekete színű állatok „filmsztrákent” is szerepeltek már, mégpedig a Gyöngyvirágtól lombhullásig és az Egri csillagok című filmekben.

A tájékozódást a helyszínen folytattuk, Vuity József, az I. önelszámoló egységűmez igazgatója társaságában.

– A jelenlegi állomány 45 darab, amelyből egy bika, huszonhárom tehén és huszonegy borjú tagja a csordának. Az állatokra két gondozó ügyel. A bivalyok a téli fagyos, havas időszakban állandóan istállóban tartózkodnak, táplálékuk ekkor széna és kevés abrak. Nyáron a bereken szabadon legelnek, a tehének is gyakran ott borpajznak. A déli és a korai esti időszakban – itatás céljából – a karám, éjszaka pedig az istálló a szálláshelyük. A 25-30 évet élő állatokat öt-hat évente selejtezzük, a meg nem felelő Zalaegerszegben vágóhidra kerülnek – mondotta Vuity József, aki további érdekességekkel is szolgált.

Igy megtudtuk, hogy a MÉM 1988-ban megvonta az évi 160 ezer forintos állami támogatást. Ezért, valamint a közel félmillió forint összegű működési veszteség miatt a gazdaság vezetése a felszámolás gondolatával foglalkozott. Az élénk tiltakozás – tévé, újságok, rádió – hatására a viharfelhők elvonultak a rezervátum fölül, ugyanis a NOVART Kiszárvetkezet 1989. október 1-től teljes egészében pótolja a kiesett állami támogatást, a Zala Megyei Idegenforgalmi Hivatal pedig évi 300 ezer forintos összegű biztosít. Kényszerűségből a tehénállományt 12-vel csökkentették.

A rezervátumot szép számban látogatják a Balatonon, Hévízen és Zalakaroson megforduló hazai és külföldi turisták. A napi átlagos érdeklődő – az időjárástól függően – 50-60 fő, de nyáron 200-300 fő is megfordult már a területen, főleg németek és osztrákok. A vendégek a legelésző bivalyokat ábrázoló színes képes levelezőlapért belépődíjként eddig egységesen 10 forintot fizettek. Idén – várhatóan 15-20 Ft-re emelkedik a tarifa.

De még így is bőven megéri, különösen, ha a látogató a kilátóból szemléli a legelésző csordát, no és a Balaton-felvidéki hegyek megkapó látványát, a Kis-Balaton gyöngyöző víztükrét...

Levelek nyomában

Kérjük a lakosság támogatását

Lapunk 17. számának Levelesláda Pf.: 74 rovatában közöltük *Faludy László* kaposvári lakos hozzánk küldött levelét, melyben a menetrendi hirdetésekkel kapcsolatos kanizsai tapasztalatairól írt. A ZALA VOLÁN személyközlekedési üzletága nagykanizsai üzemének vezetője *Rodek Elemér*, a témát alaposan ismerő *Bagladi Györgyöt* bízta meg a bejelentés kivizsgálásával. Tőle kaptuk az alábbi választ:

A közforgalmú autóbusszjáratok közlekedési rendjéről az utazóközönséget a megállóhelyeken elhelyezett indulási jegyzékek tájékoztatják. Sajnos, mint ahogy azt a levélíró is észlelte, több esetben a „vandál kezek” a táblák meghajlításával, letörésével, a menet-

rendek összefirkálásával, letépésével sok bosszúságot okoznak az utazni kívánó becsületes magyar állampolgárnak. Természetesen ezzel tetemes kárt is okoznak az államnak, és ezen belül Volán vállalatunknak is.

Személyközlekedési üzemünk évente több alkalommal vizsgálja a menetrendi táblák, indulási jegyzékek állapotát, esetleges pótlásokról intézkedik. E munkára fordított költség a 100-150 ezer forintot is meghaladja. A jelen esetben előfordult hibák számának nagy aránya részben a közlelő menetrend változásával magyarázható, mivel cserét addig már nem tervezünk. Egyéb hiányosságok kiküszöbölésére is ekkor kerül sor.

A régi marad, jön az új. És addig? Türelem...!

Gondunkról több városi fórumon szoltunk már, bizva a menetrendek megóvásáért történő nagyobb segítségben. Úgy látjuk, hogy a közösségi érdekeknél a segítség elmarad. Kérjük ismételtén városunk lakosságának támogatását a közösségi célok védelmére.

A levélíróval egyetértünk, átérzve bosszúságát megköszönjük észrevételét, megértését és szíves elnézését kérjük.

Írta és fényképezte:
Tóth Ferenc

Tihanyi István
(Fotó: Soproni Tibor)

Világhírű tudomány

9 - 22 - 15 - 4 - 8 - 40 66
- 2 - 15 - 3 - 11 - 12 - 87

Kemény férfi szalmakalap

5 - 26 - 87 - 7 - 87 - 15
- 26

Borászat

10 - 57 - 22 - 8 - 2 - 5 -
26 - 7

Krimisorozat címe

42 - 21 - 7 - 66 - 12 - 3

Bajorország latinul

58 - 7 - 37 - 7 - 87 - 26
- 7

Sugarhajtású repülőgép

1 - 12 - 42

Beküldendő május 30-áig a

Szent István-i tanács három
mondata

A tanácsi munkáról Szent István korában

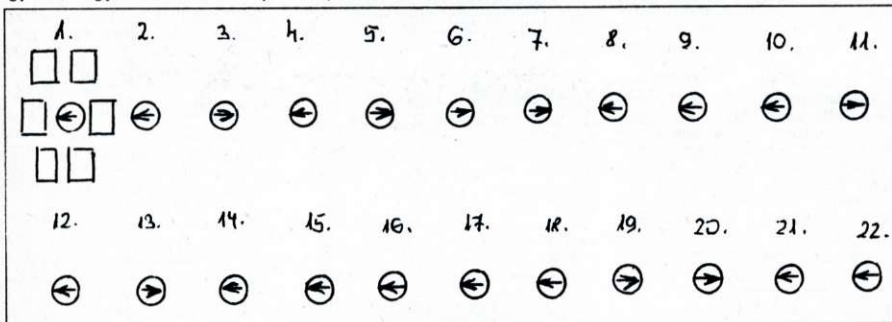
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
3	11	7	1	2	21	12	11	7	11	26	5	7	11	21
22	11	26	5	7	11	37	7	5	40	7	42	26	3	11
42	4	37	7	8	42	26	3	11	42	4	57	57	4	57
3	11	7	21	7	66	26	3	3	7	8	7	11	22	57
57	7	57	21	7	66	26	3	66	2	15	87	7		

Körbe-körbe

A körök köré hatbetűs szavak irandók az 1. sz. részleten feltüntetett elhelyezésben az óramutató járásával, meg-egyező vagy ellentétes irány-

ba, amit a nyíl mutat. A körök közé eső hat betű közös. A szavak bárhol kezdődhetnek. A körök alatt elhelyezkedő betűpárokból Herczeg Ferenc

szállóigévé vált gondolata olvasható össze.
Beküldendő a szállóige szer-
dájig, május 30-áig.

Meghatározások:

- Méhizomzat daganatai
- Névre szóló kamatozó angol kötvények
- A miocén és a pliocén idősza
- Két, ellentétes tartalmat hordozó szó
- Magas olvadáspontú, rideg fém
- Elmélet
- A líma gyapja
- Díszes fejfedő
- ...mia: szabálytalan szívműködés
- Város a Dardanellák mentén
- Görög közigazgatási egység
- Hivatalosság tesz
- Nyilvánosház
- Afrikai emberfajta
- Iskolai feladat
- Bulgária és India hírszolgálati irodája
- Esztergomi érsek családneve
- Amerikai krokodílfaj
- Labdajátékos jelzője lehet
- Olasz folyó
- Kotorékeb felszólítási!
- Kannal átiszótt nehézselyem kelme

Szegény legény lepénye

Két személy részére:

- Hozzávalók: 4 db tojás,
4 db közepes burgonya,
1 csomó petrezselyem zöldje,
1 kis kávéskanál őrölt bors (diétások elhagyhatják),
ízlés szerint só,
1 dl olaj. (Liszt nem kell!)

Az elkészítés módja:

Vég 4 db tojást, és porcelán vagy kisebb műanyag tálban üsd fel. Vég 4 db közepes burgonyát, hámozd meg és prószareszelőn reszeld le. Add hozzá a tojáshoz. Szükséges egy csomó petrezselyem zöldje, amelyet le kell csu-máznai és apróra kell vágni. A petrezselyem zöld-jét is a masszára szórjuk. Egy kis őrölt borssal, sóval ízesítjük. A só jól tesz a lepénynek, ugyan-is, ha a massa sótlan, ízetlen lesz.

Az egész masszát evőkanállal jól elkeverjük. Palacsintásütőbe, vagy teflon edénybe kb. 1 dl olajat teszünk. Ha az olaj felhevült, a masszát állandó keverés mellett evőkanállal olajba mer-jük. Ugyelünk arra, hogy az edény bal oldalára és jobb oldalára is két-két evőkanál massa ke-rüljön. Ovális lepényeket képezzünk, amelyek önállóak. A lepényeket addig sütjük, amíg szal-masárgák, illetve zsemlyeszínűek lesznek. A túl-

sütött kaserű ízüvé válik. Villa és kés segítsé-gével megfordítjuk. Melegen vagy langyosan fo-gyasszuk. Tea illik hozzá. Kimélő, laktató eledel. Jobb, mint az íztelen parizer. Kispénzű nyugdí-jásoknak ajánlom.

Utóirat:

A recept szakácskönyvben található. 1943-tól 1947-ig a Debreceni Vagonyárban lakatosinas voltam. Akkor volt a jegyrendszer, meg a mill-pengő.

Szegény jó anyám tanított meg a közölt re-ceptre. Egy hétre 10 db tojást és 2 kg burgonyát kaptam. Vacsorára sokszor ez a lepény csillapi-totta farkaslégyamat.

Szándékom a közreadással az, hogy kispénzű emberek olyasmit fogyasszanak, ami nem drága és laktató, könnyű eledel.

Zborovszky András
nyugdíjas

Sörgyári dugó

Nagykanizsán a Béke úton a reggeli és délutáni órákban a Sörgyár elötti szakaszon hosszú ideig akadályozza a közleke-dést a 150-200 méter hosszan álló tehergépjár-műsor. A sör és göngyöl-
leg szállítására várva kénytelenek naponta órá-kon át az út szélén parko-
lni, és ezzel a közle-
kedést akadályozni és ba-
leseti veszélyt jelente-
ni az arra járóknak. Tud-
valevő, hogy ez az utca
a város egyik legforgal-
masabb közútja.

Ez az áldatlan állapot nem régóta létezik, s jó lenne, ha az illetékesek találnának egy jobb meg-
oldást.

**Az új
kormányra
várva:
Tollasodunk,
vagy
megkopasztanak?**

(Fotó: Szakony Attila)

Európa messze van

Nemrégiben nejemmel együtt Ausztriában jártunk. Egy határmenti kisvárosban, Feldbach-ban voltunk, ahová festőien szép burgenlandi falvakon keresztül vitt az út. Ami istenigazából lenyűgözött bennünket, az nem az elképesztő árúkinálata, hanem a tisztaság és a rend volt. Mert igencsak hiányzik a magyar városokból és községekből.

Nehezen hihető, mégis igaz, hogy a városka utcáin egyetlen egy papírfecnit, csikket, gyufaszálat sem láttunk. Láttunk viszont nyírt árokpartokat, szépen művelt földeket, rendbentartott portákat.

A magyar ember szemével nézve talán mosolyognivaló az az osztrák precizitás, ahogy mindenben rendre törekszenek.

Például, hogy az útmenti földdarabon a trágyarakások egymástól egyforma távolságra vannak és természetesen egyforma nagysá-

gúak. Nem hiszem, hogy ennek a föld megművelése szempontjából valamiféle jelentősége lenne, mégis tükröz egyfajta szemléletmódot. Olyan szemléletet, mely becsüli a természetet és annak értékeit, tiszteli az embert, az ember által végzett munkát. Az ilyen gondolkodás pedig nem tűri a ránk olyannyira jellemző közömbösséget, nemtörődömséget. Utban hazafelé – természetesen már magyar részen – méginkább lehangoló volt a málladozó falú házak sokasága, az út-széli szeméthalom, a gondozatlan közterület, a plakátokkal agyontüzdelt telefonfülke.

Az ám, telefonfülke!

Telefonfülke, aminek maddzaggal volt odakötte az ajtaja, és természetesen hiányzott belőle a készülék.

Igen, ez Magyarország volt Európa közepén, több fényévnnyire Európától.

Nagy János

Életkép, 1990

ki értékeli a humorát. Hiszen máskor is elhangzott már ilyen jópofáskodás, s mindig sikere volt, legfeljebb hamar megjött a válasz: A macskámnak lesz.

De most valahogy "nem ül" a poén. A szemekben nem csillog derű, a szemek a bolt kockakövért vizsgálják elmerülten. Mert az asszony szegénye a miénk is, akiknek pedig ugyan-csak nincs okunk a szegényre. A szegénység ugyanis nem szegény, csak valahogy egyre kellemetlenebb.

Turi Mária

Orvosi etika

Olvasom Szépné kálváriáját. Soronként megy fel a pumpa. Az egyik oldalon a postás néni, aki tudta, mi a kötelessége nyugdíj-fizetés napján, a másik oldalon a diplomás orvosok, akik elfeledték, az eskü szövegét.

Ugy látszik, a postás néni is feledékeny volt: elfeledte kézbesíteni azt a bizonyos borítékot a doktor uraknak, és még csodálkozik, hogy megjáratták

vele a Golgotát? Szenvedjen, ha ilyen feledékeny!

Jó volna tudni, doktor urak és főorvos asszony, mennyi hálapénzt adnak a postás néninek, ha kiviszi az újságokat, leveleket, táviratot. Egyáltalán: visszaköszönnek neki? Vagy Szépné újabb kálváriákat járhat?

Nem kéne azt az orvosi esküt elolvasni – újra? (- y -)

A Számlaszám:

MHB 439-10355

Felírtam, hogy át ne feledjem. De vajon felírták-e azok a polifikusok, országos megyei és városi vezetők, akik kiszolgálói voltak az elmúlt évtizedeknek?

En az ő helyükben énként jelentkeznek, hogy vezekeljek. Itt a nagy lehetőség, hogy a Nagy Ember lelkiismeretét,

múltját és jelenét tisztára mossa. At tehet utálni a hiányzó milliókat, a balatoni nyaralókat, a közösből készült lakásokat. Önök jól tudják, a pénznek nincs szaga, de a múltjától és emlékeitől megfosztott várossal kevesebb lenne az ország.

-sery-

Sorrend

Évit nem vették fel. Már tavaly is rontott, de az idén, a 8. osztályban katasztrófális a helyzet. Ösztönzöm, hogy igyekezzen, mert ha egy évi munka vagy kényszerpihenő után újra jelentkezik, év végi tanulmányi eredménye lesz a döntő. A szülők ugyan hívásomra – sem tavaly, sem az idén – nem jöttek az iskolába. Nem érnek rá, nem lehet az állatokat otthagyni – mondja Évi. – Tetszik tudni, azért költöztünk

két éve Kiskanizsára, hogy állatokkal foglalkozzunk.

Hogyan is van ez? Az állatnak a nevelődéshez szüksége van az emberre, az embernek a jóléthez szüksége van az állatra. Évi-nek szüksége lenne a szüeleire, a szülőknak az állatokra, az állatoknak... Milyen kör ez? Nem folytatom. De mégis!... Mi a fontosabb? Az állat, vagy az ember? Az ember és/vagy az állat?

Bné

Néprajzosok találkozója

A veszprémi akadémiai bizottság Néprajzi Munkabizottsága, a Magyar Néprajzi Társaság Ethnographia Pannonica szakosztálya és a nagykanizsai Thury György Múzeum Dunántúli Néprajzi Múzeum címmel tudományos konferenciát rendezett a Thury György Múzeumban. A programban a kiállítások és a néprajzi gyűjtemény megtekintése, tudományos tanácskozás, valamint alsó-lendvai-csáktornyai tanulmányi kirándulás szerepelt.

Fafaragó tábor – a városért

Nagykanizsa Város Tanácsa Végrehajtó Bizottsága úgy határozott, hogy 1990. év nyarán fafaragó tábort létesít Nagykanizsán. Vezetőjének és szervezőjének Rohrböck Jenő helyi fafaragó művészt kérte fel. A július hónap első felére tervezett 8-10 napos táborban – a helyi úttörőházban – 5-6 felnőtt művész készít majd különféle játszótéri alkalmatosságokat, gyermekeknek. Az előzményekre, az események alakulására következő számunk egyikében vizsgálódunk.

Megkezdődtek a városközpont rekonstrukciós átalakítási munkálatai. A jövő év árkádok helyéről költöznek az Ady út boltjai.

Fotó: Szakony Attila

Halló! Itt a 007!

A betörő tévedése

1990. május 4-én éjjel fél kettőkor ismeretlen, erősen ittas férfi csengetett be az egyik rendőr lakásába, és a házban nem lakó személy lakása után érdeklődött. Mitán a felvilágosítást megkapta, hogy a keresett személy még a környéken sem lakik, eltávozott.

A rendőr a késői időpont ellenére is gyanút fogott. Ismert fogás a bűnözők körében, hogy nem létező személyek után érdeklődve becsengetnek a kiszemelt lakásba, és így próbálnak meggyőződni arról, hogy tartózkodik-e valaki a lakásban. A késői látogatást távozása után ezért lakása ablakából figyelte, hogy emberre merre megy, mit fog tenni az utcán. Láta, hogy a Munkásor utcában az egyik Skoda típusú gépkocsinál megáll, majd nem sokkal később tompa zörejeket hallott.

A rendőr ekkor magára kapta ruháit és az utcára sietett. Amikor a lépcsőházból kilépett, a férfi futásnak eredt, ő pedig üldözőbe vette. Menekülés közben az ismeretlen két gépkocsi közé bújott el, de sikertelenül, mert a rendőr elfogta.

Szóban közölte vele, hogy rendőr, de ezt – miután igazolvány nem volt nála és civilben volt, – csak így tudta tudomásra hozni. Az illető ellenállt, sőt támadólag lépett fel, eredménytelenül. Időközben távbeszélőn a lakosság segítségével a helyszínre hívott járőrök előállították a kapitányságra az elfogott férfit, ott gyorsan kiderült, hogy Császár Attila nagykanizsai lakost fogta el a rendőr, aki a rendőrség előtt évek óta ismert személy. Ezzel egyidőben fény derült arra is, hogy a Munkásor utcában általa okozott zajok mi-

Vöröskeresztes Világnap

Bensőséges ünnepség színhelye volt május 9-én a városi tanács házasságkötő terme. A „Segíts, hogy segíthessünk!” jelszó jegyében tartotta ünnepi ülését a Magyar Vöröskereszt városi vezetősége. Ünnepi köszöntőjében dr. Andor József, az országos vezetőség tagja méltatta a Vöröskereszt sok évtizedes, áldozatos munkáját, aktivistáinak példamutató szerepét. A korábbi évek hagyományainak megfelelően a Vöröskeresztes Világnapon ez alkalommal is kitüntetések átadására került sor. A budapesti központi ünnepségen Vöröskeresztes Munkáért kitüntetés arany fokozatát kapta Hóbe Géza nyugdíjas, a miklósfai alapszervezet titkára. E kitüntetés bronz fokozatát a megyei ünnepségen Hajdú Ernőné, a 13. sz. erdészeti alapszervezeti titkára és Nagy Emilné, a megyei és városi vb. tagja vehette át. Többen részesültek a megyei és a városi vezetőség elismerésében.

Műsorajánlat

Hevesi Sándor

Művelődési Központ:

♣ Május 26-án, szombaton, 16 órától: Gyermeknap a HSMK-ban és a művelődési központ előtti téren.

Erkel Ferenc Olajipari

Művelődési Ház:

♣ Május 31-én, 17 órakor: ifjúsági zenei klub.

Kodály Zoltán

Művelődési Ház:

♣ Május 26-án, 10 órakor: Veled ünneplünk, Téged (Vidám szórakoztató gyermeknap a MÁV vontatási telephelyen).

Apolló Filmszínház:

Előadások kezdete: 16, 18 és 20 óra.

♣ Május 25-én (10 órakor is): Nicsak, ki beszél (amerikai)

♣ Május 26-27: Az istenek a fejükre estek, 2. (amerikai)

♣ Május 26-27: 14 órakor: A Beverly Hills-i zsarú, 2. (amerikai)

♣ Május 28-30 (szerdán 10 órakor is): Karate Kid, 3. (amerikai)

♣ Május 31: Cyborg (amerikai)

Stúdiómozi:

Előadások kezdete: 17 és 19 óra.

♣ Május 25-27: Szuperhekusok (olasz)

♣ Május 28-30: Amerikai nindzsa, 2. (amerikai)

♣ Május 31: New York-i történetek (amerikai)

Kert Filmszínház:

Előadások kezdete: 20.30 óra.

♣ Azonos a Stúdiómozi programjával.

től keletkeztek. Ablakbetörés módszerével feltörte a Skoda gépkocsit, és abból a magnós rádiót kitépte, valamint kazettákat lopott. Ezeket reklámszatyorbába rejtette és azt a két gépkocsi között hagyta, amikor elbújt az üldözője elől.

A nyomozók a helyszíni szemle megtartásával egy időben házkutatást tartottak Császár Attila lakásán. Nem eredménytelenül. Megtalálták és lefoglalták a Volán pályaudvarnál lévő Mariann fagyaltató-zúbfőből, az ÁFÉMSZ Magyar utcai olcsó ruhák boltjából, valamint egy gépkocsifeltörésből származó tárgyak jelentős részét.

A gyanúsított kihallgatása során a bűncselekmények elkövetését elismerte. Olyan részleteket mondott el az elkövetések helyeiről és időpontjáról, amelyeket csak ő tudhatott és ismerhetett.

A rendőrség a bűncselekményekben a vizsgálatot folytatja, de már Császár Attila előzetes letartóztatása mellett.

Horváth Balázs

Sporttal az egészségért

Az akció második fordulóját a hét végén bonyolították le. A mozgásszegény életmód ellensúlyozására meghirdetett teljesítménypróbák közül ezúttal az akadályversenyre került sor.

A Mindenki Sportpályáján volt a rajthely, itt gyülekeztek a próbára indulók. Két héttel ezelőtti rajthoz képest most még többen indultak, számuk meghaladta a hetvenet. Három kategóriában rajtolhattak, a 6-10, a 10-14 évesek voltak (35), a 6-10 évesek 15-en, míg a 14 év felettieket 23-an képviselték. Az indulóknak bizonyos távolságok megtétele mellett elméleti és gyakorlati feladatokat kellett teljesíteni, melynek révén koruknak megfelelő általános felkészültségről adhattak számot. Az alsófokú intézmények közül a Petőfi, az Andrejka, a Hunyadi, a Nagyrács és a Szabadság téri iskolából voltak indulók, így az ő részvételük beszámíthat majd az alapfokú versenyrendszer értékelésébe. Középfokot két iskola, a 406. Ipari és a KBMSZ képviselte.

A „Sporttal az egészségért” akció következő teljesítménypróbájára ősszel kerül sor, amikor a terepfutás szerepel programon.

- k -

Visszapillantó

MÁV NTE-BKV Előre

62:70 (35:40)

NB I-es női kosárlabda helyosztó mérkőzés a 14-15. helyért. A kanizsaiak legjobb dobói: Móró 19, Simonné 15, Németh R. 15.

Megkezdődött a bajnokság harmadik szakasza, amikor a rájátszás után kialakult sorrendnek megfelelően a 14-15. helyezett csapatok újra megküzdenek egymással. A tét a 14. hely megszerzése, amelyhez két győzelemre van szükség.

A kanizsai vasutasok a rájátszás után a 14. helyen végeztek, s úgy az őket követő fővárosiakkal csatároztak. Az első mérkőzésre Kanizsán került sor, amelyen veszítettek a vasutasok. A bajnokságban játszó csapatból csak Simonné, Acsné és Móró maradt hírhirdőnek. A közlekedésiek az első negyedórát kivéve magabiztosan játszottak és végül könnyen nyertek.

A mérkőzés után Lázár Béla, a kanizsaiak szakvezetője így vélekedett a látottakról:

— A korábbi csapat sajnos nagyon megfogyatkozott. Betegségek, sérülések, munkahelyi és tanulmányi elfoglaltság miatt alig maradtunk. Ma is mindössze 7 játékos áll rendelkezésemre, köztük három állandó kerettag, a többiek fiatalok, a jövő tehetségei. Nem csoda, hogy a játékosok idegileg és fizikailag is elfáradtak, de amíg tudnak összpontosítani, addig mindent megtesznek a sikerért. Most is így volt, hiszen mintegy negyedórán át jól tartottuk magunkat, ám ezután a jobb játékerőt képviselő fővárosiak mind a két palánknál felülmúltak bennünket. Egyszer volt sanszuk, két pontra felzárkóztunk, de újítani már nem sikerült.

Küzdelem felsőfokon

Évek óta, hétről hétre izgalmasabb mérkőzéseket vívnak a városi kispályás labdarúgó-bajnokságban szereplő csapatok, akik négy osztályban küzdenek a bajnoki pontokért.

Az 1990. évi bajnokságra összesen 52 csapat nevezett, az első három osztályban 12-12, míg a negyedikben 16 csapat indult. Orvondetes, hogy a IV. osztályban több új csapat szerveződött, többnyire baráti társaságként kapcsolódtak be a küzdelmekbe.

Mint az várható volt, az elmúlt évekhez hasonlóan, a mostani pontvadászatra is az óriási küzdelem a jellemző, a csapatok „élet-halál” harcot vívnak a pontokért. Persze valamennyi osztályban még nyílt a küzdelem, az esélyeket illetően még csak jósolni sem lehet.

A legnagyobb érdeklődés természetesen az első osztály küzdelmeit kíséri. Hétfői napokon népes közönség előtt zajlanak a mérkőzések, amelyen a sportág minden szépsége és fonákága jelen van. Láthatunk pompás akciókat, nagyszerű gólokat, durva belemenéseket, sportszerű játékokat és magatartást, bírói tévedéseket és minden egyéb olyan kísérőjelenséget, ami izgalmas és vonzóvá teszi a mérkőzéseket. Az első osztály nagy kérdése, hogy a sorozatban négyszeres bajnok IKKV vajon megszerzi-e ötödik győzelmét. Jelenleg úgy néz ki, hogy ott lesz a végelszámolásnál, hisz a tavaszi idény felén túl most is az első helyen tartanak. A II. osztályban több csapat is jó eséllyel pályázik a feljutást jelentő első két helyre, míg a III. osztályban a tavalyi IV. osztályos Tubifex vezet a táblánál. A leghosszabb sorozat a IV. osztályra vár, itt több mérkőzésen kell helytállni annak, aki feljebb akar kerülni.

A bajnokság jelenlegi állása:
I. osztály: 1. IKKV 5 mérkőzés 12 pont, 2. TIPTOP 5 mérk. 10 p. 3-4. Vontatás MÁV - DKG 5 mérk. 10-10 p.

II. osztály: 1. Platán 5 mérk. 13 p. 2. Fekete SAS 5 mérk. 9 p. 3. Sörgyár 5 mérk. 9 p.

III. osztály: 1. Tubifex 5 mérk. 15 p. 2. Szolgáltató 5 mérk. 13 p. 3. Vízmű 5 mérk. 12 p.

IV. osztály: 1. REL SE 8 mérk. 19 p. 2. Progressz 8 mérk. 17 p. 3. Hedál SE 8 mérk. 16 p.

- k -

Képünkön a 15 pontot elért Simonné dob kosarat a MÁV NTE-BKV Előre kosárlabda mérkőzésen.
Fotó: Szakony Attila

Futószalagon

✦ Az NB I B-ben az Olajbányász női kézilabda-csapat a rangadót játszotta a fővárosban, ahol a TF vendégei voltak. A jól felkészített olajosok 10 góllal nyertek, s ezzel megerősítették előkelő 2. helyüket. Az olajosok közül kitűnt Skrach kapus, valamint a gólerős Mátýás és Juhász.

A Tungsram NB I B-s férfi gárdája Kiskunmajsán az újonc ellen lépett pályára. Az alsóházban tanázó csapatok találkozója bizonyos körülmények között zajlott le. Az első játékrészen a kanizsaiak még 10:9-re vezettek, majd szünet után a nagy bírói nyomás miatt a Tungsram csapata levonult a pályáról és csak 15 percnyi szünet után – a szövetségi ellenőrkérésére – folytatta a mérkőzést, amelyen végül egy góllal alulmaradtak.

✦ A Vízmű OB II-es vízilabda-csapat a kettős fordulót bonyolította le a hétvégén. A fiúk a fővárosban a Számalk ellen bravúros, 10:8-as győzelmet arattak, amelyet nagyszerű csapatsikernek könyvelhetünk el. Egy nappal később Pécssett szálltak vízbe a kanizsaiak, ahol a várakozásnak megfelelően 14:8 arányban veszítettek a rutinos hazaiak ellen. A két találkozóon a kapus Leposa, valamint Kurucz, Kálovics, Szőlősi és Kertész tűnt ki.

✦ A tenisz OB III-ban megkezdődtek a küzdelmek, amelynek Nyugati csoportjában szerepelnek az Olajbányász csapatai. A lányok 12 évi szünet után jelentek meg a küzdőteremre, így újra van női csapata a városnak. A rajt nagyszerűen sikerült, hiszen az újonc olajosok hazai környezetben 5:4 arányban nyertek az elmúlt évi ezüstérmes Dunai Kőolaj ellen. A férfi gárda Pakson kezdett, akik ugyancsak remekeltek, hiszen 6:3 arányú győzelmet arattak.

Megegye labdarúgó-rangadót játszottak vasárnap Kiskunmajsán, ahol a helyi együttes a Tótszerdahely csapatát fogadta. Az éremesélyes kiskunmajsaiak csak nagy küzdelemben tudták nyerni a lelkes vendégek ellen 2-1 arányban. Képünkön a Kiskunmajsa csatára Bocskor Rázsa le a védőjét, mellette Szerdahelyi figyel az eseményeket.

Fotó: Szakony Attila

Felháborító! Okos döntés!

Kanizsai szakvezetők a kézilabdázás bajnoki rendszerének módosításáról

Jéki Zoltán

Czimmer

Tamás

Varga József

A Magyar Kézilabda Szövetség elnöksége utóbbi, Debrecenben megtartott kihelyezett elnökségi ülésén, hosszúságú vitában döntő fontosságú határozatokat hozott a bajnokságok lebonyolítási rendszerében és jelentős változásokat határozott el.

A szövetség vezérkara, indoklása szerint messzemenően figyelembe vette – többek között – a takarékosági, gazdaságossági szempontokat, a sportág érdekeit, a csapatok javaslatait, a kézilabda további népszerűsítését és nem utolsósorban a nemzetközi élmezőnyhöz való felzárkózást.

Az elnökségi döntés szerint mind a férfiaknál, mind a nőknél az NB I-ben megmarad a 14-14 csapat az 1990/91-es bajnokságban. Ugyanakkor a most zajló 1989/90-es bajnokságban a két kiesőjelelt és az NB I B 1-2. helyezette, tehát 4-4 női, illetve férfi csapat osztályozott játszik az élvonalbeli szereplésért, s közülük az első kettő jut az NB I-ba (az eredeti kiírás szerint az NB I B 1-2. helyezette automatikusan jutott volna az élvonalba).

Az 1991/92-es bajnokságban az NB I létszáma 12 lesz, mind a két mezőnyben, majd aztán rájátszóra kerül sor, vagyis play off-fal zárul a bajnokság!

Ami az alacsonyabb osztályokat illeti, ott is lényegi változásokat vezetnek be. Már 1990. szeptemberétől, takarékosági okokból az NB I B két csoportban, 12-12 csapattal rendezik meg a jelenlegi egycsoportos, 14 csapattal szemben. Az új NB I B-s mezőnyt a jelenlegiek, valamint az NB II-es mezőny legjobbjai alkotják.

Az NB I és a kétszempontos NB I B alatt négy NB II lesz, területi megosztás alapján. Ez a jelenlegi három NB II-es mezőnyből, illetve a megyékből osztályozóra jogosultakból áll. A sportág népszerűségétől függően egyes megyékben megyei bajnokságok szerveződnek az NB II alatt, másutt pedig területi bajnokságban tömörülnek a csapatok.

A hétközi edzésen felkeresük a kanizsai NB-s csapatok szakvezetőit, akik az MKSZ elnökségi döntésről így vélekedtek:

* Jéki Zoltán, az NB-I B-s Olajbányász edzője: – Felháborítóan tartom ezt a fura döntést, amelyet mélyesen elgondoltam és elvitáztam a játékosokkal és edzőkkel. Kérem szépen, olyan csak a mesében lehet, hogy a bajnokság előtt néhány fordulóval minden előzetes, elfogadott versenykiírást felrúgnak. Ez most valóság lett, ami pé-

dátlan, elítélendő. Amikor meghallottam ezt a „döntést”, egyszerűen kiakadtam, szinte elállt a lélegzetem is. Így voltak egyébként az élszempontban tanyásozó csapatok szakvezetői is, akikkel közösen tiltakozó levelet juttattunk el az MKSZ-hez. A döntés számunkra kedvezőtlen, hiszen egy remek tavaszi hajrával az NB-I-es szereplés lehetősége előttünk állt volna, egyenes ágon!

* Czimmer Tamás, az NB I B-s Tunggram 13. helyen álló csapatának szakve-

zetője: – Megmondom őszintén, hogy én okos, megfontolt döntésnek tartom a számunkra rendkívül megnyugtató elnökségi határozatot. Az NB I B megérett a változásra, hiszen végre figyelembe vették a megváltozott körülményeket, a gazdasági viszonyok változását. Messze van Nyiregyháza, Szarvas meg a többiek és bizony sokba kerülnek a távoli mérkőzések. Kétségkívül a színvonal magas a mostani második vonalban, de eddig is nagy volt a mozgás, a csapatok közel egyharmada cserélődött. Nekünk jól jött az elnökségi döntés. Nyugodtan, bátran építhetjük a jövő csapatát, ami nem lehet más, mint az NB I. Ezt most sokan meglepőnek tartják, de a gyáregység és a sportkör elnökétől szándéka az élvonalbeli

szereplés kiharcolása. Ehhez most időt és teret nyújtunk s nekünk élni kell a kapott lehetőséggel.

* Varga József, a Tunggram NB II-es női csapatának edzője: – Csapatom az ősz idényhez képest jelentős változáson ment keresztül, hiszen három meghatározó játékos is kivált a kezdő hatosból. Játékosunk is kevés volt, így aztán több fiatal kaptunk az oajásoktól, akik ugyan tehetségek, de még sokat kell nekik fejlődni. Eppen ezért bizom abban, hogy az új NB II-es csoportra beérnek a kerettagok, akiknek sok a pótlóni válojuk. Az elnökségi határozat számunkra jókor jött s így aztán biztosra veszem a további NB II-es szereplésünket.

Balogh Antal

Diáksport

Versenyek, sorozatban

Kajak-kenu sportágban Miskolcon rendezték meg a III. korcsoport (7-8. osztály) vidék-döntőt, amelyen a megyéi kanizsai fiatalok képviselték. Közülük ketten értékes helyezést szereztek, így a K-1 fiú 1000 méteren **Varga Gábor aranyérmes lett**, míg a K-1 leány 500 méteren **Bödör Krisztina** a 4. helyen végzett. A területi döntőt követően Velencén bonyolították le az országos döntőt, ahol Varga Gábor a 3., míg Bödör Krisztina a 6. helyen végzett.

Atlétikában szintén a III. korcsoportban a megyei döntőt rendezték Zalaegerszegen. A kanizsaiak közül többen nagyszerűen szerepeltek, akárcsak a városkörtornyeik. Helyezett eredmények: lányok 100 m: 3. **Szemerédi Eszter** (Hunyadi) 400 m: 2. **Novák Edit** (Andrejka) 1500 m: 2. **Olvedi Natália** (Pétery) 4x100 m: 3. Hunyadi távolugrás: 1. **Rácz Szilvia** (Zala-szentbalázs) 2. **Bános Judit** (Hevesi) Magasugrás: 3. **Szabó Krisztina** (Pál) Súlylökés: 1. **Miatta Katalin** (Mihály) 3. **Szloboda Judit** (Pétery) Ötpróba: 1. **Pintér Barbara** (Pétery) 3. **Szloboda Judit** (Pétery) Ötpróba csapat: 1. **Pétery** (Pintér, Szloboda, Gyórfi, Simonka, Szerdahelyi, Lenkovic) Fiúk: 100 m: 3. **Kandár Zoltán** (Pétery) 400 m: 3. **Magyar Antal** (Tanácskörtársaság) 1500 m: 3. **Fekete Szabolcs** (Rozgonyi) 4x100 m: 2. **Pétery** Távolugrás: 2. **Szollár Norbert** (Hevesi) Magasugrás: 2. **Barbalics László** (Hevesi)

Befejeződött a városi nagypá-

lyás labdarúgó bajnokság. A III. korcsoport küzdmeibe három csoportban 3-3 csapat mérkőzött egymással, melynek eredményeként a Rozgonyi, a Rozgonyi II. és a Hevesi iskola jutott a döntőbe. Végül a Hevesi mindkét ellenfelét fölényesen legyőzte, így övé lett az első hely. Eredmények: „A”: Rozgonyi II. – Szabadság 3-0 Nagyvár – Szabadság 3-0, Rozgonyi II. – Nagyvár 3-3 (Büntetőekkel Rozgonyi II.) Továbbjutott: Rozgonyi II. „B” Zrínyi I. – Tanács 1-0, Hevesi Zrínyi I. – 3-0 Hevesi – Tanács 3-2 Továbbjutott: Hevesi „C”, Rozgonyi – Zrínyi II. 6-0, Hunyadi – Rozgonyi 1-1, Zrínyi II. – Hunyadi 4-1, Továbbjutott: Rozgonyi Döntő: Rozgonyi – Rozgonyi II. 4-2, Hevesi – Rozgonyi 3-0, Hevesi – Rozgonyi II. 6-0, Végeredmény: 1. Hevesi, 2. Rozgonyi 3. Rozgonyi II.

*

Az atlétika négytusa verseny-számában az I. és II. korcsoport diákjai külön versenyt vívtak. Eredmények: I. korcsoport fiúk: 1. **Pétery** tagozat 2. Hevesi 3. Rozgonyi leány: 1. **Pétery** tagozat 2. Rozgonyi 3. Andrejka Egyéni összetett: fiú 1. **Siti Tamás** (Pétery) 2. Kiss György (Pétery) 3. Horváth Zoltán (Pétery) leány: 1. **Teknyős Réka** (Pétery) 2. Dervallics Tünde (Pétery) 3. Berkes Dóra (Rozgonyi) II. korcsoport: fiúk 1. **Hevesi** 2. **Pétery** 3. Zrínyi leány: 1. **Pétery** 2. Hunyadi 3. Szabadság téri Egyéni összetett fiú: 1. **Golecz Tamás** (Hevesi) 2. Bingl Szabolcs (Hevesi) 3. Knausz Péter (Pétery) leány: 1. **Siti Eszter** (Pétery) 2. Pétek Edina (Hunyadi) 3. Deák Anita (Pétery)

A hétvége sportja

Szombaton (26-án) ket-tős kézilabda mérkőzés színhelye lesz az Olajbányász munkacsarnoka. Előbb az **Olajbányász női** gárdája lép pályára, ellenfele a Goldberger csapata lesz. A talákozó kezdési időpontja: 14 óra. A női mérkőzés után 16,30 órakor lesz a **Tunggram – Honvéd Szondy SE** férfi mérkőzés,

mellyre – akárcsak a nőire – érdemes lesz kilátogatni. A biztos kieső helyen álló **Volán Dózsa labdarúgó** csapata 5 órakor a **Szigetvár csapatát** fogadja.

Vasárnap (27-én) délután 5 órakor lesz az **Olajbányász – Dorog NB. II-es labdarúgó** mérkőzés, amely egyúttal a mostani összecsapása lesz.